

శ్రీ
శ్రీకృష్ణాయ నమః.

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

(నామాంతరము)

వీరభక్తీయఖండనము.

శ్రీజటప్రోలుసంస్థానము విద్వాంసు అగు
జెల్లాల సదాశివశాస్త్రిగారిచే

వ్రాయఁబడినది.

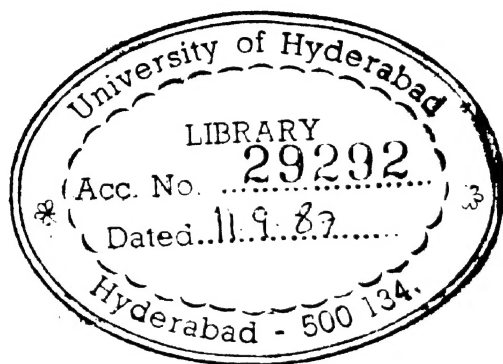
శారదాంబావిలాస ముద్రాదాయంత్రమునందు

ముద్రించఁబడినది.

1913.

చెన్నపురి.

7
2000
Sa 15 f

విషయసూచిక.

విషయసంఖ్య.	విషయములు.	పుటసంఖ్య.
1.	బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుండనుట సరిగాదు.	5-8
2.	గణపతిదేవునిరాజ్యకాలములో బేతిరెడ్డిమరణించియున్నాడనుట తప్పు.	8-20
3.	బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులసత్యములైనయినేకగాథలు కల్పించినారనుట పొరపాటు.	20-25
4.	వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునఁజెవిరెడ్డివేంకటగిరి... సంఘానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడని వ్రాయుట సరికాదనునాక్షేపమసంబద్ధము.	25-32
5.	బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయుఁడనుటనుగూర్చి పద్నాయకచరిత్రాదులలో వ్రాసిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లనుట భ్రమమూలము.	32-34
6.	బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియని నామము లేదనుట నిరాధారము.	34
7.	బేతిరెడ్డి పై సంఘానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయుఁడు కాఁడనుట వ్యర్థప్రతిజ్ఞ.	35
8.	దీనిపై వ్రాసిన హేతున ప్రకముయొక్క ఖండనము.	36-81
9.	బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుట నిష్కేతుకము.	81-84
10.	దీనికై వ్రాసినవి హేత్వాభాసంబు లేకాని హేతువులు కావు.	84-96
11.	పల్నాటియుద్ధము 1182 లో జరిగినదనుట యపసిద్ధాంతము.	96-156
12.	ఆక్షేపసమాధానసంగ్రహము.	156-160
13.	వెలమశర్మభార్యనిర్వచనము సరిగాదు.	161-168
14.	వెలమలు మిశ్రజాతివా రనుట తప్పు.	163-173

విషయసంఖ్య.	విషయములు.	పుటసంఖ్య.
15.	వెలమవారు పల్లవులనుట సరిగాదు.	173—176
16.	వెలమవారు తెలికె తెగలో జేరినారనుట భ్రమము.	176—178
17.	పద్మనాయకులు వెలమలలోనుండి యేర్పడిన వారు కా రనుట తప్పు.	178—191
18.	వెలుగోటివారియు రావువారియు వంశచరిత్రములు రావుగారు స్వకక్షనాధకము లని తలంచుట పొరపాటు.	191—198
19.	పద్మనాయకచరిత్రములోని పద్యములు రావుగారు స్వసిద్ధాంతమున కనుకూలము లని వ్రాయుట సరిగాదు.	198—205
20.	పద్మనాయకులను నర్జించుట వ్యహతం బనుట తప్పు.	205—208
21.	పద్మజ పద్మనాయక పద్మనాయకకుల శబ్దార్థము రావుగా రెఱుంగమి.	208—214
22.	పద్మనాయకులు క్షత్రియు లని చెప్పుకొన్నారని దూఱుట సరిగాదు.	214—216
23.	కాకతివారు హూద్రు లనుట తప్పు.	216—227
24.	పద్మనాయకులు రెడ్లకు బ్రతీఘుటించి లేనికులమును సంపాదించుకొన్నారనుట యనుచితము.	228—233
25.	హైహయలు గొల్లవా రని చెప్పబడిన క్షైంతులు తప్పు.	233—235
26.	పల్లవాదిత్యాదివిరుడములు గలవారు తత్త్వములముగలవా రనునది స్పష్టపాలకత్వము.	235—240
27.	దామానాయకాదిచరిత్రములు సందర్భానుసారముగఁ గూర్చబడ లేదనుట తప్పు.	240—253
28.	ఆక్షేపసమాధానసంగ్రహము.	253—256

శ్రీ రస్తు.

విజ్ఞాపనము.

మహాశయలారా ! “మానాధీనా మేయసిద్ధిః” అనుటను బట్టి ప్రమేయసిద్ధి ప్రమాణాధీన మైన దనియుఁ బ్రమాణవిరుద్ధం బైన ప్రమేయకల్పనము నిలుచునది కాదనియు మీర లెఱింగినవారే కదా ! ఇటులుండ నిమగ్ధును జలుకూగువీరభద్రరావుగారు తమయాంధ్రుల చరిత్రమునఁ బ్రమాణవిరుద్ధంబు లైన పెక్కువిషయములఁ బ్రకటించి యున్నారు. అయ్యవి సామాన్యముగ నెంతవారలకైనను యథార్థములుగఁ దోచును. ఇట్టిచరిత్రగ్రంథములను విమర్శించి వాస్తవము నరయువారలు దక్కున. కాఁబట్టి జనసామాన్యమున కదియే నిజమని నమ్మకము గలుగును. అందువలన సత్యము మఱుగుపడును. కావున సిట్టివిషయములలోఁ బ్రతివిధానమునఁబడి ముఖ్యమైనవనిగా నున్నది. వారు ప్రాసంగికప్రతివిషయము నిందుఁ జూపుట సాధ్యపడదు. కాఁబట్టి దిక్కుత్రముగఁ జూచుచున్నాఁడను.

మనయాంధ్రదేశములోఁ గలనాలవనర్ణములో వెలమ కమ్మ కాపు అను తెగలవారు తమశూద్రులు గనుండువారనుట యెల్లవారలెఱుంగుదురు. ఈ తెగలవారు శూద్రులలోఁగల తక్కిన తెగలవారలకు సేప్యులై యే యుండఁగలవారిలు గాని యెంతసామాన్యస్థితిలో నుండి నను దైవ్యమునుసహించి యొకరియొద్ద సేవకులై యుండుదు. ఇదివ్రత్యక్షప్రమాణగోచరము గాఁబట్టి వివరణంబున పేక్షింపదు మఱియునీశాఖలవారు నాలవజాతిలో నుత్తములుగాఁ జేర్కొనం బడుచుండిరని శాసనగ్రంథాదులు చాటుచున్నవి. శ్రీనాథమహాకవి తన భీమఖండంబున

“ఉ. కైటభదైత్యనైరిపదః కంజమునం దుదయంబునొందె మి
 న్నేటికి భూతధాత్రికిఁ జూచి నెంతయు నచ్చిన తోడఁబుట్టువై
 హాటకగర్భముఖ్యనిఘః లామరమాళిమహామణిప్రభా
 పాటలవర్ణ మైన యొకఁ పాసనవర్ణ ముద్గీర్ణసంపదన్.

వ. అప్పణ్యనంశంబు కంసాసురవిధ్వంసిచరణవల్లనంబు దన
 కుఁ బుట్టినిల్లుగావునఁ గారణగుణసంక్రమంబునంబోలె జామరతోమర
 చ్చత్రధనుఃఖడ్గదిచిహ్నోపశోభితంబై. చనలేటినిటివలని సోదరీయ
 న్నేహలబ్ధంబులుంబోని పావనత్వ శుచిత్వ గాంభీర్య మాధుర్యంబులు
 చరితమనస్వభావవచనంబుల ధరియించి పైదోడుంబొదివి విశ్వవిశ్వం
 భరాక్రీడనంబు దనకువిడ్చిన పరమశాంతి యంతరంగంబున నంత
 రించి నిఖిలప్రపంచంబునకు నాధారంబై ప్రవర్తిల్లె. అందుఁ బర్వనా
 యకు లనువెలమలనఁ గమ్ములన సరిసర్లన వంటర్లన బహుప్రకార
 శాఖోపశాఖాభిన్నంబులై.

అని వ్రాసియున్నాఁడు. ఇందునకు సంవాదంబులు పెక్కులు
 గలవు. ఇట్టిమూఁడుతెగలవారిపూర్వులు స్థాపించినశిలాశాసనములు
 వీరు త్తమశూద్రులుగా నుండి రని యుద్ధోషించుచున్నవి.

“ఈశాదేశా త్సరసిజభువః కుర్వత స్సర్వసర్గం
 నిత్యసుత్యా చ్చరణకమలా ద్వేదవిద్భి ర్నహాద్భిః
 తుర్యం వర్త్యం సమజని కులమ్

విష్ణోః ప్రచురణా ద్విజిష్ణు రుదభూ ద్వర్లో గుణాన్తోనిధిః ”

ఇత్యాదిశాసనములు గ్రంథమున వెల్లడి చేయఁగలను. కాబట్టి పై
 మూఁడుశాఖలవారు శూద్రులలో నుత్తములుగా నెన్నఁబడుచున్నవా
 రనుటకు శాబ్దప్రమాణము గూడఁ జూపట్టుచున్నది. ఇట్లుప్రత్యక్ష
 ప్రమాణముచేతను శాబ్దప్రమాణముచేతను సిద్ధం బగుచున్నయర్థము

నవలపించి వీరభద్రరావుగా రీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క ద్వితీయ భాగమధ్యయుగమునఁ బడవప్రకరణమున వెలమ కమ్మ కాపు తెగల వారు మిశ్రజాతివా రనియు గొల్లజాతివారియుఁ బల్లెజాతివారియు సమ్మేళనమున నుదయించినా రనియు నేమియేమియో ప్రమాణదూరం బైనవిషయమును యథార్థ మనునట్లు వ్రాసి యున్నారు. ఆవిషయము నుపేక్షించినచో బై చెప్పినరీతిగ సత్యము మఱుగుపడును. కాబట్టి దానినిజము తెలుపుటకై యత్నించుట యావశ్యకమై యున్నది.

ఇదిగాక పై మధ్యయుగమున రి వ ప్రకరణమున నావ్రాసిన వెలుగోటివారివంశచరిత్రములోనివిషయములు కొన్నిసరియైనవి కావని వీరభద్రరావుగారు నిరాకరించి యున్నారు. ఇట్లగునపుడు

“కృతేచ వ్రతిక ర్తవ్య మేష ధర్మ స్సనాతనః ”

అనున్యాయమున నేను బ్రతివిధానము చేయుట కర్తవ్యంబుగా నున్నది.

ఇంతేకాదు. తద్గ్రంథభూమికయందు కే. వి. లక్ష్మణరావు ఎం. ఏ. గారు “వీరియభిప్రాయములు (వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయములు) కొందఱకు సమ్మతములు గాక పోవచ్చును. కొన్నిసందర్భముల నయ్యవి ప్రమాదజనితంబు లయినను గావచ్చును. కాని ఏవిషయమును గుఱించి యైనను, నుపక్రమించువారు సంపూర్ణముగఁ దమహృదయంబును విప్పి చెప్పినం గాని చర్చనీయాంశంబులు వెల్లడియగుట లేదు. అందువలన వారికిఁ గొంతస్వాతంత్ర్యం బిచ్చుట ధర్మ మని తలంచి మే మిగ్రంథకర్తగారియభిప్రాయముల విషయమున జోక్యము గలుగఁ జేసికొనినవారము గాము. సహృదయు లగు చదువరు లిందు సంస్కారంబు లవశ్యము లని తోచినచో మాకును గ్రంథకర్తగారికిని దెలిసినఁ గృతజ్ఞులమై యుండఁ గలము” అని మాబోటిచదు

వరులయందు నిరవగ్రహానుగ్రహభరంబునఁ గొంత స్వాతంత్ర్యము గలుగఁ జేసి యున్నారు.

గ్రంథకర్తగారు అవతారికయొక్క 14 వ పేజీలో “ వెలు గోటివారి వంశచరిత్రముయొక్క ప్రతి నొక్కదానిని దయఁచేయగా ... స్వీకరించి యామూలాగ్రము బఠించితిని. అందు చరిత్రబద్ధములు గానివిషయము లనేకము లుండుటచేత నాయభిప్రాయభేదమును తెలుపవలసి వచ్చినది. అందులకు మిక్కిలి చింతించుచున్నాను. చరిత్రమునందు వారివంశవిషయమై నేఁజేసినసిద్ధాంతములను సహేతుకముగా దోషము లని నిరూపించినయెడల వానిని దీనికనుబంధముగాఁ బ్రకటించును ” అని ప్రతివిధానమున కనుమతిప్రదానంబు చేసి యున్నారు.

ఇవన్నియు మదీయాంతరంగంబునఁజేరి యుత్సాహమునుపొంగఁ జేయ నే నీపనికిఁ బూనుచున్నాఁడను.

నదయహృదయులు సారాసారవివేకచతురులునగు సహృదయు శిరోమణులు రాయంచలు నీరక్షీరవివేకంబు చేయుభంగి నేతద్గ్రంథద్వయగతంబు లైనవిషయంబుల యుక్తాయుక్తంబులు పరిశీలింప మిక్కిలి యభ్యర్థింపఁబడుచున్నారు.

ఇట్లు విద్యద్విధేయుఁడు

వె - సదాశివశాస్త్రి.

 ఈపుస్తకము వలయువారు నెల్లూరుజిల్లా వేంకటగిరిచాను నివాసులగు తి. జగన్నాథముగారికి వ్రాసికొనిన నుచితముగ లభించును.

శ్రీ రస్తు.
శ్రీ గణేశాయ నమః.

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

శ్లో. ప్రత్యూహప్రత్యూహశమనం ప్రణిపత్య గజాననమ్
అకాణ్డతాణ్డవః కోఽపి యథామతి నివార్యతే. ౧
పరహృదయాహరజైకప్రవీణతాదృగ్వచస్సమాకృష్టాః
అపి మత్స్రీయాస మేనం సఫలీకర్వంతు సర్వథా సుధియః.

శ్రీచిలుకూరు వీరభద్రరావుగారు 1912 వ సంవత్సరము
మేనెల 30 తేదీన, విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాలలోఁ బ్రకటింపఁబడిన
తమ యాంధ్రచరిత్ర ద్వితీయభాగమధ్యయుగము నాటవప్రకరణమున
178 వ పేజీలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డి రేచర్ల నామిరెడ్డి” అని
యుపక్రమించి 181 వ పేజీ తుదివఱకు బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి కన్న
యైనట్లును గాకతిగణపతిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించియుండనట్లును
వ్రాసియున్నారు. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది.—

“వీర లిఱువును (బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి) సోదరులు, అయిన
నిం దెతడు పెద్దయో ఎఱేడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గాన
రాకయున్నది.....రేచర్లనామిరెడ్డి క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సర
మునఁ బిల్లలమఱ్ఱిగ్రామమున.....శాసనము వ్రాయించెను.
.....ఈశాసనమందుఁ దనతల్లిదండ్రులనామములను మా
త్రమే పేర్కొనియెను గాని, తనవంశము వర్ణించి యుండ లేదు. తా
నచ్చటివాఁడో తనకుఁ గలబిరుదావళు లెట్టివో వానినిసయితము
బేర్కొనియుండ లేదు. అయినను క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునఁ

చిల్లలమఱ్ఱిగ్రామమునందు.....మరియొక శాసనము వ్రాయించెను, ఆ శాసనములోఁ దనవంశమును దనకు గల బిరుదావళులను బేర్కొనెను.....ఇతని శాసనములో నెచ్చటను బేతిరెడ్డినామము గానంబడదు. సకలగుణగణాలంకార, ఆమనగంటిపురవశేష్వర, పీఠలక్ష్మీనిజేశ్వర, దోర్బలభీమ, రణరంగరామ, వితరణకర్ణ, శౌర్యసంపన్న, పతిహితాంజనేయ, శౌచగాంగేయ, సత్యరత్నాకర, ముష్టజనభీకర, మనుమకులాదిత్య, సుభటసంస్తుత్య అనుబిరుదము లీతనికిఁ గలిగి యున్నట్లుగా నీ శాసనమునం బేర్కొనఁబడియెను. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరములో బేతిరెడ్డిభార్య యెఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనములో నామిరెడ్డి శాసనములోని పంశావళియే సరిగాఁ జెప్పఁబడినది.....నామిరెడ్డి పేరెత్త లేదు. మఱియును నామిరెడ్డి శాసనములో నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళుల బేతిరెడ్డికిని జెప్పఁబడియెను. ఇంతియ గాక ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్లు గన్పట్టెను. అదియునుంగాక యాశాసనములో ఎఱ్ఱక్కసానికి బేతిరెడ్డివలన మల్లారెడ్డి యనుకుమారుడు జనించె నని చెప్పఁబడుటయే గాక యాతనిగుణవిశేషాదులును పౌరుషపరాక్రమములును నన్బింపఁబడినవి.ఈ శాసనములు మూడింటిని బరిశీలింపగా నీ క్రిందివిధమునఁ దోచుచున్నది. క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లుదుర్గమున కధిపతియై పరిపాలనముఁ జేయుచు ఎఱ్ఱక్కసాని శాసనములో నుదాహరింపఁబడిన బిరుదావళులను వహించి యుండె ననియు, ఆ కారణముచేత సతనితమ్ముడైన నామిరెడ్డి అప్పటి కాబిరుదములను వహించి యుండలే జనియు, క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునాటికి నామిరెడ్డి యాబిరుదములను వహించుటచేత నప్పటికి బేతిరెడ్డి మృతినొంది యుండె ననియు, అతని మరణాంతరము తమ్ము డాబిరుదములనే వహించి యామనగల్లుదుర్గ

మున కథిపతియై యుండెననియు దేటపడుచున్నది. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నయెడల క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నతనితమ్ము డైననామిరెడ్డి అన్నగారిబిరుదములను వహింపఁ జాలడు. తనకు తనసోదరునకు నట్టిభేదభావమే లేనియెడల క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున నట్టిబిరుదావళులు ధరింప కుండుట తటస్థింపదు. కాబట్టి రేచర్ల బేతిరెడ్డి మొదటిప్రతాపరుద్రుని కాలములోనే యుండెను గాని గణపతిచక్రవర్తి కాలములో లేఁ డని చెప్పవలసి వచ్చుచున్నది " అని.

దీనిసాంగత్యాసాంగత్యములు తేటపఱచుటకు మున్ను గ్రంథ కర్తగారు వ్రాసిన పై విషయములలోని కొన్నియంశములు విమర్శించి గ్రంథస్వభావమును దేటపఱచుచున్నాను.

అనధరింపుడు. తొలుత, "వీర లిఖిపురును సోదరులు, అయిన నిం దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గాన రాక యున్నది." అని వ్రాసి తరువాత నామిరెడ్డి శాసనస్వరూపము నుపన్యసించునపుడు "ఇతనిశాసనములలో నెచ్చటను బేతిరెడ్డి నామము గానంబడదు " అనియు ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనస్వరూపము నుపన్యసించునపుడు " నామిరెడ్డిపే రెత్త లేదు " అనియు పైసంశయమునే దృఢపఱచి వారల జ్యేష్ఠకానిత్యనిర్ణయం జెచటను జేయకయే, తుదకు " అతనితమ్ము డైననామిరెడ్డి " అని మొదలుగా నామిరెడ్డి కనిష్ఠుఁ డైనట్లును బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుఁ డైనట్లును నిశ్చయమును దెలిపి యున్నారు. తరువాతిగ్రంథమున నైన బేతిరెడ్డి జీవన మరణకాలములనే యన్వయవ్యతిరేకంబులతో నిర్ధారించిరి గాని యీవిషయము నెత్తికొనరైరి. ఇందువలనఁ బూర్వాపరస్వగ్రంథవిరోధంబు ననధరింప లేదని యేర్పడుచున్నది. ఈవిషయము ముందు సవిస్తరముగ వ్రాయఁబడును.

మఱియు “నామిరెడ్డిశాసనములో నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళులే బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను” అనియు “అతనిమరణాంతరము తమ్ము డాబిరుదములనే వహించి” అనియు నిర్ధారణముగ వ్రాసియున్నారు. అట్లు వ్రాయుట గ్రంథకర్తగారి పొరపాటును జాటుచున్నది. నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళులే బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను అనుటవలన నాబిరుదములుమాత్రమే చెప్పబడినవి కాని తదరిక్తంబు లగు బిరుదములు చెప్పబడ లే దని యర్థ మగుచున్నది కదా! ఎట్టికసానమ్మశాసనములో బేతిరెడ్డికి “స్వామిద్రోహరగండ బేతనదండ” అను రెండుబిరుదములు, నామిరెడ్డికి లే నట్టివి చెప్పబడి యుండినను, ఈయాంధ్రచరిత్రమున నామిరెడ్డికి బరనారీ దూర అనుబిరుదము గాన రాక యుండినను, వీరభద్రరావుగారు నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళులే బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను అని వ్రాయుట ఏవకారాధం బరయమిని గలిగినపొరపాటుని తేటపడక మానదు. ఇట్లు “అతనిమరణాంతరము తమ్ముడాబిరుదములే వహించి” అని వ్రాయుటయుఁ బైయర్థమును బలపఱచుచున్నది. తమ్ముని బిరుదములలోఁ బైమూఁడుబిరుదములు లేనపుడు అన్నబిరుదములే తమ్ముఁడు వహించినవాఁ డెట్లగును? గ్రంథకర్తగా రాయాశిలాశాసనములను దాము స్వయముగఁ జూచిననారు గాకున్నను, నీపట్టునఁ దమ గ్రంథమునకు మాతృక యైనవెలుగోటివారివంశచరిత్రములో వెల్లడిపఱుపబడిన శాసనములను దుదివఱకుఁ జదివికొనియైన వ్రాయుట యుచితంబై యుండె. అట్లు వ్రాయమిచేఁ బైదోషములు ప్రసక్తించుటయే కాక యీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున 24 వ పేజీలో “వెలుగోటివారివంశచరిత్రము నామూలాగ్రముగాఁ బఠించితిని” అని వ్రాయుట యన్యతం బనుటయుఁ బ్రసక్తించుచున్నది.

ఇదిగాక, మూడవశాసనముయొక్క స్వరూపము నుపన్యసించుచు నడుమ నకాండతాండవముగ “ఇంతియగాక ఎట్టిక్కసాని శాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్టు గన్పట్టదు” అని స్వాభిప్రాయము నావిష్కరించినారు. శాసనస్వరూపమును వివరించుచు నది తుదిముట్టనిదే నడుమ నిట్లు స్వాభిప్రాయము నుగడించుట యసంబద్ధముగాఁ జూపఁబడినది. “ఈశాసనములను మూడింటిని బరిశీలించగా నీక్రిందివిధమునఁ దోచుచున్నది” అనువాక్యముక్రిందిస్వాభిప్రాయ ప్రకటనగ్రంథముననే యీవాక్యము వ్రాయఁ దగి యుండెను.

ఇట్టిదోషముల కీగ్రంథము పుట్టినయిల్లుగుటచే వాని నెల్ల నెత్తి చూపుట గ్రంథవిస్తరముఁ జేయు నని స్థాలీపులాకన్యాయమున నింత మాత్రముఁ జూపి ప్రకృతము ననుసరించుచున్నాఁడను. చూడుడు.

తొలుత “ఇం దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గానరాక యున్న” దని వ్రాసిన వీరభద్రరావుగారు బేతిరెడ్డి యన్న యనియు నామిరెడ్డి తమ్ముఁ డనియు నిశ్చయించి వ్రాయుట పరస్పరవిరుద్ధముగ నున్న దని వెనుక వ్రాసి యుంటిని. ఆవిషయములో నొకవేళ 180 పేజీలో వీరభద్రరావుగారు శాసనత్రయఫలితార్థమును వ్రాయునపుడు “ఈశాసనములను మూడింటిని పరిశీలించగా నీక్రిందివిధముగఁ దోచుచున్నది. క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లుదుర్గమున కధిపతియై పరిపాలనము జేయుచు నెట్టిక్కసానిశాసనములో నుదాహరింపబడిన బిరుదావళులను వహించి యుండె ననియు ఆకారణముచేత తమ్ముడయిన నామిరెడ్డి యప్పటి కాబిరుదములను వహించి యుండలే దనియు” అనిమొదలుగా వ్రాయుటచేత బేతిరెడ్డి యన్న యనుటకు నారాజు 1195 సంవత్సరమున బరిపాలనముఁ జేయుచు... బిరుదావళులను వహిం.

చుట కారణమనియు, నామిరెడ్డి తమ్ముఁ డనుటకు సతం. డప్పటి కాబిరు
దములను వహింప కుండుట కారణ మనియు వారిభావ మేర్పడుచు
న్నది కదా! అని యన్నచో దాని నిష్పమర్శించెదను.

ఇయ్యది నిష్ప్రమాణ మయినకల్పనంబు. ఎందు కనిన. ఆసంవ
త్సరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లురాష్ట్రము నేలుచు బిరుదములు
వహించి యుండె ననుట సర్వప్రమాణములకు దూరం బైనయది. బేతి
రెడ్డి యట్లు నేయుచుండె ననునది మనము చూచినవారము కాము కదా!
కాబట్టి యది ప్రత్యక్షసిద్ధ మనుటకు వీలు లేదు. అట్లు చేసి యుండవచ్చు
నని యూహించుటకు సరియైనకారణము గానరాదు. అప్పటికి నామి
రెడ్డి బిరుదములు వహింపకుండుటయె కారణ మన్నచో నన్యోన్యాయశ్రయ
దోషము ప్రసక్తించును. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి పరిచాలనముఁ
జేయుచు బిరుదములను వహించియుండినకారణముచేతఁ దమ్ముఁడగు
నామిరెడ్డి యప్పటి కాబిరుదములను వహించి యుండ లే దని వ్రాసిన
వీరభద్రరావుగారు నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింప కుండినకారణము
చేత బేతిరెడ్డి వహించి యుండె నని యూహించినచో నన్యోన్యాయశ్రయ
దోషము ప్రసక్తింపక మానదు కదా! ఒక వేళ నాకారణముచేతఁ దమ్ముఁ
డగునామిరెడ్డి యనువాక్యమును వ్రాయుట తప్పని యొప్పి శాసన
ప్రమాణసిద్ధం బయిననామిరెడ్డియొక్క బిరుదవహనాభావ రూపకార్య
ముచేత బేతిరెడ్డి బిరుదములను వహించియుండె ననుకారణము నూహిం
చెద మన్నచోఁ గార్యముచేఁ గారణమనమానము శాస్త్రసిద్ధ మయినను
నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపమికిని బేతిరెడ్డి వహించుటకును గార్యకా
రిణభావము క్లప్తము కాదు. కారణం బనఁగాఁ గార్యనియతపూర్వసృష్టి
యగునది. ఏది లేనందున నేకార్య ముదయింపదో అది దానికిఁ గారణ
మగును. దండచక్రకులాలాదులు లేక ఘటము జనింపదు గాన ఘట

మునకు దండాదులు కారణముగా నున్నవి. అట్లు బేతిరెడ్డి బిరుదవహనము లేనిచో నామిరెడ్డిబిరుదవహనాభావము సంభవింపనియెడల నారెంటికిఁ గార్యకారణభావము కృష్టమని చెప్ప నొప్పును. అట్లు లేదు. బిరుదములను వహించుటయు మానుటయు, ఎల్లవారలను బూర్వబిరుదములను వహించియే తీరవలయు ననునిర్బంధముయొక్క కలిమిలేముల యధీనములు కావు. ఈవిషయము సప్రమాణముగ ముందు నిరూపింపఁగలను. కాబట్టి పైరెంటికిఁ గార్యకారణభావము కృష్టము కాదు. అది కా నపుడు నామిరెడ్డి వహింపమిచే బేతిరెడ్డి నహించి యుండె నని యూహించుట కలవి కాదు.

ఒకవేళ సిగ్రంథకర్తగారియభీష్టప్రకారము పైరెంటికిఁ గార్యకారణభావ మంగీకరించి చూచినను నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింప కుండుటచేత బేతిరెడ్డి నహించియుండె నని యూహించుట సాధ్యపడదు. ఎందు కనిన, నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింప కుండుటకు, బేతిరెడ్డి నహించుచుండుటయే కాక కారణాంతరములు గూడఁ బెక్కు లుండ వచ్చును. తండ్రియో మఱియొకజ్యేష్ఠభ్రాతయో పితృవ్యాదులో రాజ్యము చేయుచుండినను వీరిమతమున నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపక యుండ వచ్చును గదా! ఇట్టిస్థితిలో, నామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావరూప మైనకార్యముచేత బేతిరెడ్డియొక్క బిరుదవహనపరిపాలనములే యెట్లూహింపఁ దగును? ఇదిగాక 1195 వ సంవత్సరమునాటి నామిరెడ్డిశాసనములో, నాయన బిరుదములు వహింపనట్లు మాత్రమే యగపడుచున్నది గాని, పరిపాలింపక యుండినట్లగపడదు. ఇట్లు శాసనమున నున్న కేవల బిరుదవహనాభావముచేత నామిరెడ్డి యప్పటికి రాజ్యము చేయుచుండలే దనియు, సందువలన మఱి యొకండు రాజ్యము చేయుచుండిన నుండ వచ్చుననియు మాత్రమే

పీఠాహింసవచ్చును గాని బేతిరెడ్డి బిరుదవహనపరిపాలనములనే యెఱుఁగి లూహింపవచ్చును? పై యూహయుఁ బూర్వుల బిరుదములను బ్రతి పురుషుఁడును వహించియే తీరవలె ననియు నన్న యుండఁగాఁ దమ్ముడు వహింపఁ గూడ దనియు నిర్బంధము లున్న నే సిద్ధించును. అట్టి నిర్బంధములు లే వని ముందు సక్రమాణముగ నిరూపింపఁగలను. అవి లే నపు డైచ్చికము లైన బిరుదవహనతదభావములచే జేయఁబడిన పైయూహలు నిరాధారములై సికతాకూపములవలెఁ దమంతనే మాలిపోవు నని న్రాయంబని లేదు. ఇంచువలన బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పరిపాలనము నేయుచుండె ననుట యనుమానప్రమాణసిద్ధంబును గా నేరదు.

ఉపమానం బతిప్రసక్తం బనుట సుప్రసిద్ధంబు. ఇఁక నీవిషయము లో శాబ్దప్రమాణము గగనకుసుమమునకన్న దుర్లభంబు. నాటికి బేతిరెడ్డిపై విధముగ నుండె నని బోధించు శాసనములు గాని గ్రంథములు గాని లేవు గదా! అవి లేనపుడు 1195 సంవత్సరము నాటికి బేతిరెడ్డి రాజ్యము నేలుచు బిరుదములను వహించియుండె నని చెప్పట నిర్హతంబు గాక మానదు. ఇట్లు ప్రత్యక్షాదీప్రమాణదూరంబై నిర్హుల మైన బేతిరెడ్డి బిరుదవహనముచేత, నాయన యన్నయై యుండెననియు, నాకారణముచేత నామిరెడ్డి తమ్ముడై యుండె ననియు నూహించుట గాని, శాసనదృష్టం బగునామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావముచేత నతండు తమ్ముడై యుండె ననియు, నాకారణముచేత బేతిరెడ్డి యన్నయై యుండె ననియు నూహించుట గాని సాహసైకశరణంబనుట నిర్వివాదాంశంబు.

ఇఁక, ఎఱ్ఱకన్యాసమ్మశాసనమునాటికిఁ బేతిరెడ్డి బ్రతికి యున్నట్లు గన్నట్లు దని నిర్ణయించుటకు గ్రంథకర్తగారు హేతువు లేవియుని యెందిరో వానివిమర్శ మిపు డవశ్య కర్తవ్యంబు. వెనుక

నుదాహరింపఁబడిన వార్షిగంధమును చూడ క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింపకుండి క్రీ. శ. 1202 వ సంవత్సరమున వహించి యుండుట యిందుకు ముఖ్య హేతువుగా వారు దలంచినట్లు గానంబడియెడి. ఇందులో నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింప కుండుట బేలిరెడ్డిజీవనమునకును, వహించుట మరణమునకును హేతువుగా నెంచి యుండవలెను. అయిన నివి హేతువులు కాఁజాలవు. ఎందు కనిన. నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపకుండుట బేలిరెడ్డిజీవించుట వలననే కాక కారణాంతరమునఁ గూడఁ గలుగ వచ్చును. మఱియొక శ్రేష్ఠభ్రాతయుండినను చిత్తవ్యాధి రాజ్యాధ్యక్షుండినను గూడఁ గలుగ వచ్చును గదా ! నామిరెడ్డికి బేలిరెడ్డి తక్కినిక సోదరులు గాని, చిత్తవ్యాదులుగాని లేరని మన మెట్లు చెప్పవచ్చును ? ఈయాంధ్రచరిత్రముయొక్క 207 పేజీలో “ గణపతిచక్రవర్తికి రుద్రాంబిక యనునొక్కకూఁతురుమాత్రమే గలదని చెప్పటకు సాధ్యపడదు. గణపాంబ యనుకొమార్త మఱియొకతె గలదని ధాన్యకటకశాసనమునఁ జెప్పఁబడియుండ లేదా ? ఇంకను గూతులు లేరని యెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును ? ” అని విరభద్రరావుగారు కూడ వ్రాసినవారే గదా !

ఇట్లు నామిరెడ్డి బిరుదములను వహించుట బేలిరెడ్డిమరణమువలననే గాక యితరులమరణమువలనఁ గూడఁ గలుగ వచ్చును. తనకన్న నితరులు రాజ్యాధ్యక్షులైనవారు లేకయే కదా నామిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి యుండవలె. లేదా, అన్న జీవించియుండినను రాజ్యవిభాగము చేసికొనియుండినచో బిరుదములను వహించుట సులభము. కాఁబట్టి నామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావముచేత బేలిరెడ్డిబ్రతుకును, అతనిబిరుదవహనముచేత బేలిరెడ్డిమరణమును నూహింప వలనుపడదు.

మఱియుఁ బ్రతిప్రభుఁడు దమపూర్వులబిరుదములు వహించియే తన వలెననియు, అన్నయుండఁగాఁ దమ్ముడు బిరుదములు

వహింపఁ గూడ దనియు నిర్భంధము లుండిననే కాని యాయూహా స్థిరపడఁజాలదు. అయ్యవి దుష్కథంబులు. పూర్వలబిరుదములను వహింపకయే యుండువాఁడును, అన్నయున్నను వహించువాఁడును, నెందఱో యగపడుచున్నారు గదా! ఈ వెలుగోటివారివంశములో 8 వ తరము మాధవరావు శా. శ. 1349 సంవత్సరమున స్థాపించిన శిలాశాసనములో, దమపూర్వలబిరుదములను వేనిని దాను వహించి నట్లు వ్రాయుటలేదు. ఇప్పటివా రెవరును బ్రాచీనులబిరుదములను దఱుచుగ వహింప రనుట సర్వానుభవసిద్ధంబు. కావున చిరుద నహన మైచ్చికమే కాని నియతము కాదు. 6 వ తరము మాదా నాయఁడు తమయన్నయైన యనపోతానాయఁడు రాజ్యధురంధరుఁడై యుండఁగనే తనచే నుమామహేశ్వరములో స్థాపింపఁబడిన శిలాశాసనములో “స్వస్తి శ్రీమకమహామండలేశ్వర రాయగాయగోవాళ గజ దళవిఫాల భుజబలభీమ ఖడ్గనారాయణ సోమకులపరిశురా మేత్యా దిగా చిరుదములను వహించినట్లు వ్రాయించినాఁడు. ఈశాసనము శా. శ. 1298 సంవత్సరమున వ్రాయఁబడినది. అప్పుడు వీరి యన్నయగునన పోతానాయఁడు రాజ్యము చేయుచుండె ననుట వారిశాసనములవలన స్పష్టము కాఁగలదు. కాబట్టి అన్న యుండఁగాఁ దమ్ముడు చిరుదములను వహింపఁ గూడ దనునియమము దుష్కథము.

ఇదిగాక బేతిరెడ్డియొక్క జీవనమరణములను గూర్చి వీరభద్ర రావుగారుచేసిన యూహలకు మొదట బేతిరెడ్డి యన్నయే కాని తమ్ముడు గాఁ దనియు క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమునాటికి చిరుదములను వహించియే యుండెఁ గాని వహింపకుండ లే దనియు రెండు నిశ్చయము లుండి తీరవలయు. అట్లేవ్రమాణముచేసేను బైగంధకర్త గారు నిర్ణయించియుండినవారు కారు. ఇంతమాత్రమే కాక “ఇం దెందు పెద్దచో ఎతఁడు పిన్నయో సిగ్గునుంప నాకరము గాన

రాక యున్న " దని వ్రాసినారు. ఇందువలన బేతిరెడ్డి పెద్దయ్యయి యుండి ననియు బిరుదుములను వహించియే యుండి ననియు నిశ్చయము లేదనుట స్పష్టము. ఇది వెనుక విస్తరముగ వ్రాయుంబడియె. ఆనిశ్చయము లేనపు డీహేతువులు బేతిరెడ్డి జీవనమరణముల నెట్లు సాధింపఁ గల్గునో? కాబట్టి ఈయవి దుష్టహేతువులయి గ్రంథకర్త గారియభీప్రమును సాధింపఁ జాల పని యెఱుంగునది.

ఇది దప్పు మఱి యొకహేతువు వ్రాయుంబడలేదు. ఎట్టిక్కసానమ్మశాసనస్వరూపాపన్యాసమధ్యమున నాకస్మికముగ " ఇంటియ కాక ఎట్టిక్కసానమ్మశాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్టు గన్పట్టదు " అని రావుగారు వ్రాసినందున నాశాసనమున నెద్దియో వీరి యభీప్రమును సాధింపఁగలిగిన బలవత్తుర మైనయాధార ముండి యిట్లు వ్రాయుటకు వీరిని దొందరపెట్టి యుండు నందులేని చూతము. అందు బేతిరెడ్డి మృతి నొందినట్లో ఎట్టిక్కసానమ్మ వైధవ్యచిహ్నములను వహించినట్లో యేమేని యాధారలేశం బగపట్టు నేమో.

ఆశాసనమున బేతిరెడ్డివర్ణనప్రస్తావమున.

" శ్లో. యస్తత్కాలశిఖియతే స నయతి క్రోడేన సర్వం క్షయమ్.

బహువిధైర్భవైర్భగైర్భాజితో

యః ప్రీత్యాదదతే లక్ష్మితం వసు భృశం యస్తాద్ద్విజా సాగవః.

అనుశ్లోకములలో శిఖియతే నయతి ఆదదతే అని వర్తమానక్రియలు ప్రయోగింపఁబడినవి, శిఖియతే నయతి ఆదదతే అనునవి శిఖిణీజ్ దాధాతువులపై లట్ప్రత్యయమున నిష్పన్నంబులైన పనియు వర్తమానే లట్ అను సూత్రమువలన లట్ప్రత్యయము వర్తమానార్థమునఁ బ్రయోగింపఁబడుననియు వర్తమానత్వము ప్రారభావరిసమాప్త క్రియాశ్రయత్వరూపమనియు శాస్త్రప్రసిద్ధులే కదా.

ఇందువలన శాసనస్థాపనమునాటికి బేతిరెడ్డి జీవించియు యుండెననుట నిర్వివాదము.

ఇక కైట్టిక్కసానమ్మవర్ణనప్రస్తావనలను జూతము. అందు “శ్లో. సర్వేషు ధర్మేషు పతివ్రతాత్వ ధర్మే ఒధిక ప్రీతిసమన్వితాయాః యైవా ఒఖిలాశాః పరిపూరయంత్యాః ప్రీతాతీచిత్తం శివవల్లభాయాః గౌరీపదాంభోరుహాయుగ్మ భూరిభక్తిప్రభావోర్జితభవ్యభాగ్యా యా కల్పవల్లీ సదృశీ శ్రీతానాం సంపత్సమ్మద్ధి స్సతతంజనానామ్ ”

అనుశ్లోకము లగవడుచున్నది. ‘పీని యథము:—సర్వధర్మములలో, బతివ్రతాత్వధర్మమునందు నెక్కువప్రీతి గలదియు, సమస్తము లైనయాశలను, లేదా, యెల్లరయాశలనుబరిపూరించునదియు, సగుణివప్రియ యైన గౌరీదేవియొక్కచిత్తమును యేమె సంతసింపఁ జేయుచున్నదో యనియు, గౌరీపదామ్బుజయుగ్మమునం దధిక మైనభక్తిప్రభావముచేత మించినమనోజ్ఞ మైనభాగ్యము గలదియు, ఆశ్రితులకుఁ గల్పలతాసదృశియు జనుల కెల్లపుడు సంపత్సమ్మద్ధిరూపయు నేమియో యని యగుచున్నది. ఇందు ప్రీతాతీ యనువర్తమానక్రియను బట్టి శాసనస్థాపనమునాటికి కైట్టిక్కసానమ్మ గౌరీపూజ మొనర్చుచుండె ననుట స్పష్టము. వివాహాదినము మొదలు నిత్యము గౌరీపూజ నొనరించుట సువాసిని ధర్మంబే కాని విధవాధర్మంబు కాదు. అప్పటి కామె విధవయ్యి యుండె నేని మెనుకటిసువాసినిధర్మంబు లప్పుడు వర్ణించుట కరం బసమంజసం బని వ్రాయ నక్కఱ లేదు.

ఇ కైట్టిక్కసానమ్మ శాసనం బాసతో విప్పి చూచిన శాసనస్థాపనమునాటి కైట్టిక్కసానమ్మ సాభాగ్యచిహ్నములు వహించియుండినట్లు చెప్పికొనుటవలనను భర్త యగు బేతిరెడ్డిని వర్ణించునపుడు వర్తమానక్రియలను బ్రయోగించుటవలనను శాసనస్థాపనమునాటికి బేతి

రెడ్డి జీవించియే యుండె ననుట ప్రస్ఫుటం బగుచున్నది. ఇదంతయుఁ జూడఁగా “భక్త్యోశయాహి మంజూషాం దప్త్వా ఖుప్తేన భక్షితః” అనున్యాయమున గ్రంథకర్తగారి కిష్టసిద్ధి గాక పోవుటయే గాక పైగా సనిష్టముగూడ ఘటిల్లుచున్నది.

ఇందువలన వీరభద్రరావుగారు 180 వ పేజీలో “ఈశాసవ ములను మూడింటిని బరిశీలించఁగా అనిమొదలుకొని “గణపతిచక్ర వర్తికాలములో బేతిరెడ్డి లే డని చెప్పవలసియున్నది” అనువఱకు వ్రాసినగ్రంథము సుదూరనిరస్తం బగుటయే గాక 181 పేజీలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డిని గూర్చి శాసనములవలన గ్రహింపవలసినచరిత్రం బిద్దియె. బేతిరెడ్డి క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమునకుఁ దర్వాత మృతి నొంది యుండ వలయును. క్రీ. శ. 1196 సంవత్సరము మొదలుకొని మొదటిప్రతాప రుద్రునిసోదరుఁ డగుమహాదేవరాజు క్రీ. శ. 1199 సంవత్సరమువఱకు బరిపాలనము జేసి ఆసంవత్సరమున దేవగిరిరాజైన జైత్రపాలునితో జరిగినయుద్ధమునందు మృతి నొందెను. ఆమనగంటిప్రభు వైనబేతిరెడ్డి గూడ మహాదేవరాజుతో యుద్ధమునకుఁ బోయి మరణము నొంది యుండవలయును” అని వ్రాసినగ్రంథముగూడ నిరస్తం బగుచున్నది.

“శ్లో. ఆపరితోషాద్విదుషాంససాధుమన్యేప్రయోగవిజ్ఞానమ్ | బల వదపిశిషీతానామాత్మన్యప్రత్యయంచేతః” అని వక్కాణించుమహాకవి కాళిదాసునకే తనసాండిత్యమునందు నమ్మకము లేక యుండఁగా వీరభద్ర రావుగారికి స్వసాండిత్యమునం దెంత దృఢమైన నమ్మకమో ! బేతిరెడ్డి మరణమునే గాక మరణస్థానమునుగూడ నిర్ధారించుచున్నారు !

ఇక నిట్లు వీరు చేసినవ్యవస్థ సంగీకరింపక క్రీ. శ. 1268 సర్వ త్సరమువఱకు బేతిరెడ్డి జీవించియే యుండె నని నిశ్చయించినచో నామి రెడ్డి క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బిరుదములు పహింపమికిఁ గారణం

బేమని యన వత్తు రేమో! అది పొసగదు. ప్రతిపురుషుడును బై వారిబిరుదములను వహించియే తీర వలయు నని నీయమము లేదని వెనుక వ్రాయుటయు గదా! ఒకవేళ వారియభీష్టప్రకారము క్రీ. శ. 1199వ సంవత్సరమున బేతరెడ్డి మృతి నొందినందునఁ దమ్ముడైన నామిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి యన్నగారిబిరుదములను వహించె నని యొప్పికొన్నను మఱియొక యాక్షేపము రాక తీరదు. ఏమనిన.— అన్నగారు గతించినతర్వాత నామిరెడ్డివారిసకలబిరుదములను వహింపఁ దగి యుండఁగా స్వామిద్రోహరగండ్ల, బేతరెడ్డి అనురెండుబిరుదములను మానుట కేమి కారణం బని.

దీనికై యన్న గతించునప్పు డారెండుబిరుదములను వెంటఁ గొని పోయి యుండు నని యూహించెదరా? మహానుభావులు గదా!

ఇట్లు నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపమికి కారణము నూహించినవారు నామిరెడ్డియొక్క క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సరమునాఁటి శాసనము స్వరూపమును వినఁచునపుడు “ఈశాసనమందుఁ దనతల్లి దండ్రులనామములను మాత్రమే పేర్కొనియెను గాని తనవంశము నభినర్ణించి యుండ లేదు. తా నెచ్చటివాఁడో తనకుఁ గలబిరుదావళు లెట్టివో వానినినైతము పేర్కొని యుండ లేదు.” అని యాశాసనము నందు మూఁడులోపములను జూపియుండియు నొకబిరుదావళులు వహింపమి కే కారణము నూహించిరి కాని వంశము నభినర్ణింపమికి నునికి ప్లు దెలుపమికి నేల కారణము యూహింపక వదలిపెట్టిరో తోవ దయ్యె. అన్న యుండఁగాఁ దలిదండ్రులనామములు తక్కఁ బితామహ ప్రప్లితామహాదిప్రాచీనులనామములు, ఉనికిపట్టులు తెలుపుట కర్హత యుండ దని యూహించి యుండు రేమో!

వీ రొకపరి శాసనములకడకుఁ జని వానిం బ్రాతిబ్రాత్యముగాని యీసంశయములు దీక్షింపు. నామిరెడ్డిశాసనద్వయమునకుఁ గాలభేదమున్నట్లు స్థలభేదముండు నని వీరుతలంచి యుందురు. అట్లుగాదు. ఒక శిలా స్తంభమునందే శాసనద్వయము వ్రాయుంపఁబడినది. అదియు నొక శిలపైనున్న యక్షరములు గలిగి యుండుట మొదలగువానిచే నేకకాలమందే వ్రాయుంపఁబడిన దని తేలవడుచున్నది. దేవతాప్రతిష్ఠలు వేర్వేరుకాలములందు జరిగియుండినను, నాయాకాలములను దెలుపుచు నొకకాలమునందే శాసనములు వ్రాయించుట సంభవించును గదా! అం దొకదానియందు వంశక్రమము బిరుదములు వ్రాయించి దాని చేతనే గతార్థంబగు నని యెందియో రెంటిలో వ్రాయించుట కాశిలయం దవకాశము లేమిదో యొకదానియందు మాత్రమే వ్రాయించి మఱియొకదానియందు వ్రాయుంపక మానినట్లు గాన్పించెడిని.

ఇక్కఁ బైగారణములను బట్టి వ్రాయక మానియున్నచో రెండవదానియందే మాన వచ్చును గదా యని శంక యుదయించును. అట్లుగునేని రెండవశాసనమునాటికి నామిరెడ్డికి రాజ్యధంశము గలిగి బిరుదములు వ్రాయించినవాడు కాఁ డని యిట్టి పండితు లూహింపఁ గలుగుదురు గదా! కాన నిది యంతయు వీరభద్రరావుగారు స్వయముగ నాశాసనములను జూడకయు నందలిశ్లోకములయర్థమును గమనింపకయుఁ బోవుటచేఁ గలిగినదోషము దక్క వేఱొండుగాఁ గన్పట్టదు.

ఇందువలన 189 వ పేజీలో “వెలుగోటిపంశచరిత్రకారులు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్న యని యూహించుచున్నారు కాఁబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నట్టిసంబంధము లేదు. నామిరెడ్డినామము బేతిరెడ్డికి నామాంతర మని చెప్పటకును వలను కాదు. నామిరెడ్డి భార్య యైతాంబ యని చెప్పఁబడినది గాని యెట్లక్క యని చెప్పఁబడి

యందు లేదు. వాడముగొలుగు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్న యనియొప్పు కొండము. అతడు నహించినబిరుదములచేతను జ్యేష్ఠుఁ డగుటచేతను క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామనగల్లు ప్రాతదేశము నతఁడే పరిపాలించు చుండె నని చెప్పక తప్పదు. అన్ని పరిపాలనము చేయుచుండఁ దమనికిఁ గిరీటము నిచ్చె ననుట యసంధర్భము గాదా! వాస్తవముచేత నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారు. కిరీటాధిపతులని యొక వేళ నంగీకరించినను జ్యేష్ఠుండు పరిపాలనముఁ జేయుచుండఁగాఁ గిరీటము మెసంగె ననుట ధర్మవిరుద్ధము అని మొదలుగా వీరభద్రరావుగారు పేజీలుపేజీలు వ్రాసిన దంతయు, 190 పేజీల “ఎత్తిక్కసానమ్మ శాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి మరణము నొండయుండుటచేతనే యామె తన యత్తింటివారియొక్కయుఁ బుట్టింటివారియొక్కయు సంశాభిసర్జనము గావించి తనధర్మమును గూర్చి చెప్పుకొనుట తటస్థించినది ” అని వ్రాసిన దంతయు సముద్రఘోషమువలె నిర్భరం బని తేటపడక మానదు.

బేతిరెడ్డి తమ్ము డని యెంచినపుడు క్రీ. శ. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి రాజ్యము నేలుచు బిరుదములు నహించియుండె ననుటయందుఁ గాని, తర్వాత క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరములోపల బేతిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి పూర్వబిరుదములే గాక స్వామిద్రోహర గండ బేతనదండ అను రెండుబిరుదముల నాజ్ఞించి యుండె ననుట యందుఁ గాని, ఆమనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులుగా రని యనుకొన్నను గణపతిచక్రవర్తియనుగ్రహించి బేతిరెడ్డికిఁ దదాధిపత్యము నొసంగి యుండు ననుటయందుఁ గాని విరోధ మెద్దియుఁ గానరాదు గదా !

ఈకిరీటశాస్త్రార్థమును గూర్చి ముందు విస్తరముగ వ్రాయఁబడును. ఇపు డింతదూరము లేనిపోనికిరీటవాదమును బెంచిన వీరభద్రరావుగారిని గూర్చి యొకటి విచారింపవలసి యున్నది.

వెలుగోటివారివంశ చరిత్రములోనియనుబంధమున వ్రాయఁబడిన నామిరెడ్డి శాసనద్వయమును వీరు చక్కఁగఁ జదివి యుండు రనుటకు సందియము లేదు గదా ! ఇంతయేల? ఈయంద్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున వీరు వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమునామూలాగ్రముగఁ బఠించితి ననివ్రాసియే యున్నారు. ఇట్టివారు నామిరెడ్డియొక్క 1195 వ సంవత్సరమునాటి శాసనములోని

“శ్లో. నానాభోగయుజో ద్విజేశ్వరభృతో విద్విట్పురచ్ఛేదిన
శ్రీ)వాగీశ్వరసంస్తుతస్య విబుధై స్సేవ్యస్య భక్త్యా ౭ ఖలైః
ఆర్యాభీష్టవిధానసక్తమనసో యో భక్తియుక్త సదా
రుద్రస్యేన పదారవిందయగళే రుద్రస్య ధాతృపతే.
సింహావ్యాఘ్రాయితభటమనోగంధవాహాయితాశ్వ
త్సభృన్తేఘాయితగజగణో జ్జృంభితే భీమధామ్ని
లీలామాత్రద్రుతధుతసమానీతనానానరేంద్రే
యః ప్రఖ్యాతః పృథుభుజబలో రుద్రదేవస్య నైవ్యే.
తస్య ప్రసాదా దాత్తశ్రీ)శ్రీ)మతో రుద్రభూపతేః
నామః కామాత్మజ స్సర్వగుణధామా కృతీష్టదః.
శాకాబ్జే శైలతారాపతిభవగణితే వత్సరే రాక్షసాభ్యే
వైశాఖే శుక్లపక్షే కుసుమశరతిథౌ వాసరే భాస్కరస్య
లింగాని త్రిణి సోయం త్రిపురవిజయిన స్సంప్రతిష్ఠాప్య వృత్తిః
ప్రసాదాత్తత్పూజనార్థం సుకృతవిలయే స్వస్య మాతూః పితృశ్చ.

అనుశ్లోకములను జదివి నామిరెడ్డి రుద్రసముఁ దగురుద్రభూపతి

యొక్క పాదారవిందయుగళమందు భక్తియుక్తుడై యుండె ననియు నాదుద్రదేవునియొక్క సైన్యమందు సుప్రసిద్ధుడై యుండె ననియు నాదుద్రదేవునియనుగ్రహమున సంపదనొంది యుండె ననియు నాసార్యభౌముడు భూమండలము నేలుచుండ శివలింగత్రయమును బ్రతిష్ఠించి తత్పూజనమునకై యనేకవృత్తు లొసంగెననియుఁ దదర్థములను దెలిసికొని యున్నవారే కదా.

వీరిమతమున నామిరెడ్డి యిట్టి ఘనకృత్యము లొనర్చునపు డతని యన్నయై బేతిరెడ్డి యామనగఁగిరాజ్యమేలుచు విరుదములను వహించి కాకతిరాయ సేనానాయకులలో మిన్నయై యున్నవాడని వ్రాయం బని లేదుకదా! అన్న యిట్టియున్నతస్థితిలో నుండఁగాఁ దమ్ముఁ డగునామిరెడ్డి యన్ననించు కై నం బ్రశంసింపక యాతనిపేరైన నెత్తక తన్నుఁ బొగడుకొనుటయు, నేను దుద్రదేవునిపరమానుగ్రహపాత్రంబై తత్తైస్యమునఁ బ్రఖ్యాతుండ నయి యామహారాజువలన సంపద నొంది దలిదండ్రులపేరను నాపేరను దేవతావ్రతిస్థులు చేసి స్థిరవృత్తు లొసంగితి నని మొదలుగా నిజొన్నత్యమును స్వాతంత్ర్యమును గూర్చి వ్రాయించు కొనుటయు సంభవింప దని యీవీరభద్రరావుగా రేల యూహింప రైరి? అని.

నామిరెడ్డి యొక వేళ విక్రమాధికుం డయినను, అన్న రాజ్యము చేయు చుండఁగాఁ దాను సేనాపతియై యుండఁడు. వీరిరాజ్యము సైనాపత్యమూలకమే కాన వీరిలో రాజ్యము చేయుచున్నవారే సేనాపతులయి యుందురు. ఇంతియ కాక, అన్న రాజ్యము సేయుచుండఁగాఁ దాను బ్రతాపరుద్రునివలన సంపద నొందినవాడ నని చెప్పుకొనఁడు. ఇచ్చట సంపద రాజ్యరూపమే కాని వస్త్రాభరణాదిసత్కారరూపముగా నోపదు. అట్లైనచో రుద్రునిచే సత్కరింపఁబడినవాడ ననియె చెప్పు

కొనును గాని « ఆత్మశ్రీః » యని చెప్పకొనడు. వీరిమతమున బేతిరెడ్డి యన్నయై యున్నాడు కాబట్టి, అట్టి రాజ్యహాసంపదకు స్వతంత్రుఁడైనయన్నయే యర్హుండు గనున గాని యస్వతంత్రుఁడై యన్న తమ్ముఁడర్హుండు గాఁ జాలడు. విభక్తుఁడై యుండినచో రాజ్యము తోఁ గూడ బిరుదములు సైతము వచ్చియుండును. ఇది గాక సర్వాధిపతి యైన యన్న యుండఁగా నిజకీర్తివ్యాప్తికై తమ్ముడు బహులధనవ్యయము చేసి మహోన్నతదేవాయతనిర్మాణాదు లొనర్చి స్థిరవృత్తు లొనంగుట సంప్రదాయవిరుద్ధంబు ధర్మవిరుద్ధంబున గాదా? మఱియు గయలో నాత్మపిండము వెట్టుటయుఁ దనపేర దేవతాప్రతిష్ఠ చేయుటయు ముందు తన్నుఁ గూర్చి యట్లొనరించుపుత్రుండు లేక వయస్సు గడచినందునఁ బుత్రోత్పత్తిసంభావనయు లేక శమోన్ముఖులైనవారిధర్మముగా నున్నది గాని యల్పవయస్సున నుండి పుత్రప్రాప్తి కర్హతగలిగి రాజ్యాదిభోగములనుగన నున్న యస్వతంత్రులధర్మముగా లోకమునఁ గన్పట్టదు. నూటికిఁ గోటికి నొకం డట్లు సేయుపురుషుండుండిన నతండు తప్పక దనయన్నను గొనియాడును. తనయన్న యున్నతస్థితిలో నుండఁగా నాయనప్రశంసచేయక దనప్రశంసయే చేసి కొనుట కట్టి సత్పురుషుం డొప్పుడు కదా! ఈవెలుగోటివారివంశమున నాతివతరము మాదానాయఁ డుమామహేశ్వరమునఁ బ్రతిష్ఠించినశాసనమున

« శ్లో. అనుజో మనుజేంద్రస్య దనుజారాతినంపదః

అన్నపోతమహేశస్య సన్నతారాతిభూభుజః »

అని యన్నను గొనియాడియున్నాడు. నామిరెడ్డి యట్లొనరింపక పోవుటయే కాక పై కార్యముల నొనరించుటను బట్టి తమ్ముడు కాఁడని యూహింపఁ దగును.

“క్రీస్తుశకము 1208 సంవత్సరమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్న యెడల 1202 వ సంవత్సరమునఁ దమ్ముడైన నామిరెడ్డి యున్న గారినిరుదములు వహించఁ జాలఁడు. తనకు తనసోదరున కట్టి భేదభాసమే లేనియెడల 1195 సంవత్సరమున నట్టినిరుదావళులు వహించ కుండుట తటస్థంపదు” అని వారే వ్రాసియున్నారు కారా? కాబట్టి రాజ్యస్వతంత్రుడైనయన్న యుండఁగా నామిరెడ్డి యాయనపే రెత్తక దన్నుఁ బొగడుకొనుటయు స్వతంత్రులయట్లు స్థిరవృత్తు లొసంగుటయు వయోధికులై కృతకృత్యులైనవారివలె శాశ్వత దేవతాప్రతిష్ఠాదిధర్మము లాచరించుటయు నొప్పు నేమో వీరభద్రరావుగారే యాలోచించి చెప్పవచ్చును.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలించినపండితులు నామిరెడ్డి తమ్ముఁ డనుట ప్రమాణబాహ్యంబనియు బేతిరెడ్డి గణపతిదేవుని రాజ్యమువఱకు జీవించియుండ లేదని వ్రాయుట సాహసైకశరణం బనియుఁ గిరీటవాదము మొదలగునవాంతరవిషయములు విచారసహమ్ములు గా వనియుఁ దెలిసికొనఁ గలరు.

ఇట్లు బేతిరెడ్డియొక్క జ్యేష్ఠతను గూర్చియు, జీవనమును గూర్చియు వ్రాసి యిపుడు 181 పేజీ కడపటిభాగము మొదలు కొని యీయూరివరకరణము ముగియువఱకు, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేనట్లును, బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి, మైలవరము, పితాపురము, బొబ్బిలిసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కా నట్లును, బేతిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి కాకతిగణపతి చక్రవర్తివలన గౌరవింపఁబడెననుట మొదలగువిషయములు విశ్వాసపాత్రములు కా నట్లును వ్రాయ నుపక్రమించి, తత్పూర్వరంగముగ వాక్యచతుష్టయమును వ్రాయుచున్నారు. అందు మొదటివాక్యమిటు లున్నది.—

“ ఈ బేతిరెడ్డినిగూర్చి యనేకగాథలు బట్టలచే గల్పింపఁబడి పాటలు పద్యములు అల్లఁబడి బేతాళనాయనివంశీయుల మని చెప్పుకొనెడువారిచే గ్రంథస్థములు గావింపఁబడి సర్వత్ర వ్యాప్తి చేయింపఁబడి సత్య మైనచరిత్రాంశములను గప్పి పెట్టుచున్నది. ” అని.

దీనివలన బేతిరెడ్డినిగూర్చి పెక్కుగాథ లున్నట్లును వానిలోఁ గొన్ని సత్యములయ్యుఁ గొన్ని యసత్యములయ్యు నున్నట్లును, అందు సత్యములచే సత్యములు గప్పి పెట్టఁబడుచున్నట్లును వారితాళయము దెలియవచ్చుచున్నది గాని సత్యము లెవ్వయో అసత్యము లెవ్వయో వానియొక్క సత్యత్వాసత్యత్వములకుఁ గారణంబు లెవ్వయో దెలియరాకయున్నది. అట్లు తెలియవచ్చునటకు నీవాక్యము ను పేక్షించుటయే కర్తవ్యంబుగాఁ గనుపట్టెడిని.

అయినను “ బట్టలచే గల్పింపఁబడి ” యనుసాభిప్రాయవిశేషణముచే బట్టలు కల్పించినగాథ లసత్యములనియు, తదన్యములు సత్యములనియుఁ దెలియుటకుఁ గొంచె మవకాశము దొరకుచున్నది. కాఁబట్టి బట్టలచే గల్పింపఁబడకుండుట సత్యతకును, వారలచే గల్పింపఁబడుట యసత్యతకును గారణ మని యర్థసిద్ధ మగుచున్నది. ఇట్టిస్థితిలో బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టలచే గల్పింపఁబడినగాథ లెవ్వి? తదన్యము లెవ్వి? యని విచారింపఁగా, పద్మనాభకచరిత్రము వేంకటగిరివానివంశచరిత్రము మొదలగునవి బట్టురాజులచే వ్రాయఁబడినవి కావున వానిలో బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడినగాథలు, అనఁగా, “ బేతిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి వరము లొంది గణపతిచక్రవర్తివలన మిగుల గౌరవింపఁబడెను. బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము గలదు. ఈరాజు పైనండ్ల నాధిపతులకు మూలపురుషుడు ” ఇత్యాదు లసత్యము లనియు, తదితరములు, అనఁగా, వీరభద్రరావుగారిచే గని పెట్టఁబడినవి “ బేతిరెడ్డి

గణపతిదేవునిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించి యుండ లేదు, అతనివలన గారవింపఁబడి యుండ లేదు, బేతరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేదు, ఆరాజు వేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులు మొదలగువారికి మూల పురుషుఁడు గాఁడు" ఇత్యాదులు సత్యము లనియు నేర్పడుచు న్నది. ఈయభిప్రాయమును 183 వ పేజీలో సీవాక్యచతుష్టయము తరువాత " కాఁబట్టి బేతరెడ్డికిఁ చెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు, బేతరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను" అనులేఖన ముచే గ్రంథకర్తగారే యావిష్కరించియున్నాడు. బట్టులచేత గల్పిం పఁబడిన వనత్యము లెట్లో వీరిచే గల్పింపఁబడినవి సత్యంబు లెట్లో, తన్నిరూపణం బశక్యం బని యగ్రిమ విమర్శమువలనఁ దేటపడఁ గలదు.

ఏది యెట్టు లున్నను నిదంతయు నభిత్తిచిత్రకర్తముగా నున్నది. ఎందు కనఁగాఁ బేతరెడ్డినిగూర్చి బట్టులచేతఁ జిత్రముగఁ గాని విచిత్ర ముగఁ గాని యొకగాధ యైనను గల్పింపఁబడ లేదు, ఇంత యేల? ఆపేరే వారెత్తలేదు. ఇట్లుండఁగ నాగాధలు (లేనట్టిగాధలు) పాటలు పద్యములు అల్లఁబడి గ్రంథస్థములు గావించఁబడి సర్వత్ర వ్యాప్తి చేయఁబడి సత్యమైనచరిత్రాంశములను గప్పిపెట్టుచున్న వనుట యభిత్తిచిత్రకర్తము గాక వేఱొం డేమి యగును?

దీనిపై వీరభద్రరావుగారు, బేతరెడ్డినిగూర్చి యనేకగాధ లేబట్టులచేతఁ జిత్రవిచిత్రముగఁ గల్పింపఁబడి శాఖోపశాఖలుగాఁ బ్రబలి సత్య మైనచరిత్రాంశములను మఱుఁగుపఱచుచున్నవో యగపఱచుట యావశ్యకంబై యున్నది. కానిచో నిదంతయు నున్న త్తప్రలపితంబు వోలె నుపహాసనీయంబు గాక పోదు.

ఒకవేళ, పద్మనాయకచరిత్రము వేంకటగిరివారివంశచరిత్రము మొదలగుగ్రంథములలో, బేతిరెడ్డి లోలో తురశౌర్యధైర్యసాహసములతో బేతాళుని నడిరించె ననియు నాబేతాళుఁ డారాజుయొక్క శౌర్యాదులకు మెచ్చి కౌన్సివరము లొసంగె ననియు నావృత్తాంత మప్పు డోరుగల్లురాజ్యధురంధరుఁ డగు గణపతిచక్రవర్తి చారులవలన విని యీరెడ్డిని రావించి మిగుల గౌరవించె ననియు నేమేమో చిత్ర విచిత్రముగ బట్టులు కల్పించి వ్రాసినారు కారా? యని యందు రేమో. వానిలో గాధలు బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడియున్నవో చెవిరెడ్డిని గూర్చి వ్రాయఁబడియున్నవో వీరభద్రరావుగా రింకొకపరి గొంచె మాగ్రంథములను గటాక్షించి చెప్పవలసి యుండును.

ఇక నిట్లేమైనఁ జెప్ప వత్తు రేమో.—ఆగ్రంథములలో నెచ్చటను బేతిరెడ్డిపేరు లేకున్నను, చెవిరెడ్డియనియు బేతాళనాయఁ డనియు నామము లున్నవి కాఁబట్టి యాచరిత్రము బేతిరెడ్డినిగూర్చియే వ్రాయఁబడిన దనుట కెంతమాత్రము సందియము లేదు. బేతిరెడ్డి యనియు బేతినాయఁ డనియు బేతాళరెడ్డి యనియు బేతాళనాయఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డికి నామాంతరములే కాని వేఱుకాదు. అని.

ఇయ్యది మా కభిప్రేతం బగుదారియే. అయినను, వీరు పైశ బ్దముల కక్షరభేదమే కాని యర్థభేదము లే దనువిషయము సంగీకరింతురా? అంగీకరింపరా? యని విచారించి తెలిసికొనఁ దగి యున్నది. అంగీకరింతు రన్నచో స్వమతహాసము పరమతప్రవేశము అనుదూషణములు ప్రసక్తించును. అగ్రిమగ్రంథమున “కాఁబట్టి బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంఘానాధీశ్వరులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడెనుబేతాళనాయఁడు కాఁ డనియు నహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని వ్రాసి యచ్చటచ్చట

నాయకమునే బలవఱచుట మొదలగువానిచే నీరిమతమునఁ బై నామములు వేర్వేరుపురుషులనే బోధించు నన్నభావము తేటపడుచున్నది కదా. అట్టిమతకర్త లభేదవాదము నంగీకరించినచో, బైదోషములు ప్రసక్తింపకమాన వని వ్రాయ నక్కఱలేదు. ఇకఁ బై నామములకు శబ్దభేదమే కాని యుక్తభేదము లేదన్నవిషయము నంగీకరింప రన్నచో 178 వ పేజీలో “ బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి ” యని యుపక్రమించి బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుం డనియు, గణపతిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించి యుండ లేదనియు, బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులచే ననేకగాధలు కల్పింపఁబడినవనియు, బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియు మున్నుగా వ్రాయుట యసంగతం బగును. బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేర్వేరు పురుషు లైనపుడు బేతిరెడ్డి పెద్దయైన నేమి? విన్నయైన నేమి? గణపతిరాజ్యమునాటికి జీవించిన నేమి? మరణించిన నేమి?

ఒకనిగుఱములచే మఱియొకఁడు గుణి యగుటయు నొకని దోషములచే మఱియొకఁడు దోషి యగుటయుఁ గానము గదా! కాఁబట్టి భేదవాదులు చెవిరెడ్డిపేరుతో నున్న చరిత్రములలో నంతమాత్రము సంబంధము లేనట్టిబేతిరెడ్డిచరిత్రములను దెచ్చి పెట్టి దూఱుట యసంగతంబు గాక మానదు.

ఒకవేళ, బట్టు లట్లు వారల నిరువుర నేకపురుషునిగా వ్రాసి యున్నారు, అట్టి వారిమతమునఁ జెవిరెడ్డిగాధలే బేతిరెడ్డిగాధలు బేతిరెడ్డిగాధలే చెవిరెడ్డిగాధలు కావచ్చును గదా! ఆపక్షమునభ్యుపేత్య వాదముగ నెత్తికొని యటులు వ్రాయఁబడిన దన వత్తు రేమో. అట్లనవచ్చును గాని, ఆపక్షమునవైనఁ జెవిరెడ్డియొక్క నిజమైనచరిత్రమును నిందించుట ధర్మము గాదు. చెవిరెడ్డికి బేతిరెడ్డికి భేద మున్నను అభేద మున్నను చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁడను నిజ మైనయంతమునకు

క్షతియుండదు కదా! ఈవిషయము ముందు విస్తరముగ వ్రాయఁబడును. ఇట్లుగునపుడు పైవాక్యమున, “ బేతాళనాయనివంశీయులమని చెప్పకొనెడువారిచేత గ్రంథస్థములు గావింపఁబడి ” అనియు 183 వ పేజీలో “ వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడు బేతాళనాయఁడు కాఁ డని సహేతుకముగ నిరూపింపబోవుచున్నాను ” అనియు బేతాళనాయకవంశీయత్వాదులయం దయాథార్థ్యసూచక మగుమాటలు వ్రాయుట యేమి ధర్మము? బేతిరెడ్డిపైవారికి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని సమ్యక్ మున్నవారు బేతిరెడ్డివంశీయులమని చెప్పకొనెడు వారిచేత అనియు, పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడుబేతిరెడ్డి యనియు వ్రాసి పైవారు బేతిరెడ్డివంశజులు కా నట్లును, బేతిరెడ్డి వారికి మూలపురుషుఁడు కానట్లును, స్వకీయదృఢవిశ్వాసమును సూచించినను సూచింప వచ్చును గాని నిజమైనచెవిరెడ్డివంశీయత్వము పైవారియందు లేనట్లు సూచించుట తగదు కదా!

ఒకవేళ సింగభూపాలీయమునందును అనపోతమాదానాయకుల శాసనములయందును వెన్నమనాయనినుండియేతమవంశము నభివర్ణించినందున సంతకుఁ బూర్వం డగుసీచెవిరెడ్డి వారికి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని తత్ప్రకారణంతమున వ్రాయఁబోవుచున్నారు, అందువలన నిట్లు వ్రాసికొరని యందు రేమో. అయ్యది యవిమర్శపూర్వక తేజనమని సప్రమాణముగ నచ్చటనే వ్రాయఁబోవుచున్నాను.

ఇక ద్వితీయవాక్య మిటు లున్నది. “ ఈబేతిరెడ్డినిగూర్చి శ్రీ వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునం దీక్రిందివిధముగ వ్రాయఁబడినది.—వీరికి మూలపురుషుఁడు బేతాళనాయఁ డని ప్రఖ్యాతి గాంచినచెవిరెడ్డి యను రాజు. ఆరాజు ఘనత గాంచిన కాకతిగణపతి దేవునిరాజ్యకాలమున

కౌర్యుడై ర్యాడిలోతో త్రగగుణగణపరిపూర్ణుడై యామహారాజువలన మిగుల మన్ననగాంచుటయే కాక యనేకవిరుదములను మఱికొంత రాజ్యమును గాంచినవాడు. ఈఘనుడు వర్తమానవేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులగు శ్రీశ్రీరాజగోపాలకృష్ణయాచేంద్రబహదుర్ కే. సి. ఐ. ఇ. వారికినిరువదియేనిమిదవతరమువాడు. ఈరాజశిఖామణియీ వెలుగోటి శాఖకు మాత్రమే కాక జటప్రోలు బొబ్బిలి పితాపురము మైలవరము మొదలగు సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు—ఇయ్యది బట్టలు వ్రాసినవ్రాతలనునన్ని యవిచారపూర్వకముగా వ్రాయఁబడిన వ్రాతవలె గాన్పించుచున్నది గాని సహేతుక మైనప్రమాణములతో గూడినదిగఁ గానంబడదు బి అని.

ఇది యంతయు నిర్హేతుకనిందయై యున్నది. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని మొదలుగ వ్రాయఁబడి యేకారణమునుబట్టి యవిచారసిద్ధమో నిరూపింపకయే నిందించుట నిర్హేతుకనింద గాక పోదు గదా! దీనికి సమాధాన మున్న తల్లేఖనంబును బోలె నుపేక్షించుటయే. దీనికన్న రెట్టిగఁ దిట్టుటయు సమాధానమే కాని యయిన నది సండితధర్మంబు గాక పామరధర్మం బగుచున్నది. కాన దీని నుపేక్షించుటయే యుచితంబుగా నున్నది. ఇదిగాక, పూర్వ వాక్యనిరాసమువలననే యిదియు నిరస్తప్రాయం బగుచున్నది. అయినను విచ్చిత్తివిశేషాదరమున నించుక వ్రాయ నెంచుచున్నాను. వీ రీ నాలుగువాక్యములలో వ్రాసినవిషయములనే చర్చితచర్చణముగ వ్రాసి యున్నారు కాఁబట్టి వాని ఖండనము గూడ “యత్కౌనురూపోబలిః” అనున్యాయము ననుసరించి యల్ల వ్రాయవలసియుండును. అభిజ్ఞులు మన్నింతురు గాక.

వీరభద్రరావుగారు “బేతిరెడ్డిని గూర్చి యీక్రిందివిధముగ వ్రాయఁబడిన” దని నుడువుచు, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని వ్రా

సినవ్రాతను దెచ్చి చూపుట యసంబధముగ నున్నది. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనివ్రాసినవ్రాతను దెచ్చి చూపుటయే కదా పైవా క్యమున కనుగుణం బగును. ఔలుగోటివారివంశచరిత్రస్థములై వీరిచే నిచ్చట వ్రాయఁబడినయీవాక్యములలో బేతిరెడ్డివార్తయే లేదు కద ! అది లేనపుడు బేతిరెడ్డినిగూర్చి క్రిందివిధముగ నున్న దని దేనింబట్టి వ్రాయఁగలిగిరో వింతగా నున్నది. ఒకవేళ బేతిరెడ్డి యనియు, చెవి రెడ్డి యనియు నామభేదమే కాని యర్థభేదము లేదనువాదము సంగీక రించి యిట్లు వ్రాసితి మందు రేమో ఆయభేదపక్షమున నైనఁ జెవి రెడ్డిమూలపురుషుఁ డనుటయందు బాధ లేకు. ఒకవేళ, అట్లనుట వలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని చెప్పినట్లగు ననియు నయ్యది నిలువఁ జాల దనియు అందువలన చెవిరెడ్డి మూలపురుషులకు భంగము వచ్చు ననియు సందురేమో. అట్లనఁ దగదు వారి కిరువుర కభేద మనునంత మప్రామాణిక మైనను, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుట యప్రామాణికము గాఁజాలదు. బేతిరెడ్డియే చెవిరెడ్డి యను కొనుట భ్రమమూల మైనపుడు చెవిరెడ్డియందు బేతిరెడ్డిత్వము తగ్గత ధర్మవిశేషములు లేక పోయినను నిజ మైనచెవిరెడ్డిత్వము తగ్గతధర్మ ములు నుండక పోవుఁ గద ! కాఁబట్టి చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుట యప్రామాణికము గానోపదు. ఈవిషయ మింకను ముందు వివరింపఁ బడును.

ఇదిగాక, వీరభద్రరావుగారు పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డియనియు పల్నాటిబేతినాయుఁ డనియు బేతాళనాయుఁ డనినామాంతరము గల చెవిరెడ్డి యనియు వేర్వేరుపురుషులనుగా వీడఁ దీసి యున్నారు. ఈ విషయము సీత్రకరణమున నచ్చటచ్చట వ్యక్తపఱచుటయే కాక 10 వ ప్రకరణములో 286 పేజీలో “పిల్లలమఱ్ఱిబేతిరెడ్డియు పల్నాటివీరుఁ డైన బేతినాయుఁడును చెవిరెడ్డియని నామాంతరము గలపిల్లలమఱ్ఱి

బేతాళనాయుఁడే యని శ్రీవెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు వక్కాణింపఁబడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక యున్న వని యాటవప్రకరణమున సవిస్తరముగఁ జర్చించి యున్నాను. అని వ్రాయుటచే వ్యక్తపఱచినారు.

ఇంతియ కాక, పల్నాటిబేతినాయుఁడు బ్రహ్మనాయని వంశము వారికి మూలపురుషుఁ డనియు, పిల్లలమఱ్ఱిబేతిరెడ్డి మల్లారెడ్డివంశజులకు మూలపురుషుఁ డనియు స్వాశయమును వెల్లడిపఱచి, చెవిరెడ్డి పలానావారికి మూలపురుషుఁ డని వ్రాయక మానుకొన్నారు. అట్లు వీరు మానుకొన్న చెవిరెడ్డి పైస్పృశానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో వ్రాయుట, వీరి కేమి విశరీతముగఁ దోచి యుండునో తెలియ రాక యున్నది. పైమువ్వులో నెవ్వఁడును పైస్పృశానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁగూడ దని వారి సంకల్పమున్నచో నుండవచ్చును గాని దానికిఁ బ్రమాణం బెద్దియో యగపఱచుటయు, అట్టిపురుషుఁడు మఱియెవఁడో నిర్ధారించుటయు, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని బోధించెను పూర్వులు వ్రాసిన గ్రంథముల ప్రామాణికము లని స్థాపించుటయు, మొదలగునవి యత్యంతావశ్యకములు.

ఒక వేళనాగ్రంథములలోఁ బరస్పరవిరోధములు మెండుగానుండుటనుబట్టి వానిలో వ్రాయఁబడిన చెవిరెడ్డిమూలపురుషత్వాది విషయము లప్రామాణికములని చెప్పఁగల రన్నచో నట్లనఁ దగదు. ఎందుకనఁగ, చరిత్రకారులు వారివారికి దొరకినయాధారములనుబట్టి కొన్ని విషయములను భిన్నభిన్నరీతిగా వ్రాసినను, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనునంశము నందఱు నైకకంఠ్యముగ నొందొంటికి విరోధలేశము లేకుండ వ్రాసియున్నారు కాన నయ్యది యప్రామాణికం బన నొప్పదు. ఏ విషయమందు గ్రంథములు పరస్పరవిరుద్ధములుగ నుండునో

ఆవిషయముయొక్క ప్రామాణ్యము సందిగ్ధము కావచ్చును గాని యేవిరోధము లేక యేకరూపముగ నందఱిచే వ్రాయఁబడినవిషయముయొక్క ప్రామాణ్యము సందిగ్ధమేటులు గానోపును? అట్లుగాచో లోకముననున్న చరిత్రము లన్నియు యత్కించిద్విరోధమును బురస్కరించుకొనియ ప్రామాణికములు గావలసి వచ్చును? పురాణేతిహాసాదుల యందుఁగూడ నెన్నియో విరోధములున్నట్లు తోచుచున్నవి అంత మాత్రమున నవియు సప్రామాణికములు గావలసి వచ్చును. శాసనములు గూడఁ బరస్పరవిరోధోద్భావనముచే సగ్రాహ్యములు కావలసి వచ్చును. వీరభద్రరావుగారు మొన్న దొరకింగుండయదండనాథుని భార్యయొక్కయొడ్డమానిశాసనములోఁ గాకతివారు శూద్రులని వ్రాసినా రనుటనుబట్టి గణపతిచక్రవర్తి స్వయముగ వ్రాయించిన శాసనములను నిరసించి కాకతివారు శూద్రులని స్థాపించినారు కారా? కాఁబట్టి శుష్కతర్కముల కెవ్వియు నిలువ నోపక ప్రమేయసిద్ధియే దుర్లభం బగును.

ఇక సగ్రహగ్రంథమున “ సోమదేవరాజీయమునందును, పద్మనాయకచరిత్రమునందును ... పిల్లలమఱ్ఱి శాసనములో నుదాహరింపఁ బడినబేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డైనబేతాళనాయఁ డని చూపించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై ...యున్నవి ” అని వ్రాసి యున్నారు గావున బేతాళనాయఁడు పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుటయందు వారియాత్మేప మేమియుఁ గానరాదు గదా యన్నచో, మఱి యేల “ ఇయ్యది బట్టులు వ్రాసినవ్రాతలను నన్ని యవిచారపూర్వకముగ వ్రాసినవ్రాత ” యని మొదలుగా నోటికి వచ్చినట్టు మాటుచున్నారు, కారణము లేక మాటుట వెఱ్ఱి పానిధర్మంబు కదా !

ఇక నేమైన వెలుగోటివారివంశ చరిత్రములోనిపైవాక్యములో, జేతిరెడ్డి వెలుగోటివారికి మూలపురుషుఁ డనియు, గణపతిదేవునికాలమున నుండె ననియు, నామనవలన గౌరవింపఁబడె ననియు, వేంకటగిరిప్రస్తుతప్రభువరులకు నిరుపదియెనిమిదవతరమువాఁ డనియు, బటప్రోలుమొదలగుసంస్థానాధిపతులకుఁ గూడ మూలపురుషుఁ డనియుఁ గానంబడుచున్న యైదువిషయములలో నెద్దియో వనపీఠభద్రరావు గారికి సమ్మతము గాక యుండి యిట్లు నిందించుచున్నారో యేమో. అయ్యది విమర్శించి చూతము.

పైవిషయములలో మొదటి దగు బేతాళనాయుఁ డనినామాంతురము గలచెవిరెడ్డి వెలుగోటివారికి మూలపురుషుఁ డనువిషయమును వెనుక నేను గనుపఱచినయొక్కలచేతను, తమయొక్కయంగీకారము సూచించునట్టి “పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషు. డయిన బేతాళనాయుడు” అనువాక్యముచేతను, పీఠభద్రరావుగా రంగీకరించినవారే కదా! ఇందువలననే యితరసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనువిషయముగూడ వీరిచే సంగీకృతప్రాయంబు గాక మానదు. ఇక శ్రీవేంకటగిరిప్రస్తుతప్రభువరులకుఁ జేతిరెడ్డి యిరుపదియెనిమిదవతరమువాఁడనునది వీరి కిసమ్మత మేమోలనుకొనుటకువీలులేదు. అట్లుగనవును వంశావళిలో నిపుడు గానవచ్చుచున్న పురుషులను గొందఱను ద్రోసివేయుట యైనను గొందఱను జేర్చుటయైనను గర్తవ్యం బగును. అయ్యది సప్రమాణముగ నుండనిచో సప్రయోజకం బగును కావున దాని నెత్తికొనఁ బనిలేదు. ఇట్లు చూడఁగా గణపతిదేవునికాలమునఁ జేతిరెడ్డి యుండె ననియు నామనరాజువలన సమ్మానింపఁబడె ననియు నీరెండువిషయములే శేషించి యున్నవి. వెనుక నావిషయములను రెంటినీ వీరు నిరసించి నారు కాఁబట్టి యావిషయములే వీరి కసమ్మతంబులు గానోవును, అయినను అది నిలువఁ జాలదు. ఎందు కనఁగ, వెనుక వ్రాయఁబడినదెల్ల

బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడిన విషయము, ఈనాక్యములో వ్రాయఁబడిన దెల్లఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడినవిషయము గాన విషయభేదమునుబట్టి యట్లునొనుటకు వీలు లేదు. ఆతండ్ యీతండ్నివా రొప్పరైరి. కాబట్టి బేతిరెడ్డి మరణమువలనఁ జెవిరెడ్డిజీవనమున కేమియు భంగము లేదు. అట్లుగుటంజేసి గణపతిదేవునివలనఁ జెవిరెడ్డి సమ్మానింపఁబడుటకు విరోధ మేమియుఁ గాన రాదు. ఇతఁ, చెవిరెడ్డి జీవించి యుండి సమ్మానింపఁ బడె ననుటయందుఁ బ్రమాణ మెద్దియు లేదన్నచో, వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినవ్రాతయందే ప్రమాణము లే దనియు వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు వ్రాసినవ్రాతయందుఁ బెక్కుపూర్వ గ్రంథములు శాసనాదులు ప్రమాణములున్నవనియు ననఁగలను. అవిషయము తరువాతిగ్రంథములో వెల్లడి చేయఁబడును. కాబట్టి చెవిరెడ్డి గణపతిదేవునివలన సమ్మానింపఁబడె ననుట నిరాకరింప నర్హము గాదు.

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేఱు కా రనుపక్షమునఁ బైదోషములు రాక మానవు, ఎందుకనిన, వెనుక వీరభద్రరావుగారు సిద్ధాంతీకరించినదానిబట్టిచూడఁగా గణపతిదేవునినాటికి బేతిరెడ్డిమరణించియున్నవాడేకదా! బేతిరెడ్డియె చెవిరెడ్డి యైనపుడు చెవిరెడ్డియు నాటికి మృతి నొందినవాడె యన వలయు, అట్లు మృతి నొందినవాడు గణపతిదేవునివలన నెటులు సమ్మానింపఁబడి యుండ వచ్చును. అని యాక్షేపింతురేమో. వారిసిద్ధాంతము సరియైనది కా దని యనేక భంగుల నిరసించి గణపతిదేవునినాటికి బేతిరెడ్డి జీవించియె యుండెనని వెనుక సవిస్తరముగ వ్రాసి యున్నా నని సమాధానము చెప్పఁగలను. కావున మామతమున గణపతిదేవుని రాజ్యమునాటికి జీవించియేయున్న బేతిరెడ్డి యనుచెవిరెడ్డి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడుటకు విరోధ మేమియు లేదు. వారిరువుర కభేదము భ్రమమూల మని యెంచినను చెవిరెడ్డి సమ్మానింపఁబడినాఁడనుటకు భంగము కలుగదు.

“నహి రజతత్వభ్రమప్రయుక్తా ప్రవృత్తిశ్చక్తిన్నగోచరయతి” అను న్యాయమున, శుక్తి రజత మనుకొనుట భ్రమమూలమైనను రజత మను బుద్ధితోఁ జని పుచ్చుకొన్నపుడు నిజమైనశుక్తియే విషయ మగునట్లు అభేదబుద్ధితో బేతిరెడ్డి సమ్మాసింపఁబడె ననునపుడు అందుకు నిజమైన చెవిరెడ్డి సమ్మాసమే విషయ మగుచున్నది.

ఇక మూఁడవవాక్యము విమర్శింపఁబడును. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. “సోమ దేవరాజీయమనందును, పద్మనాయకచరిత్రమునందును, వేంకటగిరివారివంశావళిగ్రంథమునందును, రావువంశీయులచరిత్రమునందును, వీని నన్నింటిని బరిశీలించి సంస్కరణము గావించి నూతనముగా బ్రకటింపఁబడిన వేంకటగిరిరాజులవంశచరిత్రమునందును, పిల్లలమఱ్ఱిశాసనములో నుదాహరింపఁబడిన బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతుల మూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయఁ డని చూపించిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములై యుక్తికిని సత్యమునకును దూరములై యున్నవి” అని.

ఇది, శ్లో “ఏష వంధ్యాసుతో యాతి శతశృంగధనుర్ధరః | మృగతృష్ణాంభసి స్నాతకః ఖపుష్పధృతశేఖరః ||” అనునట్లాపి యున్నది. ఎందు కనిన, పైగ్రంథములలోఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డియే పైవారిమూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయఁడు అని ప్రతిజ్ఞావాక్యము వ్రాసి, తత్సాధనంబునకై కొన్ని హేతువులు వ్రాసి యుండిననే కదా వీరు వ్రాసినయీ వాక్యముపపన్నం బగును. వానిలో వీరు వ్రాసినవిషయమే లేదు. ఇంతయేల? వెలుగోటివారివంశచరిత్ర మనునూతనగ్రంథమునఁ దక్క నితరములయందు బేతిరెడ్డియనునానుపూర్వియే గానంబడదు. ఆగ్రంథకర్తలకు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు అగునా? కాఁడా? యని సంశయమున్న నేకదా వారు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడని స్థాపించుటకుఁ బ్రయాసపడుదురు. వారి కాసంశయము లేదు. వారట్లు వ్రాసినవారును గారు.

సోమదేవరాజ్యములో నేమియున్నట్లు భావించి యందు దానిపేరువ్రాసి రో ఇంకొకపరి వారె యాగ్రంథమును బరించి యెఱుంగవలయు. ఇట్లా గ్రంథములలో లేనివిషయములు వానిలో నుండినట్లును వానిస్థాపన మునకై యాగ్రంథకారులు గొన్ని హేతువుల నగపఱచినట్లును ఆహేతువుల కొండొంటికి విరోధ ముండినట్లును వ్రాయుట పైశ్చోక ములోఁ జెప్పబడినవిషయము ననుకరించుచున్నదనుట కెంతమాత్రము సంశయము గాన రాదు. ఇది గాక పైగ్రంథములలో నీహేతువులు వ్రాయఁబడిన పనియు, వానిలో నొండొంటికి నిట్లు విరోధము వచ్చు చున్న దనియు వీ రీగ్రంథములో నెచ్చటను నిరూపింపకయే యిట్లు దూషించుట నిర్దోతుకదూషణం బగుటంజేసి వెనుక వ్రాసినరీతిగా నున్న తల్పేఖనంబునుభాలె దీని నుపేక్షించుటయే యుచితంబు.

ఒకవేళ 186 వ పేజీమొదలుకొని 191 వ పేజీవఱకుఁ గల గ్రంథ ములో రావుగారు బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడు అని స్థాపించుటకుఁ బై గ్రంథకర్తలు చూపిన హేతువుల నె యుపన్యసించి వానిలోఁ గలపరస్పర విరోధములను దేటపఱచి “యీగాథల నన్నింటిని విడిచి పెట్టి...చూచి నను బేతిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁ జాల” దనియు “బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వా భాసములతో నిరూపించినారు” అనియు, బేతిరెడ్డియొక్క మూలపురుషులను గూర్చి పైగ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులనే తుదినఱకు విమర్శించినారు కాఁబట్టి యీ గ్రంథములో నెచ్చటను నిరూపింపకయే యిట్లు దూషించుట నిర్దోతుకదూషణం బనుట తగ దని యందురేమో.

దాని నిర్విమర్శించెదను 186 మొదలు 191 పేజీవఱకుఁ వా రీ క్రిందివిధముగఁ బూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములకుఁ బరస్పరవిరోధాదుల నగపఱచినారు “వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు

పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగఁ జెవిరెడ్డిగాధను గల్పించినారు. హేమాద్రిరెడ్డిపేరు పూర్వగ్రంథములలో నెచ్చటను లేక యుండఁగా నూతనగ్రంథకారు లా హేమాద్రిరెడ్డిపేరును వ్రాసినారు. రేచని కిచ్చిన నరములు మూఁడనియు నాల్గనియుఁ బ్రాచీనగ్రంథములలో నుండఁగా వీ రొకవర మనియే వ్రాసినారు. కవీంద్రులు వేడుకతోఁ జెవిరెడ్డిని బేతాళుఁడని పిలుచుచు వచ్చి రని ప్రాచీనగ్రంథములలో నుండఁగా నూతనగ్రంథములో గణపతిదేవుడు చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయఁడని పొరుషనామము నిచ్చినఁడని వ్రాసినారు. అని యీమొదలైనవిరోధము లగపఱచినారు.

ఇయ్యవి బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని స్థాపించుటకు “బైగ్రంథకారులచే వ్రాయఁబడిన హేతువులు గావు. ఎంతమందబుద్ధి మైనను జెవిరెడ్డి కట్టిగాధ లుండుటవలన బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని తలంపఁడు గద. ఇట్టిస్థితిలో నీగాధలు పై విషయమును సమర్థించుటకు వ్రాయఁబడిన హేతువులుగా వా రెటులు తలంచినో వింతగా నున్నది. ఒకవేళ, వారు హేతుపదార్థ మిట్టిదే యని నమ్మి వీనికి హేతువులని నామకరణము చేసి కొన్నారు కాబట్టి యే పై గ్రంథకారులు చూపిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్న వనియు హేత్వాభాసములతో నిరూపించినా రనియు మొదలుగ నీ ప్రకరణమున బహుభంగుల వ్రాయుటయే కాక పదప్రకరణమునను శ్రీ వెలుగోటి వారివంశచరిత్రమున వక్కాణింపఁబడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక యున్నవి” అని వీనినే నిర్దేశించి యున్నా రనినచో, సంతసించుచున్నాఁడను. హేతువు లనగాఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన చరిత్రములనియు, హేత్వాభాసములనఁగా వానిలోఁ గల పరస్పరవిరోధములనియు, వీరభద్ర రావుగారు నమ్మియున్నచో సంత

కన్నసంతసింపఁదగిన దేది యుండఁ గలదు? ఈవిషయము ముందు విస్తరముగ విమర్శింపఁబడును.

ఇక నాలవవాక్యము శేషించి యున్నది. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. «మఱియు సీగ్రంథములలో సత్యము లైనట్టియు ససందర్భములైనట్టియు విషయములెన్నో యవిమర్శపూర్వకముగఁ జూపింపఁబడినవి. వానిని జక్కఁగ విమర్శించి యథార్థమిట్టి దని లోకమునకు వెల్లడిచేయ కుండినయెడల జనసామాన్య మాగ్రంథములోని గాధలనే పరమప్రమాణములుగా శిరమున వహింతురు అందువలన సత్య మైన చరిత్రవ్యాపనకుఁ బ్రతిబంధకము గలుగును » అని.

ఈవాక్యము పై మూడు వాక్యములయర్థము నామ్రేడితము చేయుచున్నది. ప్రథమవాక్యములో «బట్టలచేఁ గల్పింపఁబడిన గాధలు » అనుటచే నయథార్థము లగుగాధలు అనుసర్థము తేటపడుచున్నది గద ! బట్టపద మయథార్థవక్త అనుసర్థమును బోధించు నని గ్రంథకర్తగారి యభిప్రాయము. కల్పితపద మయథార్థ మనుసర్థమును బోధించు నని లోక మెఱుంగును. ఇదిగాక « సత్య మైనచరిత్రాంశములను » అనుటచేఁ బూర్వోక్తము లగు గాధలసత్యము లైన వనివెల్లడియగుచున్నది. ద్వితీయవాక్యముందు « ఇయ్యది బట్టలపొగడ్తలను సన్నివ్రాసినవ్రాత » అనుటచేతను, తృతీయవాక్యమున « సత్యమునకు దూరములై యున్న » వనుటచేతను, బై యర్థమే చెప్పఁబడిన దనుట నిర్వివాదాంశము. కాఁబట్టి యీనాలవవాక్యము పై మూడింటియర్థమునే యామ్రేడితముగఁ జేయుచున్నది. ఇందువలనఁ బై వానియొక్క నిరాసగ్రంథమే దీనినిరాసమునకుఁ జాలియున్న దని యెంచి దీనినివదలి ముందు వీరు నిరూపింపఁ బోవు సిద్ధాంతమున కవతారిక యైనవాక్యమును, అనఁగా « కాఁబట్టి యీబేలిరెడ్డికి చెవిరెడ్డి యనునామము

లేదనియు, బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడగు బేతాళనాయుఁడు కాఁడనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను " అనుదాసిని విమర్శించుచున్నాను.

ఈవాక్యమున "సహేతుకముగ " అనునది, సత్యముగ సప్రమాణముగ గ్రంథాంతర విరోధరహితముగ, సయ్యక్తికముగ, సందర్భసహితముగ అనువాని కుపలక్షణముగ నున్నది. కానిచోఁ బై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములకును వీరభద్రరావుగారు నూతనముగఁ గనిపెట్టి వ్రాయఁబోవువిషయములకును భేదము లేకపోవును. అట్లగునపుడు వానిని దూఱుట యనుచిత మగును. కాఁబట్టి పైవాని కీపద ముపలక్షక మని యొప్పి తీర వలయు. ఒకవేళ నిందు "సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను " అనుటవలన వీరు నిరూపింపఁబోవు విషయములు సహేతుకము లనియు, పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములు సహేతుకములు గా వనియు నేర్పడును కాఁబట్టి పైవానికి వీనికి సహేతుకత్వ నిర్హేతుకత్వములు వ్యావర్తకము లని చెప్పెద మందు రేమో. అట్లనఁ దగదు. ఎందు కనఁగా, ద్వితీయవాక్యమున "సహేతుకము లైనప్రమాణములతోఁ గూడినవిగాఁ గనుపట్టవు " అనుటచేతను, తృతీయవాక్యమున "హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్నవి " అనుటచేతను, పై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడినవిషయములు సైతము ప్రమాణవంతములు హేతుమంతములునై యున్న వని తేటపడుచున్నది కదా! కాఁబట్టి యట్లనఁ దగదు. ఇంక నా ప్రమాణములు సహేతుమంతములు గా వనియు నా హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్న వనియుఁ బైవాక్యములచేతనే బోధిత మగుచున్నది కావున నవి సప్రమాణములు సహేతుకములు కానేర వన్నచో నది నిలువఁ జాలదు, ఎందు కనిన, పైగ్రంథములలో

వ్రాసినవిషయములలో హేతువులు ప్రమాణములు లేనవియుఁ దాము వ్రాసిన విషయములలో నవి గల వనియు, వీరభద్రరావుగారి సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల దని నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను. కాబట్టి పైవానికిని వీరు వ్రాయు విషయములకును సహేతుకత్వనిర్ణేతుకత్వములు గాని, సప్రమాణత్వాప్రమాణత్వములు గాని వ్యావర్తకములు గాఁజాలవు. ఇక సత్యత్వాసత్యత్వములు వ్యావర్తకము లగు నన్నచో నవియుఁ గావు. వారు మావ్రాసినవ్రాతలు సత్యములు, పనులు వ్రాసి నవ్రాత లసత్యములు, అని ప్రతిజ్ఞచేసినంతమాత్రమున నవి సిద్ధించు నవి కావు. వారివాక్యములు వేదములవలె స్వతఃప్రమాణములు గావు. వారాత్ములును (యథార్థవక్తలును) గారు. భమప్రమాదములతో మెలఁగి రాగద్వేషాదిపరిపూర్ణు లైనయస్తదాదు లావులు కా రనియు, మన్వాదినుహద్దులే అట్టివారనియు, శాస్త్రకర్తలు నిరూపించి యున్నారు. ఇదిగాక “కవీనా ముచ్చాయ సౌందర్యగుణా మృషోద్యాః, కవే రాహర్యవర్ణనమ్” అని మొదలగు వచనములచే బట్టులు మాత్రమే కాక, కవులందఱు వర్ణనప్రస్తావమున నయథార్థవాదులే యగుచున్నారు కాబట్టి బట్టు లయథార్థవాదులు, వీరభద్రరావుగారు యథార్థవాదులు అని నక్కాఁగించుటకు వీలు లేదు.

ఇందువలన, సోమదేవరాజీయము పద్మనాయకచరిత్రము మొదలగు గ్రంథములలోఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాసినగాథ లసత్యములనియు, తాము వ్రాసినబోవువిషయములు, అనఁగా బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియను నామము లేదు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయకుడు కాఁడనునవి సత్యములనియు వీరభద్రరావుగారు వ్రాసికొన్నవిషయము విశ్వసీయఁదగినది కాదు. దీనివలననె, పై గ్రంథకారులు వ్రాసినచరిత్రలు, నిర్ణేతుకములు, అప్రమాణములు, పరస్పరవిరుద్ధములు, నిర్వృత్తికములు,

తాము వ్రాయువిషయములు సహేతుకములు సప్రమాణములు విరోధరహితములు, సయుక్తికములు అని మొదలుగఁ బొగడుకొనుట విశ్వాసపాత్రము గా దని తేటపడక పోదు.

ఇది గాక, పూర్వగ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములని చెప్పెనువారి స్థితివిచారిం చెదను. పై వారిలో నొకరిచే వ్రాయఁబడినవిషయములకు మఱియొకరిచే వ్రాయఁబడినవిషయములు విరుద్ధములనుపక్షమున, అవిషయములకు మీచే వ్రాయఁబడిన విషయములుగూడ విరుద్ధము లేల కాక పోవును? ఆగ్రంథకారు లెవ్వరును బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేదనియు, బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగుబేతాళనాయఁడు కాఁడనియు, వ్రాసి తత్సాధనమునకై మీరు వ్రాసిన హేతువులను వ్రాసినవారు కారు కద! వా రొకవిధముగ వ్రాసియుండఁగ మీరు మఱియొకవిధముగ వ్రాయుట వానికిఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధము కాక మాన దని వ్రాయఁబని లేదు. కాబట్టి పూర్వగ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములు మేము వ్రాసినవి యట్టివి కా వని వ్రాసికొనుట యుచితంబుగాదు. అని.

ఇకఁ, బూర్వగ్రంథములలోని హేతువులు నిర్వ్యక్తికములు, తాము వ్రాసినవి సయుక్తికములు, అని వీ రే యాధారములచేత స్థాపింపఁగలరో వానిచేతనే వీరు వ్రాసిన హేతువులు నిర్వ్యక్తికములు, పైవారు వ్రాసినవి సయుక్తికములు అని స్థాపింప వచ్చును.

బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేదనుటయు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడనుటయు సందర్భసహితం బెట్లో బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము కలదు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డగును అనుట యసందర్భం బెట్లో వారే యూహింపవలయు.

ఒకవేళ నీవిషయములు గాక మఱికొన్ని పూర్వగ్రంథములలో నసందర్భముగ నున్న వని గ్రంథకర్తయభిప్రాయమందు రేమో. అట్లగుచో “కాబట్టి...నిరూపింపబోవుచున్నాను” అని వ్రాయటయసంబద్ధమగును. పూర్వ లక్ష్య వ్రాసినారు అందువలన లోకులు వానినే నమ్మగలరు కాబట్టి నిరూపింపబోవుచున్నాను అని వ్రాయటవలన నిరూపణీయాంశము పూర్వగ్రంథములయందు దగవలసిన దోషములకు నిసర్తకమయ్యే తీరవలయును గదా! అసందర్భములు నిరూపణీయములు వేత్యే రగునపు డదియెట్లు ఘట్టిల్లును?

ఇదంతయుఁ బరిశీలింపఁగాఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి పూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినచరిత్రములయందు వానిసాధనమునకై యగపఱచిన హేతువులయందు వీరభద్రరావుగా రేయేదోషముల నుద్ఘాతించుచున్నారో ఆయాదోషము లన్నియుఁ దమచే వ్రాయఁబడునట్టి బేతిరెడ్డిచరిత్రములయందు వాని హేతువులయందు జాగరూకములై యుండఁగల వని తేటపడక పోదు. ఇట్లుండఁ బైవానిని నిందించి యెవఁడైనను బాగదుకొనుట హాసాస్పదముగ నున్న దన్నమాట వివరింపఁబనిలేదు.

ఇంక నీవిచార మిటు లుంచి వీరిచే వ్రాయఁబడిన పైరెండువిషయములలో మొదటివిషయమును గూర్చి అనఁగా బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియనునామము లే దనుదానింగూర్చి వీరిచే వ్రాయఁబడిన (!) గుర్తుగల గ్రంథము విమర్శింపఁబడుచున్నది. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది.

“ఈ రేచర్ల బేతిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి యనియే జన్మనామ ముండెను గాని చెవిరెడ్డి యనుజన్మనామ ముండలే దని బేతిరెడ్డిభార్య యగు నెఱ్ఱకసానమ్మశాసనమున

“శ్లో. రస్తా త్రస్యాం సమజని మహాదేవసాదాబ్జభక్తః

భ్యాతో బేతస్తతవితరణప్రీతిప్రాణివర్గః

ఆశాచక్రే ప్రవితతశరచ్చంద్రసాంద్రాంశురమ్యా
యస్యాత్యర్థం జనసుఖసముత్పాదినీ భాతి కీర్తిః "

అనిసంస్కృత మందును, "శ్రీమతురేచగ్లపిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డి పెండ్రము" అని తెనుగునందును బ్రయోగింపఁబడిన బేతిశబ్దముచేతనే స్పష్టమగుచున్నది. కాబట్టి ప్రకృతము నైజాంరాజ్యమునకుఁ జేరి యున్న నల్లగొండరాజ్యములోని యామనగల్లురాజధానిలోను, ఆమన గంటి కుత్తరభాగమున రెండుక్రోశములదూరములో నున్న పిల్లలమట్టి రాజధానిలోను వసించి యాదేశము నేలినవాఁడు బేతిరెడ్డియె కాని బేతా శనాయఁ డనునామాంతరము గల చెవిరెడ్డి మాత్రము కాఁడు" అని.

దీనివిమర్శమునకన్న మున్నీవిషయము తేటపడుట యావ శ్యకమై యున్నది. ఈవాక్యములలో నొకదాని కొకటి సంబంధింపక యసంబద్ధంబులై యున్నవి. ఎందు కనిన, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేదని ... నిరూపింపబోవుచున్నాను" అనుప్రథమప్రతిజ్ఞా వాక్యముచేత, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము బొత్తిగ నిషేధింపఁ బడినట్లు తేటపడుచున్నది. "బేతిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి యనియే జన్మనామ ముండెను గాని చెవిరెడ్డియని జన్మనామముండ లే" దను ద్వితీయ ప్రతిజ్ఞావాక్యముచేత బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము బొత్తిగ నిషేధింపఁబడక జన్మనామముగ నుండుటయే నిషేధింపఁబడినట్లును, అందువలన వ్యవహారనామముగ నుండ వచ్చు నని యంగీకరింపఁబడి నట్లును దేటపడుచున్నది. "కాబట్టి ప్రకృతము...చెవిరెడ్డి మాత్రము కాఁడు" "అనునిగమనవాక్యముచేత, బేతిరెడ్డియా? చెవిరెడ్డియా? ఆమనగల్లుపిల్లలమట్టిరాజధానులలో వసించి యాద్రాంతదేశము నేలు చుండినవాఁ డని సంశయ మున్నట్లును, ఎట్టిక్కసానమ్మశాసనములోఁ బైవితముగ బేతపడమువ్రాయఁబడినందున నట్టివాఁడుబేతిరెడ్డియే కాని చెవిరెడ్డి కాఁ డని నిశ్చయ మైనట్లును దేటపడుచున్నది. తొలుత

“ బేతిరెడ్డికి నాపేరే లే ” దని వ్రాసిన చెవిరెడ్డినామముయొక్క సామాన్యని పేధమునకును, “ తరువాత నదిజన్మ నామము కా ” దని తన్నామముయొక్క విశేషని పేధమునకును, అవల, “ కాబట్టి యామనగల్లుప్రాంతము నేలినవాడు బేతిరెడ్డియే కాని చెవిరెడ్డిమాత్రము కాఁ ” డని నిగమనమునకును నెట్టిసంబంధము పొసఁగునో ఇట్టి యవయవకల్పనం బే శాస్త్రమునకు సమ్మతంబా వారే యాలోచింపవచ్చును.

ఇక శేతప్పృథ్విజ్ఞాతాంశస్థాపనమునకై వీరగపటచిన్ద్రధమహేతువు విమర్శింపఁ బడుచున్నది. ఎట్టుక్కసాని శాసనములో బేతపదమును వ్రాయుట, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనుటకుఁ గాని, అట్టి జన్మనామము లేదనుటకుఁగాని హేతువు గాఁ జాలదు. ఎందుకన, అందు బేతిరెడ్డికిఁ బై నామము లే దని చెప్పలేదు. బేతిపద స్వరసమును బట్టి యిట్లూహించెద మన్నచో అయ్యది శాసనగ్రంథాదులలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు నని గాని దన కున్న నామము లన్నియు వ్రాయవలయు నని గాని నియమ ముండుచో నిర్వహించును. అట్టి నియమము దుర్లభము. ఎందు కనఁగ, అనేక శాసనములలో గ్రంథములలోఁ బురుషునకుఁ గల నామములలో నొకటి గాని బిరుదనామము గాని లేదుగాఁ గానంబడుచున్నది. అందు మొదటివిషయము సుప్రసిద్ధంబగుటచే రెండవవిషయమున కుదాహరణ మిచ్చుచున్నాను కనుఁడు. ఏకశిలానగరములోనిరుద్ర దేవుని శాసనములో

“ శ్రీమత్త్రిభువనమల్లో రాజా కాకత్యనంశసంభూతః
ప్రబలరిపువర్గనాథీ వైధవ్యవిధాయకాచార్యః. ”

అను శ్లోకమునఁ గాకతిబేతరాజునకు బిరుదనామ మగు త్రిభువనమల్లశబ్దమే వ్రాయఁబడినది. ఇది బేతరాజునకు బిరుదనామమే కాని జన్మనామము కా దని యాయాంధ్రచరిత్రముయొక్క ౩

వ ప్రకరణమున 150 పేజీలో వీరభద్రరావుగారుగూడ “ఇతనికి ద్రిభువనముల్ల బేతరాజు జనించెను, త్రిభువనముల్ల అనునది బేతరాజునకు బిరుదనామము” అని వ్రాసియున్నారు. సింగభూపాలీయములో సింగభూపతివర్ణనప్రస్తావమున

శ్లో. యుష్మాభిః ప్రతిగండభైరవరణే ప్రాణాః కథం రక్షితాః

ఇత్యంతఃపురపుచ్చయా య దరిషు ప్రాప్తేషు లజ్జావశమ్

శంసం త్యుత్తర మాననవ్యతికరవ్యాపారపారంగతా

మందాందోలితకర్ణకుండలహరిన్తాణి కన్యన్తాః జ్ఞురాః.”

అనుపద్యమునందు సింగభూపతికి బిరుదనామ మగు ప్రతిగండ భైరవపదమే వ్రాయబడినది. కాబట్టి శాసనగ్రంథాదులయందుఁ బురుషులకుఁ గలనామము లన్నియు వ్రాయవలయు నను నియమము గాని, జన్మనామమే వ్రాయవలయు నను నియమము గాని లేదు. అది లేనపు డెట్టిక్కడేవిశాసనములో బేతపద ముండుటవలన నదియే జన్మనామ మని గాని, బేతపదము దక్క నితరనామ మారాజునకు లే దని గాని సిద్ధాంతము నిలువజాలదు. ఇందువలన “బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యని నామములేను” అనువానికి ద్వితీయప్రతిజ్ఞావాక్యమును బట్టి జన్మనామము లే దనుటయందే పర్యవసాన మనుకొని నిర్వహింపఁ జూచుటయు నిలువదు. శాసనములలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు ననునియమ ముండిననే కదా అది యైనను నిలువఁజోవును. అది లే దయ్యెను.

ఇదిగాక, వీరు 188 పేజీలో “చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయుడని పౌరుషనామమును గణపతిదేవుఁ డెప్పు డొసఁగెనో విమర్శించి తెలిసికొనుట యావశ్యకమై యున్నది. ఎట్టిక్కసాని శాసనము నాటికి అనగా 1208 సంవత్సరము నాటికి ఎట్టిక్కభర్త బేతిరెడ్డి యనియే చెప్పబడి

యుండుటచేత అంతకుఁ బూర్వమే యీవృత్తాంతము జరిగి యుండవలె గదా! చెవిరెడ్డియొక్క యిట్టి ప్రసిద్ధకృత్యముల వేనిని ఎఱిగక తనభర్తను వర్ణించుసందర్భమున వర్ణింప కుండుటకుఁ గారణ మేమి? అని వ్రాసి యున్నారు. అందువలన శాసనములలో బిరుదనామము గూడ నుండవచ్చునని వీరంగీకరించినట్లు గుచున్నది. బేతాళపదము బేతాళనామమునకు బదులుగా వ్రాయఁబడిన దనియు, బేతాళపదము పాపమనామ మగుటచే నిది గూడఁ బాపమనామ మేయనియు కదా దీనిపరమార్థముగాఁ జెప్పవలయును. కానిచో నీ యాక్షేపమున కవకాశ మేలేక పోవును కాఁబట్టి యీ యాక్షేపము నిలుపుకొనుటకై పై విషయము సంగీకరింపవలయు. అట్లుగనవును పైనియమమునకు భంగము గలుగుటయే కాక మఱియొక జన్మనామ మారాజునకుఁ గాన రానందునఁ జెవిరెడ్డి యనునదియే జన్మనామ మని పర్యవసాన మేర్పడుచున్నది. ఇదంతయు సభ్యవేత్త్యవాద మన్నచో దీని స్థితియెటు లుండినను నుండుం గాక “విక్రీతే కరిణి కి మజ్జుశే వివాదః” అను న్యాయమును బట్టిమా కింక నీవాద మనుపయుక్తము. ఎందు కనఁగా వెనుక బేతరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామమే బాత్తిగ లేదని నిరూపింప సమకట్టిన వారు దానినే గట్టిగాఁ బట్టి సాధింపక యది జన్మనామము గాదు, (మధ్యను వచ్చిన వ్యవహారనామము) అని యొప్పు కొన్నపుడు కొంచెమునకై యింక వాదించుట పై న్యాయమునకు విరుద్ధంబు యగును గదా! కాఁబట్టి చెవిరెడ్డి యనునది జన్మనామమైన నేమి? వ్యవహారనామ మైన నేమి? ఆరాజున కది యున్న దనుటయె ముఖ్యముగ మాయభిమతంబు.

ఇట్లు వీరు (1) గుర్తు గల గ్రంథముచే మొదటి విషయమును అనఁగా బేతరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యను నామము లేదనుదానిని సహేతుకముగ సప్రమాణముగ సయ్యక్తికముగ ననంద

రృముగ నితరావరోధముగ నిరూపించి నట్లైంది యిపుడు (2) గుర్తు గల గ్రంథముచే (184 వేజీ మొదలు కొని 191 వేజీ వరకుఁ గల గ్రంథముచే) రెండవ విషయమును అనఁగా బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁ డనుదానిని సహేతుకముగ ... నిరూపింపఁ బోవు చున్నారు. దీని విమర్శ మిపుడు చేయఁబడుచున్నది.

ఇం దొక సందేహము. తొలుత బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁ డని నిరూపించు నట్లు ప్రతిజ్ఞ చేసిరి. తరువాత 184 వేజీ మొదలు 191 వేజీ వరకుఁ బ్రతిజ్ఞా తాంశమును స్థాపించుటకు హేతువు లని చెవిరెడ్డియొక్క చరిత్రము లలోఁ గొందఱు గ్రంథకారులు వ్రాసిన కొన్ని విరోధాభాసము లగ పఱచిరి. ఆవల వానిముగింపులో “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించి నపుడు చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాస పాత్రము గా దని ... బోధపడక మానదు. ” అనియు, “ ఈగాధల నన్నింటిని వదలిపెట్టి...చూచినను బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁ జాలదు ” అనియు వ్రాసిరి. ఇం దొకదాని కొకటి సంబంధించునట్లు లేదు. బేతిరెడ్డి బేతాళుఁడు కాఁ డని స్థాపించు వారు చెవిరెడ్డిగాధలలో విరోధములు చూపుటయుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాస పాత్రము గా దని వ్రాయుటయు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటయు నసంబద్ధములుగా నున్నవి కదా! ఇందువలన వీరు, బేతిరెడ్డికి బేతాళనామము లే దనియూ? చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రము గా దనియూ? బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు గాఁ డనియూ? నిరూపింప నెంచినవారు. అని సంశయము కలుగుచున్నది. ఇది యెల్లరకు సులభముగఁ దెలియవచ్చునది గాన దీనిని వదలి (2) గుర్తు గల హేతుగ్రంథము విమర్శించుచున్నాను.

ఇచ్చటి హేతుపదార్థము వెనుక వ్రాయబడిన దైనను లోకమున కీపదార్థకల్పనము క్రొత్తది కాబట్టి పలుమాటవ్రాయవలసిన స్పేర్పడినది కాన సుఖభోధమునకై మరల వ్రాయుచున్నాను. వీరభద్రరావుగారు వెనుక 183 వ పేజీలో “ బేతిరెడ్డికి జివిరెడ్డియనునామము లేదనియు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి ... సంస్థానాధికతులకు మూలపురుషుడు గాఁ డనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను ” అని ప్రతిజ్ఞ చేసి వ్రాసిన (1) (2) గుర్తులు గల గ్రంథములలో నిది 2 వ గుర్తు గల గ్రంథము కాబట్టి యీ గ్రంథమే బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడను పై రెండవవిషయమును గూర్చి వారిచే వ్రాయబడిన హేతుగ్రంథముగాఁ జెప్పవలసి యున్నది. మఱియు నీ గ్రంథము తుదకు 191 పేజీలో “ ఈవిషయములన్నింటిని విమర్శించినప్పుడు జివిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్ర మైనది కాదని ... బోధపడక పోదు ” అనియు “ వీని నన్నింటిని వదలి పెట్టి ... చూచినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు ” అనియు వ్రాసినందునఁ జివిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదనుటకును బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁడనుటకును నిదియే హేతుగ్రంథ మని తేటపడుచున్నది.

ఇట్లు 182 వ పేజీలో “ సోమదేవరాజీయమునందును పద్మనాయకచరిత్రమునందును ... బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధికతులకు మూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయఁడని చూపిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములై ... యున్న ” వనియు, 191 పేజీలో “ బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని హేత్వాభాసములతో నిరూపించినా ” రనియు, పదవ ప్రకరణము 286 వ పేజీలో “ పిల్లలమఱ్ఱి రేచర్ల బేతిరెడ్డియు ... పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయఁడని యని శ్రీవెలుగోటివారి పంశచరిత్రమందు పక్కానింపఁ బడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక

యన్నవని యాటవప్రకరణమున సవిస్తరముగఁ జెప్పించి యున్నాను. అనియు వ్రాసిన వ్రాత కిదియే విషయమై యున్నది. ఆ గ్రంథము లలో వ్రాయఁబడిన హేతువు తెవ్వయో వానిలోఁ గలవిరోధము తెవ్వయో అయ్యవి హేత్వాభాసంబు తెటులో మఱి యెచ్చటను వ్రాయనందున గ్రంథసందర్భమును బట్టి చూడ నీ (2) గుర్తు గల గ్రంథమే పై విషయమునకు హేతుగ్రంథ మని వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయముగాఁ దేటవడక పోదు గదా !

ఇట్లు చూడఁగా నీ (?) గుర్తు గల గ్రంథములో నుదాహరింపఁ బడిన చెవిరెడ్డి చరిత్రములు, బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డనుటకును, వానిలోఁ గల విరోధములు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడు చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాదు అను మూడువిషయములకును హేతువు లని వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఈ హేతుహేతుమద్భావ కల్పనం బెట్టిదైన నిది వారు సంకల్పించినవిషయములను సాధింపఁ గలుగునా లేదా యను సంశయము విమర్శించి చూడవలసి యున్నది.

ఈ 184 వ పేజి మొదటినుండి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రములోనున్న దున్నట్లు చెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాసి యనంతర మింకను వ్రాసియున్నాడు. —

“ ఇది వేంకటగిరి రాజుల వంశచరిత్రమును వ్రాసిన గ్రంథకర్త యొక్క నవీనకల్పన మని ఘంటాపథముగఁ జెప్ప వచ్చును. ఇది వఱకుఁ బద్మనాయకచరిత్రమునందును వెలుగోటివారి వంశావళియుం దును వ్రాయఁబడిన గాధలకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగ నున్నది. ఆ గ్రంథములలోని యసందర్భములను జూచి వీరిట్టి నవీనకల్పనమునకు తెనుదీయ రైరి ” అని.

ఇందు నూతనముగఁ గల్పించుటయు నది పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధం బగుటయు నను రెండుతప్పులు బై వారియం దగపడఁపఁ బడినవి. వీనిలో బేతిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయుఁడు కాఁ డనుట కద్దిహేతు బగును ? నవీనకల్పనమా ? పూర్వగ్రంథ విరోధమా ? రెండునా ? రెండునన్న చో నవి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుఁడు కాఁ డనుట నెటులుసాధిం పఁగలుగును ? ఆకథాకల్పనమునకు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డను టకు నేలాటినంబంధములేదు గదా ! ఇది గాక వీరు బేతిరెడ్డి వేణు చెవి రెడ్డి వేణు అనునిశ్చయముకలవారు. అ ట్లగునపుడు చెవిరెడ్డిగాధలలోఁ బై వారు కల్పించిన కల్పనమునకు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుఁడు కాఁ డని పీఠమటకు నంతమాత్రము సంబంధము గాన రాదు.

ఒకవేళ, బై గ్రంథకర్తలు పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగఁ గల్పించినారు కాఁబట్టి తన్మూలమునఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దని చెప్పవచ్చును గదా ! ఆ యంశమున కిది హేతు బగు నని వారి తాత్పర్య మనుకొంద మన్న, నదియు ఘట్టిబట్టు లేదు. పూర్వగ్రంథకారలేఖనమునకు విరుద్ధముగఁ బై గ్రంథకర్తలు నవీన కల్పనంబు చేసి యున్నచో వారు కల్పించిన చరిత్రము విశ్వాస పాత్రము గాక పోయినను గాక పోవచ్చును గానిఁ జెవిరెడ్డి గాధయే విశ్వాసపాత్రం బెటులు గాక పోవచ్చును ? అప్రగల్భుం డగునొక కవి తప్పులకుప్పగా నొకచరిత్రము వ్రాసినచోఁ దన్మూలమున నాతండు వ్రాసినగ్రంథమే విశ్వాసపాత్రంబుగాక పోవును గాని తత్ప్రతిపాద్యు లగు ప్రతాపరుద్రకృష్ణరాయాదుల చరిత్రములే విశ్వాసపాత్రములు గాక పోవుఁ గద ! కాఁబట్టి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథస్థ విషయములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాయుట చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదని మొదలగువానికి నిర్వాహకము గాదు.

ఇక “ఆగ్రంథములలోని యసందర్భములైన గాథలను జూచి వీరిట్టి నవీనకల్పమునకు వెనుదీయరైరి” అని వ్రాయుటచే నీ నవీన గ్రంథముననే గాక ప్రాచీనగ్రంథములందును జెవిరెడ్డిగాథ వేర్వేలు విశేషముగఁ బ్రాయఃబడిన దని తేటపడుచున్నది. అట్లు గ్రంథములలో వేర్వేలువిధముగ నుండినందున నేదిప్రమాణమో యేది యప్రమాణమో నిశ్చయింపవలను లేక, వినిగమనావిరహమునఁ జెవిరెడ్డిగాథయే విశ్వాసపాత్రంబు గాదని తేటపడకపోదుగదా! యనినచో, ఇచ్చట వీరభద్రరావుగారికి ముఖ్యోద్దేశ్యం బెద్దియో తెలియఁ దగియున్నది. బేతిరెడ్డిపై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగుబేతాళనాయుఁడు కాఁడని యుపక్రమించి యుపసంహారమున “బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుం డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని వ్రాయుటచే బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుఁడు కాఁడనియుఁ బై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁడనియు నిరూపించుటయే వీరి ముఖ్యోద్దేశ్యమని యేర్పడుచున్నది. ఇట్లుగునపుడు చెవిరెడ్డిగాథ విశ్వాసపాత్రము గాదని ఫలితార్థము వ్రాయుట యేమిపని? దానివలనఁ బ్రతిజ్ఞాతాంశము స్థిరపడునా?

ఇదిగాక, గ్రంథకర్తలు వారివారికి దొరికినట్టియుఁ దోచినట్టియు విశేషములను బురస్కరించుకొని చరిత్రములను వ్రాయుట లోకప్రసిద్ధంబైయున్నది. అయ్యవి యగ్రాహ్యంబు లగుచో వీరభద్రరావుగారు కృష్ణదేవరాయుఁడు దాసీపుత్రుఁ డను విషయమునందును గాకతివారికులవిషయమునందును రుద్రదేవి తలఁడివిషయమునందును వ్రాసిన విషయము పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగా నున్నదని యుపేక్షింప వలసి వచ్చును! కాబట్టి పూర్వులు వ్రాసినచరిత్రములకు భేదముగ నుండుటనూత్రము తప్పు గాదు. పై వానికన్న విశేష

ములు చూపుటకే గదా నూతనగ్రంథముల నారంభించుట. కానిచో వెనుకటిగ్రంథములవలననే గతార్థ మగుచుండ నవీనులయారంభములు విఫలంబు లగును. కాన, వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాసినా రని దూఱుట తగదు. దూఱినను «భక్తితేపి లకునే న శాంతో వ్యాధిః» అను న్యాయమున స్వేచ్ఛసిద్ధి యైనం గాఁబోదు.

మఱియు వీరభద్రరావుగారు తమకృష్ణదేవరాయలచరిత్రము యొక్క మూడవప్రకరణమున 119 పేజీలో, «అయినను దోషవం తము లగు గ్రంథములు వ్రాయఁ బూనుటకన్న మిన్న కుండుట యుత్తమం బని యూర కుండ వచ్చునా? ఊరకుండ రా దని నేను దృఢముగాఁ జెప్పెదను. మన గ్రంథములలోని దోషములు మనతరు వాతివారు సంస్కరింప వచ్చును. అట్టి యుద్దేశ్యముతోనే బ్రహ్మశ్రీ గురు జాడ శ్రీరామమూర్తిపతులుగారు, రాయబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగంపంతులుగారు కవులచరిత్రములను బ్రకటించినారు» అని వ్రాసియున్నారు. ఇందువలన గ్రంథకర్తల యుద్దేశ్యము వీరిచేఁ జక్కఁ గఁ జేట పఱుపఁబడినది. ఇట్టి యభిప్రాయముననే కాఁబోలు పద్మనా యకచరిత్రాది పూర్వగ్రంథములయందుఁ దమకు దొరకినట్టియుఁ దోచి నట్టియు విశేషములను బురస్కరించుకొని ఇప్పటివారికిఁ గొందఱికి దోషవంతములుగాఁ జూపఁబెట్టెడువిషయములను వ్రాసి యుండవలయు. వీని నన్నింటిని గమనించియే కొన్నిచోటుల నీవెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు పూర్వగ్రంథములను సంస్కరించి కొన్నివిశేషములు వ్రాసినారు. ఈయంశము వీరభద్రరావుగారే చక్కఁగఁ గనిపెట్టి యున్నారు. ఎట్లన, ఆవిప్రకరణముయొక్క 182 వ పేజీలో, «సోమ దేవరాజీయమునందును, పద్మనాయకచరిత్రమునందును, వేంకటగిరి వారి వంశావళియందును సామ్రాజీయచరిత్రమునందును వానినెల్లఁ

బరిశీలించి సంస్కరణము గావించి సవీనముగ వ్రాయఁబడిన వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమునందును ” అని వ్రాయుటచేతను, ఆపేజీలోని పుటోట్టులోఁ బైగ్రంథములనామములు పేర్కొని “మొదలగు గ్రంథములలోఁ దమవంశమును గూర్చి యసందర్భము లయినవిషయములు గల వని యూహించి వ్రాయించినది ” అని వ్రాయుటచేతను, ఈ 186 పేజీలో “వానిలో ససందర్భములను జూచి ” అని వ్రాయుటచేతను స్పష్టముగఁ దేటపఱచి యున్నారు. ఇంతదూరము తెలిసి (వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకు విరుద్ధముగ వ్రాయుటకుఁ గారణము గనిపెట్టి) వ్రాసిన పీఠభద్రరావుగారు, “ఇదివఱకు పద్మనాయకచరిత్రమునందు వెలుగోటివారివంశావళియందు రావువంశీయచరిత్రమునందు వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న దని వ్రాయవచ్చునా? “వానిలో ససందర్భములను జూచి ” అను స్వకీయలేఖనముచే నిది విరోధించు నని యేల భావింప రైరో వింతగా నున్నది. ప్రాచీన గ్రంథములలో ససందర్భము లున్న వనియు, వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు వానిని సంస్కరించి నూతనముగ వ్రాసినా రనియు, దాము వ్రాసిన వ్రాతచేతనే ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయము లగ్రాహ్యంబు లనియు, సీనవీన గ్రంథస్థవిషయములు గ్రాహ్యంబు లనియుఁ దేటపడుటంజేసి “ఇదివఱకు...వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న ” దని దీనియందు దగ్రాహ్యత దోచునట్లు వ్రాయుట తమయొక్క లేఖనముచేతనే విరోధించును గదా!

ఇది గాక, పూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినవిషయము లసందర్భములుగా నుండినట్లు వ్రాయుటవలన నవి యప్రమాణము లనియు సంతులన సవీనగ్రంథములోని విషయములు ప్రమాణవంతులు లనియు

నేర్పడుచున్నది గాన వానికిఁ బరస్పరమును దేజ స్తిమిరంబులకుఁ బోలెఁ బ్రత్యక్షవిరోధంబు సహజగుణముగా నుండఁ దానిని దోషముగా నెన్నుట యుచితంబు గాదు.

ఒకవేళ లోకమున నూతనముగ గ్రంథములు వ్రాయువారు ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయములకు విరుద్ధముగ వ్రాయవలసినపుడు ప్రామాణిక గ్రంథములనో, శాసనములనో అవలంబముగఁ జేసికొని వ్రాయుచున్నారు. అట్టివెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లేప్రమాణముల నవలంబించియు వ్రాసినవారు కారు అని యాశంకింతు రేమో ?

దీనికి మొదటిసమాధానము.—వీరభద్రరావుగా రేప్రమాణములను బట్టి పూర్వగ్రంథము లసందర్భములుగ నున్నట్లును నీసవీనగ్రంథము తత్సంస్కరణ పురస్కరముగ వ్రాయఁబడినట్లును నుడివిరో అవియే ప్రమాణములుగా గ్రహించునది యని.

రెండవది.—నూతనముగ లభించిన బేతాళచరిత్ర మనుద్విపద కావ్యములో వ్రాయఁబడిన యనేకవిషయములను బర్తనాయకచరిత్రాదులలోను వారివారి వంశచరిత్రములలోను గల కొన్నివిషయములను బురస్కరించుకొని పై చరిత్రకారు లట్లు వ్రాసియున్నారు కాబట్టి యాయాక్షేపమున కవకాశము లేదు అని. ఈ విషయము వెలుగోటివారివంశచరిత్రముయొక్కయుపోష్ఠాతము 4 వ పేజీని దేటపడఁగలదు. ఇట్లు మొదటి హేతువు ముగిసినది.

రెండవ హేతు విటులున్నది.—“హేమాద్రిరెడ్డి ధనమును బాతిపెట్టి శాసనమును వ్రాయించె నని వీరు కల్పించినారు..... హేమాద్రిరెడ్డిప్రశంస లేవ రెత్తలేదు...పర్తనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాదిజగన్నాథరా వని చెప్పి యుండఁగా హేమాద్రిరెడ్డి యని నూత్న గ్రంథమునఁ బేర్కొనియున్నారు...పోలిరెడ్డి ఆదిజగన్నాథరావు నామ

ములు గాని, హేమాద్రిరెడ్డి నామము గాని రేచర్లనామిరెడ్డి యెట్టి క్కసానికాసనములలోఁ గానరావు " అని.

ఇదియు వెలుగోటివారివంశచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతపు నాల్గవపేజీపరిశీలనమువలననే దత్తజలాంజలి గాక మానదు.

ఇంతమాత్రమే కాక వీరభద్రరావుగా రీ యాంధ్రచరిత్రగ్రంథో పోద్ఘాతమున "వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునామూలాగ్రముగాఁబఠించి తిని" అని వ్రాయుట చరిత్రకారు లాయాగ్రంథములను జదివి వ్రాయు సంప్రదాయములను జూచివ్రాసినవ్రాతయే కాని పై గ్రంథమును నిజముగఁ బఠించి వ్రాసినవ్రాత గాదని యేర్పడుచున్నది. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతపునాల్గవపేజీలో "పిల్లలమట్టిలో శివార్చకుం డగు రామలింగమునొద్దనుండిన బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథములో నీ బేతాళనాయనిప్రతిపాదములుఁ డగు ముంజరాజునకుఁ బూర్వము హేమాద్రిరెడ్డి విక్రమరెడ్డి వీరభద్రారెడ్డి మహిపతిరెడ్డి ముక్కంటిరెడ్డి రామలింగారెడ్డి యని యాఱుగురుపురుషులు వ్రాయఁబడి యున్నారు" అని వ్రాసి యాగ్రంథకర్త లచ్చటచ్చటఁ దచ్చరిత్రము లోని హేమాద్రిరెడ్డివృత్తాంతముల నుపయోగించి యున్నారు గద!

ఇట్లాచరిత్రముయొక్క నాల్గవపేజీలోనే యింతవ్యక్తముగ వ్రాయఁబడిన హేమాద్రిరెడ్డి పేరే చూడని యీవీరభద్రరావుగా రాగ్రంథము "నామూలాగ్రముగాఁ బఠించితిని" అనివ్రాయుట పై వితముననే కాని నిజముగ దానిం జదివి కాదని యేర్పడుటయే కాక గ్రంథమునుజూడక గ్రంథకర్తలనుదూఱుట దుస్సాహసంబని మఱియొకటి యేర్పడుచున్నది.

దీనిస్థితి యెటు లుండినను బూర్వగ్రంథములలో లేనట్టి హేమాద్రిరెడ్డి నామమును నూత్నగ్రంథకారులు వ్రాయుట, బేతిరెడ్డికిఁ జెని రెడ్డినామము లే దనుటకుఁ గాని బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడను

టకుఁ గాని చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుటకుఁ గాని కారణము గాఁ జాలదు. అట్లు కానపుడు

శ్లో. అనిర్లోడితకార్యస్య వాగ్జాలం వాగ్నినో వృథా.

అనున్యాయమున నీవాగ్జాలంబంతయు నిరర్థకంబ. ఇట్లు ప్రతిహేతువు నందును విద్వాంసులు పరీక్షింపఁ బ్రార్థింపఁబడుచున్నారు.

ఇఁకఁ దృతీయహేతువు విమర్శింపఁబడుచున్నది. అది క్రింది విధముగ నున్నది.—“ బేతిరెడ్డి బీదవాఁడై యోరుగంటిలో వీరభటుఁడై కొన్నిదినములు గడిపె నని పూర్వపుగాధలలోను వేంకటగిరివారి వంశావళిలో నింకొకరీతిగాను రావునశీయచరితములో మఱియొకరీతిగాను... రేచనితోఁ జెవిరెడ్డి చెప్పినట్లు భేదముగా నున్నది ” అని.

ఇదంతయు వెనుక వ్రాసిన గ్రంథము వలననే నిరస్తం బగుచున్నది. వాస్తవస్థితిలోఁ బూర్వగాఢైక శరణంబు లగుచరిత్రగ్రంథములలోఁ బరస్పరవిరోధము లుండుట దప్పుగా నెన్నఁ దగదు. ఎందుకనిన, వారివారి కుశలభంబు లైన వృత్తాంతములను బురస్కరించుకొని వారు వా రట్లువ్రాసి యుందురు కాని వేఱు గాదు. యోగజ్ఞానసంపన్ను లైన మహర్షులు వ్రాసినరామాది చరితములయందె యెన్నెన్నో భేదములను జూచుచున్నారము. ఇటు లుండ నిప్పటివారు పూర్వులగాధలలో నిజము కనులఁ జూచినవారు గాని యార్హజ్ఞాన సంపన్నులుగాని లేరు కాఁబట్టి దేశ కాలములవిప్రకర్షమువలననుభవమప్రమాదాదిదోషములవలనను బరంపరగాగాధలుబహుశాఖలైయుండక తీరవు. వాని ననుసరించినయిప్పటిచరిత్రములు భిన్నభిన్నప్రకారములై యుండుననుట చెప్పఁబనిలేదు. ఎటులైన నిదివారభిలషించినపైమూఁడు విషయములకు హేతువు గాఁజాలదు. కాన నీలేఖనము వారియందే శ్యమును నిర్వహింపక నిష్ఫలం బగుచున్న దని తెలియునది.

ఇక నాల్గవ హేతువు విమర్శింపఁబడును. తద్విధంబు క్రిందికి తిగఁ జూపఁజేయు. — “రేచఁడు మూఁడువరములు గోరినట్లు పద్మనాయక చరిత్రమునందును నాల్గువరము లిచ్చినట్లు వేంకటగిరివారివంశావళియందును జెప్పి యుండఁగా వెలుగోటివారివంశ చరిత్ర మను నీనూతనగ్రంథమున నొక్కవరమే వేర్కొనఁబడినది.” అని.

వీరు పలుమాఱుఁ బ్రసక్త మైనవిషయమును వదలి యప్రసక్త మైనవిషయములకుఁ బరువిడుట యనుచితంబుగా నున్నది. బేతెరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ దనియు మూలపునఁకుఁడు కాఁ దనియుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రము గా దనియు నిర్వహించుట గదా యిప్పుడు ప్రసక్తము. దానికి నూతనగ్రంథకారులు ప్రాచీనగ్రంథవిరోధముగా వ్రాసినా రని కనఁబడుట యేమి నిర్వాహకము కాఁ గలదు. స్వపక్షము నిర్వహింపకయే పరపక్షనిరాకరణము తగ దని యేల తలంప రైరో వింతగా నున్నది.

ఒకవేళ నూతనగ్రంథకారులం దూఱుటయే వీరిపరమోద్దేశ్య మనుకొన్న నది యాశామోదకభక్షణంబే కాని నిర్వహించునది కాదు. ఎందు కనిన, పూర్వగ్రంథముల విరోధము మూలమునఁ గదా నూత్నగ్రంథములను దద్గ్రంథకర్తలను దూఱుచున్నారు. ఆవిరోధము నిరూపింపఁ జాల రనియు నెట్లో పొసఁగింత మన్న నది స్వప్రతిజ్ఞతములను నిర్వహింపదనియు వెనుకఁ బలుభంగుల వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును వ్రాయఁబడును గద. ఇది గాక, “తాతస్య కూపోఽయ మితి బ్రువాణాః త్వారం జలం కేఘ్రుషాః పిబంతి” అనున్యాయమునుబట్టి ప్రాచీనులు వ్రాసినా రన్నమాత్రమునఁ జిత్రములు విశ్వసించఁబడవు శాసనాదిప్రమాణములు దొరకక యెట్లో వ్రాసినప్రాచీనగ్రంథముల నాదరింపవలయు నని నియమ ముంచుకొన్నచో నవీనగ్రం

భములకుఁ బ్రసక్తియే లేకపోవును. సత్యము మఱుంగవడును. కాబట్టి యట్లంగీకరింప నలనుపడదు.

మఱి యే మనిన, శాసనాదిప్రమాణములు లభించినపుడు వానిమూలమునఁ బ్రాచీనలేఖనముల నుపేక్షింపవచ్చును. ఇట్లు తలంచియే పైగ్రంథకారులు సప్రమాణముగ నొకవరమునే స్థాపించి యున్నారు. ఈవరముల విషయములోఁ బైనూతనగ్రంథకారులే కాక శ్రీయుత అక్కిరాజు ఉరూకాంతముగారు కూడఁ బల్నాటిపీఠచరిత్రో పోష్టాతమునఁ గ్రొదివిధముగ వ్రాసియున్నారు.—“వాని (రేచని) యభిష్టప్రకారము చెవిరెడ్డి తనగోత్రనామము రేచర్లగామార్చె ననియుఁ దచ్చరిత్రమునందు వ్రాయఁబడి యున్నది. బేతిరెడ్డి కాకతీయగణపతికాలములో నున్నవాఁడైన స్థానంఘానాథిపతులచరిత్రమువలనఁ దెలియఁ గలదు. గణపతిదేవుడు 13 వ శతాబ్దమున నుండినవాఁడు కనుక వేంకటగోసంఘానాథిపతులు 13 వ శతాబ్దమునుండియే రేచర్ల గోత్రమువారై రని దీనిచేఁ దేలును. వెలమయు రేచర్లగోత్రము వాఁడు నైన బ్రహ్మనాయుడు 13 వ శతాబ్దమునకుఁ బూర్వమందే యుండుటచేతఁ బైఁ జెప్పఁబడినబేతిరెడ్డికథయొక్క యాధార్థ్యమును సంశయింపవలసియున్నది. వెలుగోటివారు బ్రహ్మనాయనివంశమువారై అయి యుందురు. వీరిగోత్రమునకు రేచర్లనామము బేతిరెడ్డినుండి గాక అంతకుఁ బూర్వమునుండి వచ్చుచున్న దని నమ్మవలయును. రేచర్ల యనుగ్రామమువలన గోత్రమున కాపేస వచ్చి యుండును ” అని.

కాబట్టి ప్రమాణమునకును యుక్తిని విరుద్ధములైన ప్రాచీన గ్రంథలిఖితవిషయములను దృఢించుట తప్పు గాదు. అది పూర్వ గ్రంథవిరుద్ధంబుగా నెన్నఁ దగినదియుఁ గాదు.

అయిదవహేతు విటు లున్నది.—“ ఇదియునుం గాక గణపతి దేవుడు చెవిరెడ్డిని సమ్మానించినతరువాత

క. నాఁ డాదిగ సుకపిండ్రులు

వేడుక బేతాళుఁ డనుచు వేమఱు దిసలఁ

బోఁడిను నుతింప విమతుల

కోడక యవ్విభుఁడు ధాత్రి నొగి జెలు వొందెఁ.

అని చెప్పఁబడియుండఁగా, నూతనగ్రంథమున గణపతిదేవుఁడు బేతాళ నాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చె నని చెప్పఁబడినది. ఇట్టిగ్రంథము లందుఁ బరస్పరవిరుద్ధము లైన విషయము లనేకములు గలవు ” అని.

ఇది యేమో కాని వీరు మాటిమాటికి స్వప్రతిష్ఠాతాంశమును బాడుపఱచి పరదూషణమునకే పాటుపడుచున్నారు. ఇందువలన నేను విధిలేక వ్రాసినవిషయమునె వ్రాయవలసి వచ్చుచున్నది. నూతనగ్రంథ మునఁ బూర్వగ్రంథవిరోధము లున్న యెడల నాగ్రంథ మగ్రాహ్యం బని యేర్పడిన నేర్పడ వచ్చును గాని బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియనువేరు లేదనియు నారెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనియు నెటు లేర్పడఁ గలదు?

ఇదిగాక, వీరు వ్రాసిన “నాఁడాదిగ సుకపిండ్రులు” అను పద్యము పద్మనాయకచరిత్రములోను, వేంకటగిరివారివంశావళీపద్య కావ్యములోను, రావువంశీయచరిత్రములోను గానవచ్చుచున్నది గాన వీనిలో నొకదానిం జూచి వ్రాసియుందు రని చెప్పక తప్పదు. ఇట్లగు నపుడు దీనిపూర్వోత్తరసందర్భములు వీరు చూచినవారు కా రని చెప్పవలసియున్నది. ఎందుకనిన, దీనికిఁ బూర్వమందు —

ఉ. దేశము లిచ్చి వేడుక నుతింప సభాసదు లెల్ల మెచ్చఁగా

వాసిగఁ బే రొసంగి కులవర్ధనుఁ డీ ఘనుఁ డందుఁ బల్కఱుక

గాళకరూశలాటకుసుకన్నడకోంకణసింధుమాగధా

ధీశులలోనఁ బెంపు గను ధీరత నీ వని యెంచి పంచినఁ.

అనుపద్యమును, దీనికి బరమంకు

సీ. నాగభైరవున కానందంబు దళుకొత్త

నరబలి గావించి సిరి వహించె

బరగ బంచమునకు నర మిచ్చి కేచర్ల

గోత్రుడై కీర్తి చేకొని మెలంగె

బిల్లలమట్టిపై బిడుగు పడ్డ గడంగి

గదఁ బూని యుద్ధతిఁ గదిసి వ్రేసె

బేతాళుఁ డరుదెంచి భీకరస్థితి నిల్చి

వెఱవక మాటాడి వరము లందె

గాకతీశ్వరుఁ డెలమిఁ బ్రకాశముగను

ధరణి బిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనుచు

బిలువ ధాత్రీశు లెఱుంగఁగఁ బేరు గాంచె

నతనివిమలప్రభావ మెంతని నుతింతు.

అను పద్యమును, బై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడినది. వీరిలో—

“వాసిగఁ బే రొసంగి కులవర్ధనుఁ డీఘుఁ డంచు” అనియు “కాక
తీశ్వరుఁడెలమిఁ బ్రకాశముగను; ధరణి బిల్లలమట్టి బేతాళుఁడనుచు,
బిలువధాత్రీశు లెఱుంగఁగఁ బేరుగాంచె” అనియుఁ జెప్పబడినఁ జెవి
రెడ్డికిఁ గాకతీశ్వరుండు పిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనుబిరుదనామము నొసంగ
నని యేర్పడుచున్నది. దీనింబట్టి యేతద్పద్యద్వయమధ్యమున నున్న
“నాఁడాదిగ” అనుదానికి గణపతి దేవుడు సమ్మానించి పిల్లలమట్టి బేతా
ళుఁ డని పేరొసంగిననాటినుండి యని యర్థము కాఁ దగియున్నదనుట
తెల్లము. “వాసిగఁ బేరొసంగి...పంచనా. నాఁడాదిగ” అనుగ్రంథ
సందర్భమును జూచిన నెట్టివానికైన నీయర్థము కాకపోదు కదా!

ఇట్లుండఁగా రావుగారు “గణపతి దేవుడు చెవిరెడ్డిని సమ్మానిం
చినతరువాత, నాఁడాదిగ.....చెలువొందె. అని చెప్పె

బడియుండఁగా నూతనగ్రంథమునందు బేతాళనాయఁ డని గణపతిదేవుఁడు పౌరుషనామ మొసంగెనని చెప్పఁబడి యున్నది. " అనివ్రాయుట, యేతత్పూర్వోత్తరపద్యార్థసందర్భములు చూడనిదోష మని దేటపడుచున్నది. కవులు బేతాళుఁ డనుచు నుతించుటకు గణపతిసమ్మానము హేతువు కావలయుఁ గదా! అయ్యది నామప్రదానగర్భంబుగానిచో నేలాటిసంబంధము లేక హేతువు గాకపోవుననుట వ్రాయఁబనిలేదు. ఇంత సువ్యక్తముగా నవ్యవహితపూర్వోత్తరపద్యములు గణపతిదేవుఁడు చెవిరెడ్డికిఁ బిల్లలమట్టి బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చె నని చాటుచుండినను దానిం గనక వీ రిట్లు విరోధోద్భావనము సేయుట యెట్టిదో వారే యాలోచింప వచ్చును.

ఒకవేళ "గణపతిదేవుఁడు బేతాళుఁ " డనియే పే రొసంగి యుండఁగా బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయుట విరుద్ధము గదా! అని యందురేమో. వాస్తవస్థితిలో గణపతిదేవుఁడు పిల్లలమట్టి బేతాళుఁడనియె నామ మొసంగినందునఁ బిల్లలమట్టిశబ్దమును వదలి ప్రయోగింపఁబడునట్టి బేతాళనాయఁడు బేతినాయఁడు బేతాళరెడ్డి బేతిరెడ్డి అని మొదలుగాఁ గల వన్నియు నట్టి వనియే (గణపతిదేవదత్త పౌరుషనామవిరుద్ధము లనియె) నుడువవచ్చును. అయినను, కవులు గ్రంథములలో నిమిద్దునపుడు సందర్భానుసారముగఁ బిల్లలమట్టిశబ్దము లేకయు, నాయక రెడ్డిశబ్దములను జేర్చియుఁ బ్రయోగించుచున్నందునను లోకమునఁ దదనుసారముగ వ్యవహరించుటవలనను ని వన్నియు బేతాళపదమునుబట్టి యించుక న్యూనాధికాక్షరములతో నేర్పడి యర్థభేదము లేనిశబ్దము లగుటవలనను వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయఁబడినది కాని వేఱు కాదు. ఒకవేళ సార్వభౌముఁడు ప్రీతితోఁ బిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనియె పిలిచినను లోకులు రాజును బిలుచునపుడు నాయక

పదము రెడ్డిపదము మొదలగుగౌరవవాచకములను జేచియె కదా పిలుతురు. కాన నిది దోషముగాఁ గనుపట్టదు.

ఇక నేమైన నిట్లందు రేమో. రావుగారు బేతాళనాయుఁడనునది యె పౌరుషనామము కాదని వాదించుచుండఁగాఁ బిల్లలమట్టిశబ్దముతోఁ గూడినదిపైతము పౌరుషనామ మని నుడువుచున్నా రిది యెంతో వింత గానున్న దని. అట్లు తలంపరాదు. ప్రమాణసిద్ధంబైనదానిని వట్టిమాటలతోనిరసించుట పాపంగదు గదా! దీనికిఁ బైఁ బేర్కొనఁబడిన గ్రంథములలోఁ జెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుఁడు “పిల్లలమట్టిబేతాళుఁడు” అనిపౌరుషనామము నొసంగె నని వ్రాసియుండుటప్రమాణం బగుటయే గాక యిది పౌరుషనామము కా దని వాదించువారి కేయాధారము లేకుండుటయు అసఁగా బ్రతికూలప్రమాణంబు లేకుండుటయు నొక ప్రమాణముగ నెన్నుండగును గదా!

పై గ్రంథములు వీరలను సూచియే వ్రాయఁబడిన వని గాని, వీరలప్రేరణముననే వ్రాయఁబడిన వని గాని, బట్టులపొగడ్త లని గాని, తీసివేయుట యుచితంబు గాదు. గ్రంథము లెవ్వరిచేత నేవిధముగ వ్రాయఁబడినవైనను వానిలోనివిషయములు సప్రమాణంబు లైనపుడు నిరాకరింప నర్హంబులు గావు గద! ఇది గాక పద్మనాయకచరిత్రము లోనిపద్యములను గొన్నిటిని దామే వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమునఁబ్రమాణములుగా నెత్తికొన్నారు. ఆగ్రంథము లప్రమాణము లని బొత్తిగఁ దీసివేసినచో వానిలోఁ గలపద్యములను బ్రమాణములుగా నెత్తికొనుట తగదు కదా! కాఁబట్టి ప్రమాణవంతంబు లైనవిషయములను గ్రహించుటయందు గ్రంథకర్తలయొక్క దోషములు ప్రతికూలభావము నొంద నోపవు. మఱి యేమనిన, వారలచే వ్రాయఁబడినవిషయములు ప్రబలప్రమాణ విరుద్ధంబు లైనచో సగ్రహ్యం

ములు కాగలవు. కావుననే “శూరుల జన్మస్థానము” అని మొదలుగా వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమున వ్రాసినపద్యములు ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధము అని చూపి తద్విమర్శమున నిరసించగలను. అట్లు చెవిరెడ్డి కిది పౌరుషనామమే కా దని ప్రబలప్రమాణము చూపినచో నిదియు సగ్రాహ్యంబే యగును. అట్లేచ్చటను గానరానందునను, బ్రాచీనగ్రంథములలో నిది పౌరుషనామ మని వ్రాయఁబడినందునను నిది ప్రమాణసిద్ధంబై యున్న దనుటకు సందియము లేదు.

ఇంతియకాదు. దీనికి నెఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనమే ప్రబలప్రమాణంబని చెప్పుచున్నాను. ఎందుకనిన, దానిలో “శ్రీమతు రేచర్లపిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి పెండ్లము” అని వ్రాయఁబడినదికదా. ఇది 183 వ పేజీలో రావుగారిచేఁ గూడ వ్రాయఁబడినది. ఆశాసనమున, రేచర్ల బేతిరెడ్డి యని వ్రాయవలసి యుండఁగా రేచర్లపిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి యని వ్రాయుట “పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి” అని గణపతిదేవుఁడు చెప్పిరెడ్డికిఁ జారుషనామ మిచ్చి యుండె ననుటకుఁ బ్రబలనిదర్శనమై యున్నది. ఇది గృహనామమై యుండినచో, నామిరెడ్డికిఁ గూడ నుండవలయు. వారిశాసనద్యయమునందును రేచర్ల నామిరెడ్డి యని మాత్రమే వ్రాయఁబడినది కాని పిల్లలమఱ్ఱిశబ్దము వ్రాయఁబడలేదు. వీరలిరువురు సహోదరు లని వారె వ్రాసియుండుటనుబట్టి వేర్వేలుగృహనామములు గలవారనుటకు వీలు లేదు. కాబట్టి యిది బేతిరెడ్డికి విరుదనామ మని యంగీకరింపక దప్పదు. వెనుక వ్రాసినగ్రంథములు గూడ దీనికి సహకారు లగుచున్నవి. కాన విరుదనామ మనుట కిది ప్రబలప్రమాణమై యున్నది. బేతిరెడ్డి పిల్లలమఱ్ఱిలో వసించినందునఁ గలిగిన వాడుకనుబట్టి యట్లు వ్రాసియుండు రనుకొనుటకు వీలు లేదు. గ్రామాంతరములలోఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి యని వ్యవహారముండినను పిల్లలమఱ్ఱిలో నావ్యవహార ముండదు కద! కాబట్టి

వాడుక ననుసరించి వ్రాసి యుండు రనుకొనుటయు నెప్పుడు. ఎప్పుడైతే నను స్వగ్రామములో నాగ్రామనామము వ్రాయుట లేదు. దీనిం బట్టియే నామిరెడ్డి వ్రాయలేదు. కాబట్టి చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పిల్లలమఱ్ఱిబేతాళుడు అని పౌరుషనామము నిచ్చినాఁ డనియు, దానిం బట్టి శాసనములో “ రేచర్ల పిల్లలమఱ్ఱిబేతిరెడ్డి ” యని వ్రాయఁబడినదనియు, నందువలన బేతిరెడ్డి బేతాళరెడ్డి బేతినాయుడు బేతాళనాయుడు అనునామములు వాడఁబడుచున్న వనియు నెఱుంగునది.

ఇంతియ కాదు. గణపతిదేవుడు చెవిరెడ్డి కీపౌరుషనామ మిచ్చినాఁ డనువిషయమును ఆశాసనస్థ మగు “ తన్నా త్రన్యా ” మ్మను శ్లోకములోని “ ఖ్యాతో బేతః ” అనునది కూడ వెల్లడిపఱచుచున్నది. బేతఁ డని ఖ్యాతుఁ డైనవాఁ డని దీని యర్థము. గణపతి పేరొసంగిన యప్పటినుండి కవీంద్రులు మున్నగువారు వేడుకతో నీనామమే వాడుచుండుటను బట్టి బేతఁ డని ఖ్యాతి నందినవాఁ డని దీనియభిప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఇం కొకవిశేషము. చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పౌరుషనామ మొసంగుటకుఁ గారణం బగు బేతాళవృత్తాంతము సంక్షేపముగ నీశాసనములో నూచింపఁబడినదిచూడఁడు. ఇందు “ బేతనదండ ” అని నూతనవిరుదము వ్రాయఁబడినది. ఇయ్యది బేతనను (బేతాళుని) దండించినవాఁడు (ఎదిరించినవాడు) అనునర్థమును జెప్పుచున్నది. ఇది బేతాళవృత్తాంత సూచకమైన సూత్రముగా నున్నది. బేతన బేతన్న బేతఁడు బేతాళుడు మొదలగువాని కంతగా భేదము లే దని వ్రాయంబని లేదు కాబట్టి యాశాసనమున ఖ్యాతో బేతః అనియు రేచర్ల పిల్లలమఱ్ఱిబేతిరెడ్డి అనియు బేతనదండ అనియుఁ జెప్పటవలసిన బేతాళునివృత్తాంతము అనఁగాఁ జెవిరెడ్డి బేతాళు నెదిరించినందున మిచ్చి గణపతిదేవుడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చి ననువృత్తాంతము సంక్షేపముగఁ దెలియవచ్చుచున్న దనియు నదియే

బేతాళచరిత్రము మొదలగువానిలోఁ గొంతెమువివరముగఁ జెప్పఁబడిన దనియుఁ బద్మనాయకచరితాదులలో నింకఁగొంత వెల్లడిగా వ్రాయఁ బడినదనియు వీని నన్నింటిని సవరించి వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునఁ జై విధముగ వ్రాయఁ బడినదనియుఁ దెలియం దగియున్నది. ఒకవేళఁ జరిత్రములు వ్రాయువారు కొన్నియంశములను యథాశ్రుతముగ వివరించి యుండురుగాక, కొన్నిప్రశంసావాదము లుండిన నుండుంగాక, ఇంతమాత్రమునఁ జరిత్రాప్రామాణ్యము రాఁ బోదు గదా. ఇట్లుండ నూతనగ్రంథమునఁ జారుషనామ మని విరుద్ధముగ వ్రాసినా రనియు, నవీనకల్పనమునకు వెనుదీయఁజాలె రనియు, చెవిరెడ్డిగాఢయై విశ్వాసపాత్రంబు గాదనియు మున్నగు కోలాహలం బంతయు నవిమర్శ సిద్ధంబ కాని వేఱు గాఁబోదు.

188 పేజీలో రావుగారు “బేతనదండనాథుఁడు” అని వ్రాయుటవలన బేతనదండ అనుదానికి వా రా యర్థమును జేసినారనియు, నందువలనఁ బైయర్థము కా దనియుఁ దలంపరాదు. వారు 178 పేజీలో “వీ రిరువురు కాకతి ప్రతాపరుద్ర గణపతిచక్రవర్తులకు భృత్యులై” యని మొదలుగా బేతిరెడ్డి ప్రతాపరుద్రగణపతుల భృత్యులై యుండినట్లు వెనుక వ్రాసి కూడ బేతనకింద దండ నాయకుఁ డని యెట్లు వ్రాయఁగలరు? బేతన అనువాఁ డెవఁడు? ఎచట వ్రాయఁబడినవాఁడు? కాకతీయుఁడా? అన్యుఁడా? కాకతిబేత రాజైనచోఁ గాలము మిక్కిలి దూర మగును గదా! ఈబేతరాజుపదు నొకండవతతాబ్దమునంతమునను జెవిరెడ్డి పదిరెండవతతాబ్దమునంతము ననునున్నవారు. వీరభద్ర రావుగారుకూడ నీయాంధ్రచరిత్రముయొక్క యైదవప్రకరణములో 150 వ పేజీలోఁ “బేతరాజు పదునొకండవతతాబ్దాంతమునందు నాంధ్రదేశములోని సబ్బిసాయిరమండలమును బరిపాలించెను” అని వ్రాసినారు. అన్యుఁ డగుచో స్వోక్త మైనకాక

తీయభృత్యత్వము భంగపడకపోదు. ఆపేరిటివాడు కాకతీయభృత్యులలో నెక్కడుండి, వానికి దండనాయకుడు గా నుండెనని చెప్పట నిరాధారంబు. మఱియు దండశబ్దమునకుదండనాధుఁడనునర్థము లేదు. దండనాధుఁడనఁగా సేనానాథుఁడుకదా! దండపదము చతురంగ సేనాబోధకమైనందునఁ దన్నాధుఁ డని యర్థము గలుగుచున్నది. ఇట్లు పదద్వయముతో రాఁదగినయర్థ మొకదండశబ్దముచేతనే యెటులు వచ్చును? అట్లగునపుడు జరపదము జననాథుని బోధింపవలసి వచ్చును, అది యెచ్చటను గానరాదు. దండశబ్దమునకు శక్తిచే నాయర్థము రాకపోయినను లక్షణావృత్తిచేనాయర్థమువచ్చునని యాశపడుటయువృథయే. అయ్యది ముఖ్యార్థబాధాదులవలనఁ జెప్పఁ దగియుండును. దండశబ్దమునకు లగుడము శిక్ష మొదలగునవియు అచ్చుత్పయంతమైనపుడు దండపంతుఁడు దండకర్త యముఁడు మొదలగునవియు నర్థములు కోశాచూఢములై యున్నవి. వీనిలో బేతనకు దండకర్త యనుకొన్నను యముని వంటివాఁడనుకొన్నను ముఖ్యార్థమువపన్నం బగుచున్నది. ఇట్లుండఁగా లేనిముఖ్యార్థబాధను విననినాథపదార్థమును దండపదమునందుఁ దెచ్చి పెట్టి పద్మనాయకచరిత్రాదిగ్రంథానుకూల్యమును బోనాడి స్వోక్తి వ్యాహతిని గనక యూనును బేనును లేనిబేతనకు దండనాధుఁ డని వ్రాయుట సాహసమాత్రం బగును కదా! కాన వా రాయర్థమును జేసి నట్లు తలంప రాదు.

ఇకనాటవహేతు విటులు చూపట్టుచున్నది—“పద్మనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాదిజగన్నాథరా వని వ్రాసి యుండఁగా నూత్నగ్రంథములో హేమాద్రిరెడ్డి యని వ్రాసియున్నారు. ఆదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి నామములు గాని హేమాద్రిరెడ్డినామము గాని నామిరెడ్డి మొట్టకొనాసనములలోఁ గాన రావు” అని.

ఇట్లుండి నేను వెనుక వ్రాసిన గ్రంథముచే దత్తోత్తరము గాక పోదు. ఇదిగాక విల్లు వ్రాయుటవలన బేలిరెడ్డి బేతాళనాయకుడు కాదు, బేలిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాదు, చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబుగాదు అనుట యెటులు సిద్ధింపఁగలదని యెంచియుందురో తెలియరాక యున్నది.

ఒకవేళ దీనివలనఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటకు భంగము వచ్చునని యెంచి యుందురేమో అదియు నిలువఁజాలదు. ఎందుకనగా, పద్మనాయకచరిత్రమునందుఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వము ఆదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి యుండిరినియే వ్రాయఁబడినదికాని చెవిరెడ్డి పేరెత్తక ఆపేరునకు బదులుగాఁ జైవారిని మూలపురుషులుగా వ్రాయలేదు. ఇట్లు బేతాళచరిత్రమునందు, బేతాళనాయనికిఁ బూర్వము పదవతరమువాఁడు హేమాద్రిరెడ్డియుండెననియే వ్రాయఁబడినదికాని చెవిరెడ్డిని బోధించెడు బేతాళనామము వదలి యాస్థానమున హేమాద్రిరెడ్డి యనునామము వ్రాయఁబడలేదు. అట్లు వ్రాసియున్నచో గ్రంథకారులు మూలపురుషుని విషయములో భిన్నభిన్న నామములు వ్రాసినారు కాబట్టి చెవిరెడ్డియే మూలపురుషుఁ డనుట సంశయింపవలసి యున్నదని వీరు వ్రాయవచ్చును. అట్లేవరును వ్రాయలేదు. ఒకవేళఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వులు కొండఱుండఁగా నితఁడే మూలపురుషుఁ డని వ్రాయుట తగదని యుందురేని, మూలపురుషుఁడనఁగా నయోనిసంభవుఁడని యా? ఒక కుటుంబమునకు మొదటివాఁడని యా? మీయభిప్రాయ మేమని వీరభద్రరావుగారి నడుగవలసి యున్నది. మొదటిపేరుమున జగదీశ్వరుండు దక్కమఱియొకండు మూలపురుషుం డనువాఁడే దొరకఁడు. ప్రతిపురుషునకును జనకుం డొకం డుండక మానఁడు కదా? రెండవపక్షమునఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటయందు బాధకంబెద్దియుఁ గానరాదు. ఇదిగాక, ప్రాచీనగ్రంథకారులు కొండఱు చరిత్రములు వ్రాయు

నపుడు తమకు లభించిన ప్రమాణములను బట్టియో మఱి యేకారణముననో తత్తద్వంశములలో నేనాఁడో ప్రసిద్ధులైనవారిని దెచ్చి యీవలివారినిగా వర్ణించుట గలదు. అంతమాత్రమున నొకనియొక్క నిజమైన మూలపురుషతకు భంగము కలుగ నేరదుగదా! కాకతివారివంశక్రమము విచారించునపు డీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యైవప్రకరణపు 19 పేజీలో “ ఇంతియగాక గణపతిదేవునికిఁ బూర్వపు శాసనములలో దుర్జయుఁడు వారిపూర్వులలోని వాఁడుగాఁ జెప్పఁబడి యుండలేదు కాకతీయులచరిత్రమునందు మొట్ట మొదటఁ బేర్కొనఁబడినవాఁడు త్రిభువనమల్ల కాకతిచేత రాజు, గుంటూరుమండలములోఁ జేబ్రోలు శాసనముల నొకదానిలో బేతరాజు దుర్జయునితరువాతఁ బేర్కొనఁబడియెను. నైజామురాష్ట్రములోని పాఖాలశాసనములో దుర్జయుఁడు ప్రోలురాజు తండ్రి యని వ్రాయఁబడినది.....గణపతిదేవునియొక్క గుంటూరుమండలములోని మోటుపల్లి శాసనములో, సూర్యుఁడు మొదలుకొని గణపతిదేవునివఱకుఁ గలరాజులు పేర్కొనఁబడి దుర్జయునకును త్రిభువనమల్ల బేతరాజునకును నడుమ మొకటిప్రోలరా జని యొకక్రొత్తనామము గూడ నీయఁబడినది ” అనిమొదలుగా నెన్నెన్నియో భేదములగపఱచి తుదకు “ఇవన్నియుఁ బరిశీలింపఁగా నీక్రిందివిధముగాఁ గాకతీయులవంశావళి పేర్కొనవచ్చును ” అని సమన్వయించిరి కాని పరస్పర విరుద్ధముగ వ్రాయఁబడిన దని తీసివేయ లేకు. అట్లే రాజులవంశమునందు భిన్న భిన్న ప్రకారములుగ నగపఱచివారి నెల్లఁజూపి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రోపాధ్యాయము 4-5 పేజీలలో నాగ్రంథకారులు సమన్వయించినో యున్నారు. దానిం జూచియుఁ గాకతివారివిషయములోఁ దాము వ్రాసినదెల్ల స్మరిందియు రావుగారు సమాధానపఱచుట మేలు.

ఇక నేడవహేతువు.—“ చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయఁ డని పేరు పనామమును గణపతిదేవుఁ డప్పు డొసంగెనో విమర్శించి తెలిసి

కొనుట యావశ్యకమై యున్నది. ఎట్టిక్కసానిశాసనమునాటికి... ఎట్టిక్కభర్త బేతిరెడ్డి యసయే చెప్పబడి యుండుటచేత సంతకుఁ బూర్వమే యీవృత్తాంతము జరిగియుండవలయును గదా. చెవిరెడ్డి యొక్క- యిట్టిప్రసిద్ధకృత్యముల వేనిని ఎట్టిక్క తనభర్తను వర్ణించు సందర్భమున వర్ణింప కుండుటకుఁ గారణ మేమి? మఱియు వితరణ కర్త శౌచగాంగేయ... బిరుదములు బేతిరెడ్డి వహించు చుండ నని యామెశాసనమును బట్టి తెలియవచ్చుచున్నది కదా. ఇట్టి వితరణ కర్తలను... తా నైశ్వర్యసంపన్నుడై యుండియు, ప్రభునై యుండి యుండుచుచున్నంత తనయందు భక్తివిశ్వాసములు గలిగి... రేచుఁ డనువానిని తుద్రచేవలె ప్రీతికై సంహరించె ననుమాట విశ్వసించుట కెంతమాత్రము నొప్పి యుండ లేదు" అని మొదలుగా నున్నది.

ఇందువలన శాసనమునం దుదాహరింపమిచే నీవృత్తాంత మంత కుఁ బూర్వము జరిగిన దనుటకును, నట్టి ఘనుఁ డైన బేతిరెడ్డి తుచ్ఛధనమన్నకై రేచని సంహరించినాఁ డనుట విశ్వాసపాత్రంబు గా మిచే సంతకుఁ డనువారే జరిగిన దనుటకును, వీలు లేదని దీనియభిప్రాయ ముగా నున్నది. ఇందు మొదటిదానికిఁ బూర్వ హేతువిమర్శగ్రంథము వలననే సమాధానము రాగలదు. ఆశాసనములో “భ్యాతోబేతః పిల్లలమట్టిబేతిరెడ్డి బేతనడండ” అనువానిచే గణపతిసమర్పణప్రయోజకం బగుచెవిరెడ్డి వృత్తాంతము సంక్షేపముగ వ్రాయఁబడిన దని వెనుకటి హేతువు విమర్శములో వివరింపఁబడినది కదా! ఇది గాక, ప్రతివిషయమును శాసనములలో వ్రాసియే తీర వలయు ననియు, వ్రాయనిచో సగ్రహ్యం బగు ననియు నియమములు నిలువఁ జాల వని వెనుక వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును వెన్నోచోటుల వ్రాయంబడుచు న్నది. కాబట్టి యీప్రథమాక్షేపము నిలుచునది గాదు.

ఇక రెండవయాత్రే పముగూడ నిట్టిదే. వెలుగోటివారి పంశ చరిత్రమున 5వ పేజీలో జెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాయునపుడిందునకు సమాధానము వ్రాయఁబడినది. దానిం జదివియున్న నీయాత్రేపమే చేయకుందురు. ఇదిగాక,

శ్లో. అసంతుష్టో ద్విజో నష్ట సంతుష్ట ఇవ పార్థివః

సలజ్ఞా గణికా నష్టా నిర్లజ్జేవ కులాంగనా

తృప్తియోగః పరేణాపి న మహిమ్నా మహీయసామ్

పూర్ణ శృంగదోదయాకాంతీ దృష్టాంతోఽత్ర మహర్ణవః

సంపదా సుస్థిరమృత్యో భవతి స్వల్పయాపి యః

కృతకృత్యో విధి ర్మనో స వర్ధయతి తస్య తామ్.

ఇత్యాదినీతివాక్యములు రాజునంపదవిషయములో సంతృప్తుం డగుట తగినది మొదలుగా జెప్పచున్నవి. రాజులు సంపదకై తమపుత్రుని త్రాడులను యుద్ధములందు బలిపెట్టి తా మానంపదతో నానందించుచుండుట సుప్రసిద్ధంబ.

ఇతియ కాదు. సత్కులీనుఁడు ప్రభువునై యుండిన ముంజరాజు తనయన్నచే నప్పగింపఁబడి బాలుం డైన భోజనకేంద్రుని జాతకప్రభావము చూచి తుచ్చరాజ్యలోభమున నాతనిని జంప నాజ్ఞాపించుటయు, ధనమునకై శుని శ్వేఘ్నిఁ దలిదండ్రులు యజ్ఞపశువుగా నిచ్చుటయు, సుప్రసిద్ధములు. రాజ్యమునకై కొందఱు చక్రవర్తులు నైతము పితృపుత్రభ్రాతృతాదులను గూడ వధించిట్లు చరిత్రములు చాటుచున్నవి. ఇట్లుండ బేతాళుఁడు నరబలి యిచ్చి ధనము గొనిన నీకు మిగుల శ్రేయోభివృద్ధి యగునని నుచువుటయు దేవతావిషయమైన భక్తివిశ్వాసములు విశేషించి యుండినకాల మగుటయు రేచఁ డొప్పుకొనుచుండుటయు ఘటిల్లినపుడు దేవతాప్రీతిని నన్ని చవిరెడ్డి రేచని వధించుట యాత్రేపణియముగాఁ గన్పట్టదు.

ఇందుచలననే దీని తరువాతి గ్రంథముగూడ అనగా

“ ఎట్టిక్క-శాసనమునాటికి గణపతిపరిపాలనము ప్రారంభమై పదిసంవత్సరములయ్యెను. ఆలోపలనే చెవిరెడ్డి యను బేతాళనాయకి గణపతిదేవునివలన సమ్మానము గలిగి పై బిరుదములు వహించుట తటస్థమయ్యెనని చెప్పనత్తురేమో? అదియు విమర్శితము. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామిరెడ్డి గూడ వహించి యుండెను. వెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి కన్న యని యూహించుచున్నారు. కాబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నెట్టి సంబంధము లేదు ”

అని మొదలగు గ్రంథము గూడ దత్తోత్తరంబు గాక మానదు. ఇదిగాక పై కార్యములకు బిరుదములకు నిట్టి సంబంధ మున్న దని మేము చెప్పలేదు. సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహింపఁ గూడ దని గాని అన్న యుండఁగాఁ దమ్ముఁడు వహింపఁ గూడ దని గాని, నిలువఁ జాలని సీయములను మే మంతగాఁ బాటించము గదా! సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహించి యున్నచో పితరణ కర్ణాది బిరుదములు గలవాఁడు తుచ్ఛస్థనమునకుఁ బోవ్వఁ డగునానిని సంహరించుట విశ్వసనీయము గా దనుట దత్తోత్తరం బయ్యెను. కాబట్టి యీయాక్షేపము సరి యైనది గాదు.

నుటియు నిం దొక యసందర్భము గాన వచ్చుచున్నది. “ క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామిరెడ్డిగూడ వహించియుండెను ” అని (వాసినారు. వీరియభిప్రాయ మేమి యుండవచ్చును? నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డికన్న యని యూహించువారిమతమున క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నన్న యగునామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును దరువాత క్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమున అనగా వైదుసంవత్సరములు మధ్యను గడచిన వెనుకఁ దమ్ముఁ డగు బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును, ఏమియు విరోధము గాన రాదు. ఏల “పైకార్యములకు బిరుదములకు నేలాటి సంబంధము లేదు” అని వ్రాసి యుందురు? ఒకవేళ బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుట సంభవించినను బేతాళుని నెదిరించుటయు గణపతి దేవునివలన సమ్మానింపఁబడుటయు మొదలగు కార్యములు సంభవించవని యందు రేమో. ఈ యైదుసంవత్సరములలో నెండఱినో యెడిగించి యెన్నియో సమ్మానముల నొందవచ్చును గదా !

ఇఁకఁ దరువాతిగ్రంథమున, “అప్పటికి నామిరెడ్డి మృతినొంది యుండ వచ్చు నని చెప్ప సాహసింపవచ్చును” అని వ్రాయుటచేత్రీ. శ. 1203 సంవత్సరమువఱకు నామిరెడ్డి జీవించియుండ నని వీరభద్రరావుగా రూహించినట్లు గాన వచ్చుచున్నది. అందువలన జ్యేష్ఠుండు బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ గనిష్ఠుండు పైకార్యముల నొనరించుటకును బిరుదములు వహించుటకును వలనుపడదు గదా యని యాశంకించుకొనియుండురు కాఁబోలు దీనివిమర్శమునకు ముందది విచారింప వలసియున్నది. వీరు త్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపక త్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున వహించినందున, మధ్యకాలములో త్రీ. శ. 1199 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి మరణమును నిర్ధారించియున్నారు. అది న్యాయ్యంబెట్లో మేము త్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచే నన్న మృతినొంది యుండవచ్చు నని యొకవేళ నూహించినచో నది సాహసంబెట్లో మధ్యస్థు లాలోచింపవలయు. వీరైన నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచేతనే గదా, బేతిరెడ్డి మరణము నూహించినారు. మేము గూడ నాకారణమునే పురస్కరించుకొని త్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమునకు నామిరెడ్డి మృతి నూహించుచో, నది యెట్లు సాహస మనఁదగును? అని.

వాస్తవస్థితిలో నింతమాత్రమున నామిరెడ్డి మరణమును మేమూ హింపవలసినంత పని లేదు. అన్న యగు నామిరెడ్డి వృద్ధుండయియో, విభక్తుండయియో యుండినను దమ్ముఁడు బేతిరెడ్డి క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమునకు రాజ్యమునకు వచ్చి బిరుదములు వహించి యుండవచ్చును గదా. అన్న జీవించి యుండుట రాజ్యప్రాప్తికి బిరుదవహనమునకుఁ బ్రతిబంధకము గాఁజాలదు. ఒకవేళ సంతకునుం దైన యన్న జీవించి యుండఁగాఁ దమ్ముఁడు పై కార్యముల నొనరించుటకును సార్వభౌముని వలన సహానింపఁబడుటకును సంవర్ధ ముండదు గదా యందురేమో. నామిరెడ్డి తమ్ముఁడనువారు, క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున అన్న యైన బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్ముఁడు నామిరెడ్డి దుద్రదేవుని సైన్యములో భుజబలముచేతఁ బ్రఖ్యాతి గాంచి వారివలన సంపదవడసి మౌహూన్నతము లైనగుల్లు గోపురములు గట్టించి స్థిరపృత్తిస్వాస్థ్యములను గల్పించెనుటకు సందర్భ ముండఁ గలదేమో? కొంచెమాలోచింపుఁడు. కాబట్టి “పై కార్యములకు బిరుదములకు నెట్టిసందర్భము లేదనువ్రాత హృదయశూన్యం బైనవ్రాత యకాని వేటుగాఁ గనుపట్టరు.

దీనిపైని వా రొక గొప్ప యాక్షేపము చేసినారు. ఎద్దియన, “వాదముకొఱకు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్నయే యుని యొప్పుకొందము. అతఁడు వహించినబిరుదములచేతను జ్యేష్ఠుం డగుటచేతను, క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామరగల్లు ప్రాంతదేశము సతఁడే పరిపాలించుచుండె నని చెప్పక దప్పదు. అన్న పరిపాలన చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యసందర్భము కాదా? వాస్తవ

ముచేత నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారు. కిరీటాధిపతులని యొకవేళ సంగీకరించినను జ్యేష్ఠుఁడు పరిపాలన నేయుచుండఁగాఁ గిరీట మొసంగె ననుట ధర్మవిరుద్ధము. అప్పటికి నామిరెడ్డి కూడ మృతి నొంది యుండ వచ్చు నని చెప్ప సాహసింపవచ్చును. అట్లయిన జ్యేష్ఠునిరాజ్యముతోఁ గూడఁ గిరీటాధిరాజుచిహ్నములుగూడఁ దమ్మునికి సంక్రమింపక మానవు. అట్టి కిరీటాధిరాజుచిహ్నములను వహించి యుండఁగా మరలఁ గిరీటము మొసంగి నవసరము లేదు. ఎఱ్ఱకొనాన మృశాసనమునఁ, దసభగ్త కిరీటాధిపతి యని వర్ణించియుండలేదు " అని.

దీని నిరాసప్రకారం బిది-నామిరెడ్డి క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునకు సరి యైన దుందుభిసేనవత్సరము వైత్రశుక్లచతుర్దశీ శనివారము నాడు శాసనము స్థాపించినట్లున్నది. కాబట్టి యప్పటివఱకుఁ నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పిల్లలమఱ్ఱిలో నుండెనని యొప్పుక దప్పదన్న సంగతి మాకును దెలియును తరువాత నేరీతిగ జరిగినదో ఆసంగతి వీరభద్రరావుగారికిఁ దెలియదు. మాకును దెలియదు. నాటికే బేలిరెడ్డి పై కార్యములను జేసి బిరుదములు వహించి యుండెనని మేము చెప్పినారము కాము. కాబట్టి "అన్న పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యనందర్భము కాదా? " యను నాక్షేపమున కవకాశము కలుగఁబోదు. వాస్తవస్థితిలో నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారని ఖాళిచెడుశిలాశాసనము రావుగారికి దొరకియున్నను వీర్యవిజయాదులకు సంఠించి సార్వభౌముఁడు నూతనముగఁ గిరీటము నొసంగి యుండు ననుకొనుటయం దేమియు బాధకము గాన రాదు. కిరీటాధిపతులని లోకమునఁ బ్రసిద్ధి గన్నవా రైనను, బుట్టుకతోనే కిరీటాధిపతులయి కవచకుండలములతోఁ గర్ణుండు పుట్టినట్లు పుట్టి యుండరు కదా! మఱి యేమనిన నెవరిచే నైన నొసంగఁబడినకిరీటము దాల్చియే కిరీటాధిపతు

లగుచున్నారు కాబట్టి యామనగంటి వా రంతకు లోపలఁ గిరీటాధిపతులు గారనుకొన్నను సార్వభౌముం డనుగ్రహించి జేతిరెడ్డికిఁ గిరీటమిచ్చినాఁ డనుటయు దేమియు విరోధము గాన రాదు.

ఇది గాక, నామిరెడ్డి మొదటిశాసనములో

“ నానావసీనాభకిరీటకోటిరత్నాంశుభి శ్చుంబిత సాదవీతే ”

అనియు రెండవశాసనములో

“ భూభృచ్చూడామణి బుచినముద్భాసితాంఘ్రిద్వయమ్ ”

అనియు వ్రాయించియున్నాఁడు. ఎట్టిక్కడేవి శాసనములో

“ శ్లో. రాజత్కరై ర్గణపతిన్మప స్యాఖిలోర్వీశచూడా

రత్నవ్రాతద్యుతితతినముద్భాసితాంఘ్రిద్వయస్య ”

అనివ్రాయించినది. వీనిలో మొదటిరెంటివలనఁ బ్రథమవ్రతాపరుడ్రుండు గణపతిదేవుండు ననేక రాజులకిరీటరత్న కాంతులచే నీరాజితమగు చరణయుగళము గలవారై యుండి రని తేటపడుచున్నది. ఎట్టిక్కడేవిశాసనమువలన గణపతిదేవుండు సకలవృధివీపతి కిరీటరత్న ద్యుతితతినముద్భాసితాంఘ్రిద్వయఁజై యుండె నని తేటపడుచున్నది. వారివశంపదులైన రాజులుఁ గిరీటధారు లయిననే యీవర్ణనము చెల్లును. ప్రశంసావాదమునుకొన్నచో నెవరును గిరీటాధిపతులే లేనట్లేర్పడును. కొందఱు గల రన్నచో వా రెవరో, ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినారో, అక్కలమునఁ గాకతివారిసామంతులలో నంతఘనులైనరేచల్లవారు కిరీటాధిపతులేలకారైరో, అట్లేచ్చట వ్రాయఁబడినదో, నిరూపించుట వీరభద్రరావుగారికిఁ గర్తవ్యంబై యున్నది.

ఈపక్షమున “అన్న యనంతరము రాజ్యముతోఁగూడఁ గిరీటమును వచ్చియే యుండును గదా. మరలఁ గిరీట మిచ్చుట యసందర్భము గాదా ” యనునాక్షేపము చేసినారు. కాని యది నిలువఁ

బోడు. ఎందు కనిన, ఇప్పుడు కిరీటమునకుఁ బ్రతినిధిగా సిరిఫేషను ధరించుట వాడుకలో నున్నది గద ! ఇయ్యది నూతనముగ రాజ్యమునకు వచ్చు ప్రతివరపతికిని ఘనతఁజేందిన నిజాంసర్కారువారిపు డొసంగుచునే యున్నారు. ఇదిగాక, పూర్వము దత్తకిరీటులైన రాజులకు విశేషసమయములందు మరలసిరిఫేషు ఖల్లత్తు మొదలగునవి యొసంగుట గనుచున్నారము. ఇవన్నియుఁ బరిశీలించినచో మరలఁ గిరీట మిచ్చుట యసందర్భ మనునాక్షేపమున కవకాశము దొరకఁబోదు.

మఱియు బేతిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పూర్వ మున్నరాజ్యమున కన్న నింకఁ గొంత యధికముగ నిచ్చినట్లు వెనుక నుదాహరింపఁబడిన “దేశము లిచ్చి” అనుపద్యము బోధించుచున్నది. కాబట్టి తదాధిపత్యసూచకముగ మరలఁ గిరీటము నొసంగి యుండ వచ్చు ననుకొన్నను రావుగారియాక్షేపమునకు సమాధానము రాఁ గలదు.

ఇంకఁ బైశాసమునఁ దనభర్తయొక్క కిరీటాధిపత్యము నెఱ్ఱి క్కసానమ్మ వర్ణింపలేదు గాన నీవిషయము విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుట శేషించి యున్నది. అయ్యది పలుమాఱు నడ్డమువచ్చుచున్నది గావున నించుకఁజెంచి నిరసించుచున్నాను. ప్రతివిషయము శాసనములో వ్రాయించిననే ప్రమాణమగు నని నిర్బంధ మున్నచో నిది నిలుచును. అట్టి నిర్బంధము గాన రాదు. ఈ వెలుగోటివారివంశమున ఆచవతరము వారగు ననపోతనాయఁడు మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసనములలోఁ దమ తాత యగు నెఱ్ఱదాచానాయనియొక్క సుప్రసిద్ధమైన పాండ్యరాజవిజయము పేర్కొని యుండ లేదు. ఎనిమిదవతరము మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసనమందుఁ దనతండ్రి యగు సర్వజ్ఞసింగమహీపతియొక్క రసార్ణవసుధాకరాది గ్రంథరచనమును గూర్చి యేమియు వర్ణింప లేదు. శాసనములలోఁ బేర్కొనఁబడనందున నివి

యవిశ్వసనీయములే యని చెప్పినచో దాచానాయనిఁ గూర్చి సింగ
భూపాలీయమున

“శ్లో. య స్యాసిధారామార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జయలక్ష్మీ రుపాగతా”

అని వర్ణించుట మొదలగునది నిరాధారంబై చనును.

ఇది గాక యీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క 353-364 వ పేజీ
లలో వీరభద్రరావుగారు “పద్మనాయకవీరుఁ డైనయెఱ్ఱదాచానా
యనిఁ (ప్రతాపరుద్రుఁడు) బాండులమీఁది కంపెను. ఎఱ్ఱదాచానా
యఁడు కాంచీపురసామిప్యమునఁ బాండులతో ఘోరయుద్ధము చేసి
వారలను జయించి గజతురగచ్చత్రచామరాండోళికాదులు పెక్కులు
గ్రహించుటయ గాక శిరోభూషణ మగు నటచేతివెడల్పు గలయొక
గొప్పపచ్చను ఒకస్వర్ణమయసింహాసనమును దీసికొని వచ్చి తాను
దెచ్చినధనకనకవస్తువాహనాదులు సమూల్యరత్నాదులును ప్రతాప
రుద్రునకు సమర్పించెను. ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి వానికి “పంచ
పాండ్యదళవిఫాల, కంచికవాటచూరకార అనుబిరుదముల నొసంగె
నట. ఇతఁడు పాండ్యరాజులను జయించినట్లు సింగభూపాలీయ మను
గ్రంథమునందలి యీక్రిందిశ్లోకమువలనం గూడఁ దెలియుచున్నది.—

శ్లో. య స్యాసిధారా మార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జయలక్ష్మీ రుపాగతా
ఖడ్గనారాయణే తస్మిన్ భవతి శ్రీ రతిస్థిరా
భూ రభూ త్కరిణీ వశ్యా దుష్టరాజగజాంకుశే.

మఱియు, శ్రీ వేంకటగిరివారిసంశాసలియందు,

చ. వెలయుఁ బ్రతాపరుద్రవిభుఁ వీరభటావళి చూడ నాజిలో

బలమునఁ గుంత మందుకొని † చయ్యన వచ్చి గజంబు నోర్చి దో

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

ర్బల మధికంబుగా నెగడఁ జేసెనని తా జనులట్టి చేకూర్చి
గలిచెను బాండ్వరాజుగజఁగి కేసరి దాచయశౌరి పాండ్వలన్.

అని వ్రాయఁబడిన పద్యమువలనను రేచన్లదాచానాయఁడు పాండ్వలను జయించె ననుట ధృవపడుచున్నది. " అని వ్రాసి యున్నారు.

ఈవిషయములు శాసనారూఢములు గావు. అట్లు కాకపోయినను జరిత్రగ్రంథారూఢము లై నట్టివీనిని బ్రమాణములను గాఁ జేసిన "రేచన్లదాచానాయఁడు పాండ్వలను జయించె ననుట ధ్రువపడుచున్నది " అని ధ్రువపఱచిన వీరభద్రరావుగారు చరిత్రారూఢ మైన బేతిరెడ్డికిరీటాధిపత్యమును శాసనారూఢము కా దని నిరసించుట తగు నేమో వారే యాలోచింప వచ్చును. ఇంక వీ రిట్టివాని నెన్నింటినో విశ్వసించి చరిత్ర కుక్షిని నింపి యున్నారు. శాసనారూఢములు గా వని వాని నెల్లఁ దీసి వేసినచో నది యెంతయుఁ గృశించును. కాబట్టి పై యాక్షేపమును వారు మానుకొనుట మేలు.

ఇంకొకవిశేషము.—వీరు మధ్యను "ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి వానికిఁ బంచపాండ్వదళవిఫాల కంచికవాటచూరకార అనుబిరుదముల మెసంగెనట" అని యవిశ్వాససూచకమైన అలంకరణమును బ్రయోగించి యున్నారు. తొలుత "ప్రతాపరుద్రుఁ డెట్టిదాచానాయనిఁ బాండ్వల మీఁది కంఠెను " అని యుద్ధకారణమును, దరువాత "పాండ్వలతో ఘోరయుద్ధము చేసి" అని యుద్ధకరణమును, ఆవల "జయించె ననుట ధ్రువపడుచున్నది" అని జయమును, నమ్మినవీరభద్రరావుగారు, యుద్ధమున కంపినప్రతాపరుద్రుఁడు, జయించి విలువ గల సింహాసనాదులను దెచ్చియిచ్చినవీరుఁ డైన దాచానాయని గౌరవించె ననుటను నమక పోవుట

“ శ్లో. రక్షోగృహస్థితి న్ముల మగ్నిశుద్ధా త్వనిశ్చయః ”

అనునట్లు అర్థజరతీయన్యాయము సనుసరించుచున్నది కద. ఇది యెట్లు

యిన నగుంగాక. పైవిమర్శమువలన శాసనములో తేనెట్టికిరీటాధిపత్యము విశ్వసింపఁ దగ్గదనునాక్షేప మంతమాత్రము నిలువఁజాలదని తేల్చినది.

దీనింబట్టియే వీరు 190 వ పేజీలో

“శ్లో. రాజతీర్థే గణపతిస్థప స్వాఖలోర్వీశచూడా
రత్నవ్రాతద్యుతితీసముద్భాసితాంఘ్రిద్వయస్య
సన్నయాదానిరతనిఖలత్వైజనే వర్తమానే
రమ్యే రాజ్యే విపులనుఖదే ప్రోన్నతస్య ప్రహరైః.

సమస్తభూపతుల కిరీటరత్న కాంతులచేఁ బ్రకాశింపఁ జేయుఁబడినపాద పద్మము గలిగి ప్రహర్షముచే నిండియున్న గణపతిదేవుని రాజ్యకాలమున అని మాత్రము చెప్పినతరువాత నామే దానధర్మమును గూర్చి ముచ్చటింపఁ బడియెను. ఇంతియ గాని తనభర్త యైన జేతిరెడ్డి గణపతిదేవచక్రవర్తివలన విశేష రాజ్యవైభవములను, గిరీటమును, దక్కుం గలయూయధవిశేషంబులను బడసిచట్లు చెప్పఁబడలేదు. ఇంక, నామిరెడ్డి శాసనమున గణపతిదేవచక్రవర్తి వర్ణింపఁబడినవిమ్మట,

శ్లో. తస్య ప్రసాదా తృప్తువైభవస్య
పృథుప్రదానస్య విభోః పృథుశ్రీః
నామః కృతీస్తుత్యగుణాభిరామః
తాచాంబికాసూను రనూనస్తత్త్వః.

అని గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే యధికవైభవమును, అధిక సంపదయును మొదలగువానిం బడసినట్లు చెప్పఁబడియున్నది” అని వ్రాసినదియు నిరస్తంబు గాక మానదు. శాసనములలో వ్రాయఁబడనివిషయము లవిశ్వసనీయము లనియు, బ్రతివిషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలయు ననియు నియమనిర్బంధములు లేవని పైవిమర్శముచేత నిర్ధారింపఁబడినపు డీతేఖనము నిరస్తంబుగాక పోదు గదా!

ఇంకొకవింత.—వీరు “తస్య ప్రసాదాత్” అను నీరెండవ శ్లోకముక్రింద “గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే అధికవైభవమును అధికసంపదయును మొదలగువానిం బడసినట్లు చెప్పబడినది” అని వ్రాసి యున్నారు. శ్లోకమున నున్న యేడము లీయర్థమును అనఁగా నామిరెడ్డి గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదమున నధికవైభవమును అధికసంపదయును బడసినట్లు వీరిచే వ్రాయఁబడినయర్థమును బోధించుచున్నవో చూడవలసియున్నది. శ్లోకమున “నామః పృథువైభవస్య తస్య ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః” అనుపదము లాయర్థమును బోధించునట్లున్నను నామిరెడ్డి పైవానినొందినట్లు బోధింపవు. ఎందుకన, పృథువైభవస్య పృథుశ్రీః అనువానిలో నొకటి షష్ఠ్యంతము నొకటి ప్రథమాంతమునై యున్నది. విశేష్యవిశేషణవాచకపదములు సమాసవిభక్తికములై యుండవలయు ననుట శాస్త్రసిద్ధంబు గాన వీనివిశేష్యములు వేర్వేరుగ షష్ఠ్యంతము ప్రథమాంతమునై యుండవలయును. ఇట్లుండ మనరావుగా రీరెంటికి “నామః” అను ప్రథమాంతపదమే విశేష్య మని యెంచినట్లగపడుచున్నది. కావుననే “గణపతియొక్క ప్రసాదముచేతనే..... (నామిరెడ్డి) బడసినట్లు చెప్పబడిన దని వ్రాసియున్నారు. ఇది నామపదము రెంటికిని విశేష్యమైననే చేకూఱును గాని వేఱుగాదు. పృథుశ్రీః అనుప్రథమాంతపదము వీరనుకొన్నట్లు నామః అనుప్రథమాంతమునకు విశేష్యం బయినను, పృథువైభవస్య అను షష్ఠ్యంతపదము తద్విశేషణము గాఁ జాలదు. కాబట్టి పృథువైభవస్య అనుదానికి షష్ఠ్యంత మగు నొకవిశేష్యపద ముండి తీరవలయు. పరిశీలింపఁగా నయ్యది గణపతిబోధక మగు విభోః అనుపదముగా నున్నది. పృథువైభవస్య పృథుప్రదానస్య తస్య విభోః ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః...నామః అని యన్వయము గాఁ దగియున్నది. పృథువై

భవుండు పృథుప్రదాతయు నగు గణపతిదేవునియొక్క యనుగ్రహమునఁ బృథులసంపద గల నామిరెడ్డి యని యర్థ మగుచున్నది. ఇట్లుండఁగా “ గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే (నామిరెడ్డి) అధికవైభవమును లభింపజేయును మొదలగువానిం బడసిపట్లు చెప్పబడినది ” అని వ్రాయుట సంస్కృతవిభక్తిజ్ఞానము లేని దోషముగాఁ దేలువడుచున్నది.

నిజ నిట్లుండియు నీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యపోహతపు 27 వ పేజీలో “ బ్రహ్మశ్రీ వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలవారు శాసనములలోని యనేకసందిగ్ధాంశములను దెలిపియు అపరిశుద్ధములై యున్న శ్లోకములను దిద్దఁ దగినపట్ల దిద్దియు ... గ్రంథము ముద్రింపఁజేసినందులకును ” అని వీరు వ్రాయుట ప్రాహుళికహస్తమున సర్పమారణ న్యాయము ననుసరించుచున్నది. ప్రజ్ఞాధులయి ప్రసిద్ధి గన్న శ్రీ వేంకటరాయశాస్త్రిలవారు రవ్యత్పన్నులు చెప్పఁ దగిన యిట్టియర్థమును జెప్పియుండు రని యెట్టివాఁడైనను దలంపఁడు గదా !

తరువాత “ ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే నామిరెడ్డి పిల్లల మట్టిగ్రామంబునఁ గట్టించిన కామేశ్వరకాచేశ్వర నామేశ్వరదేవాలయంబు లేకశిలానగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుండు నిర్మించినయాలయ త్రయంబుచందంబున నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గూరు విందశిలామయములై వెలయుచున్నవి. ” అనియు “ ఎట్టిక్కసానిశాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి మరణము నొంది యుండుటచేతనే యామె తన యింటివారియొక్కయుఁ బుట్టినింటివారియొక్కయు వంశాభినర్ణనము గావించి తనధర్మములను గూర్చి చెప్పుకొనుట తటస్థించినది ” అనియు వాక్యద్వయమును వ్రాసి యున్నారు. ఈద్వితీయవాక్యము పెనుక 16 వ పేజీలో “ సముద్రఘోషమువలె నిరర్థక మని నిరసించి

యున్నాను. బేతిరెడ్డి గణపతి దేవుని రాజ్యమునాటికి జీవించియున్నట్లు బహుప్రమాణములచే సిద్ధించి జీవింపలే దనువ్రాత నిలువజాలని దైనపు డిది నిరర్థకంబే కదా! విధవయే అత్తింటివారియుఁ బుట్టినింటి వారియు సంశాభివర్ణనము గావింప నధికారము గల దనునియమము దుర్లభంబు కాబట్టి యిట్టివానిచలన బేతిరెడ్డిమరణము నూహింప నెంచుట నిరర్థకం బనుట దెల్లంబు.

ఇఁక బ్రథమవాక్యము నిస్సార మగుటచే నుపేక్షింపఁదగి యున్నను “వాదీ భద్రం న పశ్యతి” అనున్వాయము ననుసరించి విచారణీయముగ నున్నది. ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే అనుదానికి కట్టించిన అనుక్రియయం దన్వయమా? లేక వెలయుచున్న యనుక్రియయం దన్వయమా? మొదటిదానియం దన్వయం బన్నచోఁ బ్రమాణం బెద్దియుఁ గానరాదు. ఆ శాసనములలో నట్లు వ్రాయఁబడి యుండ లేదు. ఇతరప్రమాణములు శశవిషాణాయి తములు. ఇదిగాక, “చెవిరెడ్డియొక్క యిట్టి ప్రసిద్ధకృత్యముల వేసిని ఎఱ్ఱిక్క... వర్ణింపమికిఁ గారణ మేమి? ఎఱ్ఱిక్కశాసనమున నామెభర్త... కిరీటాధిపతి యని యభివర్ణించి యుండ లేదు” అని వెనుకవ్రాసినపీఠభద్రరావుగారు శాసనానుదాహృత మగునీవిషయము నెటులు విశ్వసించియుండును? ఒక వేళ, పలాండుభక్షణముపురాణశ్రోత కేవివిధముగాని వక్తకుఁగా దనుభూర్తపౌరాణికవాక్యము నేమైన ననుసరించి యిట్లు వ్రాసిరో వారికే తెలియవలయును. ఇఁక సంతకు మున్ను వీరి కేమియు విభవము లేక యుండుటయే యీయాలయత్రయము ప్రతాపరుద్రప్రసాదవైభవముచేతనే కట్టింపఁబడిన దనుటకుఁ బ్రమాణ మగుచున్న దని యెంచి యుండు రేమో. అంతకు మున్ను వీరికి విభవమే లేక యుండుట యప్రామాణికం బగుటయే కాక స్వవచనవ్యా

హతంబు నగుచున్నది. వెనుక 179 వ పేజీలో నామిరెడ్డియొక్క రెండవ శాసనమును వివరించునపుడు

“శ్లో. శ్రీమత్పద్మజపాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యుత్పితా
దుద్భూతే విపులే కులే సరవరో భీమాభిధానో భవత్
యః కాంచీనగరీకపాటహరణం కృత్వాప్రచండాహన
క్రీడ శోభిషసరాధిపస్య కృతవా న్తానద్రుమోన్మూలశమ్.

అనుశ్లోకమును దానియర్థమును వ్రాసి “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని పూర్వులు రాజకీయాధికారపదవులయందుండి యుద్ధములను జేసి ప్రసిద్ధి కెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది.” అని వీరు వ్రాసియున్నారు. నామిరెడ్డికిఁ బ్రతాపరుద్రుని యనుగ్రహమునకుఁ బూర్వము విభవమే లేదని యిచ్చట వ్రాసినచో నది వ్యాహతంబు గాక మానదు కద ! పూర్వము భీమరాజునాఁడున్న విభవము నశించిపోయి మరల నామిరెడ్డినాఁడు గలిగిన దని యూహించుటకు నేమియు నాధారము గాన రాదు. ప్రతాపరుద్రునిగ్రహలబ్ధి మైనవిభవముచేతనే నామిరెడ్డి దేవాయతననిర్మాణము గావించినట్లు శాసనమందు వ్రాయఁబడియున్నచో నీయూహకుఁ గొంత హస్తావలంబమగును. ఇక “వెలయుచున్నవి” అనుక్రియయందు దస్వయము చెప్పనలెను. అది ఘటిల్లదు. అనుగ్రహ మతీతము, వెలయుట వర్తమానము. ప్రతాపరుద్రుని యంతరికరణవృత్తివిశేషరూపమగు ననుగ్రహ మాయనతోడనే పోయినది గదా ! అతీతమునకు వర్తమానమునకుఁ గార్యకారణభావము దుర్లుట మని మొదలుగా నిచ్చట నెంతయో వ్రాయవలసి యున్నది. వెలుగోటివారిపంశచరిత్రము 179 వ పేజీలో “నామిరెడ్డి గట్టించిన యాలయంబు భీకశిలానగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు గట్టించినయాలయత్రయంబు పగిది నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గురువంద శిలాభియములై వెలయుచున్నవి” అని వ్రాయఁబడియున్నది. స్వక

పోలకల్పితము లెవ్వియు లేక దీని సున్నదాని సున్నట్లు వీరు వ్రాసి యున్నచో నీచిక్కులు ప్రసక్తింప కుండును.

ఇటులు బేలిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడనుటకు వీరభద్ర రావుపంతులుగారు వ్రాసిన హేతుగ్రంథము సుదూరనిరస్తంబై నది. ఏ తద్గ్రంథమధ్యమున సామాన్యశంక లెవ్వి యైన నిలిచి యుండిన నయ్యవి నావ్రాసినగ్రంథపరిశీలముననే దత్తోత్తరంబులు కాఁగలవని తలంచుచున్నాఁడను.

ఇక నీ (2) వ గుర్తు గలగ్రంథముయొక్క ముగింపువాక్య మిటులున్నది “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించినప్పుడు చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్ర మైనది గా దని నిష్పక్షపాతబుద్ధి గలవారికి బోధపడక పోదు. ” అని.

ఇయ్యది యుపక్రమవిరుద్ధంబై యొప్పి యున్నది. “ బేలిరెడ్డి.....బేతాళనాయుడు కాఁడనియు సహేతుకముగ నిరూపింపబోవుచున్నాను ” అని వెనుక 183 వేజీలో రెండవప్రతిజ్ఞావాక్య ముపక్రమింపఁబడినది కాబట్టి బేలిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని నిరూపించుటయే యుపక్రాంతవిషయము. దానికి “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించినపుడు బేలిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని...బోధపడకపోదు ” అని వ్రాయుటయేకదా యనుగుణంబు. అట్లు గాక చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రము గా దని వ్రాయుట యుపక్రమవిరుద్ధం బనుట ఘంటాఘోషంబు కాదా ?

ఇటులు 184 వేజీ మొదలు 190 వేజీవఱకు వ్రాయఁబడిన (2) గుర్తుగల గ్రంథముచే, బేలిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని సహేతుకముగ సప్రమాణముగ సయ్యక్తికముగ ససందర్భముగ నితరవిరోధ రహితముగ నిరూపింపఁబడినట్లు గ్రంథకర్తగారు తలంచి దీనివలననే

బేతిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు కాఁ డని యేర్పడుచున్నట్లు నిర్దేశించుచుఁ బ్రకారాంతరమున బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు గాఁ డని స్థాపించుట కవతరణిక నిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

“ఈగాధల నన్నింటిని విడిచి పెట్టి వెలుగోటివారివంశవృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలస్థిర్యాదివిషయములను బట్టి చూచినను ఏతచ్చరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయఁబడిన యసందర్భవాక్యములను బట్టి చూచినను బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని.

ఇందు “ఈగాధల నన్నింటిని విడిచి పెట్టి ... చూచినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అనులేఖనముచేత నీ (2) గుర్తు గలగ్రంథములోఁ దాము వ్రాసినచెవిరెడ్డిచరిత్రములలోని విరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలక పోయినట్లును వీనిని వదలి పెట్టి మఱియొకరీతిగఁ జూచిన నీసిద్ధాంతము నిలువఁజాలనట్లును నభిప్రాయ మగుచున్నది కదా! దీనిని వెనుక, చెవిరెడ్డిగాధల పరస్పరవిరోధాదులు నిలువఁజాలవనియు, నిలిచినను వీరియభీష్టప్రకారము బేతిరెడ్డి జేతాళనాయుడు గాఁ డని మొదలగువిషయములను సాధింపఁజాలక యకించిత్కరంబులై యున్నవనియు విస్తరంబుగ నిరసించియే యున్నాను. కాన నేతదభిప్రాయ మాశామాత్రంచే కాని వేఱుగాదు. ఇదిగాక, బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేర్వేరు పురుషు లనిదృఢనిశ్చయము గలవీరు స్వమతమున నేలాటి సంబంధము లేని చెవిరెడ్డియొక్కగాధలలోఁ గలవిరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డని భావించుట, పృథ్వీతాడనన్యాయము ననుసరించుచున్న దని వ్రాయఁ బని లేదు. వారి కిరువురకు నభేద మను నస్తత్వమున వైనను బరస్పరవిరుద్ధములుగఁ దోచెడుచెవిరెడ్డి చరి

త్రములు కొన్ని యొక వేళ నవిశ్వసనీయము లనుకొన్నను నేవిరోధము లేక యందఱిచే నేకరూపముగ వ్రాయుంబడిన చెవిరెడ్డిమూలపురుషత యవిశ్వసనీయంబు గాఁ జాల దని వెనుక వివరింపఁబడియెను గదా ! ఇట్లు చెవిరెడ్డి మూలపురుషతకు భంగము లేనపు డీయభేదపక్షమునఁ దదభిన్నుం డగు బేతిరెడ్డియొక్క మూలపురుషతకును భంగము లే దని సిద్ధమగుచున్నది. కావునఁ బై వానివలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువ దనుకొనుట తప్ప.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపక పై గ్రంథమువలన స్వేచ్ఛసిద్ధి యైనట్లు నెఱుంగు “ ఏతచ్చరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయుంబడినయనం దర్భవాక్యములను బట్టి చూచినను” అని సావప్తంభముగ లిఖించుట వ్య త్యయముగ వారీయందే సమన్వయము నొందుచున్న దని చెప్పవలసియు న్నది. చెవిరెడ్డిగాధలవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని వ్రాయుటకన్న నసందర్భవాక్యము లుండఁబోవు గదా !

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనునది 183 వ పేజీలో వ్రాయఁబడిన “బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడు” అనుద్వితీయ ప్రతిజ్ఞావాక్యమున కర్థరూపమే కాని వేఱుగాదు. అట్లగునపుడు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డన్నదానికి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియే యభిప్రాయమనినచోఁ గానిండు. అందువలన నేమి యగును ? బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డని పర్యవసానము కాఁగల దన్నచో నప్పటికి బేతాళనాయఁ డనుచెవిరెడ్డి కిట్టిగాధ లున్నవి కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనవలెను గదా ! అయ్యది బేతిరెడ్డి సుప్రశస్తగాధలు గలవాఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డి యప్రశస్తగాధలు గలవాఁడనియుఁ బ్రమాణమున్నచో నప్రశస్తగాధలు గలవాఁ డగుటచే నితఁడు చెవిరెడ్డియే కాని బేతిరెడ్డి కాఁ డని యేర్పడుటనుబట్టి చెప్ప నగును. ఎట్టిక్క దేవిశాసనములో వ్రాయఁబడనందునఁ బైగాధలు చెవి

రెడ్డివే కాని బేతిరెడ్డివి కావని ఘంటాఘోషమన్నచో, వీరు ప్రతి విషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలె ననియు వ్రాయనిచో నని యగ్రాహ్యంబనియు నిరూపించి, వెనుక నాచే నుదాహరింపఁబడిన సుప్రసిద్ధచరిత్రములు వారివాఁశాసనములలో వ్రాయమికిని శాసనములలోఁ గానంబడనట్టిచరిత్రములు తాము వ్రాసినందునకును సమాధానము చెప్పవలసి యుండును.

ఇక దీని నింతతో నిలిపి బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాల దన్నందునకు రావుగా రేయేసాధకనామగ్రిని జూపఁగలరో దాని నెత్తి విమర్శించుచున్నాను. ఇప్పట్లున వారియుపక్రమ గ్రంథం బిటు లున్నది. —

“ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు. — వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందుఁ బిల్లలమట్టి బేతాళనాయనికి దామానాయఁడు, ప్రసాదాచార్యనాయఁడు, దుద్రనాయఁడు, అనుముగ్గురుకొడుకులు గల రనియు, వారిలో శ్రేష్ఠుఁడైనదామానాయనికి 1 వెన్నమనాయఁడు, 2 సబ్బినాయఁడు, 3 పెద్దన్న, 4 బ్రహ్మనాయఁడు, 5 వేర్నీఁడు, 6 సూర్నీఁడు, 7 మల్లిసీఁడు, అనుపుత్రులు గల రనియు నుదాహరింపఁబడియెను. శ్రీనాథకవిరాజప్రణీత మైసవల్నాటిపీఠచరిత్రమున బేతినాయనికి దొడ్డనాయఁడు, అతనికిఁ బెద్దన బ్రహ్మనాయఁడు వేర్నీఁడు సూర్నీఁడు మల్లిసీఁడు అనునేపురు పుత్రులు గల రనియు, వ్రాయంబడియున్నది. రేచర్ల బేతినాయనినామమును గాంచి భ్రమించియో, పల్నాటిపీఠములలో సుప్రసిద్ధుఁడైనబ్రహ్మనాయఁడు వెలుగోటివారివంశములోని వాఁడైయై యుండు నన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముచేతనో పల్నాటిపీఠము కాలముం దెలిపెనుచరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో మఱియేకారణము చేతనో, పిల్లలమట్టి బేతాళనాయనివంశమును బల్నాటిబేతినాయని

వంశమును నొక్కటిగఁ జేసి బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని హేత్వా భాసములతో సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు” అని.

ఇందేమియుఁ విశేషము గానరాదు. ఒక్కవిశేషము మాత్రము చూపట్టుచున్నది. 178 పేజీలో “ బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి ” అని మొదలు కొని, యీ 191 పేజీవఱకు నెఱ్ఱక్కదేవి భర్త యగుబేతిరెడ్డియే కదా విషయీకరింపఁబడినవాఁడు. ఇందువలన “ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు” అను సీప్రతిజ్ఞావాక్యమునఁగూడఁ బ్రస్తుతుఁడగు నెఱ్ఱక్కభర్తయే విషయమై యుండ వలయు. ఇట్లుగునపుడు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుచానికి, నెఱ్ఱక్కదేవికి భర్తయగు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థా నాధిపతులకు మూలపురుషుఁడగు బేతాళనాయఁడు కాఁడనియే యర్థ మగును. అట్లుగునపుడు వారిరువురు వేచ్యేఱు పురుషులనుటకై వారితలిదండ్రులయొక్కయో, భార్యలయొక్కయో, సంతానముయొక్కయో, భేదము నగపఱచి తన్మూలమునఁ దత్సాధనంబు కర్తవ్యంబుగా నుండును. వెనుక వీరు 189 పేజీలో “ నామిరెడ్డినామము చెవిరెడ్డికి నామాంతర మని చెప్పటకు వలను గాదు. నామిరెడ్డిభార్య యైతాంబ యని చెప్పఁబడినది కాని యెఱ్ఱక్క యని చెప్పఁబడి యుండ లేదు ” అని వ్రాసి బేతిరెడ్డికి నామిరెడ్డికి భేదము సాధించినవారు కారా? కాబట్టి బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధింప నెంచినప్పుడు తత్సాధనమునకై వారిసంతానాదిభేదము లగపఱచుటయే తగును. ఇట్టి స్థితిలో వీరు బేతాళనాయనియొక్కయుఁ బల్నాటిబేతినాయనియొక్కయు సంతతులకు భేదమును నిరూపించి నారు. ఇయ్యది పిల్లలమఱిబేతాళనాయనికిఁ బల్నాటిబేతినాయనికి భేదము సాధించుట కొకవేళ సమర్థం బైనను బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధించుటకు సమర్థము కాదు కదా ! ఏపురుషద్వయమునకు సంతానాదిభేద ముండునో ఆపురుషద్వయము భిన్న మను

కొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యెట్టి భేదము లేనిపురుషద్వయము భిన్న మని యెటు లనుకొనవచ్చును? వారికిని సంతానాదిభేద మున్నదన్నచో దానినే వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు గాక యుదాసీనుడగు పల్నాటి బేతినాయనిసంతానభేద మగపఱచుట యసంబద్ధంబుగాక మానదు. అని.

“ ఇందువలన “ రేచర్ల బేతినాయనినామమును గాంచి భ్రమించియో...మఱి యే కారణముననో పిల్లలమఱి బేతాళనాయనివంశమును బల్నాటి బేతినాయనివంశమును నొక్కటిగఁ జేసి బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు” అని వ్రాయుట వ్యత్యయముగ వారీయందె యన్వయించుచున్న దని చెప్పవలసియున్నది. సంబంధము లేనిబేతినాయనిసంతానమును బేతిరెడ్డిసంతాన మనుకొనుటకన్న నామభ్రాంతియు, బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధింప నెంచి తత్సాధకముగ వ్రాయఁబడిన బేతాళనాయనియు బేతినాయనియు సంతానభేదమునకన్న హేత్వాభాసంబును నెద్ది యుండఁ గలదు? వీరు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నా నని యపక్రమించి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుటకు హేతువులు గానట్టి చెవిరెడ్డిచరిత్రములను హేతువులనుగా వ్రాయుటయు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డనుటకు హేతువు లగువానిని హేత్వాభాసంబులనుగా వ్రాయుటయుఁ జూడఁగా నెచ్చటనో తర్కవిద్వార్థులు గ్రంథచింతనము చేయుచుండఁగాఁ జెవి సోకిన హేతు హేత్వాభాసపదములను బ్రయోగించినట్లున్నది గాని వాని యర్థము దెలిసి ప్రయోగించినట్లు కాన రాదు.

ఇంక నిటు లేమైననందు రేమో. బేతాళనాయనికి బేతిరెడ్డికి భేద మనియే వీరిమతము గాని పల్నాటి బేతినాయనికి బేతిరెడ్డికి భేద మని కాదు. దీనంజేసి పల్నాటి బేతినాయనిసంతానమును వ్రాయుట తప్పు

గాదు. పల్నాటి బేతినాయుడు నెట్టిక్కభర్తయగు బేతిరెడ్డి యొకం డగునపుడు వారిలో నెవరిసంతానమును వ్రాసిన నొక్కటియే కదా ! అని. ఇట్లగు గూడదు. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకును బదవ ప్రకరణమునను గంతోక్తముగఁ బల్నాటి బేతినాయుడు వేఱు బేతి రెడ్డి వేఱు అని వ్రాసియున్నారు. కాబట్టి వారిరువురు నభిన్ను లగుటంజేసి రావుగారు పైవిధముగ వ్రాసినా రనుకొనుట సరి గాదు.

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు నిది హేతు వని వారి యభిప్రాయముకాదు, మఱియేమనిన వేర్వేఱుసంతానములు గలిగి యుండుటచే వేర్వేఱు పురుషు లని యెల్లరచే నెన్నఁదగియున్న పైవారి సంతానము నొక్కటిగఁజేసి ... (వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర కారులు) సిద్ధాంతీకరించినా రని వస్తుస్థితిప్రదర్శనమునకై యిటులు వ్రాయఁబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ బై వికల్పముల కవకాశము దొర కదు అనినచో, నప్పటికి బేతిరెడ్డిసంతానమును గూడ నుదాహరించి “మువ్వరివంశముల నొక్కటిగఁ జేసి ” యని వ్రాయవలసి యుండెను.

ఇంక, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు ఏ రేయే హేతువులను వ్రాసినారో పరిశీలించి వానివిమర్శము చేయఁదగి యున్నది. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకుఁ గలగ్రంథమును జూడఁ గా నీవిషయము లగపడుచున్నవి.—

“వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమున దేతినాయనికి దామానా యుడు మున్నగు మూపురు పుత్రులు, దామానాయనికి పెద్దన్న లో నగు నేపురు పుత్రులు వ్రాయఁబడి యున్నారు. పల్నాటివీరచరిత్రమున దేతినాయనికి దొడ్డనాయుడు, అతనికి పెద్దన్న మొదలగు పైదుగురు పుత్రులు వ్రాయఁబడినారు.

హల్మాటివీరచరితములో బ్రహ్మనాయనితండి దొడ్డనాయుఁ డని యుండుటచేతను, పిల్లలమట్టిబేతాళనాయని కుమారులలో దొడ్డనాయుఁడు లేకుండుటచేతను సంబంధమునకుఁ జిక్కురాఁగా బేతాళనాయని జ్యేష్ఠపుత్రుఁ డగు దామానాయనికి దొడ్డనాయుఁడని నామాంతరముగ నూహించిరి. ఎఱ్ఱక్కశాసనములో బేతారెడ్డికుమారుఁడు మల్లానాయుఁ డని యుండఁగా నదియు నామాంతరముగఁ దలంచిరి.

గ్రంథకర్తల యభీప్రకారము నామత్రయ మొకపురుషునినే బోధించు నని యొప్పుకొన్నను 1208 సంవత్సరమున ఎఱ్ఱక్కశాసనము నాటికి మల్లానాయుఁ డనుదొడ్డనాయనికి సంతానము జనింప లేదు.

ఒకవేళఁ బుట్టినా రని యూహించినను శిశువులై యుండవలయును గద ! హల్మాటియుద్ధము, 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరగింప ట్లనేకచరిత్రాంశములను బట్టి తేలుచున్నది. ఆయుద్ధమున బేతినాయనిమనుమఁ డగు బ్రహ్మనాయుఁడు ఆతనికిమారుఁ డైనబాలచంద్రనాయుఁడు ఘనబాహువిక్రములై జయముగాంచినట్లున్నది. 1208 సంవత్సరమునాటికి దొడ్డనాయుఁ డను మల్లానాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రసమకాలికుఁడైన తాతయైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయుఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డగును ?

హల్మాటియుద్ధమునాటికి దొడ్డనాయుఁడు చనిపోయి యుండెనని యాచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినది. 1208సంవత్సరము ఎఱ్ఱక్కశానిశాసనములో వర్ణింపఁబడి బ్రతికియున్న మల్లానాయుఁ డనెడు దొడ్డనాయుఁడు ముప్పదిసంవత్సరములకుఁ బూర్వమే మృతినొందవలసిన దురవస్థ పట్టినది కదా !

వెలుగోటివారిపూర్వులైన అనపోతనాయుఁడు మాధవనాయుఁడు తమశాసనములలో వెన్నమనాయనినుండియే తమపూర్వులను

జెప్పికొనియున్నారు గాని పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డిని మూలపురుషునిగాఁ జెప్పికొనలేదు. సర్వజ్ఞసింగమనాయఁడు పైతము తనసింగభూపాలిఁగు మున 4 గవతరములోనిదాచానాయనినుండి వంశమును వర్ణించెను గాని సుప్రసిద్ధులయిన బేతిరెడ్డి యొక లగువారి నెవ్వరిని బేర్కొనలేదు. ఇప్పటివారికంటె వారు ప్రాచీనులు గనుక వారి కీగాధలపూర్వోత్తరసందర్భములు చక్కఁగాఁ దెలిసి యుండవలయును గదా ! వారేల తమశాసనములందును గ్రంథములందును సుప్రసిద్ధవంశజుల నభివర్ణింపక మానధారణము గలిగి యుందురు ? " అని.

గ్రంథకర్త యివన్నియు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డనుటకు హేతువు లనుకొనియుండినను వీనిలోఁ గొన్నిమాత్రము హేతువులనుకొనియుండినను వీనికిఁ బ్రత్యేకము సమాధానము వ్రాయవలసి యున్నది.

ఇందుఁ గొన్ని పల్నాటివీరయుద్ధకాలాపేక్షములు కొన్ని తదనపేక్షములు గా నున్నవి. అందు బేతాళనాయనిసంతానము బేతినాయని సంతానము భిన్నముగ నున్న దనునదియు దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడు మల్లనాయఁడు అనునవి నామాంతరము లని కల్పించినారనునదియు నెట్టిక్కశాసనమునాఁటికి మల్లనాయనికి సంతానము జనింపలేదను నదియు ననపోతానాయఁడు మాధవనాయఁడు సింగభూపతి జమశాసనగ్రంథాదులందు వెన్నమనాయనికిఁ బూర్వుల వర్ణింపవందున వారు వీరిపూర్వులుగా రనియు నీనాలుగు యుద్ధకాలానపేక్షములు.

“ ఒకవేళఁ బుట్టినారనుకొన్నను శిశువులై యుండవలయును గదా ... తాతమైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డయ్యెను ? ” అనునదియు, “పల్నాటియుద్ధమునాఁటికి దొడ్డనాయఁడు చనిపోయియుండె నని యాచరిత్రమున నున్నది ... దురవస్థ పట్టెను గదా ! ” యనునదియు యుద్ధకాలాపేక్షములు.

వీనిలో బేతాళనాయునియు బేతినాయునియు సంతానములు భిన్నములు గా నున్న వనునది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు గాఁ డనుటకు హేతువు గాఁదనియు నసంబద్ధంబు గా నున్న దనియుఁ బైవిమర్శమువలననే తేటపడఁగలదు. ఇక వాస్తవస్థితిలో బేతాళనాయునికి బేతినాయునికి బేతిరెడ్డికి భేదము లే దని యొప్పియున్న మీనుతమున వారి సంతానభేదమునకు సమాధాన మేమి? అని యనరాదు. దామానాయునికి దొడ్డనాయుడు మల్లనాయుడు అనునామములలో నొక్కటి గౌణనామము (గుణమును బట్టి వచ్చిననామము) అనియు నొకటి నామాంతర మనియు నూహించి తత్పరిహారము వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమునఁ జేయఁబడిన దని రావుగారే యుపపాదించినారు కదా! ప్రమాణాంతరములచేఁ బురుషైక్యము సిద్ధించునపుడు తత్పుత్రాదులలోఁ గలనామభేదములు వారివారికి నామాంతరములుగానో బిరుదనామములుగానో కల్పించుట చరిత్రకారులకుఁ గులభర్తృంబై యున్న దని వ్రాయఁ బని లేదు. చరిత్రములం దట్టియుదాహరణంబుల నెన్నింటినో చూపఁగలను. కాన నీనామమాత్రవివాదము నిలుచునది కాదు. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు హేతువును గాఁ జాలదు. దామానాయునికి సహస్రనామములు కల్పించి యుంపిన నది బేతిరెడ్డియొక్కమూలపురుషులకు భంజకము గాఁజాలదు కదా! మఱి మూలపురుషులకు స్థాపకమే యగును. మూలపురుషుఁ డనఁగా నొకక్షుటుంబమునకు మొదటివాఁడు. బేతిరెడ్డి పుత్రప్రాత్రాదుల కనేకనామము లున్నవన్నపుడు తత్పుత్రాదినిరూపిత మూలపురుషుల యతనియందు స్థాపితమే యగును గదా!

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డియొక్కమూలపురుషుల ప్రమాణసిద్ధంబై యుండనేని నీకల్పనంబున కంతకు నవకాశము గలుగును, అదియే లేనపుడు తన్మూలకం బగునీకల్పనం బంతయు నిరాధారం బన నత్తురు.

దీనినిరాసయనకై మొదలీది విచారించెదను. చెవిరెడ్డియని నామాంతరము గలపిల్లలమఱి బేతాళనాయకుడు మూలపురుషుడు డగు నని యంగీకరింతురా? అంగీకరింపరా? రెండవపక్షమునఁ బ్రమాణము లెవ్వయో చూపుటయు సట్టిపురుషుడు మఱియెవఁడో యెచ్చట వ్రాయఁబడినాఁడో యగపఱచుటయు, నారాజు మూలపురుషుడు డని చాటుచున్నపద్ధతినాయకచరిత్రాదిపూర్వగ్రంథము లప్రమాణము లని స్థాపించుటయు, వీరికి ముఖ్యమై యుండును. ఇంక ననపోతానాయకు మొదలగువారు వెన్నమనాయనినుండియే వంశవర్ణనము చేసినందున బేతాళనాయకు తత్పుత్రులు వీరిపూర్వులు గారని యేర్పడును గదా! యన్నచో నది యవిచారసిద్ధాత్మేప మని తరువాత నిరసింపఁ బోవుచున్నాను. మఱి యెవ్వయు విరోధములు గాన రావయ్యెను. కాఁబట్టి బేతాళనాయకు మూలపురుషుడు కాఁడని భావించుట నిలుచునది కాదు. ఇంక మొదటిపక్షమున నారాజు మూలపురుషుడైనపుడు పిల్లలమఱి బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడని యిచ్చలేనివాడైన నొప్పి తీరవలయు. రావుగారు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయకు కాఁడనుటకు హేతువులుగా నెంచిన చెవిరెడ్డిచరిత్రములలోనివిరోధములు హేత్వాభాసాభాసంబులైనం గా వని వెనుక నావ్రాసినవిమర్శము వలనఁ దేటపడక పోదు. అవి గాక యింక నేహేతువులను నిదివఱకు రావుగారు వ్రాసినవారు కాదు. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమునఱికుఁ బ్రకారాంతరమున సాధింపఁగల మనుచున్నారు గాని యిది వ్యర్థప్రతిజ్ఞ యని ముందు విమర్శమువలనఁ దేటపడఁగలదు.

ఇంకొకటి.—బేతిరెడ్డియ బేతాళనాయకు నిరువురు పిల్లల మఱిశబ్ద ముపపదముగాఁ గలవా రని రావుగారు యొప్పుకొన్నారు. బేతిరెడ్డి గణపతినాఁ డుండినట్లు శాసనగ్రంథాదులవలన సిద్ధమగుటయుఁ బేతిరెడ్డి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడినట్లు చరిత్రగ్రంథా

రూఢ మగుటయుఁ జూచుచున్నాము. ఇందువలన వారికి దేశ కాలైక్యము వచ్చినది. కులము గోత్రము నొక్కటనుట సుప్రసిద్ధము. బేతాళనాయుఁడు బేతాళరెడ్డి బేతినాయుఁడు బేతిరెడ్డి అనునవి పర్యాయపదము లని వెనుక వ్రాయఁబడియెను.

బేతిరెడ్డికిఁ బూర్వులు శాసనములందును గ్రంథములందును రెడ్డివిరుదముతో న్యవహరింపఁబడుచుండుట బాధకం బని తలంపరాదు. ఎట్టిక్క శాసనములో నామెపితృవంశమును వర్ణించునపుడు “భీమాహ్వయో నాయక ఙ్గిత్తౌజాః, ఎట్టమనాయకోభూత్, కొమరేనాయక ఇత్యుదార కీర్తిః” అని యామె పిత్రాదులు వర్ణింపఁబడినందున బేతిరెడ్డిసంబంధులలో నాయకవిరుదము గూడ నాకాలముననుండినది కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి గూడఁ బై రెండువిరుదములను వహించి యుండెననియు నాయనపుత్రులగు దామానాయుఁడు మొదలగువారు కొందఱు కేవలనాయకవిరుదమే వహించుచుండి రనియు నీవలివారు కొందఱు నాయకవిరుదమును గొందఱు రావువిరుదమును వహించుచున్నారనియు, శాసనగ్రంథానుభవములవలనఁ దేటపడుచున్నది కదా!

ఇట్లు దేశకాలకులగోత్రనామములవలననే కాక నెట్టిక్క శాసనములో “ఘ్రితో దేతః, దేతనదండ, పిల్లలమట్టిబేతిరెడ్డి” యని చెప్పియుండుటచేత నెట్టిక్కభర్త బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన శౌరవింపఁబడినాఁ డని యేర్పడుటయుఁ బద్మనాయకచరిత్రాదులలోఁ జెవిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన సమ్రాన్తింపఁబడియె నని వ్రాసియుండుటయు మొదలగువానింబట్టి చరిత్రైక్యము వచ్చుటవలనఁగూడ బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయుఁడును నొక్కరుండే కాని వేర్వేరు పురుషులు గారని విస్పష్టముగా నిశ్చిత మగుచున్నది. కాఁబట్టి బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయుఁడును భిన్న పురుషు లని భావింప వలను లేదు. ఇకఁ బల్నాటి

బేతినాయుడు బేతిరెడ్డి యొకండే యనువిషయం బ్రహ్మవిమర్శము వలనఁ దేటపడఁ గలదు.

ఇట్లు ప్రమాణాంతరములవలనఁ బురుషైక్యము సిద్ధించునపుడు వారి కుటుంబములోఁ గల పురుషులకుఁ జరిత్రములలోఁ జూపట్టు నామభేదములు పురుషభేదప్రయోజకములు గామివలన నామాంతరములుగానో బిరుదనామములుగానో యుండు నని సమన్వయించుట చరిత్రాంశముల కంత విరోధముగాఁ జూపట్టదు.

ఇంక నొకవేళ నాపేరిటివారు భార్యాంతరములందుఁ గలిగిన పుత్తులయి యుండి చరిత్రకారుల కావిశేషములు దోషక యట్లు వ్రాసి యుండిన నుండ వచ్చును. “రాజానో బహువల్లభాః” అనున్వాయమున రాజులకు బహుభార్య లుండుట యరుదు కాదు. ఎట్టిక్కళాసనమున నామెపుత్తుండు గు మల్లనాయని గూర్చి చెప్పినప్పుడు “యస్యాః పుత్రః” అని వ్రాసి యుండుట యిాయాహకు హస్తావలంబము నిచ్చుచున్నది. “తస్మా త్తస్యాం సమజని, తయో రభూన్నిర్మూలధర్మతేజాః” ఇత్యాదులవలనఁ జెప్పవలసియుండఁగాఁ బురుషునిఁ జెప్పక “యస్యాః పుత్రః” అని స్త్రీనిమాత్రము చెప్పట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటయే కాక “భవానీపతేః” అనుచోటఁ గావ్యప్రకాశమునందు వ్రాయఁబడినరీతిగా ననుచితార్థమును గూడ స్ఫురింపఁ జేయును గదా! కాబట్టి బేతిరెడ్డికి బహుభార్య లుండి రనియు నందు నెట్టిక్కకు మల్లనాయుడు పుత్తుండు డుండె ననియు నామె తన పుత్రుని మాత్రమే వర్ణించినది కాని సపత్నీ పుత్రులనామములు పేర్కొనినది కా దనియుఁ జెప్పి సమన్వయించిననే కాని పై దోషము ప్రసక్తింపక పోదు. కాబట్టియే యియాహవ ప్రకరణము 181 పేజీలో “రేచల్ల బేతిరెడ్డికి ఎట్టిక్కసానియందు జనించిన మల్లారెడ్డినిగూర్చి”

అని రావుగారిచే వ్రాయఁబడినది. వెలుగోటివారివంశవృక్షమునందు మల్లానాయఁడు దామానాయఁడు వేర్వేరుగా వ్రాయఁబడినవారు. ఈవిషయము ముం దింకను విశదీకరింపఁబడును. ఇందువలనఁ బ్రథమ ద్వితీయాక్షేపములు నిలుచునవి కా వనియు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటను సాధించునవి కా వనియుఁ దేలినది.

కాఁబట్టియే కాఁబోలు, రావుగారు వీనిని వదలి విష్ణుకళాసన మునాటికి మల్లానాయనికి సంతానమే జనింప లే దని యాక్షేపాంతర మునకుఁ బోయిరి. అదియు నిలుచునది కాదు. శాసనమున మల్లా నాయఁ డెట్టుక్కపుత్త్రుఁ డని వ్రాసిండున నామె కతం డొకండే పుత్త్రుఁ డని వీ దూహించుటకు వీ యున్నను మల్లానాయనికిఁ బుత్త్రులు లేరని యూహించుటకు వీలు లేదు, పుత్రప్రసక్తిలోఁ బుత్రాంతరవ్యావృత్తి యగునే కాని పౌత్రాదివ్యావృత్తి కాదు కదా ! అప్పటి కున్న సంతానము సంతయు వ్రాయుటకునామె ప్రతిజ్ఞ చేసియుండ లేదు. శాసనములలోఁ దనకుఁ గలకుటుంబము సంతయు వ్రాయువలయు నను నియమము కాన రాదు. ఒకవేళ వీ రట్టినవీననియమమును స్వీకరించి పచో బేతిరెడ్డినామిరెడ్డిశాసనములలో నొండురులనామములు వ్రాయఁబడలే దని వీరు వెనుక 178 పేజీలో వ్రాసి యున్నం దువలన బేతిరెడ్డికి నామిరెడ్డియు నామిరెడ్డికి బేతిరెడ్డియు సహూ దరులు కాక పో వలసినచ్చును. ఇష్టాపత్తి యన్నచో “వీర లిరువురు సహూదరులు” అను తత్రత్యస్వోక్తివిరోధము ప్రసక్తించును. 3 వ తరము అనపోతానాయఁడు తనపుత్త్రులు పౌత్త్రులు ప్రాథులై యుం డఁగా వ్రాయించినశాసనములలో వారిపేరులు వ్రాయింపలేదు, తద భావము సిద్ధింపవలె గదా ! తఱచుగ శాసనాదులందు భార్యాపుత్రాదులను వ్రాయుట లేదు, తదభావము సిద్ధింపవలెను గదా ! కావున

సీయాక్షేపము నిలుచునది కాదు. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాదనుటకు హేతువును గాజాలదు.

ఇక బేతిరెడ్డి తత్పత్తులు ననపోత మాదానాయకుల శాసనములందును సింగభూపాలీయమునందును వ్రాయఁబడమిచే వారలు వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషులు గారనునాక్షేపము నిలిచి యున్నది. ఇయ్యది ప్రకరణాంతమున రావుగారిచే సకలాక్షేపశిరోమణిగా వ్రాయఁబడినది కాన దీనిసమాధాన మచ్చటన వ్రాయవలసి యున్నను గాలానపేక్షములలో నిది యొకటియై ప్రత్యాసన్నమైనది కాఁబట్టి యిపుడే యేతద్విమర్శము చేయఁబడుచున్నది. ఈయాక్షేప మవిచారసిద్ధములలో మొదటిదిగా నున్నది. పైవారిశాసనములందును గ్రంథములందును వ్రాయఁబడనందున బేతిరెడ్డియందత్పత్తులును వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకుఁ బూర్వులు గారని వాదించెడువీరభద్రరావుగారి మొక్కటి విచారింపవలసి యున్నది. రి వతరము వాఁడైనయనపోతానాయకు మాదానాయకు స్థాపించిన శిలాశాసనములలో వర్ణింపఁబడి సుప్రసిద్ధుం డగు వెన్నమనాయని నేడవతరముసింగభూపతి వర్ణింపక వదలి దాచానాయనినుండి వంశాధివర్ణనముచేయుటకుఁ గారణం బేమి? ఒకవేళ వెన్నమనాయుఁ డేమైన వీరపూర్వుడు కాకపోయి యుండవచ్చునా? అని. దీనిసమాధానక్రమమును వారు దెలిసికొనినచో, నాటవతరమువారు బేతిరెడ్డిని తత్పత్తులను నేల వ్రాయరై రో లంతమాత్రమున వారు పైసంస్థానాధిపతులకుఁ బూర్వులుగా రని నుడువుట యెంతశ్లాఘ్యం బగునో వారిమనస్సునకే రాగలదు. వాస్తవస్థితిలో శాసనములందుఁ గాని గ్రంథములందుఁ గాని పూర్వుల నందఱను వర్ణింపవలె ననియుఁ గొందఱను వర్ణింపవలె ననియుఁ బలానాతరమునుండి వర్ణింపవలె ననియు నియమములు లేవు కాఁబట్టి వారివారికిఁ దోచినపురుషునినుండి వర్ణించుట గలదు. తఱుచుగఁ బితృ

పితామహప్రపితామహత్రయమును బేర్కొనుట శాసనములందును గ్రంథములందును దానఁజేత్రములందును జూచుచున్నారము. ఇట్లుండఁ బట్టియే రీతరమువారు తమప్రపితామహుఁ డగు వెన్నమనాయని నుండియు నేడవతరమువారు తమప్రపితామహుం డగుదాచానాయని నుండియు వర్ణించినా రని ఘంటాపథముగాఁ దెలియఁ దగినవిషయము వీరభద్రరావుగా రెఱింగియున్నచో నిట్టి ప్రాద్దువోసికుశంకలు చేయక మానధారణము కలిగి యుండురు. వెన్నమనాయఁ డయోనిసంభవుఁడు గామిచేఁ దత్పిత్రాదు లుండి తీరవలయు ననియు, నితరులు తత్పిత్రాదు లని యెచ్చటను వ్రాయఁబడనందునఁ బద్మనాయకచరిత్రాదు లందుఁ దత్పిత్రాదు లని వ్రాయఁబడిన దామానాయకప్రభృతులు వెన్నమనాయనిపిత్రాదులు గా రని వట్టిమాటలతో నిరాకరించుట నిలువఁజాలదనియు వ్రాయం బని లేదు. ఇట్లు కాలానపేక్షము లగు హేతువులు నాలుగును ముగిసినవి.

ఇఁకఁ గాలాపేక్షములు విమర్శింపఁ దగియున్నవి. అయ్యవి పల్నాటియుద్ధకాలము నిర్ణయించినచో దండాపూపికాన్యాయమున దత్తోత్తరంబులు గాక మానవు. కాబట్టి యిపుడు పల్నాటిపీఠల యుద్ధకాలనిర్ణయము ప్రాప్తానసరంబు. అయ్యది వీరభద్రరావుగారిచే నిటులు వ్రాయఁబడినది. —

“ఈయుద్ధము శ్రీ. శ. 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె నని యనేకచరిత్రాంశములను బట్టి నిర్ధారించఁబడుచున్నది. పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు యుద్ధకాలమైన వేయిగుఱ్ఱముల సంపె ననియు, ధరణికోటరా జైనభీమరాజునకు పర్తమాన మంపె ననియు, అతనికొడుకు రెండవ కేరరాజు రాయబారము వహించె ననియు, నలగామరాజునకు సాగిపోత

రాజు సాహాయ్యము చేసె ననియుఁ గల్యాణ పురబిజ్జలునికొడుకు వీరసోమేశ్వరుని కూతును మలిదేవరాజున కిచ్చి పెండ్లి చేయుఁ బడె ననియుఁ జెప్పఁబడి యున్నది. హేమాసలరాజైన రెండవవీరభల్లూఁ టునినామమును వెలనాటిచోడగొంక రాజునామమును నుదాహరిం పఁబడినవి. వీ రందఱును గొంచె మించుమించుగా సమకాలికులై యున్నారు. వీరిలోఁ గోటకేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము వహించినాఁడు. కావునఁ బల్నాటివీరుల యుద్ధకాలమున నితనితండ్రిభీమరాజు ధరణికోటలోఁ బరిపాలనము చేయుచుండెను. కేతరాజు బ్రహ్మనాయనికడకు రాయబారము గొనిపోయెను. బిజ్జలుని కొడుకు వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతినొందినతరువాతనే పల్నాటియుద్ధము జరగె నని చెప్పఁబడినందునను, వీరసోమేశ్వరుఁడు 1176 వ సంవత్సరమువఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందునను, పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె ననుట కేసందేహము లేదు. ఇంతయేల? మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు నైనయమంపె నని చెప్పఁ బడియుండుటచేత 1196 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయుఁడు సమకాలికుఁ డనుట విస్పష్టము గదా ! " అని.

దీనివిమర్శమునకు ముం దీవిచారము కర్తవ్యంబుగా నున్నది. పల్నాటివీరచరితమున నొండె, గ్రంథాంతరమున నొండె, సీయుద్ధకాలము వ్రాయఁబడనందునను, పల్నాటియుద్ధములో నాయకప్రతి నాయకు లగునలగామరాజు మలిదేవరాజు మొదలగురాజులయొక్కగాని వారిమంత్రు లగు బ్రహ్మనాయుఁడు నాయకురాలు మొదలగువారలయొక్కగాని కాలమును బోధించెడుశాసనాదిప్రమాణములు లేనందునను, నిదివఱకు వారు వారు తమకుఁ దోచినట్లు భిన్నభిన్నప్రకారములుగ నీపల్నాటివీరయుద్ధకాలనిర్ణయముచేసి యున్నారు. చూడుఁడు. విల్సన్ దొరగారు 1080 మొదలు 1087 లోపల సీయుద్ధము జరిగిన దని

యు, తెయిలరు మొదలగువారు నాకాలముననే యీ యుద్ధము జరిగినదనియు సూయత్ దొరగారు లోకమునఁ గలవాడుకలోని

క. గజనభగుణచంద్రాదుల

భజనుం డాపాఘశుద్ధపక్షము నందుక

విజయనమభాహు బలుఁ డ

క్కజముగఁ బల్నాటిపీఠగజ మనిఁ బడియెక.

అను పద్యమును బట్టి శా. శ. 1308 సంవత్సరమున నీ యుద్ధము జరిగినదనియు నానా ప్రకారములుగ నీ యుద్ధకాలమును గూర్చి వారివారి యాహాలు ప్రకటించియున్నారు. ఇట్లుండఁగా నిపుడు వీరభద్రరావుగారు “ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు వేయిగుఱ్ఱముల సంపెను, రెండవకేతరాజు బ్రహ్మనాయనికి రాయబారము గొని పోయెను, రెండవ వీరభల్లాణుని నామమును.....నుదాహరింపఁబడినది” అని వ్రాయుచున్నారు. వీరు వ్రాసినట్లు పల్నాటిపీఠచరిత్రమునఁ బైనామములు పేర్కొనబడియుండినచో నతిసులభముగ యుద్ధకాలనిర్ణయ మగుచుండఁగాఁ బూర్వ లట్లు నానామార్గములు వట్టుట కేమి కారణ ముండును? ఒకవేళ వారు గ్రంథములో వచ్చెడు వారినామములను బరిశీలింపక యట్లు వ్రాసియుందురా? లేదా, గ్రంథములో నిట్టి నామములు లేకయె యుండినను మనవీరభద్రరావుగారు “మొదటి రెండవ” అని నిర్ధారణముచేసి వ్రాసి యుందురా? యని.

దీనికై యాగ్రంథమునఁ బైవారిపేరు లెట్లు వ్రాయఁబడినవ్రాచూచి నిర్ణయించుకొనుట యావశ్యకమై యున్నది. పల్నాటిపీఠచరిత్రముయొక్క బాలచంద్రయుద్ధప్రకరణమున.—

“ఒకవేయి యశ్వాల నొనరఁ బ్రతాప

రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని.

కొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు.

వీరభల్లాణుండు విక్రమాధ్యక్షుడు. "

అని కేవలప్రతాపరుద్ర కోటకేత వీరభల్లాణశబ్దములే కానవచ్చుచున్నవి కాని "ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు రెండవకేతరాజు రెండవవీరభల్లాణుడు" అని రావుగారు వ్రాసినట్లు కానరావు. ఇవిగాక మఱి యొకస్థలమునఁ జైవరినాణుములు రావుగారు వ్రాసినట్లున్న వేమోయని యెచ్చటఁజూచినఁ గాన రా వయ్యెను. ఇది గాక, పల్నాటివీరచరిత్రమును జక్కగాఁ బరిశీలించి యుద్ధకాలమునుగుఱించియు నితరవిషయములను గుఱించియు 30 పేజీ లుపోష్ఠాతము వ్రాసిన అక్కిరాజు ఉమాకాంతముగారు పైగ్రంథముయొక్క 34 పేజీలో "ఒకవేయియశ్వాలు" అను దానిక్రింది పుటోటులో "ఇతఁడుప్రతాపరుద్రీయకృతి పతియై క్రీ. శ. 1295 మొదలుకొని 1323 వఱకు రాజ్యము చేసి రుద్రదేవికి దాహిత్రుడై ప్రఖ్యాతి పడసినప్రతాపరుద్రుండు కాక, కాకతి ప్రళయని తరువాత రాజ్యము చేసి మొదటిప్రతాపరుద్రుఁ డని చరిత్రములందుఁ బేర్కొనఁబడిన రుద్రదేవుండై యుండవలయును" అనియు, ఉపోష్ఠాతము 40 పేజీలో "నలగాముండు లేఖలు వ్రాసినవారిలో వీరభల్లాణుండుగూడ నున్నాడు. వీరభల్లాణు లిద్దఱు గలరు. లింగాయతమతము స్థాపింపఁబడినతరువాత నున్నది రెండవవీరభల్లాణుండు కనుకఁ బల్నాటియుద్ధ కాలమున నున్న దితఁడే కావలెను" అనియు 37 వ పేజీలో "వీరిలోఁ గోటకేతుండు సుప్రసిద్ధుఁ డైనధరణికోటరాజు.....తలంపుతోఁ గోటకేతుండు సంధి కుదుర్చుటకై రాయబారిగఁ బోయి యుండ వచ్చు నని యూహించినచో నసందర్భ మేమి కానరాదు" అనియు నూహగా వ్రాసియున్నారు. దీనివలనఁ బ్రమాణాంతరసహకారమున నితఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు, రెండవకేతరాజు, రెండవవీరభల్లాణుండు అని యేర్పడు నని వారియాశయము కాన

వచ్చుచున్నది. వారియుపోడ్డాతగ్రంథము పరిశీలింపఁగాఁ బ్రమాణాంతరసహకారముననే ఆయానామముల కర్థనిర్ణయము చేసినట్లు వ్యక్తము కాఁగలదు. అట్లుగాక ప్రత్యక్షముగఁ బ్రథమప్రతాపరుద్రాదినామము లేయుండినచో యుద్ధకాలనిర్ణయమునకై వారంతగాఁ బ్రయాసపడరనుట తెల్లముగాక పోదు.

ఇట్లుండుటనుబట్టి వీరభద్రరావుగారిలేఖనమునకు నాధారము పరిశీలింప వలసి యున్నది. ఒకవేళఁ బ్రమాణాంతరములచే నిర్ణీతం బగుసిద్ధాంతమును వారట్లుపర్యసించినారనుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యాప్రమాణంబు లెవ్వయో మనము దెలిసికొనుట యత్యంతావశ్యకమై యున్నది.

ప్రతిశబ్దమున కర్థము నిర్ణయించునపు డాశబ్దముయొక్క శక్తి జ్ఞాన మావశ్యకముగా నుండును. అయ్యది

“శక్తిగ్రహణో వ్యాకరణోపమానకోశాప్తవాక్యా ద్యవహారతశ్చ
వాక్యస్య శేషాద్వివృతేర్వదంతి సాన్నిధ్యత సిద్ధపదస్యవృద్ధాః”

అనుటచే వ్యాకరణాద్యధీనముగానున్నది. ప్రతాపరుద్ర కోటకేత వీరభల్లాణశబ్దములకు వీరు వ్రాసినయర్థమునందు శక్తిగల దని వ్యాకరణకోశాదులం దెచ్చుటను వ్రాసి యుండ లేదు. ఆధునికసంకేతశబ్దములు గాఁబట్టి వ్రాసియుండ లేదనుకొన్నను నివి నియతముగఁ బైవారినే బోధింపక యింకఁ గొందఱనుగూడ బోధించుచున్నవి. ‘కాకతివంశమునఁ బ్రతాపరుద్రు లిరువురు గల రనియు, కనిగిరి ప్రతాపరుద్రగజపతి మొదలగువారు కొందఱుండి రనియు వినుచున్నాము. ఇంకను లేరని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును. “గణపతి కింకను గూఁతులు లేరని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును” అని 307 పేజీలో రావు గారే వ్రాసియున్నారు గదా! కాఁబట్టి ప్రతాపరుద్రపద మనేకార్థకము.

ఇటులు 238 పేజీలో “కేతరాజు తనశాసనములో, దనపూర్వుల గొండలను బేర్కొనియున్నాడు. భీమరాజునకు మొదటి కేతరాజు కేతరాజునకు మొదటి భీమరాజు భీమరాజునకు రెండవ కేతరాజు” అని రావుగారు వ్రాసి యుండుటచేతను అనేకసంస్థానములలోను జగద్గురువీరములలోను నామద్వయపరంపర యగపడుచుండుటచేతను ఇంకఁ గొండలు కేతరాజులు లే రని సిద్ధాంతికరింప సాధ్యపడమిచేతను కేతరాజులనేకులు గల రని యొప్పు వలసి యున్నది. వేల్పూరిరామేశ్వరస్వామియాలయములోని శాసనములో గణపరాజు కోటకేతుని పుత్త్రిఁడుగా నుండినట్లు వ్రాయుట యిందునకు బాధకము గాదు. ఆతండు కేతనకు భీముం డను పుత్రునకన్న మఱియొకపుత్త్రిఁడై యుండిన నుండవచ్చును గదా! వీరభల్లాణులు చరిత్రములందు నలువురు గాన వచ్చుచున్నారు. కాన నాపేటివా రనేకులు గల రని యొప్పు వలయు. మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు రెండవకేతరాజు రెండవవీరభల్లాణుఁడు అని సంఖ్యానిర్దేశముగ వారు వ్రాయుటచేతనే యీ పేర్లు గలవా రనేకులున్నా రని తేటపడుచున్నది. ఇట్లుగునపు డిది నానాథకళబ్దములని యేర్పడఁగలదు. నానాథకహర్యాదికళబ్దము లేకార్థమును బోధించుటకు సంయోగాదినహకారు లవశ్య ముండవలయు. అయ్యవి

శ్లో. సయోగో విప్రయోగశ్చ సాహచర్యం విరోధితా
అర్థః ప్రకరణం లింగం శబ్ద స్వాన్యస్య సన్నిధిః
సామర్థ్య మాచిత్తీ దేశః కాలో న్యక్తిస్వరాదయః
శబ్దార్థ స్వానవచ్ఛేదే విశేషస్త్రుతిహేతవః.

అని కావ్యప్రకాశమున వ్రాయఁబడినవి. ఇచ్చటఁ బ్రతాపరుద్రశబ్దాదులకు రావుగారు చేసిన విశేషార్థనిర్ణయము నేముటకు సహకారిగా నోరుగంటి కాకత్యాదికళబ్దములు లేవు. కాకతిప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు ఓరుగంటిప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు అని యుండినచో సన్యశబ్ద

సాన్నిధ్యమునంజేసి తదితర ప్రతాపరుద్రవ్యావృత్తి యగును. అవి లేవు. ఇక్కడ గాలము సహకారిగాఁ దీసికొనఁ దగియున్నది. ఇట్లునైనఁ గాకతిసంశయములో నిర్దణు ప్రతాపరుద్రులు ప్రసిద్ధులు గలరు. వారిరువురకుఁ గాలభేదమును గలదు. ఇట్టిస్థితిలో నెవని కాలమును బట్టి వీని యుద్ధమును మనము నిశ్చయింపవచ్చునో నిర్ధారింప నలవి గాక యున్నది. ఒకవేళ యుద్ధకాలమునుబట్టి అసఁగా యుద్ధకాలమున నున్నప్రతాపరుద్రుఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు గాన దానింబట్టి యితఁడు ప్రథమ ప్రతాపరుద్రుం డని యనుకొంద మన్నచో యుద్ధకాల మెద్దియో తెలియ దయ్యెను. ఆకాలము తెలియకయే కదా వీరిపేర్లను బట్టుకొని పెనంగులాడుచున్నారు. అది దెలిసి యున్నచో నీప్రయాస మున కనిసరమే యుండదు. కాఁబట్టి యీశబ్దార్థములను బట్టియే యుద్ధకాలము నిర్ణయింపఁదగియున్నది. ఈశబ్దములు పలానావారిని బోధించు నని నిర్ణయించుటకు మార్గాంతరము లేనందున యుద్ధకాలమును బట్టియే వీనియుద్ధనిర్ణయము చేయఁదగి యున్నది. ఇట్లుగవోఁ దత్కాలిక కాకతీయేతరప్రతాపరుద్రవ్యావృత్తికాక పోవుటయే కాక యన్యోన్యాశ్రయదోషము దొందుకొని పరస్పరాపేక్షచే నేయర్థము గాక యట్టే నిలిచి పోవును. ఇట్లు ప్రమాణములు లే వనుట స్పష్టము. ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు “ ఇంతయేల? ధ్వికప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామ రాజునకు నైన్యము సంపె నని చెప్పఁబడియుండుటచేత 1196 వఱకు పరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయఁడు సమకాలికుఁ డనుట స్పష్టము గదా! ” యని యేయాధారమున నిర్ధారించి వ్రాసిరో తోఁపక యున్నది. రుద్రదేవుని శాసనములందుఁ గాని గ్రంథములందుఁ గాని యీవిషయము గానరాదు. “చెప్పఁబడియుండుటచేత” అని వ్రాసినారు కాని ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినదో వివరింపవలె. అంత ఘంటాఘోష

ముగఁ జెప్పఁబడి యుండినచోఁ బైఁపండితులనేకవిధములుగఁ యుద్ధ కాలమునకై చర్చ లొనరించుట నిరుపయుక్తంబు కాక పోదు గదా !

ఈ న్యాయమును బట్టియే కోటకేతుండు భీమరాజుకుమారుడై ధరణికోట నేలిన రెండవకేతరా జనుసిద్ధాంతము భంగపడఁ గలదు. పల్నాటివీరచరితములో భీమరాజుకుమారుఁ డని గాని ధరణి కోటపురాధీశ్వరుఁ డని గాని వ్రాయఁబడలేదు. కాఁబట్టి యాగృహ నామము గల మఱియొక కేతరా జయియుండిన నుండ వచ్చును. యుద్ధకాలమున నున్నవాఁ డతఁడె యనునిర్ణయ మన్యోన్యాశ్రయ దోషముచేతను, దత్తాలికు లైన యితరకేతరాజులకు వ్యాప్త స్తిగాక పోవుటచేతను, నిలువఁ జాల దని వ్రాయఁబడియెను. తత్కాలము నందుఁ గోటశబ్దము గృహనామముగాఁ గలకేతరాజు లింకఁ గొందఱు లే రని చెప్పటకు సాధ్యపడదు గదా ! కేతరాజునకుఁ గోటపడము ధరణికోటశబ్దక దేశము గా దనియుఁ దన్నివాసమునఁ గలిగినది కా దనియుఁ దరువాత విస్తరముగ నిరూపింపఁగలను. అమరావతిశాసన మును బట్టి యితఁడు రెండవకోటకేతుండే యని సిద్ధాంతీకరింప వలను గాదు. ఆశాసనములో నట్లు లేదు. గ్రంథములో వానిని బోధించునట్లు వ్రాయఁబడలేదు. అంత సుప్రసిద్ధునిఁ బేర్కొనునపుడు వానిఘనతను దెలుపుశబ్దములను బ్రయోగింపక యనామధేయునివ్రాసినటులు కోట కేతుండని వ్రాయఁదగదు కదా ! అతఁడే యీతండయి యుండినచోఁ దాను బల్నాటియుద్ధమునఁ జేసినట్టిద్రసిద్ధకృత్యమును దన శాసనము లందు వేనియందును వ్రాయక మానధారణముగలిగియుండుటకుఁ గారణ మేమి ? శాసనములలో వ్రాయఁబడలే దని బేతీరెడ్డి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడుట లో నగు విషయములను విశ్వసింప మన్న వీరభద్ర రావుగారు శాసనానుదాహృత మైనకేతరాజవృత్తాంతమును విశ్వసిం

చుటకు వినిగముకము లేదు. అదిలేక యితఁడే యాకేతరాజో మఱియొకఁడో యని సంశయము జనించునపుడు వారియిష్టసిద్ధి కా నేరదు.

ఇట్లు వీరభల్లాణుండు ద్వారసముద్రాధిపతి యైన రెండవవీరభల్లాణుఁ డను సిద్ధాంతము గూడ నిరస్తం బగును. నలువురు వీరభల్లాణులు చరితములందుఁ జూపట్టుచున్నారు. పలానా వీరభల్లాణుఁ డని గ్రంథమున లేదు. యుద్ధకాలమును బట్టి చూత మన్న సన్న్యన్యాశ్రయంబుఁ దత్కాలికవీరభల్లాణాంత రావ్యావృత్తియుఁ జూపెట్టియున్నది. ఆకాలమందు వీరభల్లాణనామము గలవా రితరులు లేరని చెప్పటకు సాధ్యపడదు గదా ! రెండవవీరభల్లాణుండు తనశాసనములం దెచ్చటను దాను జతురంగసైన్యముతోఁ బల్నాటియుద్ధమునకుఁ బోయినట్లు వ్రాయుట లేదు. ఇట్టి ప్రసిద్ధకృత్యము వ్రాయమికిఁ గారణ మేమి ? రావుగారికి శాసనానుదాహృతవిషయము విశ్వాసపాత్రము గా దయ్యెను. కావున నతఁడు రెండవవీరభల్లాణుఁ డను సిద్ధాంతము నిరస్తం బగుచున్నది.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపఁగాఁ బ్రతాపరుద్రకోటకేతవీరభల్లాణ శబ్దములకు స్వేచ్ఛార్థమును గల్పించుకొని యందువలనఁ బల్నాటివీర యుద్ధకాలనిర్ణయముఁ జేసికొని తన్ములమున “ ఇంత యేల ? శ్రథమ వ్రతాపరుద్రుండు సలగామరాజునకు.....స్పష్టము గదా ! ” అనియు, “ పల్నాటివీరులకాలమును దెలిపెడుచరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో ” అనియు మున్నుగా వీరభద్రరావుగారు వ్రాయుట యవిచారసిద్ధ మని యేర్పడుచున్నది.

ఇదిగాక యీప్రతాపరుద్రుండు కాకతీయుఁ డని చెప్పటకు వీలే లేదు. ఎందుకనఁగా సలగామరాజు యుద్ధాహ్వానపత్రిక లంపునపుడు కర్ణాటమాళమళయాళప్రముఖదేశాధీశుల కందఱకు సంపిన్లు వ్రాసిన

కవి కాకతివారికి యుద్ధాహ్వానపత్రిక సంపెనని వ్రాయలేదు. కనుఁడు, పలునాటివీరచరిత్రమున నలగామరా జాయారాజులకు యుద్ధాహ్వాన పత్రిక లంపినాఁ డను సందర్భములో వాక్యములు క్రిందివిధముగఁ జూపఱుచున్నవి.—

“వ్రాయించె లేఖలు వసుధేశ్వరికి
 బ్రహ్మనాయనివద్ద బలు వైనకుంత
 మున్నది యని భీతి నుగ్విశు లెల్ల
 నప్పనా లిచ్చినా రడిగినయట్లు
 లేచును మీరలు నేకమై యిపుడు
 పటువిక్రమస్ఫూర్తి ప్రకటంబుగాను
 బ్రహ్మనాయనిగర్వపటిమ దూలించి
 మనసులో నరమరల్ మానియు మనము
 పోరాడి శత్రులం బారిగొనియెదము
 శ్రీగిరిశునియాన చెన్నునియాన
 అని శాసపత్రిక లపుడు వ్రాయించి
 మామగండమకోట మనుజేశునకును (1)
 ధరణికోటపురికి దక్షుడైనట్టి
 భీమదేవుం డనుపృథ్వీశునకును (2)
 గోలంకిభర్తకు (3) ఘూర్జరపతికి (4)
 నురగ సేనుం డనునుగ్విశ్వరునకు (5)
 నేడుమూఁడెము లేలు నెఱుకుకామునికి (6)
 బొన్నాళ్ళభూపతి (7) పొదిలెరాజులకుఁ (8)
 గటకాధిపతికిని (9) గల్వరాయనికి (10)
 దేవాద్రి నేలెడుతెలుఁగుబిడ్డలకుఁ (11)

బెడ బాహుభూపతి (12) భీమసేనులకు (13)
 సూర్యకుమారాఖ్యచోళరాజునకు (14)
 సంగ్రామవిజయుఁ డౌ జయదేవునకును (15)
 జయసింగునృపతికిఁ (16) జంద్రాద్రిపతికి (17)
 ధీరవిక్రముఁ డైన తిరునాళ్ళపతికి (18)
 పీఠభృచ్చామిండు విక్రమాధ్యక్షకు (19)
 సతవసింగాళ్ళున (20) కర్ణమావతికి (21)
 బంగాళపతికిని (22) బాండ్యేశ్వరకును (23)
 మళయాళ (24) కర్ణాట (25) మాళవేంద్రులకు (26)
 వ్రాయించి పంపిన వా రెల్లఁ గూడి
 చింతించి రీరీతిఁ జిత్తంబులోన
 నలగామరాజును నాయనివారు
 ఖగ వైట్టుకొని పోరఁ బైన మైనారు
 తనకు సహాయులై తరలి రండంచు
 పయలేఖి లంపెను నలగామరాజు
 సవతిపుత్తుల కిట్లు సమకూరెఁ బోరు
 తీర దెవ్వారలో తెగటారుదనుకఁ
 గాముఁడు గెల్చినఁ గలయప్పసములు
 లే వని పంపెను లేఖలు మనకుఁ
 గదలుద మిప్పుడు కామునికడకు *

అని. ఇట్లువరెవరికో యూరును బేరును చెలియని దేశకాలవిప్రకృ
 ష్టల కాహ్వానపత్రికల సంపిన్న నలగామరాజు దసరాష్ట్రముతోఁ గలిసి
 యున్న యేకశిలానగరశాస్త్రామ్రజ్యము నేలుచు ఘనతఁ గాంచియున్న
 కాకతివారి కాహ్వానపత్రిక సంపకుండినపు డనాహూతుండైన ప్రతాపరు

ద్రుండు పిలువని పేరంటముగ నలగామునకు వేయియశ్వముల సంపె ననుట విశ్వసనీయము కాదు. కాన నితఁడు కాకతీయుఁడు గాక మఱి యొక ప్రతాపరుద్రుండు అనఁగాఁ బేరులేక యుద్ధమున కాహూతు లలో “కటకాధిపతికిని గల్వరాయనికి” ఇత్యాదిగాఁ జెప్పఁ బడిన సరపతులలో నొక్కఁడై యుండనోపు. కాకతివారికిఁ దక్క సిత రుల కెవ్వరికిని ప్రతాపరుద్రనామ ముండ దని చెప్పట సాధ్యపడదు కదా !

ఒకవేళ రుద్రదేవుండు నలగామరాజుచే నాహూతుండు గాక పోయినను నలగామరాజుననుగ్రహమును గోరి తదింగిత మెఱింగి నైస్యము సంపెనని యనుకొనుటకును వీలు లేదు. నలగామరాజు సంతటి సామంత మహీకాంతుల సంతతుల కిరీటరత్న కాంతులచే నీరాజితాం ఘ్రియుగళుం డగు రుద్రదేవుండు నలగామరాజుననుగ్రహముఁ గోరినాఁ డనువిషయ మెంతమాత్రమును విశ్వాసపాత్రంబు గాదు గదా ! వీ రిరువురకు రూఢసంగతి యుండె ననుట గూడ నిందుచేతనే సంభావితము కా దని తేటపడఁగలదు.

ఇది గాక, నలగామునిచే నాహూతు లైనట్లు కవిచేఁ గంతో క్తముగఁ జెప్పఁబడినకోటకేత వీరభల్లాణులు గూడఁ బైని వీరభద్రరావు గారు వ్రాసినవారు గాక మఱియెవరో ఆపేరిటివారై యుండవలె నని స్పష్టముగ నుడువ వచ్చును. దీనికై నలగామరాజుస్థితి యెట్టిదో పై వారలస్థితి యెట్టిదో చూడ వలసియున్నది. నలగామరాజు చేదిదేశము నుండి రాజ్యభ్రష్టుండయి వచ్చినతనతండ్రి యగుననుగురాజునకుఁ జందనమ్రాలురాజు దనకూతు నిచ్చునపుడు హఠముగా నిచ్చినయొక పల్నాటితొలూకా నేలుచున్నవాఁడు. కోటకేతమహారాజు పితృ పితామహాదిపరంపరగా వచ్చినధరిణికోటరాజ్య మనుభవించుచు ఘనత కెక్కి యమరావతిశాసనములో వ్రాయఁబడిన

“స్వస్తిశ్రీచతుస్సముద్రముద్రితవసుంధరాపరిపాలక శ్రీమద్వీణ
యనపల్లవప్రసాదాసాదితకృష్ణవేణీదక్షిణ పట్నహస్రాననీపల్లభ భయ
లోభదుర్లభ చోళచాళుక్యసామంతమదానేకపమృగేంద్ర విభవామ
రేంద్ర.....శ్రీమన్మహామండలేశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర ”

అని మొదలగుబిరుదములను వహించి యాకాలమున సుప్రసిద్ధుం
డయి యుండె ననుటకు నందియము లేదు. మఱియు నితఁడు రాజమ
హేంద్రవరము మొదలుకొని కాళహస్తివఱకుఁ గలయాంధ్ర దేశమును
బాలించినగొంక రాజునకు మేనల్లుఁడుగా నుండెను. అనుగురా జీదేశ
మునకు వచ్చునప్పటికిఁ జందనవోలురాజ్యము కోటకేతునిమేనమామ
యగుగొంక రాజునధీనముగానే యుండె నుండ్రు. ఇఁక రెండవవీరభల్ల
ణుండు ద్వారసముద్రము రాజధానిగాఁ గృష్ణానదివఱకుఁగలకర్ణాటదేశ
మంతయు నుద్ధామముగఁ బరిపాలించుచుఁ గల్యాణపురాధిపతులగు
కాలచూరులను జయించి రాజాధిరాజయి జగత్ప్రసిద్ధి గాంచి యక్కా
లపురాజుకోటిలో మేటియై యుండినవాఁ డనువిషయమును జరిత్ర
ములు చాటుచున్నవి. ఇట్టివారలకు నలగామరాజు యుద్ధాహ్వన
పత్రిక లంపె ననియు, వీరు చతురంగపై న్యములతో యుద్ధమునకు
వచ్చి యుండి రనియు, వ్రాయుట యెంతమాత్రము విశ్వాసపాత్రము
గా దనుట తెల్లము గదా ! కాఁబట్టి పైవారు రెండవకోటకేతుఁడు
రెండవవీరభల్లణుండు గాక యాపేటివా రెవరో యై యుందురని
నిశ్చయముగ నుడువ వచ్చును.

ఇంతియకాదు మఱియొకవిధమునఁ గూడ వీరు పైవారు కా
రని నిశ్చయింప వచ్చును. చూడుఁడు. యుద్ధాహ్వన పత్రిక లంపు
మని నాయకురాలు నలగామునకుఁ జెప్పనప్పుడు

“మన కప్పనము పెట్టుమన్నెవారలకుఁ

బంపించి లేఖలు బలములఁ గూర్చి
పగతుల శిరముల బలిమిని గొట్టి”

అని చెప్పె ననియు నాపత్రిక లందినతరువాత వారెల్లఁ గూడి

“ కాముఁడు గెల్చినఁ గలయప్పనములు
లే వని యంపెను లేఖలు మనకు ”

అని యనుకొనిరనియుఁ బైసందర్భమున వ్రాయఁబడి యున్నది. గెల్చినఁ (మనము) జయించినచో కలయప్పనములు మనకు ఉండిన—అనఁగా మనమియ్యనలసినకప్పములు లేవు అని కాముఁడు మనకు లేఖలు అంపెను అని యన్వయము. ఇందువలన నలగామునిచే నాహూతు లగు నరేంద్రు లతనికిఁ గప్పము లిచ్చుచున్నట్లును యుద్ధమున గెల్చినచో వారికి విమాఫీ చేయఁబడునని నలగాముఁడు వ్రాయించినట్లును దాత్పర్య మగుచున్నది గదా! వీరభల్లాణునియుఁ గోటకేతునియుఁ జరిత్రములు పూర్తిగఁ జదివినవారు రాజ్యభ్రష్టుండయి స్త్రీమూలక మగు స్వల్ప మయినపల్నాటి రాజ్యమునకుఁ బాలుపడిన నలగామునకు రాజాధిరాజు లగు పయివా రప్పనము లిచ్చుచుండి రనుటయు నవి మాఫీ చేయించు కొనుకొర్కితో వారు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రనుటయు నంత మాత్రము విశ్వసింపఁగలరో యిట్టి యసంభావితార్థమునకయి నేను విస్తరించి వ్రాయంబనిలేదు. యుద్ధాహూతులలోఁ గోటకేతుండు లేడు కాఁబట్టి యతనియం దిది యన్వయింప దని యనుకొనుటకు వీలులేదు. అతనితండ్రి యగుధరణికోటభీమరా జప్పనము నిచ్చువాఁడయినపుడు తత్పుత్త్రిం డగుకోటకేతుండిచ్చువాఁడు కాఁ డనుటకు వీలుండదు కదా! మఱియుఁ గోటకేతుండు దనమేసమామ యయి చక్రవర్తిగా నున్నగొంకరాజున కొకవేళఁ గప్పము కట్టినం గట్టును గాని వారివలనఁ దిరిపెముగ రాజ్యము నొందిననలగామరాజునకుఁ

గట్టఁడు గదా! కాఁబట్టి ధరణికోట రెండవకేతరాజు ద్వారసముద్రపు రెండవవీరభల్లాణుఁడు కాక మఱియెవరో ఆపేరిటివారు పల్నాటి యుద్ధమునకు వచ్చి యుండినవా రనుట స్పష్టము.

ఇందువలననే బంగాళ మళయాళ మాళవ ఘూర్జర కర్ణాట పాండ్యచోళ ప్రభృతిదేశాధీశులు గూడఁ బల్నాటియుద్ధమునకు వచ్చి నవారు కా రని యర్థసిద్ధ మగుచున్నది. ఆయాదేశముల నేకచ్ఛత్రాధిపతులుగా నేలుచుఁ బ్రసిద్ధిగన్నరాజేంద్రులు స్వల్పరాష్ట్రాధిపతి కప్పనములిచ్చుచుండి రనుటయుఁ దానంజేసి తదాజ్ఞను శిరసావహించి యప్పనములు మాఫీ యగు ననుపెద్దకొర్కెతో యుద్ధమున కేతెంచి యుండి రనుటయు మిక్కిలి యసంభావితములు కదా! ఇట్లుండఁగా ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామునకు గప్పము గట్టుచుండి యందు వలన యుద్ధమునకు సాహాయ్యముఁ జేసెననునది స్మరింపను గూడఁ దగినది కా దని తేటపడక పోదు.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలించఁగా శ్రీనాథకవి తనచరిత్రము చదువు వారివీనులవిందుగా నాయాదేశాధీశులు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రని కల్పించి యైన నుండవలె. లేదా పల్నాటికిఁ జేరువ నున్నపాళెగాం ద్రుకుఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు వీరభల్లాణుఁడు బంగాళపతి మాళవేంద్రుఁడు పాండ్యేశుఁడు అని మున్నగునవి నామములై యైన నుండవలె. ఇంతి యేకాని వేఱుగా నుండ నోవదు.

ఇట్టిస్థితిలో వీరభద్రరావుగారు ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు నల గామరాజునకు వేయిగుఱ్ఱము లంపె ననియు రెండవకేతరాజు బ్రహ్మ నాయనికడకు రాయబారము కొనిపోయె ననియు రెండవవీరభల్లాణుని నామము.....యన్నది అనియు వ్రాయుట వింతగా నున్నది.

ఇం కొకటి. పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బైరాజులు వచ్చినా రనుట మిక్కిలి యసంభావిత మని ప్రకారాంతరమునఁ గూడ సిద్ధించు

చున్నది. దీనికి నలగామరాజు వారి కాహ్వానపత్రము తెచ్చడంపెనో వార తెచ్చు డేరీతిగ వచ్చిరో విచారింపవలసియున్నది. పల్నాటివీరచరిత్ర ములో మలిదేవరాజు బ్రహ్మనాయుడు యుద్ధసన్నద్ధులయి ససైన్యముగఁ గార్యమపూడియుద్ధరంగము ప్రవేశించి తమరాజనీతి న్నాయానువర్తిత్వము ప్రకటించుటకయి నలగామునెద్దకు బట్టుమూర్తిని సంధికి పంపి రనియు నాతఁడు సంతి కొడంబడక మలిదేవరాజుబ్రహ్మనాయకాదులపౌరుషపరాక్రమములను దృఢీకరించి బ్రతుకం గోరి యుండినచో వచ్చినత్రోవ పట్టుకొని వెడలుట శ్రేయం బనియుఁ గాని చో రణబలి గావించెద ననియుఁ జెప్ప మని బట్టునకుఁ జెప్పిపంపి, తరువాతఁ దాను యుద్ధసన్నద్ధుండయి వెడలునపుడు నాయకురాలి యాలోచనవలనఁ దన కప్పనము లిచ్చునట్టి యాయారాజులకు యుద్ధాహ్వానపత్రిక లంపి ససైన్యఁడయి కార్యమపూడి చేరె ననియు, నావల నాయారాజులు వచ్చి నలగామరాజును జేరి రనియు వ్రాయఁబడి యున్నది. ఈయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణమున 216 వ పేజీలో వీరభద్రరావుగారు కూడఁ బైకథాసందర్భము నిటులు వ్రాసి యున్నారు —

“మూతను వచ్చినదారిని బంపి వైచెను. పిమ్మట నలగామరాజును నాయకురాలును తమకు సాహాయ్యము చేయవలసినదిగా నానా దేశరాజులకును తేఖలను బంపించిరి.....నలగాముడును వీరపురుషోచితము లయినకర్తముల నెల్ల నాచరించి గజారోహణం బొనర్చి నిజ సైన్యంబులతోడ బయలుదేఱి కార్యమపూడికి వచ్చెను. మహారాజులనకు లసంఖ్యాకము లయినసైన్యంబులతోడ వచ్చి యుద్ధభూమిని నలగామరాజును గలసికొన్నట్లుగా వీరచరిత్రమున మిక్కిలి యతిశయోక్తులతోఁ గూడినవర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడియెను.” అని.

యుద్ధాహూతు లయినరాజులరాక పల్నాటివీరచరితమునఁ
గ్రిందివిధముగఁ జూపట్టుచున్నది.

“లలి మీఱ వీరభల్లాణుండు (1) వచ్చెఁ
బటువిక్రమాధ్యులు పండ్రెండువేలు
కడలవా రొకవేయి గజచయ మమర
బొన్నాశ్వవిభుఁడు (2) సముద్వృత్తివచ్చెఁ
బదినూలువేలకా బృలములతోడఁ
గూడి ముప్పదివేల కుంజరావళులఁ
గదిసె మాశవపతి (3) కామభూవిభునిఁ
గడఁగి తొమ్మిదివేల కాలరిబంట్ల
సమ్మదగినయట్టి నాయకచయము
నొకవేయి యశ్వాల నొనరఁ బ్రతాప
యద్రుఁడు (4) పంపించె రూఢసంగతిని
బదివేలకాలరిబలములతోడ
ముదమునఁ బ్రాచిదే * వుండును (5) గలసె
నీలికెక్కెంబుల నేతైనబంట్లు
వెంట రా (6) బంగాశవిభుఁడును గలసె
గజములు పదివేలు ఘన హైసబలము
నిరువదివేలతో నేతెంచె నొడ్డ
భువి గేలుబలజేవపురుషోత్తముండు (7)
పదివేలతురగముల్ బంట్లొకలక్ష
కూడి రాఁ గల్యాణ (8) ఘూర్జరపతులు (9)
కామునిఁ గదిసిరి గౌరవ మెసఁగ
ధనరథాస్యఁడు (10) వచ్చె దర్పంబు మీఱ
మహిజేవిదాసుఁడు (11) మదకరుల్ వేయి

శకటసహస్రముల్ చనువునఁ గొలువ
 నేతెంచె సాహస మెల్లవా రెఱుంగఁ
 బదిలక్షలబల ము * త్వవమునఁ రాఁగ
 త్రావిడ (12) కేరళ (13) ధరణీశవరులు (14)
 వచ్చిరి నలగామవసుధేశుకడకుఁ
 బద్ధుసేనుండునుఁ (15) బరువడి వచ్చె
 గురుసహస్రద్వయ ఘోటకయుతుఁడు
 గుండమదేవుఁడు (16) గొబ్బూరిరాజు (17)
 మొదలయిన రాజులు ముఖ్యు లొబంట్లు
 నేనూఱుతోఁగూడ నెనుబదిమీఁద
 నెనుబదివేలతో నేతెంచి రవుడు
 తక్కినరాజులు తమతమబలము
 లెసఁగఁగ నేతెంచి రివ్వధంబునను " అని.

ఈరాజులయొక్కమనవిషయము సానధానముగఁ బరిశీలించఁ
 దగియున్నది. పల్నాటిదేశమునకు ద్వారసముద్రము దేవాది మొద
 లగుకర్ణాటదేశములు, మళయాళము పాండ్యరాజ్యము మున్నగు
 దక్షిణదేశములు, కల్యాణము ఘూర్జరము మున్నగుపశ్చిమదేశ
 ములు, బంగాళము కటకము మొదలగునుత్తరదేశములు దిక్కిలిదూర
 మున నున్న వనుట తెల్లము. ఇప్పటివలె గాక యక్కాలమున మార్గ
 ములు సరిగా లేకయు మార్గమధ్యమున నాయారాష్ట్రాధిపతు లగు
 వీరులు కల్యూమునకు సడ్డము వచ్చి యిబ్బందులు గలుగఁ జేయుటయు
 మున్నగునీతిబాధలు వాచామగోచరములయి యుండె ననునది సుప్ర
 సిద్ధము. ఏనిర్బంధములు లేక వచ్చినను గాల్పడకగా వచ్చువారలు
 నెలలపై ని వత్తుట గాని దినములలో రా నేర రనుట లోకు లెఱుంగు
 దురు. ఇట్టిసీతిలోఁ బైఁ బేర్కొనబడినవిధముగ రాజులు గజరథ

హయపదాతివర్గముతో వచ్చుట కెంతో కాలము పట్టును గదా! పల్నాటినుండి యాహ్వానపత్రములు గొనిపోయినవా రచ్చట జేరుట కును వారిచ్చటికి సపరివారముగ నేతెంచుటకును గొన్ని నెలలు పట్టు నని నిస్సంశయముగ నుడువ వచ్చును. మఱియు నాహ్వానపత్రక లందినతరువాత

“వ్రాయించి పంపిన వా లెల్లఁ గూడి

చింతించి రీరీతిఁ జిత్తంబులోన”

అనుటచే నాయాగాజు లెల్లఁ గూడి కొంతపట్టు చింతించి యావల బయలుదేరినట్లు వ్రాయఁబడినది. దూరదూర దేశములం నుండినవారు గూడుటకు మరల స్వరాష్ట్రములు చేరియో యచ్చటనుండియో వెడలి వచ్చుటకు నింకఁ గొంత తడవు గాక మానదు. దీర్ఘవైరము గలరాజులు సంధి కొడంబడక యుద్ధసన్నద్ధు లయి రణరంగమును బ్రవేశించిన తరువాత యుద్ధమునకుఁ దడవు సేయుదు రనుట యవిశ్వసనీయం బని వ్రాయం బనిలేదు. నలగామరాజు గురిజాలనుండి 20 మైళ్లు దూరమున నున్న కార్యముపూడికిఁ జేరినవెంబడి అనఁగా నొకటిరెండుదినములలోపల బంగాళమశాయాశాది దేశాధీశులు తమతమదేశముల నుండి యెన్నియో యోజనములు దూరముననున్న కార్యమపూడిఁ జేరుట సంభావితము గాదు. నలగామరాజు “మాకు సహాయులైన రాజులు వచ్చువఱకు యుద్ధమున కారంభింపఁ గూడ” దని ప్రతిపక్షులకు నియోగించుటయు వారు వల్లే యని మిన్న కుండుటయు సంభవింప దని చదువరు లెఱుంగఁ గలరు. కాఁబట్టి పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బైరాజులు వచ్చియుండి రనుట మిక్కిలి యసంభావితము.

మఱియు వార లిటకు రావలసినంత ఘనకార్యము గూడఁజూపట్టదు. కనుఁదు, వీరభల్లాదులు లెక్కకు మీరినగజములు పదుమూఁడువేలు భటజనులు గల సైన్యముతోను బొన్నాళ్ళ

విభుడు లక్షకాల్పలము గల సైన్యముతోను మాళవపతి ముప్పదివేలు కుంజరావళులు గల సైన్యముతోను గూడి వచ్చినట్లును ప్రతాపరుద్రుడు తొమ్మిదివేలు కాల్పలము సమకమైన సంఖ్యలేనట్టి నాయకసమూహము వేయి యశ్వములు గల సైన్యము సంపన్నును ప్రాచీదేవుడు పదివేలు కాల్పలముతోను బంగాళపతి లెక్కలేనిబంట్లతోను బలదేవపురుషోత్తముండు పదివేలు గజములు ఇరువదివేలు బంట్లు గల సైన్యముతోను గల్యాణపతియు ఘూర్జరపతియుఁ బదివేలు గుట్టములు లక్షబంట్లు గల సైన్యముతోను మహిదేవిదాసుఁడు వేయి గజములు వేయిబండ్లు గల సైన్యముతోను ద్రావిడకేరళధరణిపతులు పదిలక్షలబలముతోను పద్మసేనుండు రెండువేల పెద్దగుట్టములతోను గుండమదేవుడు గొబ్బూరిరాజు మున్నగువార లెనుబదివేల యేనూట యెనుబది మంచిబంట్లతోను తక్కినరాజు లివ్విభంబున అనఁగా నెనుబదివేల యేనూటయెనుబది సంఖ్యగల సైన్యముతోను వచ్చినట్లును తెప్పఁబడినది. ఈసంఖ్య చూడ నిరువదిలక్షలకు మించియున్నది. ఇచ్చటఁ బదునేడరు రాజులు మాత్రమే వ్రాయఁబడిరి. యుద్ధాహ్వాన పత్రికలో వ్రాయఁబడిన తక్కిన తొమ్మడుగురు రాజుల సైన్యము యొక్కయు నిందు లెక్కలేక చెప్పిన సమూహవాచకశబ్దములచేఁ దెలియఁ దగిన సైన్యముయొక్కయు సంఖ్యను మన మూహించినచో నగోచర మగును. కాఁబట్టియే కవి

“వచ్చినబలముల వరుస గణించ

బుద్ధిమంతుల కైనఁ బొందదు నేర్పు”

అని వ్రాసెను, ఇట్లు సంఖ్యాతీతమైన సైన్యముతో రాజాధిరాజులు వచ్చునంతవని పల్నాటిపాళెగాండ్ర యుద్ధమున నేమియుఁ గానరాదు. తుదకు వచ్చిన సైన్యమువిడిదికైనం బల్నాటిదేశము చాలదు. శ్రీశైలారణ్యము చేరువ నున్నది కాఁబట్టి యది విడిదిగాఁ జేసినను వచ్చినవారి

యన్నోదకములకుఁ బూర్ణాటిదేశము విక్రయించినను జాలదు. కోడి పంచెములో వచ్చినవగవలన జరిగినయీ చిన్నభూస్వాముల తగవు వాస్తవమునఁ గవి చెప్పినంత జరిగియుండినచో వారివారి శాసనాదులందుఁ దప్పక వ్రాయఁబడి యుండును. అట్లెచ్చటను గానరాదు, ఈ వచ్చినవా రెల్ల నోడుట వాస్తవమే యయినయెడ బ్రహ్మనాయఁడు మలిదేవరాజును సార్వభౌమునిఁగాఁ జేసి యుండును.

కాఁబట్టి కవి కేవలవాగాటోపమున యుద్ధము నింత పెంచి పెద్ద చేసిన వాడే కాని వాస్తవమున నింత జరిగి యుండదు గాన దీనికై లక్షలకొలది సైన్యముతోఁ బైరాజులు రావలసినంత పని గలిగియుండు నని నమ్ముటకు ఏలులేదు. కావుననే వీరభద్రరావుగారు “మిక్కిలి యతిశయోక్తులతోఁ జేరిన వర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడినది” అని వ్రాసిరి. ఇంక నీవాక్యములలోఁ జెప్పఁబడిన రాజులనామముల విషయములో ననేకాసందర్భములు కానవచ్చుచున్నవి. విస్తరభీతిచే వ్రాయ నైతిని. ఇదంతయుఁ బరిశీలింపఁగా విల్సన్ దొరగారు “బ్రహ్మనాయఁడు మఱి పన్నిద్రఱు భూస్వాములు పశువులమేపరులు గలిసి పల్నాటిదేశములోని మాచెర్ల గురిజాల అను రెండుపట్టణములమీఁద యుద్ధము చేసిరి” అని వ్రాసినవిషయమే వాస్తవ మని నమ్మఁదగి యున్నది. ఇందువలనఁ గవి యల్పవిషయములఁ బెంచి వ్రాసినాడనియు నందుచే నివి యవాస్తవము లనియు నందుచే నమ్మఁదగవనియుఁ దేలును. రావుగా రతిశయోక్తులతోఁ జేరినవర్ణనము లన్న మాటకుఁ గూడ నిదే తాత్పర్యము. లేని యర్థము నున్నట్లు వర్ణించుట గదా యతిశయోక్తి. అట్టివర్ణనములు వాస్తవములు గావనుట తెల్లము. అవాస్తవము లని తెలిసియు నందున్న ప్రతాపరుద్రాది శబ్దములను బట్టి కాలనిర్ణయము చేసికొని దానిచే మమ్ము వారు చూయుట తగదు.

ఇక సంతటి శ్రీనాథమహాకవి యిత యసంభావితార్థమును వ్రాయునా? యని యనుకొనరాదు. కవులు తమకావ్యోత్కర్షమునకు యిట్లు వర్ణించువా రనుట “కవీనా ముచ్చాయ సౌందర్య గుణా మృదోద్యాః । కవే రాహర్య వర్ణనమ్ ” ఇత్యాదివచనముల వలనను అనుభవమువలనను, విశ్వవిఖ్యాతంబై యున్నయది. అటులుగాక యసర్వజ్ఞుడుగా నున్న పండితమాత్రం బగు శ్రీనాథకవియైనను రెండు మూడు పందల పంపత్సరములకు వెనుక జరిగి యున్న పల్నాటివీరుల యుద్ధవృత్తాంతమును జరిగినవాస్తవస్థితి వదలకుండ వ్రాయుట కెటులు సమర్థుండు కాఁ గలండు? వాదనిర్వాహమునకై నే నీకవియందు దోషసమర్థనము చేయుచున్నా నని తలంప రాదు. ఇంతకన్న ససంభావితార్థముల నెన్నింటినో యిక్కవివరుండు వక్కాణించినవాడు.

ఉమాకాంతమగురు పల్నాటిచరిత్రోపాధ్యాయమున ననేక స్థలములలో నీ కవియొక్క పొరపాటులను నిరూపించి వ్రాసి యున్నారు. స్థాలీపులాకన్యాయమున నించుక వ్రాయుచున్నాను. ఆయుపోధ్యాయము 44 వ పేజీలో,

“గ్రంథములో ననుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాడు గాఁ జెప్పఁబడిన దని యిదివఱకే తెల్పియుంటిని. రావణుడు నర్మదాతీరమున శివపూజ చేయుచుండఁ గార్తవీర్యార్జునుడు నర్మదలో జలక్రీడలు సల్పుటయు, నతని వేయిచేతులచేత నడ్డగింపఁబడిన జలప్రవాహ మెగదట్టి రావణునిపై దొట్టుటయు, వారిద్దఱు కలహించుటయు, బురాణప్రసిద్ధ విషయంబులు గానఁ గార్తవీర్యుడు రావణునికి సమకాలీనుడై యుండవలయును. రావణుడు రాముడు నేక కాలమం దుండినవారు. రామాయణకాలము క్రీ. పూ. 18 వ శతాబ్దమునకు ముందేకాని తరువాత నై యుండ దని రమేశచంద్రదత్తు మొదలగుపండితులు వ్రాసియున్నారు.

అనగా నిప్పటికి మూడువేల రెండువందలసంవత్సరములకుఁ బూర్వమున నగును. కార్తవీర్యార్జునుఁడు రామాయణకాలమున నుండినవాఁడగుటచే నతఁడును మూడువేల సంవత్సరములక్రిందనే యుండి తీరవలయును. అనుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాఁడై యైనయెడలఁ దరమునకుఁ బూర్తిగ నూతేండ్లప్రకారము చూచినను సుమారు రెండువేలసంవత్సరముల క్రిందట ననుగురాజుండినవాఁడగును. కురుక్షేత్రయుద్ధము జరిగినతరువాత నాఱువందలసంవత్సరములకో యేడువందలసంవత్సరములకో పల్నాటియుద్ధము జరిగియుండును. ఇదియే నిజమైనచో వీరభల్లాణుని భీమదేవుని నాకాలమునకు నెట్టి శాసనములు రద్దపఱచి హిందూదేశచరిత్రము తలక్రిందు చేయవలసి యుండును. కావున ననుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాఁడని వ్రాసిన వ్రాత నిరాధారపువ్రాత యని స్పష్టము కాక మానదు” అనియు, 45 వ పేజీలో “అనుగురాజు చేడిదేశమును విడిచి పల్నాటి కేలవచ్చెనో చూతము. కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాతకములు బాధింపఁగా బ్రాహ్మణుల యాలోచనవలన జీడినూనెగుడ్డలు ధరించి ససైన్యఁడు సామాత్యుఁడు సకుటుంబుడై రాజ్యమును వదిలి యిలవేలు పైన చెన్న కేశవుని వెంటఁ బెట్టికొని తీర్థయాత్రకు వెడలి వచ్చి వచ్చి కృష్ణానదీస్నానము చేసినప్పుడు తాము ధరించినసల్లగుడ్డలు తెల్లనాయె ననియు నంతటఁ బాపవిముక్తులై రనియుఁ జందనవోలులో నపుడున్న రాజనుగు భూపాలునకుఁ గూఁతు నొసఁగి పలనాడు హరణ మిచ్చెననియుఁ గార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపములు పట్టణము నంటి యుండుటవలనఁ దిరిగి ప్పదేశమునకుఁ బోవుట కిలవేల్పయినచెన్న కేశవుఁ డిష్టపడలే దనియు, నందుచేఁ బలనాటిలోనే స్థిరపడి రనియు గ్రంథములోఁ జెప్పబడినది. ఎన్నిసంవత్సరములక్రిందటనో కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపము లతనిపూర్వుల నెవరిని బాధింపక యనుగురాజునే యేల బాధించెనో తెలియ

రాదు, తీర్థయాత్రకు వెడలినచో రాజ్యమున దమప్రతినిధి నెవ్వరినో యుంచి బయలుదేలుదురు గాని దేశము సరాజకము చేసి యిలవేల్పునుగూడఁ బెరికికొని కట్టగట్టుక యందఱు నొక్కసారి బయలువెడలి యుండరు. చెన్నకేశవుఁడు నోరుచేసికొని మానుషభాషణంబుల స్వదేశమునకుఁ బోవలదని చెప్పెనట. పరమ భక్తులు గనుక నట్లు చెప్పె ననుకొన్నను జేదిరాజ్యమువంటి రాజ్యమునుండి తొలగించు నంతటి కరుణ భక్తులపైఁ జెన్నకేశవునికిఁ బుట్టుట చిత్రమే. కాత్త వీర్యుఁడు చేసినపాపములు చేదిదేశము నంటికొని వదలకయుండుట దురవగాహము. ఏదియెట్లున్నను దాను దేశము విడిచి పోవలసివచ్చినపుడు తనపూర్వఁడైనకార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపము లనుగురాజునకు జ్ఞప్తికి వచ్చియుండుట వాస్తవము.....మహమ్మదీయులతోందరలవలననో స్త్రీత్తుదొరగారు చెప్పినట్లు రీవాభగేలులవలననో లేక యన్యశత్రుల వలననో యనుగురాజు రాజ్యమును గోలుపోయి పసైన్యముగఁ బలవాటికి వచ్చియుండును.....ఇట్టికష్టకాలమున ననుగురాజు దన దురదృష్టమునకుఁ గారణము కార్తవీర్యార్జునుండు చేసినపాపములే యని భావించుట యొకవింత గాదు "

అనియు మున్నగు నెన్నెన్నియో కవియొక్క భ్రమప్రమాదాదులు చూసినారు. కాఁబట్టి యీకవి యసంభావితార్థవక్తలలో మొట్టమొదటివాఁడు గా లెక్కింపఁ దగినవాఁడు.

ఇంకొకటి. ఈకవి కేవలము పుక్కిటిపురాణగాథలను విశ్వసించి యీచరిత్రమును వ్రాసినవాఁడు. కాఁబట్టియే శృష్ట దేవరాయచరిత్రము పదుమూడవప్రకరణమున "మనదేశములో సత్యవంతము లగు చరిత్రములను వ్రాయునభ్యాసములేని కారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాథలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములనువ్రాయఁబూనినఁ బెక్కు దోషము లుండక మానవు." అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినవాక్య

మీస కీపల్నాటివీరచరిత్రము విషయ మగు చున్నది. ఈచరిత్రము కేవలము పుక్కిటిపురాణములనే పురస్కరించుకొని శ్రీనాథుడు రచియించినట్లు లోకప్రవాదము గలదని యుమాకాంతముగారు తమ పల్నాటివీరచరిత్రోపోద్ఘాతము 78-79 పేజీలలో, శ్రీనాథుడు దేశ సంచారము చేయుచు మాచెర్లచేరి నాటికురుపుబాధవలన నచటఁ జెన్నకేశ్వరుని సేవించుచుండ నొకనాఁడురాత్రి చెన్నకేశ్వరుడు స్వప్నమందు సాక్షాత్కరించి మద్భక్తుండగు ననుగురాజయొక్క చరిత్రమును మదంకితముగఁ జేయుము నీవు రోగముక్తుండ వగుదువని చెప్పిన తరువాత,

“శ్రీనాథుండు మేల్కొంచి స్వప్నవృత్తాంతమునకు సంతసించి పల్నాటివారిహృదయసీమలయందుఁ జరకాలవిజృంభణముతో నాటియుండినచరిత్రాంశములఁ జక్కఁగ గ్రహించి గ్రంథరచనకుఁ దొడఁగి చెన్నకేశవునియాలయములోఁ గూర్చుండి చెప్పవలసిన దాదాపుగా భారత మంత పెద్దదిగా నున్న యీగ్రంథమును రెండుమాసములలోఁ బూర్తి గావించె నట. గ్రంథము సమాప్తియగుపటికు రోగముకూడఁ బూర్తిగఁ గుదిరె నట. గ్రంథము పూర్తి యైనతరువాత సేకారణముననో మనస్సు చలించి తొఁటియట్లు విషయప్రవృత్తుండు కాఁగాఁ జెన్నకేశవుడు కోపించి వ్రతదినము పగలే శ్రీనాథునికిఁ బ్రత్యక్షమగువాఁడారో జతనికి దర్శన మీక స్వప్నమందగపడి నీవు పతితుఁడ వైతివి గాన నీగ్రంథము నేను గ్రహింపఁజాలనది మాలమోదిగలపాలొఁగాక యనివాక్రుచ్చి యదృశ్యుండయ్యెనట. మఱునాఁడుశ్రీనాథుండు మేల్కొంచి యశుభస్వప్నంబునకువగచి యెంతయో కష్టముతో రచియించిన యిష్టుహాగ్రంథము భగవంతుఁడు చేకొననిచో దాన కల మేమి యని దుఃఖావేకంబుతోఁ జేత నున్నతాళవత్ర ఫంపుటఱ్ఱు చింపి చిందఱవందఱగాఁ బాట వేసె నట. మాలలు మాడి

గలు మొదలై సవా రెనికి చొరికినపత్రములు వా రేరికిని రాయె.. ఈ కథముక్కినిజానిజము లెల్లున్నను గ్రంథ మొకచోటను సంపూర్ణముగ లేక శకలములు గా నొకరివద్దఁ గొంత మఱియొకరివద్దఁ గొంతగఁజాల ముట్టుకుఁ బిచ్చుకుంటలు మాలలు మొదలగు నిన్ను జాతులయాధీనము లోనే యున్నమాట వాస్తవము " అని మొదలుగా వ్రాసియున్నాను. ఇట్లు లోకప్రవాదమునకు సనుభవము సరియైనను నింతియే దీని పొస్తవ మగు యుండవోవు. ఇట్లు పుక్కిటిపురాణముల మూల మై నది కావుననే యీ గ్రంథము దోషములపాలై యున్నదని నోచెడిది.

కొండఱు.—పల్నాటిపీఠులచరిత్రమును గవి మహాభారతమున కనురూపముగ రచియింప నెంచి యనేకవిషయములను దోచినట్లు కల్పించినాఁడు. నలగామరాజమలిదేవి రాజాదులను గురుపాండవులకుద్ది చేసి వారియుద్ధమునకు ద్యూతమునలె వీరి యుద్ధమునకుఁ గోడిపంజెము కారణముగాఁ జేసి యోటువడినవారల కరిగ్యవాసాదులు దెచ్చి పెట్టి విరాటనగరమున గోగ్రహణముమాడ్కి మందాడినగరమున గోగ్రహణమును మలిదేవరాజాదులు సమయబద్ధు లై శ్రీశైలములో నేడసంవత్సరములు గడిపినతరువాత రాయబారుల సంపుటను నానల యుద్ధోద్యోగ రాజాహ్వనాదులను గొంచె మించుమించుగాఁగల్పించి తుదకుఁ గార్యమపూడిని గురుక్షేత్రము గావించి బాలచంద్రనాయని సభిమన్యునిగాను బ్రహ్మనాయనిఁ గృష్ణునిగాను జేసి కథాశరీరము నెంతయుఁ జెంచి పెద్దఁ జేసినవాఁడు. పద్మ్యలయతిశయమునకై యనుగురాజు కార్తవీర్యార్జునున కేడవతరమువాఁ డనియుఁ బుణ్యశమంజైన యయోధ్యాదేశమునుండి (పరాజితుఁడై పాటి గాక) శీఘ్రయాత్రకము వెడలి వచ్చి పవిత్రమైన పల్నాటిదేశమున వసించినాఁ డనియుఁ జెన్నకేశవుని సాక్షాత్కారముగలవాఁ డనియు నేమియేమియో కల్పించినాఁడు. వాస్తవమునఁ బాలమాచావరియనునది పాలమాచలను నాంధ్రభాషా

శబ్దములతోఁ జేరిననామము గలిగియుండిండునను జంబనాపురి యను నామాంతరముగూడ జంబన్న (జంబన) అనునాంధ్రపదముతోఁ జేరియున్నందునను వీరికులదై నముపేరు గూడ చెన్ని యనునాంధ్రపదముతో నున్నందునను అనుగుశబ్దంబు నట్టిదిగానే చూపట్టుచున్నందునను వీరాంధ్రదేశాభిజనులుగా నెన్నిఁదగి యున్నారు. వీరిమంత్రులకుఁ గల రేచర్ల గోత్రము వెలమకులముదేతినాయుడు దొడ్డనాయుడు పెద్దన్న అని మొదలయిన నామములును దీనిని బలపఱచుచున్నవి. రేచర్ల యనుగ్రామమున నసించుటను బట్టి వారి కాగోత్రముకలిగియుండుటయు నాగ్రామమేకశిలానగరప్రాంతమునాంధ్రదేశమున నుండుటయు శ్రీనాథభీమఖండాదులచేతను శనుభవముచేతను వెలమపదము మనయాంధ్రదేశములో నున్న నాలనజాతివారిలో నొక తెగవారియందు మాఘమగుటయునాయుడు దొడ్డ పెద్దలన్న మొదలగునవి యాంధ్రభాషాపదములగుటయును ప్రసిద్ధంబు. దీనిం బట్టియే “బ్రహ్మనాయనితండ్రి మున్నగువారు పశ్చిమ సీమనుండి కృష్ణానది దాటి పల్నాటికి వచ్చినవారు” అని యుచటిపెద్దలు చెప్పుచున్నారు. అపుడా దేశమును బిల్లలమట్టి రాచకొండ రాజధానులుగాఁ రేచర్ల బేతిరెడ్డివంశజలే పాలించుచుండిరి గావున నీబ్రహ్మనాయకాదులు వారికుటుంబములోని వారే యయి యుండవలె. కవియేమో యతిశయమునకై వీరికి వారికిఁ గలసంబంధమును మఱుఁగుపఱచి యార్యావర్తమునుండి వీరనుగురాజువెంట వచ్చినవారని వర్ణించి యున్నవాఁడు కాని వేఱు కాదని వాక్రుచ్చుచున్నారు.

మఱికొందఱు.—ఈకవి యాంధ్రవైషణ్యధాదికృత్తికర్తయై గన్న శ్రీనాథకవి గాఁడు. అక్కవిరాజై యుండినచో నింత యనిష్టాని వితార్థములను జెప్పెడు. తదీయకవితాసుధాకరమును గ్రోలి తన్నాధుర్యాదుల ననుభవించినవార లీవిషయము నెఱుంగఁగలరు. మఱియు నాతండు పుక్కిటిపురాణములను బురస్కరించుకొని యిట్టికావ్యరచ

నము నెప్పటికీ జేయఁడు. చేయవలసి వచ్చినచో నద్దానిసందర్భములను సంస్కరించి సంభావితం బగునట్లే చేయును. కావున నిది యథాశ్రుతగాహి యైన యాపేరిటిమఱియొకయప్రగల్భకవిచే గూర్పంబడి యైన నుండవలెను. లేదా, యెవఁడో తా నేర్చినకొలంది వ్రాసి తన గ్రంథమునకు మహత్త్వము రాఁ గోరి ప్రసిద్ధశ్రీనాథమహాకవి రచియించినట్లు వ్రాసియైన నుండవలెను. ఇంతయు కాని వేఱుగానోపదు. కాఁబట్టియే యీ గ్రంథమునందుఁ బెక్కులు శబ్ద దోషములు చూపఁబడుచున్న వని యుండదు.

దీనం జేసియే రావుగా రీ యాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున 26 పేజీలో “ఉమాకాంతముగారు ప్రకటించినభాగము శ్రీనాథకవిరచితగ్రంథములోనిది యేనా యని యొక గొప్పసందేహము గలుగుచున్నది. ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారములోని ప్రతు లయోమయావస్థలో నున్నవి” అనియు, ఏడవప్రకరణము 196 వ పేజీ పుటోట్టులో “ఈశ్రీనాథుఁడు శృంగారవైషధాది మహాకావ్యములను రచించిన కవిసార్వభౌముఁడే యని చెప్పుచున్నారుగాని, యీ గ్రంథములోని వ్యాకరణదోషములను వీక్షించినప్పు డీ గ్రంథ మామహాకవిరచితము కా దేమో యని సందియము కలుగుచున్నది” అనియు వ్రాసినా రని యెంచెదను.

ఈకవి యెవఁ డైన నగుం గాక, గ్రంథములో నున్నప్రతాపరుద్రాదిశబ్దములు ప్రథమప్రతాపరుద్రాదులను బోధింపమి మున్నగువానిచే రావుగారిసిద్ధాంతము నిలువకపోవుటయే మాకోరినపని.

ఆంధ్రవిమర్శమువలన సిద్ధించినది. అయినను బై సందర్భము లన్నియు శృంగారరావుగా రాభాగములోని “ఒకవేయియశ్వాల” నని మొదలగువాక్యములను బట్టి వాస్తవమును విచారించక ఇంతయేల యని మొదలుగా వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమును దూఱవచ్చుట యుచితంబుగాఁ దోఁపదు.

ఇదివఱకు నుమాకాంతముగారు ప్రకటించిన బాలచంద్రయధ్య ప్రకరణమున నున్న వాక్యముల నెత్తి విమర్శించితిని. ఇపుడు, మదరాసు విఖరపుస్తకభాండాగారములో లెక్కకుమీటి యున్న ప్రతులలో నెం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-32 గల ప్రతులలోని కొన్ని విశేషముల నుదాహరించుచున్నాఁడను. అందు యుద్ధాహ్వనప్రకరణమున.—

“ ఉరగేశుఁ డనునట్టి యొడ్డభూపతికి
దేవాద్రి నేలెడు తెలుగుబిజ్జలుకు
నూర్యకుమారుకుఁ జోళభూపతికి
పీఠభల్లాణికి (భల్లాణుకు) విక్రమపతికి
అరవసింగాళున కణ్ణామపతికి

(అణ్ణామపతి తిరువణ్ణామలై పతియై యుండనోపు.)

బంగళపతికిని బంచపాండ్యులకు
మఱియు దేశాధీశ మండలేశులకు ”

అనియు, ఆగమనప్రకరణమున

“ పరఁగంగ శ్రీపీఠభల్లాణి వచ్చె
అశ్వంబు లొకవేయి యమితప్రతాప
రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని
బాచిదేవుఁడు వచ్చి పన్నుగాఁ గదిసె

(బాచియనునది నంద్యాలసమీపమున నుండు బాచిపల్లియను

గ్రామ మని గ్రహింప నగు.)

ఇరువదివేలతో నేతెంచె నుద్ది
భూ మేలుబలదేవపురుషోత్తముండు
ధవదాసుఁడు పంప ధరణీశ్వరుండు
ఉజ్జయినీపురి నొప్పుగా నేలు

మహాదేవదాసుఁడు మదకరుల్ వేయి

పదిలక్షబలములు పన్నుగాఁ గొలువ

దక్షిణజలనిధి దాపున నున్న

పేరైనరాజులు పృథివి కింపింప

సింధునదీతీరశివకీర్తిఘనుఁడు

గట్టుభూముల నేలుఘనులైనపతులు

గురుసహస్రద్యయఁ ఘోటకసహితు

లగుతురుఘ్నలు వచ్చి యవనీశుఁ గనిరి

సాని (గి) పోతమరాజు సత్యాఖ్య ప్రెగడ

అనియు భేదము లగపడుచున్నవి. నీరల మైన్యములను గుఱించి వ్రాయఁ బడిన వాక్యములలో నెన్నో భేదములు గలవు. ఇం దాహ్వానప్రకరణ మునఁ గ్రొత్తవారు, ఒడ్డిభూపతి తెలుగుబిజ్జలుఁడు సూర్యకుమారుఁడు విక్రమపతి అణ్ణామపతి పంచపాండ్యులు దేశాధీశులు మండలేశ్వరులు. ఆగమనప్రకరణమునఁ గ్రొత్తవారు, పేరైనరాజులు శివకీర్తిఘనుఁడు గట్టుభూముల నేలురాజులు తురుఘ్నలు సాని (గి) పోతరాజు సత్య ప్రెగడ. పై లిఖితపు స్తకములలో ముద్రితప్రతి నున్న పాఠములకన్న సింహక భేదముతో వ్రాయఁబడినవారు—వీరభల్లాణి, అమితప్రతాప రుద్రుఁడు, ధనదదాసుఁడు, మహాదేవదాసుఁడు.

ఇట్లు భిన్ననామములు గలరాజులును ఆహ్వానకాలములో లేక యాగమనకాలములో వచ్చియున్న రాజులును ససేకులు గలరు వారి వారికిఁ గాలభేదము గూడ నగపడుచున్నది. వీనిలో వాస్తవ మెద్దియో అవాస్తవ మెద్దియో నిశ్చయించుట దుశ్శక మైయున్నది. ఇదంతయు ననుభవించియే కాఁబోలు “ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారములోని ప్రతులయొమయావస్థలో నున్నవి” అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసి యుందురు. ఇట్టివానిని బట్టి కాలనిర్ణయంబు వా తెలులు చేసిరో.

తోచక యున్నది. ఒకవేళ అనేకప్రతులను పరిశీలించి ముద్రింపఁబడిన ప్రతియొ విశ్వసింపఁదగిన దని యనఁజూతురు. అది తగదు, మన మెద్ది నిస్సప్తము గా నుండునో దానినే గ్రహింపవలయుఁ గాని యెట్లుండి నను ముద్రితప్రతి యని గ్రహించుట తగదు గదా! ముద్రితప్రతి లోని పాఠములకన్న లిఖితప్రతులలోని పాఠములే కొన్ని సమీచీనములు చూపట్టుచున్నవి.

“మొదమునఁ బ్రాచీదేవుండును గలసె.

పదిలక్షలబల ముత్సవమున రాఁగ ”

అను ముద్రితపుస్తకపాఠములలో యతిదోషములు కాన వచ్చుచున్నవి.

ప్రాచీదేవుడు వచ్చి పన్నుగాఁ గలసె

పదిలక్షలబలములు పన్నుగాఁ గొలువ

అని లిఖితపుస్తకములందుఁ గలపాఠములలో నవి లేక యున్నవి. ఇది గాక.—

“వీరభల్లాణుండు విక్రమాధ్యునకు ”

అను ముద్రితవాక్యములో విశేష్యపదమును ప్రథమాంతముగఁ జెప్పట శాస్త్రీయము కాదు. వీరభల్లాణికి (భల్లాణుకు) అనులిఖితపుస్తక పాఠము సరిగాఁ దోచెను. ఇదిగాక ముద్రితప్రతిలో, “తెనుఁగుబిడ్డ అకు కర్ణమాపతికి కదలవా రొక వేయి ధనర ధాన్యుడు” అని మొదలు గాను, లిఖితపుస్తకములలో, “తెనుఁగుబిడ్డలుకు, అణ్ణామపతికి, పండ్లెండు వేలు, కదలవారొక వేయి, ధనరదాన్యుడు ” అని మొదలుగాను జూపట్టుచున్నవి. వీనిలోఁ గలభేదము స్పష్టము. కాబట్టి లిఖితపుస్తకముల లోనిపాఠము లప్రకృతము లని తీసివేయ వలను లేదు. ఇది గాక అనేకప్రతులలో నేకరూపముగా నున్నపాఠములను లిఖితప్రతులలో నున్నవని యెట్లు తీసి వేయవచ్చును ? ఇట్లగునపుడు బిడ్డలుఁడు వీర

భల్లాణి పంచపాండిత్యులు రుద్రుడు మున్నగువారలు రావుగారు కని పెట్టినవారు గాక యీ నామములు గలయితరరాజులు గావచ్చును. దేవాద్రియన దేవరకొండ. మాదానాయనియుమామహేశ్వరశాసనమున “దేవనగదక్షిణాచారంబున” అనివ్రాయఁబడినది. బిజ్జల సంశీయులు కాపువా రాంధ్రదేశమున నైజాములో జమీన్దారులు ప్రసిద్ధులు. వీరభల్లాణి యనువాడు నొక్కఁడుండనోవు. పంచపాండిత్యులు మధురానాథులు సుప్రసిద్ధులు. రుద్రులనువా రెందఱో కలరు. అమితప్రతాపము గలరుద్రుఁ డనునర్థ మగునే కాని ప్రతాప రుద్రుఁ డనునర్థము కాదు. ఈవిషయము ముందు వివరింపఁబడ గలదు. ఇట్లున్న వీనిం బట్టి వేటొకయుద్ధకాలము గూడ సిద్ధాంతపడ వచ్చును. ఇట్లగుచో “మొదటిప్రతాపరుద్రుడు నలగామరాజునకు” అని మొదలుగా రావుగారు చేసినసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు. పరస్పర విరోధములవలన నాకాలము స్థిరపడ దన్నచో రావుగారు నిర్ధారించిన యుద్ధకాలము గూడ నిలువకపోవును.

ఇట్లు శ్రీనాథకవి రచితగ్రంథ ప్రతులలోనే యిన్ని విరోధములు కానవచ్చుచున్నవి. ఇంక నీచరిత్రము మల్లయ రామసెట్టి వీరభద్రయ్య మున్నగు పెక్కండ్రు కవులచే వేర్వేరుభంగుల రచియింపఁబడినది. వానిలోఁ గలపరస్పరవిరోధములు వాచామగోచరములు. పల్నాటివీరచరిత్రవిమర్శము వేటొక వ్రాయ నుపక్రమించినాఁడఁ గాన వానినెల్ల నిట వ్రాయును. ఇట్టి పరస్పరవిరోధముచేఁ గాలనిర్ణయము కాకపోవుట యటుండఁ జరిత్రాప్రామాణ్యకంక గూడ వచ్చుచున్నది. ఈచరిత్రము శాసనాహితమును గాదు. కాఁబట్టి పరస్పరవిరోధముల చేతను శాసనములం దుదాహృతములు గామిచేతను జెవిరెడ్డి గాథలు విశ్వాపరాక్రములు గావని వక్కాణించుచున్న రావుగారు పరస్పరవిరుద్ధములై శాసనానుదాహృతములై యున్న పల్నాటివీరచరిత్రములలోని విష

యములను నమ్ముటకు వీలు లేదు. అట్లుగనపుడు రావుగారు ప్రతాప రుద్రాదిశబ్దములకుఁ దమయిష్టప్రకారము మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు రెండవ కేతరాజు రెండవవీరభల్లాలుఁడు అని యర్థము సల్లికొని చదువరుల కాగ్రంథములో నిట్లే యున్న దని నమ్మకము గలుగఁజేయుటకు “చెప్పఁబడియున్నది” అని మొదలుగా వ్రాసి శేతిరెడ్డిమూలపురుషుఁడనువిషయమును నెట్టివేయ మాతృష్టట మిక్కిలి యవిచారసిద్ధమని యేర్పడుచున్నది.

ఇక రావుగా రాయారాజులకాలమునుబట్టి పల్నాటివీరుల యుద్ధకాలము నెటులు నిర్ధారించిరో తద్విచుర్యము చేయఁబడుచున్నది. వీరు పల్నాటియుద్ధము క్రీ. శ. 1176 పైనను 1182 లోపలను జరిగిన దని సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు. కొమ్మరాజులండ్రి వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతిసొందినతరువాత నీయుద్ధము జరిగిన దని చెప్పఁబడియుండుట చేతను సోమేశ్వరుఁడు 1176 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందుచేతను 1176 సంవత్సరమునకుఁ బూర్వము జరుగ లేదనియు, కోటకేతుఁడు సింహాసనము నధిరోహించుటకు మున్నే యీ యుద్ధము జరిగిన దని యేర్పడియుండుటచేతను కేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసనము నధిరోహించి యుండుటచేతను, 1182 సంవత్సరమునకుఁ దరువాత జరిగి యుండ దనియు, నీరెండు పైసిద్ధాంతమునకు ముఖ్యాధారములని చాటుచున్నారు. కోటకేతమహారాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసనమెక్కినాఁడనుట శమరావలిలోనియాతేనిశాసనము ప్రమాణం బని చరిత్రకారుల నిశ్చయము. ఆశాసన వివ్విధంబుగ నున్నది.

“అస్తిత్రీభాస్యకటకం పురం సురపురా ద్వరమ్ | యత్రా మరేశ్వర శృంభు రమరేశ్వరపూజితః | శాకాబ్దే యుగభేదు రూపగణితే మాఘే దశమ్యాం తిథౌ | శుక్లాయాం గురువాసరే శుభ

దినే సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతిః । శ్రీమత్కేతన్వప స్సమస్తగురవే గ్రా
మూర్వావరేణ్య స్పృహమా । సంప్రాదా తుగ తేశ్వరాయ విపులశ్రీ
బ్రహ్మసంపద్వతిః ॥ స్వస్తి శ్రీచతుస్సముద్రముదితనిఖిలవసుంధరాపరిపా
లక శ్రీమత్త్రినయసపల్లవప్రసాదాసాదితకృష్ణవేణీనదీవక్షిణ మట్న
హస్రావనీవల్లభ భయలోభదుర్లభ చోళచాళుక్యసామంతమదానేకప
మృగేంద్ర విభవామరేంద్ర శ్రీమదమరేశ్వరదేవదివ్యశ్రీపాదపద్మరా
ధక పరబలసాధక శ్రీధాన్యకటకపురవరాధీశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర...
శ్రీమన్మహామండలేశ్వర కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104
అగు నేటిమాఘశుద్ధ 10 గురువారం నాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవరకు నాచం
ద్రతారార్కంగా నిచ్చిన యూభృకండవాటిలోని కంటేరు కొండపడ
మటిలోని మేడికొండూరు డోకిపట్టు. ఈధర్మం నడపనివారు పంచ
మహాపాతకములు చేసినవారు “స్వదత్తాంపరదత్తాంవా యోహరేత
వసుంధరామ్ । షష్టివర్షసహస్రాణి విస్తాయాం జాయతే క్రిమిః ”
అని.

“ఈశాసనప్రకారము కోటకేతుఁడు శ్రీ. శ. 1182 వ సంవత్స
రమునకు సరి యైన శా. శ. 1104 వ సం. మాఘశుద్ధదశమినాఁడు
రాజ్యమునకు వచ్చెను.” అని యుమాకాంతముగారు వ్రాసినారు.
అదియే మనరావుగారికి జీవాతు నని యెంచెద. అయినను గాకున్నను
నీళ్లొకమువలన నీయర్థము రా నేరదు. ఎందు కనగా, శుభదినే, అను
సప్తమికి సంప్రాప్త అనుచోటి ప్రాప్తిక్రియయం దస్వయ మైనచో
గదా యది ఘటిల్లును. అప్పు డిది రాజ్యప్రాప్తిబోధకశాసనం బగును.
కేవల రాజ్యప్రాప్తిని బోధించుటకై శాసనము లెవ్వరును స్థాపించుట
కానము. కేతరా జొకవేళ నూతనముగ నట్లు స్థాపించియుండు నను
కొండమన్నచో గ్రామదానమునకుఁ గాలము లేకపోవును. తా మొన
రించినధర్మములు తత్కాలము తెలుపుటకు శాసనములు వ్రాయుం

చుచుఁ దద్వాఙ్మయమునఁ దమపౌరుషపరాక్రమాదులు దెలుపుట కనుచున్నారము. ఇది దానముఁ బొందినవారికి శాశ్వతాధారముగా నుండుననియు దీనిం గనినవా రిట్టిసత్కార్యము లొనరింతు రనియు నందువలన ధర్మసంస్థాపనం బగు ననియు స్థాపకులతాత్పర్యము. రాజ్యప్రాప్తిబోధమువలన ఫలితార్థ మెద్దియు లేదు. కాఁబట్టి సంప్రదాత్ అనుక్రియయందే శుభదినే అనుచానికన్వయము గా నోపు.

ఇఁక శ్లోక మీయర్థమునే బోధించుననుటయందు నియామకము లేదు కాఁబట్టి యిది నిలువఁ జాల దన్నచో, శాబ్దబోధయందు వక్తృతాత్పర్యజ్ఞానము సహకారికారణము కాఁబట్టి యిచ్చట శాసనస్థాపకునితాత్పర్య మేయర్థమునందుఁ గలదో ఆయర్థమే యీశ్లోకమునకుఁ జెప్పవలయు. అందుకై శాసనమున నీశ్లోకార్థ మెటులు వ్రాయఁబడినదో చూడ వలసి యున్నది. అయ్యది యిట్లు వ్రాయఁబడినది.

“కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104 అగునేటి మాఘ శు 10 గురువారమునాడు శ్రీమద్భద్రదేవరకు నాచంద్రతారార్కంగా నిచ్చినయాళ్ళు...జాయ తే క్రిమిః ” అని.

ఇందుఁ గేవలముభూదానమును గూర్చియే వ్రాయఁబడినది గాని రాజ్యప్రాప్తిపేరే యెత్త లేదు. “స్వదత్తాం పరదత్తాంవా ” అనునపసంహారవాక్యము కూడ దానమె యిందు ముఖ్యమని తెలుపుచున్నది. ఇది రాజ్యప్రాప్తిబోధకమై యుండినచో “కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104 అగునేటి మాఘ శు 10 గురువారమునాడు రాజ్యము నొందిరి. ” అని వ్రాయవలసి యుండెను. అటులు లేక “గురువారమునాడు శ్రీమద్భద్రదేవర కిచ్చినయాళ్ళు ” అని మొదలుగ వ్రాయఁబడినది. ఇందువలన, సంప్రదాప్తరాజ్యోన్నతిః శ్రీమత్కేతనృపః గురువాసరే శుభదినే సుగతేశ్వరాయ బహూగ్రామాన్ సంప్రదాత్ ” అని యన్వయము చేయవలసి యుండును. కాఁబట్టి దాన క్రియాన్వయమునందే వక్తృతాత్పర్యము తేటపడుచున్నది.

ఒక వేళ శుభదినే యనుదానికిఁ బ్రాప్తి క్రియయందును దానక్రియయందును నన్వయము చెప్పఁగల మందు లేమో. అట్లగుచో “కోటకేతమహారాజులు...గురువాసరమునాడు సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతియై బుద్ధదేవర కిచ్చినయూళ్ళు” అని వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు వ్రాయలేదు. ఇంత యేల? సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతిఁ, అను పదము యొక్కయర్థానువాద మైనను జేసి యుండ లేదు. ఇది గాక ప్రాప్తి క్రియకు రాజ్యోన్నత్యమే కర్తముగాని రాజ్యము కాదు. అట్లగుచో సంప్రాప్తరాజ్యస్య ఉన్నతిఁ యస్య అని వ్యధికరణసమాసము చెప్పవలసివచ్చును. అయ్యది “సంభవతి సామానాధికరణ్యే” అను న్యాయమునకు విరుద్ధము. తద్విధియు లేదు. కాన నెన్నఁడో రాజ్యము నొంది యప్పుడు తదాన్నత్యము గలవాఁడని చెప్పవలయును. అట్లగునపుడు “ఈశానసప్రకారము కోటకేతుఁడు క్రీ. శ. 1182 సంవత్సరము...రాజ్యమునకు నచ్చెను” అను లేఖనము నిరాధార మగును. అట్లగునపుడు “కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము వహించినాఁడు...పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరములనడుమ జరిగిన దనుట కేమిసంశయము లేదు” అనురావుగారివ్రాత నిరాలంబమై నిలువఁ జాలక పోవును. ఇట్లుకాఁగా 1182 లోపలనే పల్నాటి యుద్ధము జరిగిన దని యుద్ధమునకుఁ బెట్టినయడ్డు దీక్షింపది. అందువలన “ప్రతాపరుద్రునితో సమకాలికుం డైనతనతాత యైన బేతినాయనితోఁ బ్రహ్మనాయఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డయ్యెను...దురవస్థ పట్టినదిగదా” అని మొదలైన రావుగారిపరితాపము పరిహృతము గాఁగలదు. ఇది గాక, యీకోటకేతసింహాసనాధిరోహణకాలనిర్బంధము వదలినపుడు ప్రధానమల్లినిబద్ధణన్యాయమున సకలోపద్రవములు అనఁగాఁ బరిపాలనముమాత్రము వదలుకొని బ్రతికి యుండిన నుండఁదగినవీరసోముని

చావు కల్పించుటయు 1199 సంవత్సరపు సాగిపోతరాజును 1182 సంవత్సరమున కీడ్చుటయు మొదలగునవి శమింపఁ గలవు.

ఇఁక నీయాక్షేపము చేయ వచ్చును. కోటకేతుఁడు 1182 సంవత్సరమునఁ గాక యంతకుఁ బూర్వమే సింహాసన మెక్కి యుండునన్నచో నతనితండ్రి యగుభీమరాజు రాజ్యకాల మడ్డము వచ్చును. 1182 నకుఁ బూర్వము భీమరాజు గదా రాజ్యము చేయుచున్నవాఁడు అని.

ఇది నిలువదు. భీమరాజు 1181 వఱకు రాజ్యముచేయుచున్నట్లు శాసనములలో వ్రాయలేదు. కోటకేతుని శాసనమునుబట్టి యూహించెద మన్నచో సన్యోన్యాశ్రయదోషము ప్రసక్తించి యేకాలనిర్ణయము గాక పోవును. 1181లో భీమరాజు రాజ్యము చేయుచున్నందునఁ గోటకేతుఁడు 1182సంవత్సరముననే సింహాసన మెక్కి నాఁ డనియుఁ గోటకేతుఁడు నాఁడే సింహాసన మెక్కినందున సంతవటకు భీమరాజు రాజ్యముచేయుచుండె ననియు నూహించినచో సన్యోన్యాశ్రయదోషము తప్పదు గదా! ఒకవేళ నీభీమరాజు 1127 మొ. 1158 వఱకు రాజ్యముచేసిన గొంకరాజుసోదరిని వివాహ మాడినవాఁడు కావున నితఁడు క్రీ. శ. 1140 వ సంవత్సరముననో లేక యాద్రాపంతముననో రాజ్యమున కారంభించి క్రీ. శ. 1182 వఱకుఁ బాలించి యుండును అని యుమాకాంతముగారి లేఖనమును బట్టి యాభీమునిరాజ్యకాలనిర్ణయము కాదగు నన్నచో నాపక్షమున గొంకరాజు రాజ్యకాలమున కన్యూనానతిరిక్తముగ 1127 నుండి 1158 వఱకే భీమునిరాజ్యకాలమని చెప్పట యుక్తిమంత మగును గాని గొంకరాజుకాలమునకు న్యూనాధికభావముగఁ జెప్పట యుక్తిమంతము గాదు. ఇట్లనిర్ణీత మగుభీమదేవుని రాజ్యకాలమును బట్టి కోటకేతరాజు సింహాసనాధిరోహణకాలమును నిర్ణయించుటకు వీలు లేదు. అమరావతిశాసనము తన్నిర్ణాయకము కా దని నిరూపింపఁబడియెను.

ఇదిగాక పల్నాటివీరచరిత్రమున భీమరాజును జెప్పనపుడు కేతరాజుతండ్రి యని గాని కేతరాజును జెప్పనపుడు భీమరాజుపుత్రి డని గాని లేనందున నీభీమరాజు కేతరాజుతండ్రి గాక మఱియొక ధరణికోట భీమరాజయియో, యీకేతరాజు భీమరాజుకుమారుడుగాక మఱియొక కేతరాజయియో, యిందు నేమో యని సంత యము ప్రబలుచున్నది. కోటగండభూపతి మొదలగుకోటతెగవా రింకఁ గొందఱున్నారు గదా! కోటరాజ్యము కొంత విభజించుకొని వారును బాలించుచుండిన నుండవచ్చును గదా! ఇంతకు “ధరణికోటపురికి దక్షుడైనట్టి” అనుచోటి దక్షపదము సమర్థుఁ డన్నయర్థమునే బోధించును గాని రాజును సర్థమును బోధింపదు. ఇందువలన నా పురిలో సమర్థుం డయినభీమదేవునికి, అని యర్థ మగును. దానంజేసి కేతరాజుతండ్రి గాక వారికుటుంబములోవాఁడు మఱి యొకభీముఁడు ధరణికోటలో నుండిన నుండ వచ్చును. లేక పుత్రి డగుకేతరాజునందు రాజ్యభార ముంచి సమర్థుఁ డైన భీమరాజు జీవించి యైన నుండవచ్చును. భీమరాజునందు రాజ్యభార ముంచి కేతరాజు నూరక యుంచినవారు కేతరాజునందు రాజ్యభార ముంచి భీమరాజు నూరక యుంపవచ్చును గదా! లేదా, యీధరణికోట సత్తైవల్లితాలూకాలోని ధరణికోటయై యీభీమరాజు జక్కడివాఁడై యుండిన నుండవచ్చును. ఇవన్నియుఁ జూడఁగా “ధరణికోటపతికి” అని పాఠము నూహించుటయే యుక్తమని తోచెడిని. ధరణికోటపతి కేతరాజుగనుకాన నతని కాహ్వానము పంపినట్లుగును. భీమదేవుండు “పెదబాహుభూపతికి భీమసేనునకు” అనుచోటి భీమసేనునివలె నెవ్వఁడో యయి యుండ నోపు. కాబట్టి భీమరాజురాజ్యకాలమును బట్టి కేతరాజు రాజ్యారంభ కాలమును నిర్ణయించుట సాధ్యపడదు.

ఇదిగాక కోటకేతరాజునకు ధరణికోటభీమరాజునకు సంబంధమే లేదు. ఎందుకనిన.—ఈకోటపదము ధరణికోటపదమునుండి వచ్చినది కాదు. అట్లుగనుచో “ధరణికోటపురికి దక్షుఁడైనట్టి” అని భీమరాజును గుఱించి చెప్పినప్పుడు పూర్తిగా ధరణికోటపదము వ్రాసినట్లు “కొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు” అని కేతరాజును గుఱించి చెప్పినప్పుడును బూర్తిగా ధరణికోటకేతరాజు అని వ్రాయవలసి యుండదు. అట్లుగాక యనూపూర్తిగఁ జెప్పటకుఁ గారణ మేమి? ఛందోబద్ధవాక్యము కాబట్టి సందర్భోచితముగ నట్లు వ్రాయఁబడినదన్నచో నమరావతిశాసనములో “కోటకేతమహారాజు” అని యసంపూర్తిగ వ్రాయుటకుఁ గారణ మేమి? ఇయ్యది ఛందోబద్ధమైన వాక్యము కాదు కాబట్టి యథేష్టముగఁ బూర్ణనామము ప్రయోగింపవచ్చును గదా! కాన నిది ధరణికోటపదమునుండి వచ్చినది కాదు.

ఒకవేళ నీవంశస్థులకు ధరణికోటవారనియుఁ గోటవారనియుఁ రెండువిధముల వ్యవహార మున్నది కాబట్టి యెటులు చెప్పినను జెప్పవచ్చునన్నచో నిట్లు నిచారించెదను. ఈమతమున కోటవారనునదియుఁ ధరణికోటవారనునదియు సమానార్థకములే కదా! అగుచో కోటవారనుచానికి ధరణికోటవారనియే యర్థ మగును. ఇట్లుగనునపుడు పై శాసనములో “ధాన్యకటకపురవరాధీశ్వరకోటకేతమహారాజులు” అని చెప్పట తల శిరోభార మున్నట్లు పునరుక్తం బగును చూడుడు. ధాన్యకటకము ధరణికోటయు నొక్కటియే కాన ధాన్యకటకపురవరాధీశ్వరుం డనఁగా ధరణికోట పురాధీశ్వరుండగును కోటకేతుమహారాజునఁగా ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డగుకేతరాజును. ఇట్లుగనునపుడు ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డైన ధరణికోటపురాధీశ్వరుండు అని పునరుక్తము కావలసి వచ్చును. కాన నీకోటపదము ధరణికోట పురవాసమున వచ్చినది గాక యెచ్చటనో కోట యనుగ్రామ

మున వీరిపూర్వ టుండినందున గలిగిన గృహనామ మని యంగీకరించి తీర వలయును. కోట యనునది నెల్లూరిజిల్లాలో నున్నది. అయ్యది జైనులరాజధానియై యుండిన ట్లచ్చటి ప్రతిమాడులవలనఁ దెలియ నగును. కానఁ దద్వాసముననో యట్టినామము గల మఱి యొక గ్రామమునందు వాసముననో వీరికిఁ గోటవా రని యుపనామము గలిగి యుండవలె. కానిచో నిటఁ బునరుక్తంబుగా “కొండయన్నమ రాజు కోటకేతుండు, విని కోటకేతుండు వివరించిచెప్పె” అని మొదలుగాఁ బలుతావులఁ గోటపదమునే చెప్పటకుఁ గారణముండదు. ఇందువలనఁ గోటకేతరాజునకు ధరణికోట భీమరాజునకు సంబంధము లేదు.

ఇక వీరసోమేశ్వరుఁడు 1176 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందున సంతకుఁడరువాతనే యుద్ధముజరిగినదనుట విమర్శింపఁబడు. 1182లోపల వీరసోముని మరణమునకుఁ బ్రమాణము లేదు. తత్పరిపాలన మతఁడు మరణించినతరువాత యుద్ధము జరిగిన దన్నదానికి సాధకముఁ గాఁ జాలదు. నాటి కతండు మరణించినట్లు శాసనమున్నచో సాధక మగును. పుత్రునియందు రాజ్యభార ముంచి 1176 సంవత్సరమునకుఁ బైనిగూడ జీవించియుండ వచ్చును గదా! పల్నాటియుద్ధము 1182 లోపల జరిగి యుండుటను ఆయుద్ధములోపల వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతి నొందినట్లు పై చరిత్రములో నుండుటనుబట్టి 1176-1182 మధ్య కాలమున వీరసోమేశ్వరుని మృతి నూహించెద మన్నచో, నూహింపవచ్చును గాని యాయుద్ధ మీమధ్యను జరిగినట్లు ప్రబలప్రమాణముండవలయు. కోటకేతుని యమరావతిశాసనము సాధకము గా దని వెనుక నిరూపింపఁబడియెను. కాబట్టి కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునకుఁ గొంతకాలము ముందే రాజ్యమునకు వచ్చి యుండ వచ్చును. వీరసోమేశ్వరుఁడు రాజ్యముఁ జాలించుకొని కొన్ని సంవత్సరములు జీవించి యుండిన నుండవచ్చును.

ఇట్టిస్థితిలో యుద్ధము పలానాకాలమున జరిగిన దని నిర్ధారణము లేనందున 1176 వఱకే యుతఁడు జీవించి యుండి నని యెఱుఁబు నిర్ధారించఁ గలుగుదుడు ?

ఇది గాక యీసోమేశ్వరుఁడు 1176 పైని జీవించలే దనియు, కలచూరివంశస్థుఁడైనబిజ్జలునికుమారుఁడనియు గదావీరు చెప్పచున్నారు ! ఉమాకాంతముగారు పల్నాటివీరచరిత్రము యొక్క 36 పేజీలో “ చాళుక్యుఁడగునాల్గవ వీరసోమేశ్వరుని ప్రస్తావమున తైలపునివద్దనుండి యన్యాయక్రాంతమైన కల్యాణపురము నితఁడు క్రీ. శ. 1182 వ సంవత్సరములో స్వాధీనము చేసికొని చాళుక్యరాజ్యము పునరుద్ధారము చేసెను. బిజ్జలుఁడు నతని కుమారుఁడు బసవేశ్వరునిలింగాయతమతకిలహములలోఁ జిక్కి యుండుటచే సోమేశ్వరుని కింతగా నాటంకము లేనట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. ” అని వ్రాసియున్నారు. దానియభిప్రాయము చూడఁగా 1182 సంవత్సరమునఁ జాళుక్యుఁడైన నాల్గవసోమేశ్వరుఁడు కలచూరిబిజ్జలుని నతనిపుత్రుఁడగు సోమేశ్వరుని బాటదోలి స్వరాజ్యమును గట్టకొన్నట్లు తేలుచున్నది. 1176 పైని కలచూరిసోమేశ్వరుఁడు జీవించుననియెడ 1182 వ సంవత్సరమునాటికిఁ జళుక్యవీరసోమేశ్వరుఁడు స్వరాజ్యము సాధించునప్పటికి బిజ్జలుఁడు నతనికుమారుఁడు సోమేశ్వరుఁడు లింగాయతమతములోఁ జిక్కినది యుండుట సంభవింపదు.

ఇదిగాక యీవీరసోముఁడు కలచూరిబిజ్జలునికుమారుఁడని రావుగారు చెప్పటకు వీలు లేదు. ఏడివప్రకరణము 198 వ పేజీలోఁ (బల్నాడు పాలించిన కలచూరి) “ చాగిబేతరాజునకే అనుగురా జను నామాంతరము గలదేమో యని సంశేసము కలుగుచున్నది. అయి నను గాకపోయినను శాసనములోని చాగివారికుటుంబమువాడే యీ యనుగురాజు మొదలగువా రని మనము నిస్సంశయముగా విశ్వ

సింహవచ్చును" అని వ్రాసినారు. అట్లయినపుడు కలచురిబిజ్జలుని మనుమరాలిని కలచురి యనుగురాజుపుత్రుడు మలిదేవరాజు వివాహమాడుట సంభవింపదు. కాన బిజ్జలునికొడు కగు వీరసోమేశ్వరునిఁ దీసికొనుట రావుగారిమతమున ఘట్టిల్లదు.

ఇది గాక మఱియొకరీతిగాఁ జూచినను నితఁడు బిజ్జలునికొడు కనుటకు వీలు లేదు. ఇతనికిమారుఁ డగు కొమ్మరాజు యుద్ధమునకుఁ బోవునపుడు అతని ననుసరించియున్న యంకాళశక్తి బ్రహ్మనాయనితో

“మావారు కల్యాణమందున నుండి
ఘనరాజ్యసంపదలో కడకుఁ బోఁదోలి
పాలుపొందఁగా విష్ణుపౌరు కందఱము
లోనయి వచ్చుట లోకంబు లెఱుఁగు”

అని మొదలుగా విలపించినట్లు పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినది. ఉమాకాంతముగారు “కల్యాణపట్టణములోఁ దన్నాదరించువారు లేరనియుఁ బలనాటిలో నున్న కొమ్మరా జొక్కఁడు యుద్ధరంగమునకుఁ బోవుచున్నాఁ డనియుఁ దన కింక నాధారము లేదనియు సంకాళశక్తి విలపించినట్లు పై నుదాహరింపఁబడిన ద్విపదపంక్తులవలన సర్థము కాఁగలదు. దీనినిఁ బట్టి చూడఁ బల్నాటియుద్ధకాలమునఁ గొమ్మరాజు వంశమువారికిఁ గల్యాణపట్టణములో సథికారము ఓడించిన దని తేలుచున్నది” అని 43 పేజీలో వ్రాసినారు. సుయల్ దొరగారు తమ శాసనపుస్తకము 2 వాల్యములో 182 పేజీలో బిజ్జలునిపుత్రులు సోమేశ్వరుండు 1167 మొదలు 1175 వఱకు, శంకముండు 1175 మొదలు 1180 వఱకు, ఆహవమల్లుండు 1176 మొదలు 1188 వఱకు, శింఘణుండు 1188 వఱకు రాజ్యము చేసి రని వ్రాసిరి. ఇట్లు చరిత్రకారులు బిజ్జలునికొడు కగు సోమేశ్వరుని తరువాత నతనితమ్ములు శంకముండు, ఆహవమల్లుండు, శింఘణుండు అనువారు కలిసి కొంతకాల

మారాజ్య మేలి రనియు, 1188 వఱకు నాహవమల్లుడు పరిపాలనముఁ జేసి ననియు వ్రాసియున్నాడు. ఈ వీరసోమేశ్వరుడు బిజ్జలుని కొమరుం డైనచో యుద్ధకాలమునకుఁ దనపినతండ్రులు రాజ్యము చేయుచుండఁగా గొమ్మరాజు వంశమువారు కల్యాణరాజ్యభ్రష్టులగుటయు సంకాశశక్తి విలసించుటయు సంభవింపవు. వెనుక రాజాగమన ప్రకరణమున నున్న “ కూడిరాఁగల్యాణఘూర్జరపతులు ” అనునది గూడ దీనిం బోషించుచున్నది. కల్యాణపతి యెనకొమ్మరాజు మలి దేవరాజునొద్ద నుండఁగా నలగామరాజుపక్షమున వచ్చినకల్యాణాధిపతి యన్యఁడై యుండవలెను గదా! కాబట్టి యీతండు బిజ్జలునికొడుకని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక యింకొకరీతిగఁ జూచినను నీవీరసోముండు బిజ్జలుని కుమారుఁ డని చెప్పటకు వీలు లేదు. బిజ్జలునికుమారులలో వీరసోమేశ్వరుండు జ్యేష్ఠుండై యుండెను. అతనిరాజ్యావసానకాలమునకుఁ గొమ్మరాజు 30 సంవత్సరములవయస్సు గలపుత్రుండు కలవాఁ డగుటచే నేఁబది సంవత్సరములకు మీఱినవయస్సు గలవాఁడై పీరుడై యుండెను. అక్కాలమున కాటుసంవత్సరములలోపల జరిగిన యుద్ధమునకుఁ బూర్వమే కొమ్మరాజుకొడు కైన యలరాజు రాయబారిగా నలగామరాజు నొద్దకుఁ బోయినందున నప్పటి కలరాజు ప్రాధుఁడై యుండె ననుట తెల్లంబేకదా! అట్టి యతనితండ్రి కొమ్మరాజు బిజ్జలునికుమారులలో జ్యేష్ఠుం డగుసోమేశ్వరుని పుత్రుండై యుండినచో, దండ్రీరాజ్య మీతనికే సంక్రమింప వలసియుండెను. అట్లు గాక ఆహవమల్లుడులు రాజ్యము చేసినందున నితఁ డాసోమేశ్వరునికుమారుండు కాఁ డనియు, నాసోమేశ్వరుఁ డపుత్రుండై యుండె ననియు నూహింపఁ దగి యున్నది. కాబట్టి కొమ్మరాజు తండ్రియైన సోమేశ్వరుండు బిజ్జలుని కొడుకని చెప్పటకు వీలు లేదు. అట్లు చరిత్రకారు లెవ్వరును

వ్రాయ లేదు. ఇతడు బిజ్జలుని కొమరుండేయై యుండినచో నితనికిఁ గొమ్మరాజు కొడుకై యుండినచోఁ జరిత్రకారు లెవ్వరును వ్రాయమికిఁ గారణ మేమి? కావున నీసోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలుని కొడుకు కాఁ డని నిర్ధారింపవలసి యున్నది.

ఇదిగాక మఱియొకరీతిగాఁ జూచినను కొమ్మరాజుతండ్రి వీర సోముఁడు బిజ్జలునికొడు కని చెప్పటకు వీలులేదు. పల్నాటివీరచరిత్ర ములో వీరసోమునితమ్ములు అల్లాణరాజు, బల్లాణరాజు, నందిసోముఁడు, నాగసోముఁడు, కంచుసోముఁడు, పెంచుసోముఁడు, జలములకర్తవ యని యేఱురు చెప్పఁబడి యున్నారు. పైచరిత్రములలో బిజ్జలుని కుమారుఁ డైనవీరసోమునకు శంకముఁడు ఆహవముల్లుఁడు శింఘణుఁడు అని మువ్వురే తమ్ములు వ్రాయఁబడి యున్నారు. కొమ్మరాజుతండ్రి సోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలునికొడుకై యుండినచో సుయల్ మొదలగుచరిత్ర కారులు పైయేఱురు నీసోమేశ్వరునితమ్ములని వ్రాసి యుందురు. లేదా, బిజ్జలునికొడు కైనసోమేశ్వరుఁడు కొమ్మరాజుతండ్రియై యుండినచో బిజ్జలునికొడుకు లగుతక్కినపై మువ్వురను పల్నాటివీరచరిత్రకారులు సోమేశ్వరునితమ్ములనుగా వ్రాసియుందురు. అట్లేవ్వురను వ్రాయలేదు. ఇంతమాత్రమే కాదు. పల్నాటివీరచరిత్రములో వచ్చెడు సోమేశ్వరుని కుటుంబము వారలకు కంచుసోముఁడు పెంచుసోముఁడు కొమ్మరాజు రాచముల్లుఁడు అని మొదలుగా నాంధ్రభాషానామములు బిజ్జలుని కొడు కగుసోమేశ్వరుని కుటుంబములోనివారలకు భాషాంతరనామ ములు కానవచ్చుచున్నవి. కానఁ గొమ్మరాజు తండ్రియు బిజ్జలునికొడు కును నొక్క వీరసోమేశ్వరుఁడే యని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక మఱియొకవిధముగాఁ జూచిన నీవీరసోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలునికుమారుఁ డని చెప్పటకు వీలు లేదు. ఈయాంధ్రచరిత్రము మొదటిప్రకరణమున 26 పేజీలో

“ బిజ్జలునితరువాతివారు 1182 వ సంవత్సరమువఱకును గల్యాణ పురమును బరిపాలించిరి. బిజ్జలునితరువాత సోమేశ్వరుడు సంకాముడు ఆహవమల్లుడు ననుకాలచుర్యరాజులు మూపురు పరిపాలించి నట్లు కన్పట్టుచున్నది. శా. శ. 1104 (క్రీ. శ. 1182) వ సంవత్సరమున బచ్చినుచాళుక్యరాజగునాలుగవసోమేశ్వరుడు కాలచుర్యుల నుండి తనపూర్వులు గోల్పోయినభాగములను మరల స్వాధీనము గావించుకొనియెను. మఱికొన్ని భాగములను దేవగిరియాదవులును గాకతీ యాంధ్రులును నాక్రమించుకొనఁగా బిజ్జలునివంశ మంతరించినది ”

అని రావుగారు వ్రాసియున్నారు. ఇందు 1182 వఱకు బిజ్జలుని కుమారులు కల్యాణమును బాలించుచుండి రనుటవలన 1176 పైని 1881 లోపల జరిగినయుద్ధమునాటికి గొమ్మరాజువంశమువారు రాజ్య భిష్టు లగుటయు సరికాళతక్కి విలపించుటయు సంభవింపవు. మఱియు బిజ్జలునికుమారులలో బల్లాటివీరచరిత్రమున వ్రాయఁబడిన సోమేశ్వరునియేర్పరు సోదరులు వ్రాయఁబడనందునను ఈగొమ్మరాజు అలరాజు వ్రాయఁబడనందునను వారికిని గొమ్మరాజునకును సంబంధము లేదని తేటపడుచున్నది. ఇట్లు స్వకీయలేఖనమువలననే యుద్ధమునాటికి బిజ్జలునివంశీయులకుఁ గల్యాణాధికారముండె ననియు నల్లారాజు బల్లారాజు మొదలగువా రాసోమేశ్వరునితమ్ములు గా రనియు, గొమ్మరాజు తత్పుత్రుఁడు గాఁ డనియు, దేటపడుచుండఁగా బిజ్జలునికొడుకు వీర సోమేశ్వరుడు గొమ్మరాజుతండ్రి యని వ్రాయుట వింతగా నున్నది.

ఇట్లుండ బేతాళనాయనియు బేతినాయనియుఁ బుత్రులకుఁ జరిత్రములలో నామభేదము చూపట్టుచున్నందున వారికి భేదము సాధింపఁజూచిన మన వీరభద్రరావుగారు వీరసోమేశ్వరునినామము గాంచి భ్రమించియో కలచురివంశములో నుప్రసిద్ధుం డయిన వీరసోముడు గొమ్మరాజుతండ్రియేయై యుండు నన్న సందేహము

విశ్వాసముచేతనో కలచురి సోమేశ్వరుని వంశక్రమముం దెలిపెడి చరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో మఱి యేకారణముచేతనో కలచురి సోమేశ్వరునివంశమును బల్నాటి సోమేశ్వరునివంశమును నొక్కటిగఁ జేసి ఆసోమేశ్వరుఁడే యీసోమేశ్వరుం డని హేత్వాభాసములతో సిద్ధాంతపఱచినారు. పైవిమర్శమువలనఁ గోటకేతుని బట్టి కాలనిర్ణయము చేయుటకు ఏలులేనపుడు సోమేశ్వరుని బట్టి తన్నిర్ణయము చేయవలసి యుండును. సోమేశ్వరు లనేకులు గలరు గాన యుద్ధకాలమును బట్టి విజ్ఞులుచికుమారుఁడైన సోమేశ్వరునిఁ దీసికొనవలసి యుండును. ఇట్లుగుచో నన్యోన్యాయశ్రయదోషము సిద్ధముగఁ జూపెట్టి యుండఁగలదు. కొమ్మరాజుతిండి సోమేశ్వరుఁ డెవ్వఁడో ఇంకను విచారింపవలసి యున్నది.

ఇట్లు పల్నాటియుద్ధకాల నిర్ణయమునకు రావుగారు ముఖ్యసాధనముగా నెత్తికొన్న కోటకేతవీరసోములకాలవిమర్శము చేయఁబడినది. దీనివలన నెఱిగినవారికాలవిమర్శము పైతము చేసినట్లుగునని తలంచెద. ప్రతాపరుద్రుఁడు సాగిపోతరాజు వీరభల్లాణుఁడు అనునామములు గలవారనేకులు యుండఁ బట్టి యెవనిని దీసికొనవలెనో నిర్ణయించుకొనుటకు వేఱొండుసాధనములేక యుద్ధకాలమునే తీసికొనవలెను. వీరసోమునిఁ గోటకేతునిబట్టి యుద్ధకాలనిర్ణయము కానపుడు వీరలనామములనుబట్టియే తన్నిర్ణయము చేయవలసి యుండును. ఇట్లుగుచో నన్యోన్యాయశ్రయదోషము వచ్చును. కాఁబట్టి కోటకేతసోమేశ్వరకాలాపేక్షలగ్గువారలు తత్కాలవిమర్శమువలననే విమృష్టు లగుదురు. కోటకేతుని బట్టియే భీమరాజుకాలనిర్ణయము చేయఁ దగి యున్నది కానఁ గేతరాజువలననే కాలనిర్ణయ మగుచుండఁగా భీమరాజున్యథాసిద్ధుండు. వెలనాటిచోళగొంకరాజునామము ఏచరిత్రమునఁ గానరాదు.

గుంటూరు చంద్రికా ముద్రాక్షరశాలలో అభినవసరస్వతి అని పేరితో 1918 పి.బి.వరిలో ప్రచురింపఁబడిన పత్రికలో బ్ర. ముద్దుల పల్లి గురుబ్రహ్మశాస్త్రిగారు పల్నాటివీరుల యుద్ధకాలమును గూర్చి వ్రాయునపుడు,

“మాచర్లలోఁ జంద్రవంశనదీతీరమునఁ గల యాదిగుప వ్రాసినయొకచిన్న శాసనమున ‘అన్తంగామరా’ జని పేర్కొనఁబడినది. ఇతఁ డెవ రైనది తెలియరాదు, ఇతఁడె యనుగురా జైనచో దీనిం బట్టి కూడ 12 వ శతాబ్దముని యెంచ వచ్చును. ఇతఁ డనుగురాజు తొడుకులలో నొక్కఁ డనియే తెలియవచ్చుచున్నది.

స్వస్తి శ్రీశకాబ్దంబులు 1064 అగునటిదుందుభిసంవత్సర శ్రావణశుద్ధ ఏకాదశీగురువారమున శ్రీమన్మహామండలేశ్వర ఆన్తంగామరాజులు యూరియ కామి పెట్టి శ్రీచెన్న కేశవదేవరకు నిచ్చినతోట దీని నెవ్వరేని విఫలం దలంచినవారు గంగలో కపిలలం బొడిచినవారు “స్వదత్తా వరద త్తంవా యా పరేతు వసుంధరా । వష్టిర్వర్షనహస్రాణి విష్టాయాం జాయతే క్రిమిః॥ కరణం సూరివాలు.

మఱియు వినుకొండతాలూకా పెడకంచర్లపాటిమీఁద కృష్ణగంధర్వుఁడు కట్టించిన దని చెప్పఁబడుభీమేశ్వరాలయము పాడు దిబ్బయొద్ద నుండిన నల్లయ యనువిప్రునిశిలాశాసనమున

ఒఱ పగుళాకహాయనము లుర్విగజాంబరచంద్రసంఖ్యగా

వఱలినకన్యనక్రమణ వాసరనాథదినంబునందుఁ గం

చెఱువులభీమనాథునకుఁ జెల్వగ నిల్పె నఖండదీపముర

అని శాసనపుడెఱవఱగమునఁ గన్పట్టుచున్నది. దీనిని బట్టి కృష్ణగంధర్వుఁడును శా. 1081 నాటి కున్నట్లుండినది. కావునఁ బల్నాటివీరులును క్రీ. 12 వ శతాబ్దమున నుండి రనుట నిస్సంశయము ” అని వ్రాసినారు.

వీనిలోన మొదటిశాసనమున, అన్తంగమరాజులు యూరియ కామిసెట్టి యనువార లిరువురు చెన్నకేశవునకుఁ దోట నిచ్చినట్లు సామాన్యముగ సర్థము కాగలదు. సలగామరాజు నొకసెట్టియుఁ గూడి యిచ్చుట యసంభావితంబు. యూరియ అనునది కామిసెట్టికి గృహనామముగాఁ గనుపట్టుచున్నది. నేను సంగ్రహించినపాఠమున యలియ యని యున్నది. అప్పుడు అనుగురాజులయలియ (అల్లుఁడు) అగు కామిసెట్టి అని యర్థ మగును. రాజుల అని వ్రాయవలసి యుండ నక్కాలపురిపాటి ననుసరించి లు అనునక్షరము వ్రాయఁబడిన దనియు అన్తంగమునియుంపుడుస్త్రీల యందుఁ గలిగినకన్యను బెండ్లాడిన సెట్టి యెవ్వఁడో యొకం డయి యుండు ననియు భావింపవలయును. మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైన పైశాసనాంతిమశ్లోకమున నున్నయపశబ్దములు దీక్షాప కుఁడు రాజుగాక సెట్టియేయై యుండు నని తోఁపించుచున్నవి.

నిజ మెట్లున్నను బూర్వపాఠమున దానకాలమున సలగామరా జుండిన ట్లగును. ఈపాఠమున నతఁడుండిన నుండనచ్చును లేకపోయినను లేక పోవచ్చును. అయ్యది సరిపడునట్లు కాన్పింపదు. శాసనకాలము క్రీ. 1142 సంవత్సర మగుచున్నది. ఆకాల మనుగురాజుయొక్క రాజ్యకాలమై యున్నది. అప్పుడు సలగామరా జొక్కఁడు దానశాస నము వ్రాయించుట గాని సెట్టియుఁ దానును గలిసి వ్రాయించుట గాని యతని కల్లుఁడుగా నొక్కఁ డుండుట గాని సంగతములు గావు. ఎందుకనిన, మందాడివలసనాటికి 40 సంవత్సరములు అనుగురాజు 13 సంవత్సరములు సలగామరాజును రాజ్య మేలిరని తచ్చరిత్రముననున్నది. వలసతరువాత 7 సంవత్సరములకు యుద్ధము జరిగి యున్నందున 1160 సంవత్సరమున సలగామరాజురాజ్యమున కారంభించి యుండవలెను. “అనుగురాజు చని పోవునపుడు కొడుకుల నందఱను బ్రహ్మనాయని కప్పగించెను” అని యుమాకాంతముగారిలేఖనమును దద్దంభ సందర్భ

మును జూడఁగా నలగాముడు రాజ్యమునకు వచ్చునటకు 20 సంవత్సరములవయస్సు గలవాడై యుండ వలయును. ఇట్లుగునపుడు శాసనకాలమునకు నలగామరాజు జన్మించియుండిన శిశువై యుండఁగలడు. కాన నతఁడు స్థాపింప లేడు. అతఁడే స్థాపించినాఁడనుకొన్నచో నతఁడు శాసనస్థాపనకాలమునకు 20 సంవత్సరములవాడై యైన నుండుట యుచితము. అప్పటికి కనుగురాజునకు వివాహమయ్యియో కాకయో యుండును. ఇట్లు కాలానందర్యమునలనను, తండ్రి రాజ్యము చేయుచుండఁగాఁ గుమారుడు శాసనము స్థాపించుట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటవలనను, 1182 సంవత్సరములోపల యుద్ధము జరిగిన దన్న వారితమున కీ శాసన మనుకూలము గానోపదు.

ఇఁక రెండవశాసన మైనను విశ్వసించుటకు వీలు లేదు. అయ్యది కృష్ణగంధర్వుడు స్థాపించినది కాదు. నల్లయ యైనను శాసనస్థాపనము నాటికిఁ గృష్ణగంధర్వుఁ డుండినట్లు వ్రాసినవాఁడు కాఁడు. ఆయాల యము లోకప్రతితిప్రకారము కృష్ణగంధర్వుడు కట్టించిన దగుట సత్యమై యుండినచో నీ శాసనస్థాపనమునకుఁ గృష్ణగంధర్వుడు పూర్వుఁడో సమకాలికుఁడో యై యుండు నని మాత్ర మూహ కలుగవచ్చును. అగ్రిమనిగ్గయమువలన యుద్ధకాల మింకొకయబ్దశతము మాత్రవలసి యుండును గాఁబట్టి యపు డీ శాసనములు మన మనుకొన్న నలగామ కృష్ణగంధర్వులను గాక వారితాతలను బోధింపవలసి యుండును. నలగామరాజుతాత వీరకామేంద్రుడై యై యున్నాఁడు. అతనిపేరే నలగామరాజున కుంపఁబడినది. ఇతనికి వీరకామేంద్రుఁ డని నామాతరమున్నట్లుమాకాంతముగారు గూడ వ్రాసి యున్నారు. కాఁబట్టి శాసనమునందుఁ జూపట్టెడు కామరాజు నలగామరాజుతాతయో యా పేరిటివాఁడు మఱియొకఁడో యై యుండవోవు. అనుగురాజు తననాఁడే యీ దేశమునకు వచ్చినాఁడగుట యంత విశ్వసనీయముగ లేదు. వీర

భద్రకవి వీరు మొదలనుండి మాచర్ల రాజధానిగా నీరాజ్యమును బాలించుచుండి రనియే వ్రాసినాడు. వీరభద్రరావుగా రీయాంధ్ర చరిత్రముయొక్క 14-19వ పేజీలలో వ్రాసిన చాగి బేతరాజవృత్తాంతము గూడ దీనిని బలపఱచుచున్నది. ఈవిషయము స్థలాంతరమున విమర్శింపఁబడును. పైపత్రికలో “ యుద్ధము క్రీ. 1080 - 1089 మధ్య జరిగి యుండునని విల్సన్ దొరవారు వ్రాసినట్లు మొకంజీదొరవారు వ్రాసిరి. ఇది యింతవూర్వము కాదనియు క్రీ. 1160 వ సంవత్సరమున జరిగి యుండుననియు బ్రౌన్ దొరవారు తమ నిఘంటువున వ్రాసిరి. కార్యమ పూడిలో వీరులపేరఁ గట్టిన మంటపమునఁగల శాసనమును, బ్రహ్మ నాయుడు కట్టినదని చెప్పఁబడు మాచర్ల చెన్న కేశవాలయమును బాగు చేయించినట్లు వ్రాయించిన తదాలయములోని శాసనములును 14 వ శతాబ్దములోనివై యున్నవి. ” అని యాశాస్త్రిగారే కొండలు చేసిన యుద్ధ కాలనిర్ణయముల నుపేక్షించినారు. ఇట్లు పరోపదర్శిత యుద్ధ కాలముల విమర్శము ముగిసినది.

ఇక నీయుద్ధ కాలనిర్ణయము సరిగాక పోయినను బోవును గాక. పైరాజు లుండఁదగిన మఱియొక కాల మైన యుద్ధ కాలమై యుండవలెను గదా! అక్కాలం బెద్దియో నిరూపించుట మీ కవశ్యక ర్తవ్యం బని యందులేని, అన వచ్చును గాని తన్నిరూపణంబు కాకదంతపరీక్షా తుల్యంబు. ఇదిగాక మావ్రాసిన వెలుగోటివారి సంశ్చరిత్రమునందుఁ బరోద్భావితంబు లగునాక్షేపములను సహేతుకముగ నిరాకరించుటయే మాకుఁ గావలసినపని. అయ్యది పైవిమర్శమువలన నైనది. అయినను బూర్వవృత్తాంత పరిష్కానమునకై తత్తదర్థవిర్ణయము సేయుట చరిత్రగ్రంథకారులకు ధర్మముకదా! యని, వాదిసమ్మతము లయిన ప్రమాణములనే యనునరించి తన్నిరూపణంబు సేయఁగలను. అభ్యుపగమపాదమునఁ బూర్వాక్షేపములు ప్రసరింపఁగూడదు.

ఇప్పు డిది విచారించెదను. పై రాజులుండఁదగిన కాలమునఁగాఁ యుద్ధాహ్వానమునందును రాజుగమనమునందును గానవచ్చుచున్న వారెల్లరు నుండఁదగిన కాల మనియో? యుక్తముఁగఁ దోచిన కొండఁబుండఁదగిన కాల మనియో? యభిప్రాయము. మొదటిపక్షమున రావుగారు మళయాళ కర్ణాట మాళవేంద్రుడు లేవేటివారలో వారు యుద్ధమున నుండినట్లు శాసనాదిప్రమాణము లేచ్చటనున్నవో చూపవలసియుండును. అది సాధ్యపడమిచే రెండవపక్షమునే యవలంబించువో, జాలము. ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు ధరణికోటభీమరాజు రెండవ కోటకేతరాజు సాగిపోతరాజు బిజ్జలునికుమారుఁడగు వీరసోమేశ్వరుఁడు రెండవవీరభల్లాగుఁడు వెలనాటిచోళగొంకరాజు, అను నీన ప్రస్తుతతోఁ గద వారు కాలనిర్ణయము చేసినారు. ఎట్లుండినను వారలతోనే కాలనిర్ణయము చేయవలయు ననునిర్బంధము లేదు కాబట్టి యితరులనుగూడ గ్రహింపవచ్చును గదా! అట్లుగఁచో రావుగారు వీరసోముని కాలము నాధారము చేసికొనినట్లు బేతిరెడ్డి కాలము నాధారము చేసికొని బేతిరెడ్డికి బ్రహ్మనాయుఁడు మనుమఁడు కాబట్టి బేతిరెడ్డికిఁ దరువాతనే యుద్ధము జరిగినదిగాని పూర్వము జరుగ లేదని చెప్పఁగలను.

ఇదిగాక నలగామరాజు పంచసాంధ్యులకు యుద్ధాహ్వానపత్రిక నంపినటులు

“ బంగళపతికిని బంచసాంధ్యులకు

(పాఠాంతరమున.)

బంగళపతి పంచసాంధ్యేశులకును ”

అను వాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. పంచసాంధ్యులు వీరసాంధ్య విక్రమసాంధ్య మండరసాంధ్య కులశేఖరసాంధ్య పరాక్రమసాంధ్యబుద్ధి లేవురు సహాధారులు, వీరలు ఘనబాహువిక్రములై

పంచపాండవులవలెఁ బ్రబలి పంచపాండ్యు లని ప్రసిద్ధిగన్న మధురా పురాధీశ్వరులు. ద్వితీయవ్రతాపరుఁడని నియోగమున దాచా నాయుఁడు యుద్ధమునకుఁ బోయి వీరలను జయించియే “పంచ పాండ్యదళవిఫాల” అనుబిరుదము నొందినవాఁడు. ఈవిషయము 863-864 పేజీలలో రావుగారుగూడ వ్రాసియున్నారు. వీరలు 1292 సంవత్సరమున మార్కోపోలో మనదేశమునకు వచ్చినపుడు మధురాపురాధీశులై యుండిరని యాతఁడు వ్రాసినట్లు సుయల్ గారు తమశాసనముల పుస్తకము రెండవవాల్యమున 222 వ పేజీలో వ్రాసియున్నారు. మద్రాసులోని లిఖితపుస్తకభాండాగారములో నున్న శ్రీనాథకవిరచితమగు పల్నాటివీరచరిత్రపుస్తకముయొక్క ప్రతులలో నొక్కదానిలో “పంచ పాండ్యేశులకును” అనియుఁ దక్కినయన్నింటిలో “బంచపాండ్యులకును” అనియునే యున్నందునఁ బంచపాండ్యులకు నలగామరాజాహన్వయపత్రిక నంపియుండె ననియు పంచపాండ్యపదము వీరపాండ్యాది సోదఃపంచ కమునందే రూఢమగుటచే వారు 13 శతాబ్దమునంతమునందు 14 శతాబ్దమునాదియందు మధురాపురి నేలుచున్న వీరపాండ్యాదులే యనియుఁ దేలుచున్నది. బేతిరెడ్డికాలముగూడ దీనికి సహకారి యగుచున్నది. “బంగాళపతికిని బాండ్యేశునకును” అను ముద్రితపుస్తకపాఠముపై యోరియంటిగ్ లైబ్రరీలో నేప్రతియందును వ్రాయఁబడినదికాదు. వలయువా రచ్చటఁ జూడవచ్చును. కావున నది విశ్వసింపఁదగినది కాదు. 41 పేజీలో నుమాంకాంతముగారిచే మందపోటుకథలోనిదిగా నుదాహరింపఁబడిన “భల్లాణదేవుండు పంచపాండ్యులును” అను వాక్యము గూడ నక్కాలమునఁ బంచపాండ్యులుండి రనుటను బలపఱచుచున్నది. పంచపాండ్యుండు, అను నేకవచనము ప్రామాదికము. పంచశబ్దముమీఁద నేకవచనము పుట్టదు. ఆపేరిటివాఁ డుండు ననుట యప్రమాణము. పూర్వవాక్యా ననుగుణంబును. కాఁబటి ప్రసిద్ధపంచ

పాండ్యులకాలములోనే యుద్ధముజరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము గాని పరము గాని జరిగినది కాదు. ఇట్లు బేతినాయుఁడు పంచపాండ్యులు యుద్ధకాలనిరూపముకు లని ఫలిత మేర్పడినది.

ఇట్లుగునపుడు బేతెరెడ్డికి ముని మనుమఁ డగు బాలచంద్రుఁడు ప్రాథమిక యుండఁదగిన కాలం బెద్దియో యయ్యది యుద్ధకాలమగును. మల్లనాయుఁ డను దొడ్డనాయనికి రావుగారి మతప్రకార మెట్టిక్క శాసనము నాటికి సంతానము లేనందునఁ దరువాతఁ గలిగినదని యంగీకరించి చూచినచో, దొడ్డనాయని రెండవకుమారుఁ డగు బ్రహ్మనాయుఁడు 1220 పైని గలిగినాఁడనుట కేమియు నాక్షేప ముండదు. తరువాత 1260 లోపల బాలచంద్రుఁడు గలిగి 1280 వఱకుఁ బ్రాథమికు గావచ్చును. మల్లనాయుఁడు దొడ్డనాయుఁడు కాఁడను వారిమతమును బట్టి చూచినచో 1208 పైని దొడ్డనాయుఁడు గలిగియుండఁ దగును. అతనికి 1230 పైని బ్రహ్మనాయుఁ డుదయింపవచ్చును. అతనికి 1260 పైని బాలచంద్రుఁ డుద్భవించి 1290 వఱకుఁ బ్రాథమికు గావచ్చును. కావున నాప్రాంతకాలమున యుద్ధము జరిగి యుండ నోవు.

ఇదిగాక పల్నాటియుద్ధమునకు రెండువేల పెద్దగుఱ్ఱములతోఁ దురుష్కులు వచ్చినట్లు తచ్చరిత్రములోని

“గురుసహస్రద్యయ ఘోటకసహితం

లగుతురుష్కులు వచ్చి యవనిశుఁ గనిరి”

అనువాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. ఈవాక్యము మద్రాసులోని గవర్నమెంటు లిఖితపుస్తకభాండాగారములో నున్న శ్రీనాథకవిరచిత మైనపల్నాటివీరచరిత్రము ప్రతులలో నన్నింటిలో నేకయావముగఁ గానవచ్చుచున్నది. కాబట్టి యిది సర్వసంప్రతిపన్న పాత మనుటకు నంశయం చేమియు నుండదు. కాన నిది ప్రమాణముగఁ దీసికొనఁ దగియున్నది.

ఘోటకములందు గురుత్వవిశేషణస్వరసమును బట్టి యాఘోటకము లరబస్తా మున్నగు యవనరాజ్యములనుండి వచ్చినవియే యై యందు నని తోచుచున్నది. ఇందువలనఁ దురుష్కులు దక్షిణహిందూస్థానము నకు రాసాగినతరువాత నెయింపల్పాటియుద్ధముజరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము జరుగ లేదని చెప్పవలసి యున్నది. 1294వ సంవత్సరమున అల్లావుద్దీన్ గొప్పసేనతో దేవాద్రిమీఁదికి యుద్ధమునకు వచ్చియుండి నని చరిత్రములు చాటుచున్నవి. కాన నాతరువాత నే యీ యుద్ధము జరిగి యుండఁగలదు. “పద్మసేనుండును బంపడి పచ్చె గురుసహస్ర ద్వయ ఘోటకయుతుడు” అను ముద్రితప్రతిలోని పాఠము పైమ ద్రాసునోరియంటల్ లైబ్రరీలోని ప్రతులలో నెందును గానరానందున నాపాఠము సంప్రతిపన్నముగా గ్రహింప నర్హము గాదు. పండితులు పరిశీలింప నభ్యర్థితులు.

ఇదిగాక పైచరిత్రమున రాజాగమనప్రకరణములో

“అశ్వంబు లొకవేయి యమితప్రతాప

రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని”

అనువాక్యము కానవచ్చుచున్నది. ఇం దమితప్రతాపము గలరుద్రుఁడు గుద్రదేవి యై యుండనోపు. రుద్రుఁ డని పురుషనామముతో వ్యవహారము రుద్రాంబికాయం దుండుట సుప్రసిద్ధమైనవిషయము. అమె 1295 వఱకు రాజ్యము చేసినది కావున నామె కాలముననే యుద్ధము జరిగి యుండవలెను. అమితపదముండఁబట్టి ప్రతాపపదము విశేషణకుఁజ్ఞిలోఁ జేరినది కావున విశేష్యంబు రుద్రపదమేయైనది. ఇట్లుగుసపుడు విశేష్య మైన ప్రతాపరుద్రపదము లేనందున ద్వితీయప్రతాపరుద్రుని దీసికొనుట సందర్భింపదు. ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు తురుష్కప్రవేశ పంచపాండ్యసమకాలికుఁడు కాఁడు. అమితప్రతాపవిశేషణస్వరసమువలన నిరుద్రుఁడు రుద్రదేవియే యైయుండునని తోచెడిని. యవనపంచపాండ్య

కాలసహకారమున నితరదోషములకుఁ బ్రసక్తి గలుగదు. కాబట్టి రుద్రాంబిక కాలములోఁ బైవారలుండఁగ నీయుద్ధము జరగి యుండఁ గలదు. ఈవాక్యము మద్రాసులోని పై భాండాగారములోనున్న నం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-12 14-3-4 గలప్రతులలో మెక్కలేవిధముగ నున్నది. నేను వ్యయముగ వానిం జదివి వ్రాసి తెచ్చినాఁడను. కాబట్టి యీపాఠమే సర్వసంప్రతిఫన్న మని గ్రహింపఁదగినది. * ఒక వేయియశ్వాల సునరఁబ్రతాప * అను పాఠము పై పుస్తకభాండాగారమున మెక్కప్రతియందును వ్రాయఁ బడలేదు. కాన నది క్వాచితక్రపాఠమే కాని సర్వసమ్మతంబు గాదు.

ఈపాఠములందు వాస్తవము దెలియఁ గోరువారు పై లైబరరీలోఁ దెలియనగు. ఇట్లు యుద్ధకాలము జేతిరెడ్డి యనంతర కాల మని సామాన్యరూపముగను రుద్రయననపంచపాండ్యసమావేశ కాల మని విశేషరూపముగను నిరూపింపఁబడినది. అక్కాలము 1294-1295 సంవత్సరములకాలం బగును, మఱికొందఱు రాజులు గూడ నీయుద్ధ కాలమునకు ఘట్టింపచున్నారు.

పల్నాటియుద్ధమునకు వీరభల్లాగుడు వచ్చినట్లు తచ్చరిత్రమున నున్నది. ద్వారసముద్రపుభల్లాగులలో మూడవవాడు 1276 మొదలుకొని 1310 వఱకు నుండినవాడు. అతఁడు 1290 పైని జరిగినయీయుద్ధకాలమున నుండి వచ్చును. చాగిపోతరాజు 1199 లో నున్నవాఁడని రావుగారు తలంచినవారు. ఆతనితరువాతివాఁడగు పోతరాజో యెఱిపోతరాజో యై యుండు నని నాయభిప్రాయము. రామవిలాసములో నేనుఁగులక్షణకవి చాగిపోతరాజునకు సరిసింహరాజు అతనికి పోతరాజు మూచరాజు వారిలో మూచరాజునకు నెఱిపోతరాజు జన్మించినట్లు వ్రాసియున్నాఁడు. చాగిపదము వారికి గృహనామము. రెండవకేతరాజుపుత్రుడు కేతన క్రీ. శ. 1240 లో పేల్వారి

రామేశ్వరాలయములో “గణపయదేవరదివ్య శ్రీపాదపంకజభక్తి పరాయణుండై న కేతనబాలుండు” అని శాసనము స్థాపించినవాఁ డీయద్ధ కాలమునఁజూకు నుండఁగలడు. ఇదిగాక మణిదెం సోమేశ్వరాలయమున గరుడ స్తంభముమీఁద నున్న కోటకేతుని మఱియొక శాసనములో “శాకాబ్దే రామబాణక్షీతిశశిగుణితే ... దొడ్డకేతక్షీరీశః” అనియు “స్వస్థిచతుస్సముద్ర ... శ్రీమన్మహామండలేశ్వర కోట దొడ్డనామాది సమస్తప్రశస్తిసహితం కేతరాజులు” అనియు, నున్నది. ఇది మనరెండవకేతరాజునకుఁ బుత్రుఁడు చినకేతరాజు చుట్టినతరువాత వచ్చిననామముగా నున్నది. ఎట్లైనను మఱియొక చిన్న కేతరాజున్ననే యీదొడ్డపదము సార్థకమగును. ఆకేతరా జెవ్వఁడో వాడే యీయద్ధకాలమున వచ్చియుండును. దొడ్డకేతునియద్దామస్థిలిని నతనిమామ లగు పూర్వచాళుక్యుల సామ్రాజ్యమును బరిశీలించినచో మాడ్గులవీరరెడ్డిచింతపల్లిరెడ్లను వెంటఁ బెట్టుకొని నాయకురాలిపనుపున బ్రహ్మనాయనికడకు సంధికిఁ బోయినవాఁడు ఆదొడ్డకేతరాజుగాక సామాన్యస్థితి గల మఱియొక కేతన యని తెలియఁ గలదు. యితఁడు లిఖితపుస్తకములలో “కోటకేతన్న కేతన” యనియే వ్రాయుఁ బడినవాఁడు.

ఇక ధరణికోటభీమరాజు వీరసోముఁడు వెలనాటిచోడగొంకరాజు శేషించి యున్నారు. సరిపడినను సరిపడకపోయినను వారు ప్రజాసేవవారల నెల్లరను వ్రాయవలె నను నియమము లే దని వెనుక వ్రాసితిని. వారు లేకపోయినంతమాత్రమున నిర్ణీతమగు యద్ధకాలమునకు భంగము రాదు. అక్కాలమున మఱియొక ధరణికోటలో దక్షుండై సభీమరాజుండిన నుండవచ్చును. కేతరాజు ధరణికోటపురాధికారియు లేక కోటగృహనామము గల మఱియొక్కఁడై యుండిన నుండవచ్చును. కాన నేకకాలమున వారిద్దఱిసమావేశము విరుద్ధము గాదు.

వెలనాటిచోడగొంకరాజనామము కల్పాటిచరిత్రమునఁ గాన రాదు. అప్పటికి వారిస్వాతంత్ర్యమే శీమించినది. కావుననే సమీప బంధువు లగు ప్రాచ్యచాళుక్యుల కాహ్వానము గాని యుద్ధమున వారి ప్రచారము గాని లేదు. “మామగురమగొంక మహిపాలునకును” అనుపాఠము కాలవిరుద్ధము. 1127 మొ 1158 నఱకే యరనిపరిపాలనము కానవచ్చుచున్నది. ఆరనిపుత్తుఁ డగురాజేంద్రచోళున కానామ మున్నను నతఁడు నలగామునకు మామగాఁడు. అనుగురాజునకుకా లికుఁడును గాదు. “వెలనాటిచోడుండు విక్రమాధ్యుండు” అనుచోట నున్న వెలనాటిచోడుడు కుళోత్తుంగచోడగొంకరాజు పుత్తుఁడైన రాజేంద్రచోడుఁ డనియు, నతనికిఁ గుళోత్తుంగచోడగొంకరాజుని నామాంతర మున్న దనియు, వ్రాసినయుమాకాంతము గారు వెలనాటి చోడుఁడు కుళోత్తుంగచోడగొంకరాజును జతుర్థకులజు లని వ్రాసి యింక నీవిషయము విచారణీయ మని వ్రాసిరి. కాబట్టి వెలనాటిచోడుఁడను వాడు నలగామునిమామ యైరగొంకరాజుకాఁడు. ఇతఁవాఁ డెవ్వఁడైన నగుంగాక. అపేటివాఁడు యుద్ధకాలమున నుండుటయే మాకు ముఖ్య మున్నచో కృష్ణాతల్లా తలగడదీవిలోని శాసనమునందు వెలనాటి చోడయ్య అనువాడు 1343 లో నుండె నని వ్రాయఁబడినట్లు సుయల్ గారు వ్రాసినారు. కాబట్టి యాతండ్రి యరనిపూర్వుఁడో యుద్ధకాల మున నుండవచ్చు నని తలంప వచ్చును.

ఇందువలన రావుగారు 191 పేజీలో “వెలుగోటివారి వంశ వృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలనిర్ణయాదివిషయము లను బట్టి చూచినను బేతిరెడ్డి ... మూలపురుషుఁడను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు.” అని మొదలిడి వ్రాసినయాక్షేపగ్రంథ మంతయు దత్తోత్తరం బైనది. తమచే నిర్ధారించఁబడిన పల్నాటియుద్ధ కాలవిరోధమేకదా వారిప్రబలాక్షేపము. అది పరిహృతంబైనదనుట

యూవిమర్శము చూచినవారికి విశదంబు గాకపోదు. ఇదిగాక 183 పేజీలో “బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని ప్రతిష్ఠించేసి రావుగారు (వ్రాసిన (2) గుర్తుగల సహేతుగ్రంథము నాఁడే నిరస్తంబయ్యెను. ఇట్లుగునపుడు పై సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల దన్నమాట నిలువఁ జాల దనుట తెల్లంబు. మఱియు సీయుద్ధకాలప్రతిబంధముననే రావుగారు పదవ ప్రకరణములో “అయినను వీరిని బ్రహ్మనాయనిష్ఠాతి ణోటిలోని వారిఁ గా నంగీకరింపవచ్చు” ననియుఁ బల్నాటిచరిత్ర యుపోద్ఘాతము 41 పేజీలో మహాకాంతముగారు చెవిరెడ్డి బ్రహ్మనాయని వంశమున నతనితరువాతి వాఁడనియు నంగీకరించినారు. ఈ ప్రతిబంధము నివర్తించినపుడు వారు బ్రహ్మనాయనిని బేతాళనాయనిమనుమనిగ నంగీకరింపమికిఁ గారణము లేదు. ఇంకొకటి. చాగి బేతరాజునకు ననుగురాజునకు నామభేదము సంతానభేదము పిత్రాదిసంబంధిభేదము మున్నగునవి యెన్నియో యుండినను రావుగారు 7 వ ప్రకరణమున చాగి బేతరాజు ప్రస్థిత్యందు “పల్నాటిలోని శాసనములోఁ బేర్కొనబడిన చాగి బేతరాజునకే యనుగురా జనునామాంతరము గల దేమో యని సందేహము కలుగుచున్నది” అని వారిసపురకు నభేదముఁ జెప్పఁ జూచినవారు పై భేదములు లేనిబేతిరెడ్డిబేతాళనాయక బేతినాయకులకు భేదము సాధింపబహుభంగులఁ బరాక్రమించుట వింతగా నున్నయది.

ఇక నేమైన దేశవిరోధ మున్నదని యెంతురేమో అదియుఁ జూతము. పిల్లలమఱ్ఱిబేతిరెడ్డికిఁ బిల్లలమఱ్ఱిబేతాళనాయనికి దేవైక్యము పిల్లలమఱ్ఱిశబ్దముచేతనే వ్యాఖ్యాతంబు గదా! బేతిరెడ్డికి బేతినాయనికి నగపడెడు దేశభేదము బేతినాయుడు ఆంధ్రదేశము వాఁడా? ఆర్యావర్తదేశమువాఁడా? అని విమర్శించి నిర్ణయించినచోఁ దొలంగును. మొదటిపక్షమునఁ బల్నాటిచరిత్రములోనార్యా

పర్వమునుండి యనుగురాజువెంట వొడ్డనాయుడు వచ్చినాఁ డని న్రాయట విరోధియను, రెండవపక్షము నవలంబించినచో గులగోత్ర నామవిరోధములువచ్చుచున్నవి క్రొత్తవీరచరిత్రమున బేతినాయుడు వెలమకులమువాడని చెప్పబడినది. వెలమ కమ్మ కాపు అనునవి మన యాంధ్రదేశమునాలనజాతివారిలో గలతెగలవారలయందు యాభము అనుట శ్రీనాథభీమఖండదులవలనను అనుభవమువలనను దెలిసినవిషయమే కదా! ఇట్టి నామము గలతెగ యాంధ్రదేశముననే ప్రసిద్ధంబుగాని యార్యావర్తమునఁ గాదు. శేచన్లగోత్రము తగ్గ్రామవాసమునఁ గలిగిన నని “ఏయూర నుండిన యాయూరిగోత్రంబు” అని మొదలుగాఁ బర్వనాయకచరిత్రాదులందు న్రాయఁబడినది. ఆగ్రామ మాంధ్రదేశమున నుండుటయు నాశబ్దము తేఁడు చెఱువు శబ్దములచే నిష్పన్నం బగుటయు సుప్రసిద్ధంబు. కాబట్టియే అనపోతానాయని అయ్యన సౌలిశాసనమున క్లీ. తస్య గోత్రా ఇన్ద్రకాని ప్రసిద్ధా న్యాంధ్రనుండతే” అని న్రాయఁబడినది. కాన వీరిగోత్ర మాంధ్రదేశముననే ప్రసిద్ధంబు కాని యార్యావర్తమునఁ గాదు. బేతినాయుడు వొడ్డనాయుడు పెద్దన్న అని మొదలగుశబ్దము లాంధ్రభాషాశబ్దములే కాని హిందుస్థానిభాషాశబ్దములు గావు.

కాబట్టి వీరు తొలుతనుండి యాదేశమువారే యను రెండవ పక్షము నవలంబించినచో నీ గులగోత్రనామములు విరోధించును. అందువలన నీ దేశమునుండి యాదేశమునకు నేతద్వంశీయు లెవరో భోయి యుండవలెను. క్రథమప్రతాపరుద్రుడు వెలమలగోత్రనిర్ణయము బేతిరెడ్డినాయుడు చేసికల్లు పర్వనాయక చరిత్రాదులవలనఁ చెల్లియుచున్నది. కాన నాశనితరువాతివారే యార్యావర్తమునకుఁ భోయి యుండవలయు.

పరిశీలింప దామానాయుడై తొలుత నాశ్యానర్తమునకుఁ బోయి నవాడని యెంచవలెను. బేతినాయుడు మున్నగువారు కాకతీవారి యొద్ద సైనాపత్యాదులలో నుండఁగాఁ దత్పుత్రుండు హైహయ్యుడగు పల్నాటియనుగురాజునొద్ద సమాత్యండుగా నుండవచ్చును. అనేక దృష్టాంతములవలన దామానాయుడై యిచ్చటనుండి యనుగు రాజునొద్దకుఁ బోయినవాడని యేర్పడును. చెవిరెడ్డి బేతరెడ్డి బేతినా యకులపుత్రులలోఁ గలనామభేదమును గుఱించియు నితరవిషయములను గుఱించియు విస్తరముగ వెనుక వ్రాయఁబడియెను. యుద్ధకాలముమాట్లు టవలనఁ గాలాపేక్షములగు నాక్షేపము లన్నియు దూరాపస్తము లైనవి.

ఒక్కటిమాత్రము శేషించినది. రావుగారు మల్లనాయనికి నెట్టిక్కశాసనమునాటికి సంతానమే జనింపలేదని సంతానాభావ పక్షమును చొలుత నెట్టికొని తరువాత “ఒకవేళఁ బుట్టినా రను కొన్నను” అని సంతానసద్భావపక్షమును దీసికొని దోషము లీయ నాగి “మల్లనాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రు నితో ... సమకాలికుఁ డయ్యెను” అని మరలసంతానాభావ పక్షమునే యుపసంహారవాక్యమున సవలంబించి దోషము లిచ్చి యున్నారు. ఇది ప్రమాదజనితమో మతియెద్దియో తోఁపక యున్నది.

ఏతదాక్షేపమధ్యమున “ప్రవితామహుండు పితామహుండు మనుమఁడు నయస్సనచ్చినమునిమనుమఁడు నేక కాలమున నున్నవారని చెప్పవలసి వచ్చును. ఇది యెంతయు ససందర్భముగా నున్నది కదా” యని వ్రాసినారు. ఏలవ్రాసిరో తోఁపదు. లోకములో నయస్సనచ్చినమునిమనుమఁడో సమకాలికు లగువార లెందఱో వినఁ బడుచున్నారు కనఁబడుచున్నారు. మనము చూచుటకై నను నిరుపదిసంవత్సరములమీఁదఁ బుత్రుండు సలుపదిసంవత్సరములమీఁదఁ జౌత్రుండు

నలువది సంవత్సరములమీఁదఁ బ్రపాత్రుండును బుట్టినవారికి నెనుబది సంవత్సరములమీఁద వయసువచ్చినమునిమనుమనితో సమకాలికులై యుండుట వింతగాఁ దోఁపదు.

ఇదంతయుఁ బరిశీలించినపండితోత్తములకు 194 వ పేజీలో రావుగారు “కాబట్టి తేలిసపర్యవసాన మేమనఁగా వెలుగోటివారి వంశ చరిత్రమును తద్వంశవృక్షమును చరిత్రమునకు విరుద్ధముగాఁ గూర్పఁబడిన వనియు పానిని సంస్కరించుకోవలసి యున్న దనియు స్పష్ట మగుచున్నది” అని వ్రాసినవ్రాత భేర్యాదిధ్వనివలె నిరర్థకం బనియు నీవాక్యమునకు విచారలేశము లేక వ్రాసినరావుగారి గ్రంథమునందే సమన్వయము కాఁదగియున్న దనియుఁ దేటపడకపోదు. విస్తరభీతిచే వివరింపఁ జాలకయున్నాఁడను.

ఇది యాటవప్రకరణవిమర్శము.

ఆక్షేపనమాధాన సంగ్రహము.

(1) ఆక్షేపము. బేతీరెడ్డి జ్యేష్ఠుండు, నామిరెడ్డి కనిష్ఠుండు.

సమాధానము. ఇది నిరాధారము. 1195 వ. సంవత్సరమున నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింపకుండుట బేతీరెడ్డి జ్యేష్ఠులకుఁ గారణము కాఁజాలదు. బిరుదములను వహించుటయు వహింపమియు వారివారి యిచ్ఛాధీనములు కాని యితరాధీనములుకావు. పేజీ 5 మొ. 8 వలకు.

(2) ఆ. 1199 వ సంవత్సరమున బేతీరెడ్డి మరణించినాఁడు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణము లేదు. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములను వహించుట బేతీరెడ్డి మరణమునకుఁ గారణము కాదు. 1208 వ సంవత్సరమున బేతీరెడ్డి జీవించియున్నట్లును ఎఱ్ఱకొనువాసినీచిహ్నములు ధరించియున్నట్లును నామేశాసనమున వ్రాయఁబడినది. 8-20

(3) ఆ. బేతీరెడ్డినిగూర్చి బట్టలచే నశత్రుము వైసయినేకగాథలు కల్పింపఁబడినవి. వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు చెవిరెడ్డి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినాఁడని మొదలయిన విషయములు బట్టలపోగడ్డలను నమ్మి వ్రాసినారు. పద్మనాథకచరిత్రాదులయందు బేతీరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చూపినకేసువులు పరస్పరవిరుద్ధములు. ఈగ్రంథములలో నశత్రుములు నసందర్భములు వైసట్టివిషయము లెన్నియో గలవు.

స. ఇ దంతయు వంధ్యప్రతిజ్ఞయే కాని నిష్పహించునది కాదు. 21-38

(4) ఆ. బేతీరెడ్డికిఁ చెప్పిరెడ్డియని నామము లేదు. ఎఱ్ఱకొనాసనములో చెప్పిరెడ్డిపేరు వ్రాయక బేతీరెడ్డిపేరే వ్రాయఁబడియున్నది.

స. శాసనములలో జన్మనామమే వ్రాయఁబడియున్నది. వస్తునియమము లేదు. కాకతిరుద్రదేవునిశాసనములోఁ గాకతీబేతరాజు శ్రీమ

త్రిభువనముల్లః అని బిరుదనామము చేతనే పేర్కొనబడినాడు కాన బేత్తిరెడ్డికి చెవిరెడ్డియను నామము కలదు. 39-43

(5) ఆ. బేత్తిరెడ్డి వేంకటగిరి మొదలగు సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు కాడు. దాని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములు.

స. దీని కిది హేతువులని యెవరును వ్రాయలేదు. అట్లు తలంపుట భ్రమము. ఇప్తసంపాదకమును గాదు. 44-8

(1) హేతువు వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు చెవిరెడ్డిగారకు పూర్వగ్రంథములకు విరుద్ధముగాఁ గల్పించినారు.

సమాధానము. ఆగ్రంథకర్తలిటులు కల్పించియుండినచోవారి గ్రంథ మవిశ్వసనీయం బైనం గావచ్చును గాని యందువలన బేత్తిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాడనుట నిర్వహింపదు. 45-1

(2) హే. పూర్వగ్రంథములలో వేనిలో తేట్టి హేమాద్రిరెడ్డిపేరు నూతనగ్రంథకారులు కల్పించినారు.

స. ఉపోద్ఘాతము 4 పేజీలో బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథములో హేమాద్రిరెడ్డినామ మున్నదని స్పష్టముగ వ్రాసియున్నాడు. ఆగ్రంథము నామూలాగ్రముగఁ బఠించితి నని వ్రాసిరిగాని పఠించినవారు కారు. ఇది బేత్తిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాడనుటకు హేతువును గాదు. 51-52

(3) హే. చెవిరెడ్డివృత్తాంతము వారువారు వేర్వేరుభంగుల వ్రాసినారు.

స. ఆవృత్తాంతమెటులు వ్రాయఁబడినను బేత్తిరెడ్డిమూలపురుషుడు కాడనుట నిర్వహింపదు. 53

(4) హే. రేచెడు మూడు పరములు గోరినట్లు పూర్వగ్రంథములలో నుండఁగా నూతనగ్రంథములో నొకవరమే వ్రాయఁబడినది.

స. శాసనాది ప్రమాణములను బట్టి నూతనగ్రంథమున నొకవరమే స్థాపింపఁబడినది. 54-55

(5) హే. చెవ్వరెడ్డిని గణపతి గజాంబినతరువారం గవులు వేరకతో బేతాళుడని పిలిచి చిప్పబడియుండగా నూతనగ్రంథమున జెవిరెడ్డికి గణపతి దేవుడు బేతాళుడని పొందునామ మిచ్చిరట్లు వ్రాయబడినది.

స. “నాం డాదిగ సుకీవీలద్రులు

వేమక బేతాళుడంచు వేములు దీశలకొ”

అనుముక్కను మాత్రమే చూచినారు దానియగ్గ మేమో దాని పూర్వోత్తరసంకర్ష మేమో పరికిలించినవారు కారు. ఇది బేతారెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడనుటకు సాధకమును గాదు. 55-63

(6) హే. పూర్వగ్రంథములలో మూలపురుషుడు అజిజగన్నాథుని ప్రాచీనరెడ్డి అని చెప్పి యుండగా నూతనగ్రంథమున హేమాద్రిరెడ్డి యని వ్రాయబడినది. నామరెడ్డి ఎఱ్ఱక్కసాని శాసనములలో నీపేర్లు లేవు.

స. బేతారెడ్డికిఁ బూర్వులు ప్రాచీనరెడ్డి మొదలగునా రున్నచూత్రమున బేతారెడ్డి మూలపురుషులకు భాగము లేదు. పై యుహానాతము నాలవవేడి చూచియున్న నీయాక్షేపము చేయరు. చేసిన సదిప్రతిజ్ఞాతాంశనిర్వాహకమును గాదు. 63-65

(7) హే. ఎఱ్ఱక్కసాని శాసనములలో బేతారెడ్డి గణపతివలన గౌరవింపబడినట్లు వ్రాయలేదు. బేతారెడ్డికిఁ బూర్వులపేర్లు విశ్లింపలేదు.

స. ఆ శాసనార్థము పరికిలించినచో నీయాక్షేపమున కవకాశముండదు. ప్రతివిషయము శాసనములో వ్రాయవలె నని నియమము లేదు. శాసనానుదాహృతవిషయముల నెన్నింటినో వీరు వ్రాసిరి. 65-80

(8) అ. వీని నన్నింటిని యావఁగా చెవ్వరెడ్డిగాఢ విశ్వాసపాత్రము గాదని తేటపడగలను.

స. బేతారెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడని సాధింప నుపక్రమించి యిట్లు వనంహారము చేయుట శాస్త్రసంప్రదాయవిరుద్ధము. 81

(9) అ. బేతారెడ్డి పై సంస్థావాళిపతులప మూలపురుషుడనునీహంకారము నిలువఁజూడదు.

స. దీనికై వీరుచూపిన పోతువులు నిరర్థకములు

82-83

(1) పే. వెలుగొట్టివారి వంశచరిత్రములో బేతాళనాయనికి కామా నాయుడు మొదలగువారు పుత్రులని వ్రాయఁబడినది. పల్నాటిపరచరిత్రములో బేతా నాయనికి దొడ్డనాయుడు పుత్రుఁ డని వ్రాయఁబడినది.

స. ఇది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుట నెట్లు చూచిన సాధింపదు. దామానాయుని కది నామాంతరము. 83-87

(2) పే. దామానాయనికి దొడ్డనాయుఁ డనియు మల్లనాయుఁ డనియు నామాంతరములను కల్పించియున్నారు.

స. దామానాయుని కెన్ని నామములు కల్పించినను నది బేతి రెడ్డి మూలపురుషతకు భంజకముకాదు. చరిత్రములం దొక్కొకనికి నెన్నెన్నియో నామము లగపడుచున్నవి. 90

(3) పే. దామానాయనికి మల్లనాయుఁ డని నామాంతర మంగీకరించినను ఎట్లక్కడవి కావనమునాటికి మల్లనాయునికి సంతానమే జనింప లేదు.

స. శాసనములలో వ్రాయమిచే తదభావము సిద్ధింపదు. 94

(4) పే. పుట్టినారమకొన్నను శిశువులై యుండురు. అట్టివారు 1182 లోపల జరిగినయుద్ధమునాటికిఁ బ్రాధులై యుండుట యసంభావితము.

స. ఆయుధము 1182 లోపల జరిగిన దనుసిద్ధాంత మనేక యుక్తిప్రమాణములచే నిరసింపఁబడి 1295 లోపలజరిగిన దని బహు ప్రమాణములచేతను యుక్తులచేతను స్థాపింపఁబడినది. 96-152

(5) పే. 1208 నాటికి జీవించియున్న దొడ్డనాయుఁ డెనెడుమల్లనాయుఁడు 1182 లోపలనే మృతినొందవలసినదురదృష్ట పట్టినది.

స. యుద్ధకాలము మాఱుటచే నీదురవృత్తి లేదు. 155

(6) పే. అనపోతకూదానాయకులు వెన్నమనాయుని నుండియు సింగభూ పతి దాచానాయుని నుండియుఁ దమకాసనగ్రంథములలోని ంభావినర్ణనము చేసినందున బేతిరెడ్డియుఁ దత్పుత్రులునుఁ బైసంస్థానాధిపతులభూర్వులు కారు.

స. వారలు తమప్రపితామహునినుండి పురుషత్రయమునే వర్ణించి యున్నారు. వీనిలో నెద్దియుఁ బ్రతిష్ఠితసాధకముగాదు. 95-96

ఇది యాక్షేపనమాధానసంగ్రహము.

శ్రీ రస్తు.

ఆంధ్రచరిత్ర దశమప్రకరణ విమర్శము.

చిలుకూరు వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమును వెలమవీరుల చరిత్ర మనునపముతో నుపక్రమించి 285 పేజీలో “పద్మనాయకుల జన్మకథన మెట్టిదైనను” అనువఱకు 16 పేజీలు వెలమవారికులములోఁ గొన్ని దోషము లున్నట్లు ప్రకటించినారు. ఉపక్రమమున “వెలమ వీరుల చరిత్ర” మని వెలమసామాన్యచరిత్రముగాఁ జూపినను, నుపసం హారమున “పద్మనాయకుల జన్మకథన మెట్టిదైనను” అని విశేష పర్యవసానము చేసినందునను జనఱకు పద్మనాయకు లగుదామానాయక ప్రభృతులచరిత్రము వ్రాసినందునను నింకఁ గొన్నిసందర్భములవలనను నీచరిత్రము పద్మనాయక వెలమచరిత్రమే కాని వెలమసామాన్యచరి త్రము గా దని తేటపడఁగలదు. కావున నిందు వ్రాయఁబడు దోష ములకుఁ బద్మనాయక వెలమలే లక్ష్యములుగా నుండఁగలరు.

ఇందుఁ గొన్ని దోషములు వారలయందుఁ బ్రయోగింపఁబడు చున్న వెలమ పద్మజ పద్మనాయకాది శబ్దములను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్ని వారలం గూర్చిప్రపంచించియున్న పద్మనాయకచరిత్రాదులను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్ని స్వమతిపరిణామమాత్రమును బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియునై యున్నవి. వీనిలోఁ బ్రథమాక్షేపము క్రిందివిధముగ నున్నది.—

“వెలమలు సంస్కారశూన్యులై శూద్రప్రాయులైన క్షత్రియ సంతతివారమనియు సచ్చాంద్రులమనియు చెప్పుకొను తెగలవారిలో నొక్కరుగ నున్నారు. ఈ తెగవారిని గూర్చినచరిత్రము సాంతముగ నిం దుఁదెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవఱ కైనను వివరించుట యావశ్యకముగఁ గానంబడుచున్నది. వెలమశబ్దము పెళ్లానై శబ్దము

నుండి పుట్టిన దని కొందఱు చెప్పుచున్నారు. వెళ్ళానై యనఁగా నీరు గట్టువారు వ్యవసాయకులు అని యర్థము. వర్తశబ్దభవము వెలమశబ్దమని చెన్నపురి రాజకీయకలాశాలయందు సంస్కృతోపన్యాసకులుగా నుండి కీర్తిశేషులైన యం, శేషగిరిశాస్త్రిలవారు శబ్దశాస్త్ర మనుతమగ్రంథమందు వ్రాసియున్నారు. దక్షిణహిందూస్థానములో వర్తశబ్దము నామములతుదను బెట్టుకొన్నవారు పల్లవులు కదంబులు చాళుక్యులు మొదలగువారుగ నున్నారు. పై కలాశాలయందు శేషగిరిశాస్త్రిలవారికిఁ బూర్వ మాపనియందే యుండిన ఆపర్థుగారు పల్లవులే వెలమ అని వ్రాసియున్నారు" అని.

దీనిపై నిది విచారింపవలసియున్నది. వెలమశబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను ఎన్నియర్థములను బోధించినను వర్తశబ్దభవ మనుటను పద్మనాయకబోధకం బగుటను నేమైన నాటంకపఱచునా? ఆటంకపఱచినన్నచో, దత్తప్రకారం బెద్దియో యగపఱచుట యావశ్యకంబు. కానిచో నేలయూపుభాశ్రమము? వర్తశబ్దభవ మగు వెలమశబ్దము పద్మనాయకబోధక మగుటను వెళ్ళానై శబ్దభవ మగునది స్వాభిమతార్థబోధక మగుటను వారంగీకరించిన యట్లే కదా? అని.

ఇదిగాక శబ్దములు కొన్ని సమానానుపూర్వ్యులై యుండినను భిన్నభిన్నధాతునిష్పన్నంబులై యుండును. ద అనుశబ్దము దాధాతువునుండియు దోధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. కృత్ అను శబ్దము కృష్ణధాతువునుండియు క్రూధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. దానంజేసి వాని కర్థభేదము గూడఁ గలదు. అయినను బ్రకరణాదిసందర్భోచిత మగునర్థమే గ్రహింపఁ బడుచుండును కాని యప్రకృతానుచితార్థము గ్రహింపఁబడదు. విష్ణుసహస్రనామములలోని శ్రీదః అనుదానికి శ్రీని భంగపఱచువాఁ డనియు ప్రియకృత్ అనుదానికిఁ ప్రీతిని భంగపఱచువాఁ డనియు నర్థము చేయుట హరిశబ్ద మనేకార్థక

మని హరివంశే అనుచోట కప్పను కోతిని గ్రహించిన ట్లనుచితం బగును. కదా! అట్లు వెలమశబ్ద మనేకార్థక మని పద్మనాయకుల ప్రస్తావమున నీగుగట్టువా రనునర్థముఁ దీసికొనుట యనుచితం బగు ననుట తెల్లము. లేనియర్థము పొనఁగింపఁ జూతమన్నఁ బొసంగడు. ప్రత్యక్షప్రమాణవిరుద్ధం బగుప్రమాణాంతరము దుర్బలము. ఏనాఁడో యెవఁడో యట్టివాఁ డుండు నని యూహించుట నిలువఁ జాలనిదియునతి ప్రసక్తంబును. కావున వెలమశబ్దమున కపార్థముకల్పించి పద్మనాయ కకులమునందుఁ గళంకమారోపించుటకు వలనులేదు. ఈపక్షము నిర్వహింపదనియే కాబోలు రావుగారు దీనిని విడనాడి మార్గాంతరము ననుసరించిరి. ఆమార్గ మిటు లున్నది.—

“శబ్దవృత్తియెటులుండినను వెలమవారును కస్తువారివలెమి / శ్రాతివారని చరిత్రము వేనోళ్ళఁ జాటుచున్నది. చరిత్రమునందు రెడ్లకును కస్తువారికిని వెలమవారికిని సంబంధములు గానంబడుచున్నవి. ఇంతమాత్రముచేత నీమూడు తెగలవారు నొక్కతెగలో నుండి యేర్పడినారని చెప్పటకును సాధ్యపడదు. ఈమూడు తెగలకు జన్మస్థానములు గొల్లజాతులును పల్లెజాతులును నై యున్న వని చరిత్రమందు దృష్టాంతము లనేకములు గానం బడుచున్నవి. ఆంధ్రసామ్రాజ్య విజృంభణకాలమున యదునృప్తి భోజాంధకు లనెడుగొల్లజాతివారికిని యవనశకపహ్లావాదులకును గలిగినసమ్మేళనమున నూత్నరక్త మీజాతులయందుఁ బ్రవహింపఁగా వీరలు విజృంభించి గంగాతీరము మొదలు కొని కన్యాకుమారివఱకుఁ గలదేశములను వేర్వేలుకాలములందు వేర్వేలుగృహనామములతోఁ బాలించుచు వచ్చిరని చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని.

రావుగారు మొదటియాక్షేపమును స్థాపింపక జాతి వచ్చుటయు నీయాక్షేపమునఁ బేరు నూరును చెప్పక “చరిత్రము వేనోళ్ళఁ జాటుచు

న్నది. చరిత్రమునందు... గానం బడుచున్నది. చరిత్రమునందు దృష్టాంతము లనేకములు కానంబడుచున్నవి. చరిత్రము సాక్ష్యమిచ్చుచున్నది” అనిచరిత్రపదమును బేర్కొనుటయుఁ జూడ “విషం భవతు వా మావా ఫటాటోపో భయంకరః” అనున్యాయము ననుసరించి ప్రమాణము సున్నయైనను నెన్నియో ప్రమాణము లున్నట్లు సామరజనమనోవ్యామోహము గాఁ జరిత్రపదము నలుమాఁజూన్పత్తి పెట్టి మనసున నున్న మాలిన్యమును బయలుపఱచి రని తోఁపించుచున్నది. కాదేని దానిపే రెద్దియో యేపండితునిచేత వ్రాయఁబడినదో యేప్రమాణము ననుసరించి వ్రాయఁబడినదో యింనుకైనను వ్రాయుదురు. ఒకవేళ గ్రంథవిస్తరభీతితో వ్రాయ నవకాశము లేమినో వ్రాయుట యనావశ్యక మని తోచియో వ్రాసినారు కా రనుకొంద మన్నను, అట్లనుకొనుటకు వీలు లేదు. శ్రీనాథుఁడు మొదలగు పెక్కుండ్రుకవులచే వేఱువేఱు గ్రంథములమూలమున విశ్వవిఖ్యాతంబు గావింపఁబడిన పల్నాటివీరచరిత్ర మంతయు నోషికతో నొకప్రకరణముగ వ్రాసిన మహానుభావులకుఁ జరిత్రము వేరు వ్రాయుటయందు గ్రంథవిస్తర భీతి గాని య దేపనిగఁ గూర్చుండినవారి కవకాశము లేమి గాని యడ్డములైయుండు నన్న విషయ మెవరును విశ్వసింపరు. ప్రసిద్ధులందు దోషారోపము సేయ నమకట్టినప్పుడు దానికిఁ గావలసిన సాధనసామగ్రి ప్రదర్శించుట యత్యంతావశ్యక మనుట లోకవిదితము. కాన ననావశ్యక మని యెంచ నవకాశమును లేదు. ఇట్టిస్థితిలో వీరు మానధారణము చేయుట పైన్యాయమునే స్మరింపఁ జేయుచున్నది.

ఇప్పటిచరిత్రగ్రంథకారులకుఁ గొందఱకు నేనాఁడో మరణించి మట్టిలోఁ గలసిపోయినవారిని లేవనెత్తి యశ్రుత దృష్టపూర్వములగు శౌర్యుడై ర్యాదిలోకోత్తర గుణగర్వములతో వారల నలంకరించుటయు

నుత్తమ స్థితిలో నున్న యిప్పటివారిని వినని కనని దూషణములచే నధః కరించుటయు నైజంబై కనుపట్టుచున్నది.

ఇక వెనుక పేజీలో “ఈతెగవారిని గూర్చి చరిత్రము సాంతముగ నిందుఁ దెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవఱకైనను వినరించుట యావశ్యకముగఁ గానం బడుచున్నది” అని వ్రాసిసగ్రంథముచే వారు ప్రమాణములు దెలుపుటకు సాధ్యపడకపోయినను దోషము లారోపించుట యావశ్యకముగ నున్నది అని స్వాభిప్రాయమును దేటపఱచినారు. ఇదిగాక యీ పేజీ ఫుట్నోటులో “వీరిని గుఱించి సాంఘిక చరిత్రము (ఎన్నఁడో తీరిక కలిగినపుడు) వ్రాయఁబడు” నని వ్రాసినారు. కాఁబట్టి పై యాక్షేపములు చేయుట సరి గా దని యనవత్తురు. అట్లనరాదు. కేవలము పరహృదయానందసంధాయకులగుసజ్జనుల కిది ముఖ్యధర్మంబై యైన నుపపత్తిప్రదర్శనమున కవకాశ మెప్పుడు గలుగునో అప్పుడే లూపనికిఁ బూనుట సముచితంబుగదా!

ఇప్పుడు వారి మనసునఁ బెట్టుకొన్న చరిత్రం బెద్దియై యుండునో మనము కొంచె మరసి చూతము.

చరిత్రములు మహర్షి ప్రణీతములు మహాకవినిబద్ధములు దేశ సామాన్యచరిత్రములు స్థానికచరిత్రములు మొదలుగా ననేకరూపములై యున్నవి. వీనిలో స్థానికచరిత్రములు శాసనాది ప్రమాణసహకారమున్ననే గ్రాహ్యంబులు. దేశచరిత్రంబులు నింతియే. వీరభద్రరావుగారు గూడ 12 వ ప్రకరణము మొదటిపేజీలో “స్థానికచరిత్రములోని విషయము లన్నియు పరమసత్యములను గా మనమెంత మాత్రమును భావింప రాదు. అయ్యవి యవిమర్శపూర్వకముగాఁ బ్రజలచేఁ జెప్పుకొనఁబడునట్టిగాధలను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవి.” అని వాని కగ్రాహ్యతం జెప్పినారు. కాన వానివిషయ మెత్తఁ

బనిలేకు. వెలమవారలను గుఱించి మహర్షిప్రణీత పురాణాధీశుని సాక్షి ప్రమాణములు దుర్లభంబు లని తోచెడిని. ఇక మహాకవినిబద్ధప్రబంధములు తత్కవి ప్రామాణికతనుబట్టి విశ్వసింపఁబడు. వానియందీపన్ననాయక వెలమలవృత్తాంత మెట్లు చెప్పఁబడినదో చూడవలసియున్నది. శాస్త్రురహస్యవేత్తయై జగత్ప్రసిద్ధి గన్న శ్రీనాథమహాకవి తనభీమఖండమున—

“ఉ. తైటభద్రై త్యవైరిపదకంజమునం చుదయంబు నొందె మి
న్నేటికి భూతధాత్రీకిని నెంతయు నచ్చినతోడఁబుట్టువై
హాటకగర్భముఖ్యనిఖిలామరమాళిమహామణిప్రభా
పాటలవర్ణ మైనయొక పావనవర్ణ ముద్దీప్తసంపదకం.”

“వ. అష్టాష్టావంశంబునఁ గంసాసురవిధ్వంసిచరణవల్లవంబు దనకుఁ బుట్టినిల్లుగావునఁ గారణగుణసంక్రమంబునం బోలె జామరతోమరచ్చుతధనుఃఖడ్గాదిచిహ్నోపశోభితంబై చదలేటిసిటివలని సోదరీయన్నహలభంబులుంబోని పావనత్వశుచిత్వగాంభీర్యమాధుర్యంబులు చరితమనస్సర్వభావనచనంబుల ధరియించి పైదోడుం బొదివి విశ్వవిశ్వం భారాక్షీడంబు తనకు వినిర్చినపరమమౌంతి యంతరంగంబున సంతరించి నిఖిలప్రపంచమునకు నాధారంబై ప్రవర్తిల్లె. అందుఁ బద్మనాయకులను వెలమ లనఁ గమ్మ లన సరిన గ్లనఁ బంట గ్లన బహుప్రకారశాఖోపశాఖాభిన్నంబు లయినమార్గంబులఁ ద్రిమార్గగంగాప్రవాహంబునుం బోలె గోత్రంబు లెన్నియేనియు జగత్ప్రవిత్రంబు లై ప్రవహించుచుండ పంటమహాన్వయంబు” అని వ్రాయఁ బడినది.

ఇందు “పావనపంశము అష్టాష్టావంశంబున జగత్ప్రవిత్రంబులై” అని వ్రాయఁబడియుండుటవలనఁ బై శాఖలవారియందు రావుగారాలోపించినకళంకమున కవకాశంబు లేదని లేటపడుచున్నది. వాస్తవ

వమునఁ బద్మనాయకకులము నానాజాతిసంక్షేప్త మును యుండినచో నక్కవిరా జిట్లెల యసత్యములు వ్రాయును? కవు లెంతటివార లైనను ద్రవ్యలోభమున నట్లులు వర్ణించుట స్వాభావిక మని యనుకొ నుటకు వీలులేదు. పంటవారి కంకితముగాఁ జేయుచున్న కవి యొక వేళ వారివలన ధనము నాశించి యుండు ననుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యవస్థ్యులగుపద్మనాయకులవలన నపేక్షించినాఁ డనుకొనుటకు వీలులేదు కదా! ఇట్లుగునపుడు వస్థ్యులగు పంటవారిని క్రిందుపఱచి యవస్థ్యులగు పద్మనాయకులను మొదటఁ జెప్పటచే వారియం దభ్యర్చి తత్వం బపరిహార్య మని తేటఁపడగలదు. ఇందువలన శ్రీనాథ కవిరాజు వారివీరివలె ద్రవ్యైకాభిలాషియై యసత్యవాది కాక సత్య మునే పురస్కరించి వర్ణించువాఁ డని స్ఫుట మగుచున్నది. ఇదిగాక రెడ్లకుఁ బద్మనాయకులకుఁ బ్రబలనైర మని రావుగారు బలుతావుల వ్రాసిరి. పంటవారి యాస్థానమున నున్న శ్రీనాథకవి వారికి విరోధు లగు పద్మనాయకుల సభాకరింపక ముందు వర్ణించినందునఁ బద్మనాయ కులు కష్ట మొదలగు నితరశాఖలవారికన్న నుత్కృష్టు లని యీ గ్రంథ కారునియభిప్రాయము గ్రహింపఁదగి యున్నది. వీరభద్రరావు గారు తమకృష్ణరాయలచరిత్రము 13 వ ప్రకరణము 121 వ పేజీన కృష్ణరాయఁడు దానీపుత్తుఁడు కాఁ డని స్థాపించునపుడు “ ఇంతియ గాక కృష్ణరాయాస్థానకవులలో నొక్కఁ డగునందిత్తున తనపారిజా తాపహరణగ్రంథము ప్రథమాశ్వాసమున,

క. ఆనరసమహిమహిళా

జానికిఁ గులసతులు పుణ్యచరితలు తిప్పం

బానాగాంబిక లిరువురు

దానవదమనునకు రమయు + ధరణియుఁ బోలెఁ.

...నాగాంబిక దాసీయువతియే యైనయెడలఁ గులాంగన యనియుఁ బవిత్రచరిత్రము గలదనియుఁ దిమ్మనార్యుఁ డేల యసత్యోక్తులు పలుకును" అని వ్రాసి యున్నారు. అట్లు పద్మనాయకులు పలుజాతుల నుండి గలిగిన తెగవారై యై యుండినయెడలఁ బావనవర్గ మనియుఁ బుణ్యవంశ మనియు జగత్పవిత్రగోత్రము లనియు శ్రీనాథమహాకవి యేల యసత్యోక్తులు పలుకును? అని పై న్యాయసామ్యమును బట్టి మనము నిర్ధారించుకొనఁ దగియున్నది. ఇదిగాక యింకొక విశేషము. తిమ్మనామాత్యుఁడు రాయలవారి యాస్థానకవి యని రావుగారే వ్రాసియున్నారు. అట్టివాఁ డొకవేళఁ బోషకప్రభువు లందుఁ భక్తిచేతనో వ్యతిరేకముగఁజెప్పినచో జీవనభంగము కలుగునన్న భయముచేతనో యట్లు చెప్పియుండు నని యనుకొనుటకు వీలున్నది. అట్లయినను రావుగారి కక్కవి చెప్పినవాక్యముగూడఁ బ్రమాణమైనపు డట్టివెవ్వియు లేని శ్రీనాథమహాకవి పద్మనాయకులను బైవిధముగఁ జెప్పియుండుట ప్రమాణ మగుననుటకు సంశయ ముండదు గదా!

ఇదిగాక రావుగారిచేఁ బ్రమాణముగా నెన్నఁబడుచున్నవల్నా టివీరచరిత్రమునఁ గార్తవీర్యనిసంతతివాఁడను క్షత్రియుఁ డయినయ నుగురాజు తనమంత్రియై వెలమయైన రేచర్లదొడ్డనాయనికుమారునిఁ బెద్దనను దత్తపుత్రునిఁగా స్వీకరించె నని నుడవం బడినది. ఇందు వలన వారు క్షత్రియసంబంధసముచితప్రాశస్త్యము గలవారై యుండి రని యెట్టివారికిని దోషకపోదు. ఒకవేళ వర్ణ్యలప్రాశస్త్యమునకై కవి క్షత్రియుఁడు కాకుండినయనుఁగురాజును క్షత్రియుఁ డనియో యాత నిచే స్వీకరింపఁ బడనిపెద్దనను స్వీకరింపఁబడినాఁ డనియో వర్ణించి యుండు ననుకొందమన్నచో యుద్ధమున కాయారాటలు వచ్చియుండి రనువిషయముగూడ ప్రశంసావాదమైయే యుండవలసివచ్చును. ప్రతాపరుద్రవీరభల్లాణాదులచే యుద్ధకాలనిర్ణయము చేసినమన రావుగారపుడు

మానధారణము గలిగి యుండవలసి వచ్చును. కాన నాచారి ననుసరించుట తగదు.

ఇదిగాక సోమదేవరాజీయములోఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు సభాసదులను గూర్చి పలికినట్లుగా నీక్రిందివాక్యములు వ్రాయఁబడినవి. “ఆరాజు హర్షించి మనంబున విచారించి యిట్లనియె. గణపతిమహారాజు నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వ మిచ్చుటంజేసి బహునాయకంబై యున్నయది. బహునాయకంబు సనాయకంబు నెక్కసరియే కావున నాయకత్వంబున కుత్తమవంశజాతులే కాని యితరజాతులవారర్హులు కారు. మఱియు నెక్కమాటఁ జెప్పెద. మానధనులును నీతివివేకసంపన్నులును గాంభీర్యసముద్రులును మంత్రవివేకదక్షులును స్వామిహితానుచరులును సచ్ఛూద్రులును నైపద్దనాయకులు నాయకత్వంబునకుఁ దగుదు రని సభాసదులతోఁ బట్కిన వారు రాజు వివేకంబునకు హర్షించి ” అని.

ఇందు “నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వంబు లిచ్చుటం జేసి” అనుటవలనఁ బూర్వమున్న నాయకులు నానావర్ణములవా రనియఁ దద్వ్యతిరేకముగఁ బద్మనాయకు లేకజాతీయులనియు “ఉత్తమవంశజాతులే కాని యితరజాతులవా రర్హులు కారు ” అనుటవలనఁ బూర్వమున్న నాయకు లుత్తమవంశమువారు కారనియుఁ బద్మనాయకు లుత్తమవంశజు లనియు నేర్పడుచున్నది. ఇదంతయు సచ్ఛూద్రులయినపద్మనాయకు లనుటచే బలపఱుపఁ బడినది. ప్రతాపరుద్రుఁడప్పటిపద్మనాయకులస్థితిని జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా యట్లు చెప్పియుండును. శాస్త్రజ్ఞులగు తత్సభాసదులు పద్మనాయకులయందంతమును జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా పద్మనాయకుల కులప్రాశస్త్యమును గనిపెట్టిపలికినరాజువివేకమునకు హర్షించియుండును. ఇప్పటివారికన్న వారి కీవిషయము చక్కగఁ దెలిసియుండుననుటకు సందేహముండదు కదా.

ఇట్లు భీమేశ్వరపురాణము పల్నాటిచరిత్రము సోమదేవరాజీయము పద్మనాయకులు సత్కులీను లని చాటుచున్నవి. ఈశ్వరికర్తలు పద్మనాయకులయాస్థానకవులు గాని వారిప్రేరణమున గ్రంథములు వ్రాసినవారు కాని వారివలనఁ బ్రతిఫలమును గోరి ప్రశంసించినవారు కాని కారనుట తెల్లము. రాయలవారియాశ్రితులైన కవులు వారిప్రేరణమున వ్రాసినగ్రంథములు ప్రమాణము లైనపు డివి కాకపోవు గదా ! ఇట్టిమహాకవుల గ్రంథములసంవాదంబును బడసి పద్మనాయకులయాస్థానకవులచే వ్రాయఁబడిన భానుమతీపరిణయవాసవదత్తా పరిణయాదిగ్రంథములు ప్రమాణము లగునన్న విషయము వ్రాయుట యనావశ్యకము. ఇంతియకాదు. రావుగారు కృష్ణరాయలు దాసీపుత్రుఁడుకాఁడని సాధించునపుడు తత్సహోదరుండగు నచ్యుతదేవరాయలు శ్రీవాయించినశాసనములోని “తిప్పజీనాగలాదేవ్యోః కౌసల్యాశ్రీసుమిత్రయోః” అనువాక్యమును బ్రమాణముగా నెత్తికొన్నారు. అట్లు వీరివూర్వులైన పండితప్రభువులు రచించినగ్రంథములు వ్రాయించినశాసనములు నెన్నియో ఏతద్వంశప్రాశస్త్యముఁ దెలుపుచున్నవనుట లోకవిదితము. సర్వజ్ఞసింగభూపతి తన రసార్ణవసుధాకరమున, “తస్య సాదాంబుజా జ్ఞాతో వర్ణో విగతకల్తమః” అనియు నామిరెడ్డి తనశాసనమున “శ్రీమత్పద్మజపాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యర్చితాదుద్భూతే విపులేకులే” అనియు, ఎఱ్ఱిక్కతనశాసనములో “నిత్యస్తుత్యాచ్చరణకమలా ద్వేదవిద్భి ర్మహద్భిః తుర్యం వర్యం సమజని కులమ్” అనియు మాదానాయఁడు తనశాసనములో “విష్ణో స్తచ్చరణాద్విజిష్ణు రుదభూ ద్వర్ణో గుణార్ణోనిధిః” అనియు వ్రాయించియున్నారు. ఇయ్యవి వీరికుల ప్రాశస్త్యమును జెప్పుచున్న వనుట విపరింపఁబనిలేదు. ఇట్లు రేచర్లమాధవరాయాది ప్రణేతములగు చంద్రికా పరిణయము మున్నగుగ్రంథములును రేచర్లగోత్రులు గాక తక్కిన

దేబ్బదియాలుగోత్రములపద్మనాయకులు రచియింపించినయిందుమతీ
వరిణయాదిగ్రంథములును బద్మనాయకులు పవిత్రాస్వయు అని నుడువు
చున్న పనియుఁ బైఁ బేర్కొనం బడినశ్రీనాథాదిమహాకవిగ్రంథసం
వాదంబునం జేసి యవి ప్రమాణకొటి నధిరోహించు ననియుఁ జెప్పటకు
సంశయ మెట్టివాఁకిని గలుగదు.

ఇట్లుండఁగా రావుగారు “ చరిత్రము వేనోళ్లఁ జాటుచున్నది
చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని మొదలుగాఁ జెప్పినచరిత్ర
మెద్ది యైయుండు నన్నసంశయము మఱింత ప్రబలుచున్నది.

ఇక నేమైనఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మియుటులు వ్రాసి
యుందురేమో యని విచారింపఁగా నవియుఁ దీసికొన వీలులేదు.
వీరు తమకృష్ణరాయవిజయములో 13 వ ప్రకరణమున 119 వ పేజీలో
“ శ్రీకృష్ణ దేవరాయఁ డుత్తమక్షత్రియుఁడు గాక దాసీపుత్రుఁ డను
నుద్దేశ్యముతోఁ దదనుగుణ్యము లగుకథలు గల్పింపఁబడి సత్యత్వ
మును దెలిసికొనెడుసందర్భమునఁ జరిత్రకారులకు వేసటం బుట్టించు
చున్నవి. మనదేశములో సత్యవంతము లగుచరిత్రములను వ్రాయు
నభ్యాసము లేనికారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాథలను బురస్కరించు
కొని మనము చరిత్రములను వ్రాయఁ బూసినఁ బెక్కుఁడోషములుండక
మాన ” పనియు “ గ్రంథస్థనిదర్శనము లుండఁగా నయ్యవి విశ్వ
సింపక పుక్కిటిపురాణగాథలతోఁ బెనఁగులాఁడుట యెల్ల నజచేత
లోనివెన్నముద్దను విడచి మోచేయినాకుటవంటిది కాదే ” యనియు
వ్రాసియున్నారు. కానఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మి యిటులు వ్రాసి
నారనుకొనుటకు వీలులేదు.

ఒకవేళ కృష్ణదేవరాయలవిషయములో వారివంశీయులు
వ్రాసింపిన శాసనములు తదాస్థానకవులు వ్రాసినగ్రంథములు వానికి
సంవాదములుగా నున్నకొన్నిచరిత్రములు ప్రమాణములుగా నెది

కొని తద్విరుద్ధముగా, బ్రకటించినచరిత్రములు పుక్కిటిపురాణగాధల ననుసరించిన వని నిరసించినవీరభద్రరావుగారు పద్మనాయకుల విషయములో నుదాసీను లగుశ్రీనాథాదిమహాకవులచే స్వతంత్రముగా వ్రాయఁబడినభీమఖండము మొదలగువానిలో నొక్కదాని నైన నెత్తికొనక యేతద్వంశీయులచే వ్రాయఁబడినశిలాశాసనములను గ్రంథములను జూడక ఏతదాస్థానకవులచే వ్రాయఁబడిన వాసవదత్తాపరిణయాదులను జదువక పుక్కిటిపురాణములను నమ్మియే “యీమూఁడుతెగల వారికి జన్మస్థానములు గొల్లజాతులు పల్లెజాతులునై యున్న ” వని వ్రాసియుండినచో “గ్రంథస్థునిదర్శనములుండఁగా...మోచేయినాకుట వంటిది కాదే ! ” అని వారిచే వ్రాయఁబడినన్యాయము వారిమెడను బడక తీరదు కాఁబట్టి రహస్యముగ వారిచెవికిమాత్రము సోఁకు నట్లు వేనోళ్లఁ జాటుచు నాత్యుమిచ్చుచున్న (పేరులేని)చరిత్రమెద్దియో యెంతచూచినను గోచరింపక యున్నది. వీరంతగుట్టుగఁ జెట్టుకొన్న చరిత్రము పేరు తెలియక పోయినను అది యప్రామాణిక మని నిశ్చయింప నొక దారిమాత్ర మగపడుచున్నది. అదియెద్దియన. వీరాచరిత్రమున “ యదువృష్టిభోజాంధకు లనియెడు గొల్లజాతివారికిని యవనశక పిష్టావాదులకును గలిగిన సమైక్యమున ” అని యుండినట్లు వ్రాసినారు. యదువృష్టిభోజాంధకులు గొల్లజాతి వారని యెచ్చటను గానంబడదు. మఱి యేమనిన భాగవతసవమస్కంధమునఁ జంద్రవళము రాజులను జెప్పనపుడు,

“శ్లో. యయాతే జ్యేష్ఠపుత్రస్య యదోర్వంశం సరస్వభ
వన్యయామి మహాపుణ్యం సర్వపాపహరిం సృణామ్
యదో సృహస్రజి త్కౌము ర్నలో రిపు రితి శ్రుతాః
చత్వార న్సూనవ స్తత్త్రీ శతజ త్పృథమాత్మజః
...తస్య పుత్రీశతం త్వసీ ద్వృష్టిజ్యేష్ఠం యతః కులమ్

మాధవా వృష్ణయో రాజ్ యాదవా శ్చేతి సంజ్ఞితమ్
 ...భజమానో భజ ద్వివ్యో వృష్ణి ర్దేవావృధోం భజః
 సాత్వతస్య సుతా సప్త మహాభోజ శ్చ మారిష
 మహాభోజోఽతిధర్మాత్తా భోజా ఆసం స్తదస్వయే
 అంధకస్య సుతా రాజ్ చత్వారః పృథువిక్రమాః
 కుకురో భజమాన శ్చ శుచిః కంబళబద్ధిషః.

అని మొదలుగాఁ జెప్పబడినది. తద్వ్యాఖ్యలం దీక్షణపటి శ్లోకము
 క్రింద “అంధకా ఏతే వృష్ణయ ఇత్యపివ్యవహృతాః ” అనివ్రాయఁ
 బడినది. శ్రీవిష్ణుపురాణాదులందు నిట్లే చూపట్టుచున్నది. కాని యొక
 చోటనైనను యదువృష్ణిభోజాంధకులు గొల్లజాతివా రని కానం
 బడదు.

ఇట్లుండఁగా యదువృష్ణ్యాదులు గొల్లజాతివా రని యేపండి
 తుఁడు వ్రాసెనో యేప్రమాణము ననుసరించి వ్రాసెనో పురాణేతిహా
 సాదివిరోధము నెల్లు పరిహరింప నెంచెనో ఘోషక యున్నది. ఒకవేళఁ
 బామరులగు కొందఱు గొల్లలు శ్రీకృష్ణుండు గొల్లవారియిండ్లలో వసి
 యించుటం జేసి మేఘు యాదవుల మని చెప్పుకొనుచుందురు. అట్టి
 వాని నేమైన నమ్మి యాచరిత్రమున నెల్లు వ్రాయఁబడి యుండునేమో?
 అటులైతఁచోఁ బైని పేర్కొనం బడిన మహాకవిప్రబంధ శిలాశాసనా
 దుల నెల్ల దిగఁగ్రోచి యంత విమర్శములేక వ్రాసినచరిత్రమును
 బురస్కరించుకొని రావుగా రిట్లు వ్రాయుట “గ్రంథస్థములగు
 నిదర్శనము లుండఁగా ... మోచేయి నాకుటవంటిది కాదే? ”
 అనుస్వోక్తవ్యాయము ననుసరింపక తీరదు. ఇందువలననే 3-4
 ఆక్షేపములు నిరస్తంబు లగును.

మూఁడవయాక్షేపము. “వెలమవారు కమ్మవారు నామాం
 రములను రెడ్డి యనుబిరుదవాచక పదము చేర్చుకొని వ్యవహరింపఁ

బడుచు వచ్చినను, రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్థులుగ నుండుచు వచ్చిరి. కమ్మవా రికిని గొండవీటిరెడ్లకును బద్ధనాయక వెలమలకును జరిగినయుద్ధములు చరిత్రమున సుప్రసిద్ధములుగా నున్నవి. దుర్జయవంశజులు పల్లవులయి నట్లు రాజరాజయొక్క శాసనములో “రెడ్డికులకాలపల్లవరాయ ఇతి ప్రావయశో ఖ్యాః” అని రెడ్డికులమునకు యమునివంటివాఁ డయిన పల్లవరాయఁ డని చెప్పఁబడి యుండుటచేత స్పష్ట మగుచున్నది. ఆరాజరాజయొక్క పై శాసనములో “ధాత్రీపతిత్వం భువిదుర్జయశ్చం వర్తాంతనామాపి నరేంద్రచిహ్నమ్” అని నరేంద్రచిహ్న మైన వర్తబిరుదమును వహించెడివాఁ డని చెప్పియుండుటచేతఁ బైనఁ బేర్కొనఁబడిన పండితుల యభిప్రాయములు సరియైన వేమో యని తోచుకొనఁబడు. మఱియు నామాంతమున వర్తశబ్దము గలవారు శూద్రక్షత్రియు లని పై శ్లోకము వేనోళ్ళఁ జాటుచున్నది.” అని వ్రాయఁ బడియున్నది.

ఈయాక్షేపమునకుఁ బ్రస్తుతు లగు వెలమవీరులం దన్వయము క్రిందిరీతిగ నున్నది. రాజరాజశాసనమున రెడ్డికులమునకు యముని వంటివాఁ డైనపల్లవరాయఁ డుండె నని చెప్పినందున రెడ్లకు విరోధులు పల్లవులని యేర్పడుచున్నది. వెలమలు రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్థులై యుండిరిని చరిత్రములలో నుండినందున ఆపద్ధుగారు పల్లవులే వెలమ లనిచెప్పట సరియైన దగుచున్నది. ఇట్లు పై శాసనమున దుర్జయనివంశ జులు నామాంతముల వర్తబిరుదమును బెట్టుకొన్నవా రని చెప్పఁ బడినది కూడ వర్తశబ్దభవము వెలమశబ్ద మని శేషగిరిశాస్త్రిల వారు చెప్పటకు నిదర్శనమగుచున్నది. అని. ఇందువలన వెలమలు పల్లవులనియు వర్తశబ్దము నామాంతమునఁ బెట్టుకొన్న శూద్రక్షత్రి యులనియు ఫలితార్థము తేలగలదు. ఈకల్పనము సాహసైకశరణము గా నున్నది దుర్జయవంశజులలో నెవఁడో రెడ్డికులవిరోధి

యగుపల్లవరాయఁడు కలఁ దన్నమాత్రమున నావంశజులు పల్లవులగుటయు వెలమవారు రెడ్డికులమునకు విరోధులు గానుండి రనుటను బట్టి వారు పల్లవులలోఁ జేరుటయు దురూహముగ నున్నది. కమ్మవారును రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్ధులై యుండి రని వారేవాసి యన్నారు కదా ! అట్టికమ్మనా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము గాక వెలమవారు మాత్రమే యెటులైరో తోఁపక యున్నది.

ఇట్లు దుర్జయవంశజులు నామాంతమున వర్తశబ్దముఁ దెచ్చి పెట్టుకొని యుండి రని చెప్పటచేత వారే వెలమ లని ప్రత్యభిజ్ఞ చేసి యన్నారు. చాళుక్యులు కదంబులు నామాంతమున వర్తశబ్దమును పెట్టుకొన్నవా రని చెప్పినరావుగారు వా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము కాకుండ నెట్లుచేసిరో తోఁపక యున్నది. ఇదియొకటి. వెలమశబ్దమునకుఁ బ్రకృతియైన వర్తశబ్దము జాతిక్షత్రియుల నామాంతముల శాస్త్ర సిద్ధమైయున్నది గాక పల్లవులు మధ్యను దెచ్చి పెట్టుకొన్న వర్తశబ్దమే యని నిశ్చయించినారు. దీనికిఁ బ్రమాణము చూపఁజాలరు. కాని ముఖ్యము లగు వర్తశబ్దములు రెం దున్నపుడు ముఖ్యమును వదిలి యముఖ్యము నాశ్రయించుట శాస్త్రయుక్తులకు దూరముగదా !

ఇదిగాక యీశాసనమునుబట్టి దుర్జయవంశజులు పల్లవులై వారు వెలమలై యుండిరని వీరియూహ సరియైయుండనేని రాజరాజనాటికి వెలమలు వర్తాంతనామములు గలిగియే యుండిరనవలయు. అట్లగునపు డక్కాలపు వెలమలు నంతకుఁ బూర్వపు వెలమలు వర్తాంతనామములతో న్యవహరింపఁబడుచుండవలెను. అట్లులేదు. రాజరాజపదు నెకండవతతాబ్దమువాఁడు. నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి ప్రవీతామఁడుఁడగు మంజరాజు తద్వంశ మూలపురుషుఁ డగు భీమరాజు బేతాళనాయని నుండి హేమాద్రి రెడ్డి వఱకుఁ బదితరములవారు శాసనగ్రంథములందు వర్తాంతనామములు గలవారుగాఁ జూపట్టరు. అట్లగునపుడు వారే

వీరనువ్రత్యభిజ్ఞ యెటులు గలుగును? కాన నీకల్పనంబు సామాన్య శరణం బని వక్కాణించెదను.

ఇంకొకవిశేషము. నామాంతుమున వర్తశబ్దము గలవారు శూద్రక్షత్రియులని పై శ్లోకము వేనోళ్ళ జాటుచున్నదట. ధర్మశాస్త్రములం దట్టివారు క్షత్రియు లనియే యున్నది కాని శూద్రక్షత్రియు లని లేదు. పైశ్లోక మీయర్థమును బోధించునేమో వారు మఱియొకసారి పరిశీలించవలసి యున్నది. ఇదిగాక శూద్రక్షత్రియులనుట యుపపన్నంబు గాదు. శూద్రత్వము క్షత్రియత్వము విప్రతిషిద్ధధర్తంబులు. అయ్యవి యొక్కచోట నుండవు. తత్త్వచంద్రికలో చిదచిద్విశిష్టబ్రహ్మమునకేతవ్యము చెప్పెడువారిమతముపై “నాద్యః ఏకత్వాసిద్ధేః సహివిశేషగవిశేష్య తత్సంబంధానాం త్రయాణా మేకత్వం సంభవతి శూద్రో యం బ్రాహ్మణ ఇతివ ద్విప్రతిషేధాత్ ” అని వ్రాయఁబడినది. అట్లు శూద్రత్వక్షత్రియత్వములు గూడ విప్రతిషిద్ధధర్తంబు లగుటం జేసి యొకవ్యక్తియం దుండఁజాలవు కదా!

నాల్గవయాశ్లేషము. “ప్రాచీనశాసనముల వెలమశబ్ద మెచ్చట నైనఁ గలదా యని విచారింపఁగా మొదటి కుళోత్తుంగచోడచక్రవర్తి కుమారుఁ డైన రాజరాజచోడగంగుచే వ్రాయంపఁ బడిన ‘శ్రీశాసనములో’ (వెలమనూళ్ళు) లను నొకతెగవారు తెలికతెగవారిలోఁ గల రని కనుపట్టుచున్నది. తాము సహస్రశాఖాస్వయగోత్రుల మనియు మనుకులక్షత్రియుల మనియుఁ దమశాసనములలోఁ దెలికతెగవారు చెప్పకొనుచున్నారు. ఏది యెట్లు లున్నను వెలమవారెల్లరు నొక్కతెగలోనివారు కారు. ఇట్లే రెండుకూడ నొకతెగలోనివారు కారు ” అని వ్రాయఁబడినది.

ఇయ్యది చూడ శకుంతలావణ్యశబ్దము విని భరతుండు శకుంతలను స్మరించినయట్లు వెలమనూళ్లు అనుశబ్దమును విని రావుగారు

వెలమలను స్మరించినట్లులున్నది. దృశతరసంస్కార ముద్బోధక సమవధానమున విషయస్తారకము గాక మానదు కదా! వెలమ నూళ్లుశబ్దగత వెలమశబ్దము నిరర్థక మని తోచకయే కాఁజోలు నేమో ప్రబలాధార మబ్బె నని తెలికతెగఁజో గూడ వెలమలు గలరనియుఁ దన్ములమున వెలమవార లెల్ల నొక్కతెగలోనివారు కారనియు వ్రాయుచున్నారు. ఇదిగాక యీశాసనప్రకారము రాజరాజచోడ గంగునాటికి వెలమలు వెలమనూళ్ళని వ్యవహరింపఁబడుచుండినట్లుదా హరణ మగపఱచిననే రావుగారియాయాహ నిలుచును. అటులగపఱు పఁ జాలరు.

ఒకవేళ “నేదియెట్లులున్నను” అనుటచేత దీనియందు చౌర్యల్య మును వారే యగపఱచి యుండఁగాఁ దన్ములమున వెలమవా రెల్లరు నొక్కతెగలోనివారు కారని వ్రాసినట్లు భావించుట తప్పని యందు రేని “ఏదియెట్లులున్నను” అనుటచేత నీయాహయందును “శబ్ద పుష్పత్తియెటులుండినను” అనుటచే వెలమశబ్దనిర్వచనమునందును పేరు వ్రాయమిచేత వెలమవారు మిశ్రజాతివారని చాటుచున్నచరిత్రము నందును చౌర్యల్యము తమయంతరంగమునకే తోచియున్నచో వెలమ వారలెల్ల నొక్కతెగలోనివారు కారని వ్రాయుట యుచితం బని యెవ రైనం జెప్పఁగలరా! ఇట్టివారు ప్రమాణప్రదర్శనప్రయాసము వెట్టు కొనక నూరక తోచినదూషణములన్నియు గణపాతముగ వ్రాసి ఇది వెలమవీరులచరిత్రము అని వ్రాసియున్న నీతంటాలెవ్వియుఁ బ్రసక్తింప కుండును.

ఇప్పుడొక్కటి తెలియఁదగినది. అగ్రిమగ్రంథమున కుపక్రమ వాక్యము “పద్మనాయకులు” అని చూపఁబుచున్నది. అయ్యది యింత కుఁ బూర్వము పద్మనాయకేతరులచరిత్ర మనియు నిది మొదలు పద్మ నాయకచరిత్ర మనియు బోధించు నని సామాన్యదృష్టికిఁ దోచును.

ఇదివాస్తవ మైనచో వెనుకఁ బద్ధనాయకప్రస్తావము లేక యుండవలెను గదా! అట్లు లేదు. మఱియున్న “కొండపీటిరెడ్లకును పద్మనాయకులకును జరిగిన యుద్ధములు చరిత్రములందు సుప్రసిద్ధములు” అని వారికివారికి విరోధము చూపి, “రెడ్డికులకాలపల్లవరాయఁ” అనుదానితోఁ బద్మనాయకులకు సంబంధము కలిసి, పై పండితుల యభిప్రాయముతో వైకకంఠ్యము నుపపాదించినారు. దీనింబట్టి చూడఁగా వెనుకవ్రాసినదంతయుఁ బద్మనాయకులను గూర్చియే యనవలసి వచ్చును. ప్రకరణాదిని “వెలమవీరులు కొండలు” అని మొదలుగ వ్రాసినవాక్యము గూడ నీయర్థమునే బలపఱచుచున్నది. కాదేని పద్మనాయకేతరు లగువెలమలు కాకతీయులయొద్దఁ బ్రసిద్ధికెక్కినయట్లు చరిత్రములలోఁ జూపవలసి యుండును. కాబట్టి యీప్రకరణమంతయుఁ బద్మనాయకులను గుఱించియే వ్రాయఁబడిన దని యెన్నఁ దగి యున్నది.

ఇకఁ బద్మనాయకులచరిత్ర మఁట. రావుగా రిదివఱకుఁ బ్రమాణోపన్యాసప్రయాసమును బుచ్చుకొని యుండిరి. ఇపుడు శాసనకు వచ్చిరి. చూడఁడు “వెలమలలో నొకతెగవా రని చెప్పంబడెడి పద్మవెలమలే పద్మనాయకుల మని చెప్పుకొనుచున్నారు. సత్తైయకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారుగాఁ గనుపట్టరు.” అని వ్రాయుచున్నారు. ఇందుఁ బ్రమాణములప్రస్తావమెత్తికొనకయే “సత్తైయకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను” అని వ్రాయుచున్నారు.

ఒకవేళఁ దరువాతఁ బ్రమాణములను జూపఁగల రన్నచో ముం దీవిషయము విమర్శింపవలసి యున్నది. దీనిం గూర్చి వా రేయే ప్రమాణములను జూపఁగలరో అయ్యవి పైఁ బేర్కొనంబడిన శ్రీనాథ

భీమఖండాదులకన్నను శిలాశాసనాదులకన్నను బ్రబలములై యుండి ననె వారియిష్టసిద్ధి కాఁగలదు. వానికి సమబలములై యుండెనేని అప్పుడు పరస్పరవిరోధమునఁ బ్రమేయసిద్ధి కానేరదు. దుర్బలములై యుండెనేని అవి ప్రదర్శించుట నిరర్థక మని వ్రాయుట బనిలేదు. వాస్తవస్థితిలో వారగపటిచెడుప్రమాణములు నేనుదాహరించిన ప్రమాణములకన్నఁ బ్రబలములు కాని సమబలములు కాని యై యుండ వని నానిశ్చయము. ఎందుకనిన. శ్రుతిస్మృతిహిసపురాణములలో శ్రుతికి శ్రుతియు స్మృతికి స్మృతియు ఇతిహాసంబున కితిహాసంబును పురాణమునకుఁ బురాణంబును సమబలంబులుగా నుండును గాని శ్రుతికి స్మృతియు స్మృతికిఁ బురాణంబును మొదలుగా సమబలంబులుగావు. ఇయ్యది “శ్రుతిస్మృతివిరోధేతు శ్రుతి రేవ బలీయసీ” ఇత్యాది ప్రమాణంబువలనఁ దెలియఁ దగును. అట్లు ప్రసిద్ధమహాకవినిబద్ధ గ్రంథముల కట్టిగ్రంథములును శాసనములకు శాసనములను సమబలములు కాఁగలవు. కాని యనామధేయపురుషప్రణీతములును బుక్కిటి పురాణములును గైఫీయతులును స్వకపోలకల్పితములును సమబలములు కాఁజాలవు. కాఁబట్టి వారగపటిచెడుప్రమాణము లెవ్వయో యెంతమాత్రము విశ్వసనీయములో విచారించిన నది తేటపడఁ గలదు. వారు వ్రాసినప్రథమప్రమాణ మిట్లున్నది —

“ వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునందు వీరు నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైన పద్మనాయకకులమువారు. ఇందుఁ బద్మనాయకుండనఁగాఁ బద్మబాంధవుం డగుసూర్యుడు. అని వ్రాయఁబడియుండియు, ఏకారణముచేతనో—లేదా పద్మనాయకుం డనఁగా పద్మవతియను రాజు... ఇట్లు కాఁగా వారు పద్మపతివలనఁ బహుకాలము జాత్యుచిత సంస్కారశూన్యులై యొక తెగవారుగా నేర్పడి శూద్రప్రాయులై యున్నందున నేకులమువారనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయక

కులమువారని వ్యవహరింపఁబడుచు వచ్చిరి...పద్మనాయకకులము యొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవపర్వములో నత్యుత్తమమైన దని వ్రాయుటయు వింతగ నున్నది. చతుర్థపర్వములో జేరిన తక్కిన శాఖలవారికంటె నెట్లుత్తమమైనదో ప్రమాణములు చూపింపకపోవుట వలన నందెద్దియో విశేష ముండెనని బోధపడక పోదు. రావువంశీయచరిత్రమునందు—ఏకులమువారనియుఁ జెప్పటకు ఏలులేక పద్మనాయకకులమువారని వ్యవహరింపఁ బడుచువచ్చి రని తేటతెల్లము నేయుచుండ వేఱుగ వ్యాఖ్యాన మేల? ” అనుపటకుఁ గలగ్రంథము.

ఇదంతయుఁ బ్రమాణభ్రాంతితో వ్రాసినవ్రాతయ కానిప్రమాణము గాదు. ఇందు “ ఏకులమువారనియుఁ జెప్పటకు ఏలులేక పద్మనాయకకులమువారని వ్యవహరింపఁ బడుచువచ్చిరి ” అనునది వీరికి ముఖ్యప్రమాణముగఁ దోచినది. కాబట్టియే క్రిందగీరిగీసి చూపినారు. దీని పూర్వోత్తరసందర్భముఁ బరిశీలించి యుండినచో నిట్లు వ్రాయరు. దీనికిఁ బూర్వసందర్భమున “ అతఁడు (మహాపద్మపతి) సూర్యచంద్ర పంశజు లగురాజులను...కారాగృహమున నుంచె ... ఇట్లు కాఁగా వారు పద్మపతివలన బహుకాలము జాత్యుచితసంస్కారహీనులై యొకతెగవారుగా నేర్పడి శూద్రప్రాయులై యున్నందున ” అని వెలుగోటివారి పంశ చరిత్రలోను,

“ కారాగృహే పరమానా స్వీచార పరివర్జితాః

క్షత్రివేషవిహీనాశ్చ శస్త్రాస్త్రపరివర్జితాః

స్నానసంధ్యావిహీనాశ్చ హోమకర్తృవివర్జితాః

వేదోక్తాచారహీనాశ్చ శూద్రాచారై కతత్పరాః

శూద్రానీతోదకం సమ్యగ్గృహ్యమాణాశ్చ భూమిపాః

మత్స్యమాంసాదనా జైవ శూద్రా ఇవ శిఖావృతాః

సంధస్యచ సమస్కారం కృత్వాముక్తాశ్చ తేనై

నియోజితాశ్చ తేనైవ సంజేనైవ దురాత్మనా
...వింధ్యస్యదక్షిణేభాగే సముద్రప్రాంతమంశితా
కళింగాంధ్రవిదర్భాంగదేశా నాగత్యభూమిపాః
తదాదిభూమిపాలాశ్చ సూర్యసోమసముద్భవాః
పూర్వోక్తేన ప్రకారేణ భవిష్యంతి స సంశయః ॥

అని మార్కండేయ పురాణవచనములు రావువంశీయచరిత్రలోను
వ్రాయఁబడియున్నవి.

వీనింబట్టి పద్మపతివలనఁబరాభూతులై స్వకర్మపరిభ్రష్టులై యప్ప
టి సందర్భమునుబట్టి పద్మనాయకకులము వారని వ్యసహరింపఁబడుచు
వచ్చినవారుసూర్యచంద్రవంశజులగు క్షత్రియులని యెట్టివారికినిబోధ
పడకపోదు. అట్లుండినవారెవరోవారు సూర్యచంద్రవంశపురాజులై నం
దునవారే యీపద్మనాయకులని చెప్పినపుడు వీరిజాతి కేమియవకర్మ రా
గలదు? క్షత్రియత్వరూపవస్తుస్థితికి భంగము లేదుకదా ! ఇంగమాత్ర
మున రావుగారు పద్మనాయకకులమున కెద్దియో యవకర్మ ఘట్టిల్లున
ట్లెంచి యీవాక్యమును దెచ్చి క్రింద గీరగీసి చూపుట పూర్వోత్తర
సందర్భార్థపరిష్కానము లేక యని స్పష్టము గాక మానదు.

ఇంకొకవింత. రావువంశీయచరిత్రమునందు “ ఏకులమువా
రనియుం జెప్పటకు వీలులేక...వచ్చి రని తేట తెల్లము నేయుచుండ
వేఱుగ వ్యాఖ్యాన మేల ” అనివ్రాసినారు. ఈవాక్యమాగ్రంథములో
నే లేదు. ఇట్టిదాని నాగ్రంథముగా నెట్లు వ్రాసిరో తోవక
యున్నది. వెలుగోటిపారివంశచరిత్రమునందు అని వ్రాయఁబూని పొర
పాటున నిట్లు వ్రాసిరో ముద్రణప్రమాదమో తెలియరాదు.

ఇంతకన్న నింకొకవింత. రావువంశీయచరిత్రమున మార్కం
డేయపురాణములుగా వ్రాయఁబడినపద్మపతికి సంబంధించిన పైశ్లోక
ముల నన్నింటిని వ్రాసి తరువాత “దీనినంతయుఁ జదివిపఱిచుట శూద్ర

వేషధారులగు క్షత్రియులు కొందఱున్నట్లుగా గ్రహింపఁ గలరు. అట్టివా రాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడినట్లుండుటం బట్టి వారీపద్మ నాయకులను నామమున నుండిన శాఖవారుగా ననుమానింపఁ బడుదురు. అట్లు కా రనువా రట్టివారు మఱియొక రున్నారని చెప్పఁగల "రేమో యోచించి చెప్పంగోరెదము" అని గునుబాడ శ్రీరామమూర్తి గారు వ్రాసియున్నారు. "దానింజూచి రావుగారు "రావువంశీయ చరిత్రకారునకుఁ గూడ సంశయముతోచి స్పష్టముగఁ చెప్పఁజాలక... అనుమానింపఁబడుదురు. అని వ్రాసినా" రని క్రింద గీర్తించి చూపివారు.

ఈవ్రాఁత ఆపదమునకుఁగల పూర్వోత్తరసందర్భము లెవ్వయో దాని నిట గ్రంథకర్త యేయభిప్రాయమున వ్రాసియున్నాడో యెట్లు నమన్వయించునో అనునవి విచారింపక వ్రాసినట్లు తెల్లం బగుచున్నది. వారు వ్రాసిన పూర్వోత్తరసందర్భములను బట్టి చూడఁగా, అట్టిశూద్ర వేషధారులైన క్షత్రియు లాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడినట్లుండుట వలనను అట్టివారీపద్మ నాయకులు గాక మఱియొకరు లేకపోవుటవల నను ఈపద్మ నాయక నామముగలవారే పై పురాణములోఁ జెప్పఁబడిన శూద్రవేషధారులగు క్షత్రియులని యనుమానింపఁ బడుదురు. అనఁ గా అనుమానప్రమాణముచే వీరుగానే స్థిరపడుచున్నారు అనునర్థ మగుచున్నది. కాఁబట్టి యిట ననుమానమునది "ప్రత్యక్షానుమా నోపమానశబ్దాః ప్రమాణమ్" అనుసూత్రోక్తము లగునాలుగు ప్రమా ణములలో నొక్కటి. ప్రమాణ మనఁగాఁ బ్రమాకరణము. ప్రమ య నఁగా యథార్థజ్ఞానము. శ్రీరామమూర్తిపంతులుగారు శాస్త్రసిద్ధాంతము నెఱింగియే యిట ననుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసివారు. దీని కిట్టి యర్థముండఁగా వీ. రావుగారు "రావువంశీయ చరిత్రకారునకుఁ గూడ సందియముతోచి స్పష్టము గఁ జెప్పఁజాలక" అని వ్రాయుట చూడ నీయర్థము బోధపడక వ్రాసినట్లు తెల్లము గాకపోదు. ఆగ్రంథకర్తకు

సంశయార్థమే యభిమతిమై యుండినచోఁ “అట్లు కాదనువారు అట్టి వారు మఱియొక రున్నారని చెప్పఁగలరేమో యోచించి చెప్పఁ గోరెదము” అని యుత్తరవాక్యమును వ్రాయరు. ఇట్లు వ్రాసిన శ్రీరామమూర్తిగారికి అట్టివా రీపద్ధనాయకులే కాని యన్యులు గారని నిశ్చయ మున్నట్లు తెలుపడుచున్నది. కాని వారో మఱియొకరో అని వారికి సంశయ మున్న స్థైర్యమాత్ర మేర్పడదు. కాబట్టి యంత మాత్రము పూర్వోత్తరసందర్భములను గనిపెట్టి గ్రంథకర్తయభిప్రాయ మిటు బుండునని నిర్ధారింపక “రావు...సంశయము తోచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక” అని వ్రాయుట యెంతో వింతగా నున్నది.

ఇదిగాక సంశయమునకు నిశ్చయమునకు నెఱిగో భేదము గలదు. సంశయమునునది విరుద్ధకోటిద్వయానగాహిజ్ఞానము. స్థానవా పురుషుఁడా అనుచోటఁ బరిస్పరివిరుద్ధంబు లగు (ఒకటి యుండిన చోట మఱియొక్కటి యుండనట్టి) స్థానత్వము పురుషత్వము చేరి యుండుటను బట్టి యది సంశయంబునాఁ బరఁగు. ఇట్లగునపుడు శ్రీరా మమూర్తిగారివాక్యములు వారికి సంశయ మున్నట్లు తెలుపునా? నిశ్చయ మున్నట్లు తెలుపునా? అని విచారించినచో నెల్లప్పుడఁ గలదో కొంచెము చూచి యావల రావుగారివారే యొగుబాగుల నిర్ధారితము. శ్రీరామమూర్తిగారివాక్యము లిటులున్నవి. “అట్టివా రాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడి యుండినట్లు చెప్పినందున వా రీపద్ధ నాయకనామమున నున్నవారు గా ననుమానింపఁబడుదురు” అని.

ఇందు బద్ధనాయకులు గా ననుమానింపఁ బడుదు రని యేక కోటియే యున్నది కాని పద్ధనాయకులూ మఱియొకరా యని కోటిద్వయము లేదు. దీనిహేతువాక్యము చూచిన నేకకోటిసాధక ముగనే యున్నది. అయ్యది ఆంధ్రాదిదేశములో వసించి శూద్రవేషము ధరించి పద్ధనాయకపదముతో వ్యవహరింపఁ బడుట యనునది. ఇని

రెండు హేతువులు గా నెంచినను విరుద్ధకోటిసాధకములు గావు. దీని యనంతరము “అట్లు కా దన్నవా రట్టివారు మతియెవరైనఁ గల రేమో యోచించి చెప్పఁ గోరెదము” అని వ్రాయఁబడినవాక్యము చూచినను నిశ్చయమునే స్థిరపఱచుచున్నది. సంశయ మున్నవారు “ఇట్టివారు మతియొక రుండిన నుండవచ్చు” నని కదా వ్రాయుదురు. వీని నన్నింటిని బట్టి చూడఁగా రావుసంశయాలచరిత్రగంధకర్తలు పైవాక్యము తమనిశ్చయము దెలుపుటకై వ్రాసినవారే కాని సంశయమును దెలుపుటకుఁ గా దని ప్రాజ్ఞు లెఱుంగఁగలరు.

ఇట్లుండఁగా మఱరావుగారు “రావుసంశయచరిత్రకారునికిఁ గూడ సందియముతోచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక యనుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసినా” రని క్రింద గీర గీసి వ్రాయుట స్వాజ్ఞానప్రకటనమునకే గాని వేఱు గాఁ దోఁపదు. ఇట్టియపార్థములను అసదర్థములను బ్రోవు చేసికొని వెలుగోటివారివంశచరిత్రము రావుసంశయచరిత్రములలోని కొన్నివాక్యములు స్వాభీప్రము నీడేర్చునన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముతో “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను... గనుపట్టదు” అని నిశ్శంకముగాఁ బ్రకటించుట వీరిపాండిత్యప్రతిభలను ధైర్యసాహసము లను గ్రంథరచనోచితజ్ఞతను వేనోళ్ళు జాటుచున్నదని వేఱుగ వ్రాయ నక్కఱలేదు. ఇందువలన “పద్మనాయకు లొకప్పుడు” అని మొదలు 275 పేజీలో “లేశమాత్రము సంశయము లేదు” అనువఱకుఁ గలరావు గారిద్వితీయ ప్రమాణగ్రంథము దత్తజలాంజలి యైనది.

ఈమూఁడువేదాలమధ్యను నిరసింపఁ దగినవిషయములు కొన్ని గలవు. అయ్యవి “పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మబాంధవుఁ డగునూ ర్యుఁడు అని వ్రాసియు, నేకాధణముచేతనో, లేదా పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మపతియనురాజు అని వ్రాసినా” రనియు “పద్మనాయకుఁ డనుఁ వాడెవ్వఁడో వీరికి బోధపడలే దని పైవాక్యములను బట్టి తెలి

యుచున్నది" అనియు "వెలమకులమువారికందఱకుఁ బద్మనాయకుఁడు మూలపురుషుఁ డని చెప్పటకుం గతియాధార మెయ్యదియుఁ గానం బడదు" అనియు "పద్మనాయకకులముయొక్క యుదంత మెఱుంగ కయే నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైనదని వ్రాయుటయు వింతగా నున్నది" అనియు "చతుర్థవర్ణములోఁ జేరినతక్కినశాఖలవారికంటె నెట్లధిక మైనదో ప్రమాణములుచూపింపకపోవుట వలన నం దెద్దియో విశేష ముండె నని బోధపడక పోదు" అనియు, "పద్మనాయకు లొక వృదు ట్నాత్మీయులుగా నుండిశూద్రు లైపోయి రని తెలుపుచు నందు లకుఁ బ్రమాణముగా వనేకక్షాత్మీయులు శూద్రు లైపోయి రని పురాణములలోనికొన్ని వాక్యములనుబ్రకటించిరి. అయ్యవి...వసిష్ఠకొండిన్యధనంజయకాశ్యపగోత్రజాతులైన రాచవారినిగూర్చి చెప్పఁబడినవాక్యములు గాని పద్మనాయకులనుగూర్చి చెప్పినవికావు" అనియు, "ఇటీవలిశూద్రులు ట్నాత్మీయులై రనుటకుఁ గారణము వర్ణాశ్రమధర్మములోఁ జేరినకులముచేతఁ గాక ట్నాత్మీమును దాల్చి భూమిని జయించి పాలించుటయని చెప్పవచ్చును. అట్టివారు పదునెనిమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేకమాత్రము సంశయము లేదు" అనియు నేడు విషయములు గలవు.

ఇందు "వ్రాసియుండియు నేకారణముననో" అనుమొదటి విషయము విమర్శింపఁ బడుచున్నది. ఇట్లు రావుగారు వ్రాయుట కేమి కారణమో తెలియదు. ఒకవేళఁ బ్రకారాంతరావలంబనమున నర్థభేదమున్నచోఁ బూర్వార్థము పొసంగదని కాఁబోలు వారే ప్రకారాంతరము నవలంబించినారని వ్రాసినను వ్రాయవచ్చును. అట్లు లేదు. పక్షద్వయమునను బద్మనాయకులు తొలుత ట్నాత్మీయు లనువివక్షి తార్థమునకు భంగ మేమియు లేదు. "తదాది భూమిపాలాశ్చ సూర్యసోమముద్భవాః" అనికదా తత్ప్రకరణస్థమార్కండేయపురా

ణవాక్యమున్నది. భిన్నార్థములందుఁ బోలె సమానార్థములందును పురుషత్విభేదాశ్రయణము సంప్రదాయసిద్ధముగనున్నది. కాన “నేకా రణముచేతనో” యని వ్రాయుట కవకాశము లేదు. దీనిపైఁ బూర్వ సమాసమున సూర్యవంశక్షత్రియులనియు నుత్తరసమాసమున సూర్య చంద్రవంశక్షత్రియు లనియు నర్థభేదము కల దన్న యాక్షేపము తోచును. అట్లులైనను క్షత్రియులనుమాయుద్దేశ్యమునకు భంగము లేదు. ఇదిగాక ద్వితీయసమాసమున సూర్యచంద్రవంశజు లని యర్థ మైనను ప్రథమసమాసానుగుణముగ నందలి సూర్యవంశక్షత్రియు లనునర్థమును గ్రహించుటయం దేమియు విరోధ ముండదు. నానా ర్థకస్థలములోఁ బ్రకరణానుగుణం బగునర్థమును గ్రహించుట శాస్త్రస మ్మతం బైయున్నది. కాబట్టి రావుగా రట్లు వ్రాయుట యుచితంబు గాదు.

ఇక “పద్మనాయకుఁ డనునాతఁడెవ్వఁడో వీరికిఁ బోధపడలే” దనునది విమర్శింపఁ బడును. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రములో “పద్మ నాయకుఁ డనగాఁ బద్మబాంధవుఁ డగుసూర్యుఁడు. లేదా పద్మపతి యనురాజు” అనువాక్యములు పద్మనాయకుఁడు సూర్యుఁడో పద్మపతి యనురాజో కాదగు నని తెలుపుచుండఁగా రావుగారిట్లు వ్రాయుట యనుచితంబు. ఒకవేళ నాపదమున కాయుర్థములు కావని నిశ్చయ మున్న యెడల నెటులు కావో తత్ప్రకారము నిరూపించి యిందువలన వీరికిఁ బద్మనాయకుఁ డనువాఁ డెవ్వఁడో పోధపడలే దనివ్రాయుట సముచితంబుగా నుండె. అట్లు నిరూపించినవారు కాల్చెరి. ఒకవేళ 285 పేజీలో పద్మఁ డనగాఁ బ్రహ్మనాయనియన్నయగు బాదన్న. అతఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలవారు పద్మనాయకు లని వ్రాయఁబోవుచున్నారు. ఆధర్మసూక్తము వీరికి పోధపడలేదని యాశయ ముండును కాబోలు. అయ్యది యవిచారసిద్ధ మని తరువాత నిరూపింపఁగలను.

ఇంక “వెలమకులమువారి కందఱకుఁ బద్మనాయకుఁడు మూల పురుషుఁ డని చెప్పటకుం గలయాధార మెయ్యదియుఁ గానంబడ ” డనునది విమర్శింపఁబడును. స్థూలదృష్టి కీయాక్షేపముతోఁ దినను విమర్శించి చూచిన దీని కవకాశము కానరాదు. ఎందుకనిన. సామాన్య వాచక శబ్దములకుఁ బ్రకరణాదులను బట్టి కొన్నిచోటుల విశేషపర్యవసానము చూపట్టుచున్నది. ఉద్యానప్రదేశమున నుండి వృక్షము లన్నియుఁ గడు శోభిల్లుచున్న వని ప్రయోగించినపుడు వనప్రదేశము ననుసరించి యీవనమున నున్నవృక్షము లన్నియు నని సామాన్య వాచక మగువృక్షశబ్దమునకు నన్ని శబ్దమునకును విశేషపర్యవసాన మనుభవసిద్ధమై యున్నది. అట్లు వెలుగోటివారిచరిత్ర మనుప్రకరణమును బట్టి వెలమలందఱనుచోటి సామాన్యవాచకమగు వెలమపదము అందఱు అనుసర్వనామపదము పద్మనాయక వెలమలందఱు అని విశేషపర్యవసాయి యగుచున్నది. ఇదిగాక “కులమువా రందఱు పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారు ” అను నుత్తరవాక్య సందర్భమును బట్టి యెవరు పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారో ఆకులమువా రందఱు ఆవెలమవా రందఱు అనియర్థము సిద్ధ మగుచున్నది. ఇయ్యది ఛాగపతున్యాయసిద్ధ మగువిషయము. ఇందువలనఁ బైదోషము ప్రసక్తింపదు.

ఇంక “పద్మనాయకులయొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవర్ణములో నత్యుత్తమ మైనదని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. చతుర్థవర్ణములో... బోధపడక పోదు.” అనునవి విమర్శింపఁ బడును.

వీనింగూర్చి మొద లిది తెలియఁ దగియున్నది. ఇపుడు రావు గారు పద్మనాయకులు చతుర్థవర్ణమువా రనుటను గూర్చియు ఆవర్ణము లో వీ రత్యుత్తమ లనుటను గూర్చియు విప్రతిపన్ను లైనట్లుతోఁచెడి.

మొదటిపక్షమునకు వెనుక నుదాహరింపఁబడిన గ్రంథములు శాసనములు మొదలగునవి యే చాలినంతసమాధానము లగుచున్నవి. రెండవ దానికిఁ బటవారిని వర్ణింపఁబూని తద్విరుద్ధకోటిలో నున్న పద్మనాయకుల నాదియందుఁ జెప్పిన శ్రీనాథమహాకవి యే సమాధానము చెప్పఁగలఁడు. శూద్రులలో నుత్తములు గా గణింపఁ బడుచున్న కమ్మ కావు మొదలగు తెగలవారలలో నగ్రగణ్యులు గఁ బద్మనాయక వేలమలను జెప్పినందున వారలయం దెద్దియో విశేష ముండునని బోధపడక పోదు కదా! అయ్యది తక్కిన శాఖలవారికన్న సత్యుత్తమత్వమే కాఁదగి యున్నది. మఱియుఁ జతుర్థవర్ణములో వీరత్యుత్తములనుట కింకొక నిదర్శన మున్నది. వీరలయందుఁ బద్మ జశబ్దము ప్రయోగింపఁ బడుచున్నది. అయ్యది వీరు భగవత్పాదపద్మమున జన్మించుటం జేసికలిగినది. శూద్రులందఱును హరిపాదపద్మజు లయి యుండినను వారలయం దాశబ్దము ప్రయోగింపఁబడక వీరియందే ప్రయోగింపఁబడుటవలన వీరలయందెద్దియో విశేష ముండునని బోధపడకపోదు. అదియే వీరు త్తములనుటకుఁ నిదర్శనము.

ఈవిషయములో రావుగారు 278 వ పేజీలోఁ గ్రిందివిధముగ నాక్షేపించినారు. “విష్ణువుయొక్క పాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే వీరికిఁ బద్మజు లనిపేరు గలిగిన దనియు నందువలననే పద్మనాయకు లనునామము వహించి రనియుఁ జెప్పుట సయ్యక్తికముగాఁ గనుపట్టదు. ఎందుకనిన. విష్ణుపాదోద్భవసంభవులమని కమ్మవారు పంటరెడ్డు మొదలగు తెగలవా రెల్లరును జెప్పుకొనుచున్నవారయినను వారలకుఁ బద్మనాయకులనుపేరు గ్రంథములను వినంబడదు. ” అని. ఇది శబ్దశక్తిస్వభావమును దెలియక ప్రాసిన ప్రాతగా నున్నది. శబ్దశక్తి, యోగము రూఢి యోగరూఢి అని ముత్యైఱంగులై తన్మూలమున శబ్దములు యూగికములు రూఢములు యోగరూఢములు అనిత్రే

భాభిన్నములై యుండును. అందుచేతగానియు పాచకాదిశబ్దములు. రూఢములు డిత్తాదిశబ్దములు. యోగరూఢములు పంకజాదిశబ్దములు. యోగమనగా నవయవశక్తి రూఢియనగా నముదాయశక్తి, కాబట్టి యారెంటితో గూడిన పంకజాదిశబ్దములు తదుభయార్థములను జెప్పను. అనగాఁ బంకజశబ్దమునకుఁ బంకజనికర్తృత్వము పద్మత్వము రెండును బ్రవృత్తినిమిత్తము లగుచున్నవి. అందువలనఁ బంకజనికర్తృమైనపద్మము అనునర్థము వచ్చుచున్నది. దీనింబట్టి మత్స్యమండూకాదులు జలజములు పంకజములు నైనను వానియందుఁ బద్మత్వము లేమింజేసి జలజపంకజశబ్దము లందుఁ బ్రయోగింపఁ బడక తదుభయముగల పద్మమునందే ప్రయోగింపఁ బడుచున్నవి. అట్లు పద్మజపదము యోగరూఢము, ఇందు యోగార్థము హరిపాదపద్మజనికర్తృత్వము రూఢ్యర్థము పద్మనాయకత్వము, ఏతదుభయము పద్మనాయకులయందే యున్నది కాబట్టి పద్మజశబ్దము హరిలయందే ప్రయోగింపఁబడుచున్నది. ఇదియు మండూకాదులకన్నఁ బద్మమునందుఁ బోలె నితరులకన్నఁ బద్మజులందుఁ బ్రాశస్త్యమును బట్టి రూఢంబై యుండఁగలదు కానఁ బై యాక్షేపమున కవకాశము లేదు.

ఇదంతయు వీరభద్రరావుగా రెఱింగియున్నచో “పద్మనాయకులయుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవనగ్గములో నత్కృత్యమమైన” అని మొదలుగాఁ దమయెఱుంగమిసి బరులయం దారోపింపరు.

ఇక నైదవవిషయము విమర్శింపఁబడును. అది యిటులున్నది. “పద్మనాయకు లొకప్పుడు త్కత్తియులుగా నుండి శూద్రులై పోయి రనుటకుఁ బ్రమాణముగ ననేకత్కత్తియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్ని వాక్యములను బ్రకటించి యుండిరి. అయ్యవి వీరిని గుఱించి వ్రాయఁబడినవి కావు.

“ఎసిష్ఠకాండిన్యధనంజయూనాం

గోత్రోద్భవాః కాశ్యపగోత్రజాతాః

శూద్రా ఇహత్వంతగృహీతవేషాః

యానా భవిష్యంతి కలౌ యుగేహి ”

అని ఎసిష్ఠకాండిన్యధనంజయకాశ్యపగోత్రులగు రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడినవాక్యములు గాని పద్మనాయకులను గూర్చి చెప్పబడినవి కావు” అని.

ఇది నిరాధారము. పై శ్లోకమే దీని కాధారమున్న నది సందర్భ వశమునఁ బద్మపతిపరాభూతు లై సయీగోత్రములరాజులు కలిలో శూద్రప్రాయులగుదురని యే బోధించుచున్నది. పద్మనాయకు లట్టివారు తారనిగాని రాచవారే యట్టివారనిగాని బోధింపదు. “ఇట్లుగుసపుడు వీ రీవిషయములనుగూర్చి ప్రమాణము వ్రాయకపోవుటవలన సిందెద్దియో విశేష ముండెనని బోధపడకపోదు ” అని స్వాక్షి కవకాశము గలుగఁ గలదు. కాఁబట్టి యీశ్లోకము పద్మనాయకులను గూర్చి చెప్పబడి నది కాదనుటకును రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడిన దనుటకును రావు గారు ప్రమాణప్రదర్శనము చేయుట యావశ్యకంబు.

ఇదిగాక నిందు “అనేకక్షత్రియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్ని వాక్యములను బ్రకటించిరి ” అను సుపక్ర మవాక్యమును “అయ్యవి... రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడినవాక్యము లు ” అను సుపసంహారవాక్యమునుజూడఁగా క్షత్రియులు కలిలో జాత్యంతరములలోఁ జేరిరిని చెప్పెడు పురాణవచనము లన్నియు రాచవారినిగూర్చియే ప్రవర్తించినట్లు రావుగారిసమన్వయము కానవచ్చుచు న్నది. ఇట్లుగుచో బ్రాహ్మణాదివర్ణములలో క్షత్రియులు చేరిరనుభాగ వతాదివచనములు విరోధింపఁగలవు.

ఒకవేళ రాచవారిలోను దదితరులలోను ప్రవేశించి రన్నచో నాయితరులు పద్మనాయకులు గూడఁ గావచ్చును గదా! అపుడు రావుగారికి స్వప్రతిజ్ఞాహానియు, స్వానిష్టప్రాప్తియు ఘటిల్లును.

ఇదిగాక యాపచరము లన్నియు వసిష్టాదిగోత్ర చతుష్టయము గలరాచవారిని గూర్చినవే యన్నచో ఊత్తియు లండఱు నీనాలుగు గోత్రములవారే యై యుండి రని యేర్పడఁగలదు. ఆఊత్తియులు కలిలో రాచవారగునపుడు పూర్వగోత్రములతోడనే యై యుండవలె గదా! కానిచోఁ బూర్వగోత్రపరిత్యాగమునకు నూతనగోత్ర స్వీకార మునకుఁ బ్రమాణము చూపవలసి వచ్చును. మఱియు నాఊత్తియు లే యీరాచవారని ప్రత్యభిజ్ఞ చేయుటకు గోత్రములు గాక యితర ములు హేతువులు గావలసివచ్చును. కాఁబట్టి పూర్వగోత్రముల తోడనే రాచవారై రనవలయు. అట్లగునపుడు సూర్యచంద్రవంశజులైనఊత్తియు లండఱు నీనాలుగుగోత్రములు గలవారే యని యేర్పడఁ గలదు.

“ఇత్స్వకూడా మయం వంశ స్సుమిత్రాంతో భవిష్యతి
సోమవంశం కతా నష్టం కృతాదా ఫాపయిష్యతి
నందాంతం ఊత్తియకులం వేదవైదిక సంయుతమ్ ”

ఇత్యాదివచనములు కలిలో సూర్యసోమవంశజు లండఱు ఊత్తియులు జాత్యంతరు లగుదు రని చెప్పుచున్నవి కదా! ఇట్లగునపు డితరగోత్ర ఊత్తియబోధకనచోవిరోధము గూడ వచ్చును.

ఇదిగాక యిందువలన రాచవారెల్లరు నీనాలుగుగోత్రములవారై యని యేర్పడఁగలదు. ఇట్లయిననే కదా పైనానుగుగోత్రముల ఊత్తి యులే యీరాచవారినుప్రత్యభిజ్ఞ నిలుచును. పూర్వము ఊత్తి యులగోత్రములువేఱు, ఇప్పుడురాచవారిగోత్రములు వేఱు అయినచో

సీతత్యభిజ్ఞకు జీవాతు నెద్దియులేకపోవును. కాన రాచవారు నాలుగు గోత్రములవారే యని యొప్పుక దప్పదు. అట్లుగునపుడు ప్రత్యక్షవిరోధము ఘటిల్లును. రాచనా రీనాలుగుగోత్రములవారు కాక యనేకగోత్రములవారగపడుచున్నారు కదా !

ఇదిగాక యీవచనమున “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీత వేషాః” అని చెప్పినందునఁ బైనాలుగు గోత్రములక్షత్రియులు కలిలో మిక్కిలి శూద్రవేషమును ధరించి యుండఁగల రని తేలుచున్నది. వారివారియనుష్ఠానక్రమ మెటులున్నను బూర్వకాలమున నేమి యిప్పటికాలమున నేమి ద్విజులనుటకు యజ్ఞోపవీతము ముఖ్యమైన గుర్తు గానున్నది. కుసలయానందమున “విశ్వప్రసిద్ధతరవిప్రకులప్రసూతే ర్యజ్ఞోపవీతసహనం హి నఖిల్వపేక్ష్యమ్” అనునది గూడ ద్విజుఁడనుటకు యజ్ఞోపవీతము గొప్పగుర్తుని తెలుపుచున్నది కాని వేషముకాదు. సాధారణముగ లోకమునఁ బగలువేషకాఁడు కూడ ద్విజునివేషమును దాల్చునపుడు యజ్ఞోపవీతమును ధరించి వచ్చును. కాబట్టి శూద్రవేషధారణమునకు యజ్ఞోపవీత ముండఁగూడదు. రాచవారు యజ్ఞోపవీతములను ధరించి వైదికమంత్రములతోఁ గర్తములు జరుపుకొనుచు నిప్పటికి క్షత్రియు లని ప్రసిద్ధిఁ గని యున్నారు. అట్టి వారు “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః” అనునీవచనమునకు లక్ష్యము లెటులు కాఁగలరు? కాన నీయాహ నిలువఁ జాలదు.

ఇదిగాక రాచవారు పద్మసతికి సంబంధించినక్షత్రియు లని చెప్పినచో మఱియొకయనర్థము ఘటిల్లుచున్నది. చూడుఁడు. వీరిపదప్రకరణమున 284 - 285 వ పేజీలలో “బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న యని పల్నాటివీర చరితమున వ్యవహరింపఁ బడినది. బాదన్న యనునది పద్మన్న యనుపేరికి వాడుకగా వ్యవహరింపఁ

బడిననామము, కాబట్టి బ్రహ్మనాయని యన్నయగు పద్మడు నాయకుడు గా గల కులమని చెప్పవచ్చును. కాని మౌర్యుడగుపద్మడు నాయకుఁ డని చెప్పినచో బొసంగ నేరదు. ఆ పద్మడు పద్మసాలె కులమునకు సంబంధించినవాడుగఁ గన్పట్టుచున్నాడు.”

అనివ్రాసినారు. అయ్యది దీనికి విరోధించును. ఒకచోటఁ బద్మ పతి రాచవారికి సంబంధించినాఁ డనియు నొకచోటఁ బద్మసాలెకు సంబంధించినాఁ డనియుఁ జెప్పినచో విరోధము తప్పదు కదా! మఱి యుభాదన్నకుఁ బద్మన్న యనుపేరుండె ననుట నిరాధారము. పల్నాటిచరితములోఁ గాని మఱి యెచ్చోటఁ గాని భాదన్న కానామ మున్నట్లు చూపకయె “వాడుకగా న్యవహరింపఁబడుచున్న నామము” అని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. ప్రమాణము లేనట్టి వీరియూహ నిలువ దని వ్రాయఁ బనిలేదు. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయుడు పైచరితములో విష్ణ్వంశసంభూతుం డని వ్రాయఁబడి లోకోత్తరకృత్యము లొనర్చి యిప్పటికిని బూజింపఁబడుచున్నవాడు. అట్టి ప్రసిద్ధపురుషుఁ డొకవేళ కులపతి యై యుండు నని చెప్పినం జెప్పవచ్చును గాని యేప్రసిద్ధి లేక యగస్త్యభ్రాతృ యనునట్లు బ్రహ్మనాయనియన్న యని ననే తెలియఁదగినభాదన్న కులపతి యని యెల్లచెప్పవచ్చును? కాన నీకల్పనము నిస్సారము.

ఇదిగాక వీరు 278 పేజీలో “శ్రీనాథకవి తనభీమఖండములో వెలమలు గవ్వులు ఒంటరులు మొదలగువారల నెల్లరను పద్మనాయకు లని చెప్పినట్లుగా నాకడ నున్నముద్రితప్రతిలో నున్నది.” అని వ్రాసినారు. వీరిమతములోఁ బద్మడు పై భాదన్నయేకదా! అతఁడు కమ్మవారికిఁ బంటవారికి సరిసర్లకు నాయకుడు (కులపతి) అని చెప్పవలసి వచ్చును. వారలు వేర్వేరుతెగలవారగుట ప్రసిద్ధము. రెడ్లకు వెలమలు ప్రబలవైన లని వారే వ్రాసియున్నారు. ఇట్టిస్థితిలో

బాదన్న పైతెగలవారి కెల్ల నాయకుఁ డెట్లగునో తోఁపక యున్నది.

ఇంతేగాక రావువంశీయచరితము46 పేజీలో శ్రీరామమూర్తిగారు “తద్వంశమునకు (అప్పారావుగారి వంశమునకు) మూలపురుషుఁడగు బసవన్నయనునతఁడు కాకతిప్రతాపరుద్రునకు పైదాటువందలసంవత్సరములు పూర్వం డగు కరికాలచోడునివలన ననేకబహుమానము లందినవాఁడు. అప్పటికిఁ గూడ పద్మనాయకు లనుపేరిటనే యీ వంశపుసచ్చాంద్రులు వ్యవహరింపఁబడుచున్నట్లు విస్పష్ట మగుచున్నది.” అని వ్రాసినారు. పైబాదన్న ప్రథమప్రతాపరుద్రునికాలమున నున్నట్లు రావుగారిసిద్ధాంతము. ఇట్లగునపుడు బాదన్నకుఁ బూర్వం లైన పైవారికి మఱియొకపద్మన్న నాయకుఁడై యుండె నని చెప్పవలసి వచ్చును. కాబట్టి మార్కండ్యు డగుపద్మపతిని బట్టియే వీరి కీసమాఖ్య వచ్చిన దనుట సమంజసము.

నిజ మిట్లుండఁగా దీని నవలపించి యేప్రమాణమును జూపక “ఆపద్మఁడు పద్మసాలెవారికి సంబంధించినవాఁడుగాఁ గన్పట్టుచున్నాఁడు” అని వీరు చెప్పటకు స్వకీయ శ్రీసూక్తియే ప్రమాణముగా నున్నది. అనావు లగు వీరివచనము ప్రమాణాంతరసహకారము లేక యంగీకరింపఁ బడదు. ఇంతియే కాక ప్రమాణములు చూప నందున నందెద్దియో విశేష ముండె ననుస్వవాక్యము స్మృతిపథా రూఢము కాఁగలదు.

ఒకవేళఁ బద్మసాలెలు పద్మపదాంకితు లగుటం జేసి పద్మపతికి సంబంధించినవా రని యెంచి యుందురేమో? ఒకపద్మపదమును బట్టియే యట్లుఁహించినవారు పద్మజులు పద్మనాయకులు పద్మనాయక కులమువారు అని మూఁడుపద్మపదములుగల పద్మవెలములు పద్మపతికి సంబంధించి యున్నవా రను నూహను నిరసించుట యనుచితంబు గదా! ఇంతే కాదు. పద్మజులు పద్మపతిని బూర్తిగ బోధించెనుపద్మ

నాయకపదము గలవాడై యున్నారు. పద్మసాలె లట్లుబోధింపని పద్మ పదము మాత్రము గలవాడై యున్నారు. కాబట్టి పద్మనాయకులు పద్మపతికి సంబంధించినవారు కా రనుటకును పద్మసాలెలే అట్టివారనుటకును వీలు లేదు.

ఇదిగాక పద్మసాలె వారు భావనామహర్షిసంతతివారైనట్లు మార్కండేయపురాణాంతర్గత మైనభావనామహర్షిమాహాత్మ్యమున సప్తమా ధ్యాయమునందు భావనామహర్షియొక్కయుఁ బంచపుటి యొక్కయు నుత్పత్తిప్రకారమును విష్ణుమూర్తి వారల కుపదేశించిన ప్రకారమును జెప్పి కొన్నిశ్లోకముల తరువాత

“ఇతి దత్వా తమోర్విష్ణు రనుజ్ఞాం కృపయా పునః
ఉవాచ పరమశ్రీతో లోకానుగ్రహకాంతయా
సర్వేషాం మానరత్నార్థం యత్నః కార్యః కథంచన
యవాభ్యాం వస్తునిర్మాణం క్రియతా మితి చా బ్రవీత్.

అని చెప్పఁగా వారలు

“త్వన్నాభికమలోద్భూతః బ్రహ్మ లోకపితామహః
త్వదాజ్ఞయా జగ త్సర్వం సృష్టవా స్స్వయ మేవ సః
తేషాం హి వస్తునిర్మాణే భువనే నాస్తి కేశవ
తస్మి తంతూర్ వినా వైవ భవేదే తన్న సంశయః
భవత స్తంతుహరణ మాహం యాచామహే హరే
తత్ర ప్రసీద దేవేశ తంతుసంధాయకో భవ
ఇ త్యుక్తః పరమశ్రీతో హరి రాలోక్య వై తదా
స్వనాభిపద్మనాళస్య తంతూర్ తాభ్యాం వదా తతః
...మన్నాభిపద్మనాళోత్థ తంతుసంపూర్ణకోశకాః
తతస్తే పద్మశాలీయాః సర్వలోకేషు విశ్రుతాః.”

అని మొదలుగాఁ జెప్పఁబడినది. అట్టి మహర్షిసంతతివారై యజ్ఞోప

వీతాదులు ధరించుచుండునట్టి పద్మశాలీయలు శూద్రస్త్రీగర్భమున
క్షుత్త్రియబీజముచే నుదయించి యుగ్రజాతివాఁడైన పద్మపతికి
సంబంధించినవా రని రావుగారు వ్రాయుట మిక్కిలి యనుచితంబు.

రావుగా రిట్లు పద్మశాలులు పద్మపతికి సంబంధించినవా
రని వ్రాయుటయు “వసిష్ఠ కౌండిన్య ధనంజయౌనాం” అని
మార్కండేయపురాణమునం జెప్పినవచనము రాచవారిని గూర్చి
వ్రాయఁబడిన దని వ్రాయుటయు “ఇటీవలి శూద్రులు క్షత్త్రియు
లై రనుటకు ... సంశయము లేశమాత్రము లేదు” అని
వ్రాయుటయుఁ దాము పద్మనాయకులు పద్మపతికి సంబంధించిన
క్షుత్త్రియులు కా రను సిద్ధాంతము స్థాపించువారు కాఁబట్టి “అట్టి
వారు మఱియొకరు గలరేమో యోచించి చెప్పఁ గోరెదము” అని
వ్రాసినశ్రీరామమూర్తిగారికి నట్టివారు ఏరని నిర్ధారించి చూపుటకై
పడినప్రయాసమై యున్నది. ఎన్నియేని చేసి యట్టివారిని జూపుభారము
తమపై నుంచుకొన్న మహానుభావులు కదా!

ఇంక నేడవవిషయము విమర్శింపఁ బడును. అయ్యది యిటు
లున్నది. “ఇటీవలిశూద్రులు క్షత్త్రియు లై రనుటకుఁ గారణము
వర్ణాశ్రమధర్మములోఁ జేరినకులముచేతఁ గాక తాత్త్రిమును దాల్చి
భూమిని జయించి పాలించుట యని చెప్పవచ్చును. అట్టివారు పదు
నెనిమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేశమాత్రము సంశయము
లేదు” అని.

శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయఁబోయిన గుర్తింపక వీరిటులు
వ్రాయుచున్నారు. వారు కేవలము తాత్త్రిమును దాల్చి భూమిని
జయించి పరిపాలించుట క్షత్త్రియత్వానుమాపక మని యెంచినవారు
కారు. మతేమన్న శూద్రనేషధారణము ఆంధ్రాదిదేశవాసము పద్మ
నాయకనామవహనము అను వానిలోఁ జేరిన తాత్త్రిదులు పద్మపతి

సంబంధి త్న త్రియత్వానుమాపకము లని యెంచినవారు. చూడుడు. “వీని నన్నింటిని జదివినపిమ్మట పాఠకులు శూద్రవేషధారు లగుత్న త్రియులు కొండఱున్నారని తెలియఁగలరు. అట్టివా రీయాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడిన స్థువిడుటవలన వా రీపద్మనాయకనామమున నుండువారు గానే యనుమానింపఁ బడుదురు ” అని వ్రాసియున్నారు. ఇందువలనఁ బైయర్థమే కదా తేటపడఁగలదు. కాబట్టియే “అట్టివారు మఱియెవ్వరైనఁ గలరేమో యోచించి చెప్పఁ గోరెదము ” అని వ్రాసినారు. పదునెనిమిదిబాతులలోఁ బైనాలుగుగుర్తులు గలవారున్నారా యని చూడఁగాఁ గొండఱకు శూద్రవేషధారణము కొండఱకుఁ బద్మపతినామవహనము లేదని తాత్పర్యము. కావున రావుగారు శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయము నెఱింగినవారు కారనియుఁ బద్మపతికి సంబంధించినత్న త్రియులు పైగుర్తులు గలపద్మజులే కాని యితరులు కారనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట మూఁడంశములు విచారింపవలసి యున్నవి. “ఇటీవలి శూద్రులు ” అని వ్రాసినారు. అనఁగాఁ బూర్వము శూద్రులుగాక యిటీవల శూద్రులైనవారు అని యర్థ మగును. ఇందువలనఁ బైగ్రంథములందుఁ బద్మనాయకులు తొలుత త్న త్రియులుగా నుండి తరువాత శూద్రులై రని వ్రాసినవారిని దూఱుట యనుచితం బని తేట పడఁగలదు. పద్మజులు వెనుక త్న త్రియులై యుండి యిటీవల శూద్రు లని చెప్పఁ బడుచున్నారని యేకదా పైవారియభిప్రాయము. తామును వారట్టివా రయినట్టిప్పిదూఱుట కవకాశ ముండదు కదా! “శూద్రులు త్న త్రియులై రనుటకు ” అని వ్రాసినారు. ఇందువలనఁ దొలుత శూద్రులుగా నుండి తరువాత త్న త్రియులైన ట్లర్థ మగును. అట్లదివఱ కెవ్వరును వ్రాయలేదు. ఇదిగాక “వర్ణాశ్రమధర్మములలోఁ జేసినకులముచేతఁ గాక ” అని వ్రాసినారు. దీనియర్థము పరిశీలించఁగా వర్ణభేదము ఆశ్ర

మధ్యము గలిగినట్టి ద్వీపాల కలమఁచేతఁ గాక అని యగుచున్నది. ఈవిశేషణములకు వ్యావర్త్యమును “గారణ” మనువాసిలో “గులముచేత” అనువాని కన్వయమును రావుగారు చెప్పంజాలరు. కులము గాక అని మాత్రమే వ్రాయుండగి యుండఁగా నిట్టి యసందర్భపు వాక్యము నేల వ్రాసిరో వారికే తెలియవలయు.

ఇట్లు రావుగారు “పద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలో నుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుపట్టెను” అను ప్రతిష్ఠాతార్థమునకు వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర రావువంశ చరిత్రములలో నందఱకుఁ దెలియఁదగి సామాన్యము లైనప్రమాణముల నగపఱచి యిపుడు ప్రబలప్రమాణమును బ్రదర్శించుచున్నారు.—

“కాబట్టి పద్మనాయకులనిజస్థితి దెలిసికొనుటకుఁ బ్రయత్నిం తము. ఈవెలుగోటివారివంశములోనివారి ప్రేరణముననే వ్రాయఁ బడిన పద్మనాయకచరిత్రమునందు నేమివ్రాయఁబడినదో విచారిం తము అందు వెలమలజన్మవృత్తాంతమును గూర్చి యాక్రిందిరీతిగ నున్నది.

“క. శూరుల జన్మస్థానము

నారసి నియమింపఁ గూడ దది యెట్లన్నఁ

వీరులు పణ్డుఖమారులు

సూరిజనులఁ బోల మిగులఁ జోద్యం బగునున్ ”

ఉ. కొందఱు రెడ్డినాయకులు గోప్యము నందిరి మానుషవంతునఁ
గొందఱు లక్కనాయకులు కుంభిని క్షీరజలోక్తిఁ బొల్చిరౌ
కొందఱు కొంకణోద్భవులు ఘోరపరాక్రమలీలఁ గ్రాలఁ గా
నందఱు నేకమై ధరను నద్భుతలీలఁ జెలంగి రెంతయున్ .”

అని శూరులజన్మస్థానము నియమింపఁ గూడ దనియు మానుషవంతు లును పరాక్రమవంతులునైన కొందఱు రెడ్డినాయకులును, కొందఱు

లక్కనాయకులను కొండలు కొంకణోద్భవులను, ఏకమై యద్భుత
లీల విహరించి రని నుడివియున్నాడు. మఱియు నాగ్రంథముననే
యనేక విధములుగా నాకాలమునాటి గాథలను బురస్కరించుకొని
వచించి యున్నాడు

“గీ. కొంకణాదిక సేతువు కుంభినులను

నాంధ్రద్రవిడాదిదేశంబులందు వెలమ.

పేరు ప్రఖ్యాతి నొంది విస్తార మగుచు

గరము బహుముఖవర్ణసంగతులఁ దనరి ”

“క. లోహము తామ్రము సిద్ధుఁడు

సాహసమునఁ జేయు రిజతస్వర్ణము భంగిన్

యాహతమైన కులంబున

నూహం బ్రబలించె నృపతి యుద్విపు లెన్నన్. ”

“క. మధుత జలకణ సంతతి

ముద్రిత వరశుక్తి పతిత మూర్తము భంగిన్

శూద్రాభావం బయ్యును

రుద్రక్షితిపాలు హక్యహాః జెలంగెన్ ”

“గీ. ఊరివరద సీరు నురశిసరయుఁ జేరి

తీర్థయోగ్య మైన తెరగు గాదె

కాలచోదితమునఁ గాక తీర్థరుఁ గొల్చి

కాపు లెల్ల వెలమ కమ్మలైరి. ”

పద్మనాయక చరిత్రములో నుదాహరింపఁబడిన పైపద్యములను
బట్టి కొంకణాది దేశములనుండి వచ్చిన కుంభినులు మొదలగు వారిని
తక్కిన తెగల వారలు వెలమలుగ భావించి తమకన్నఁ దక్కువగఁ
జూచుచున్నటులను వారలు శూద్రులు గాక పోయినను బ్రతాపరుద్ర
క్షితిపాలునిచే గౌరవింపఁబడి రనియు వెలమవారిలోను కమ్మవారిలోను

గూడ నూత్నరక్తము ప్రవహించుచుండె ననియు భావము సూచింపఁ బడుచున్నది గదా, అప్పటికివాడుకలోనుండు గాధలను బురస్కరించు కొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసియుండు ననుటకు సందియము లేదు. అని "

పై ప్రతిజ్ఞాతాంశసాధనమున కిది ప్రబలాధార మని వ్రాసెతిని. కాఁబట్టి ప్రథామమల్లనిబద్ధానాచారమున దీనిం బరిమార్చించినచో నింక నెవ్వయు నడ్డగింపఁ జాలవని నమ్మి దీనిని శిథిలీకరింప యత్నించుచున్నాఁడను. మొదలది విచారింపఁదగియున్నది. వెనుక నాచే నుదాహరింపఁబడిన శ్రీనాథాద్వితీయములకన్న నిది ప్రబలమా? లేక వానికి సమబలమా? లేక దుర్బలమా? యీ.

అనేక గ్రంథములకుఁ బరస్పరసంవాదంబును శాసనాద్విప్రమాణ సహకారంబును సమృద్ధం బై యుండినందున నాచే నుదాహరింపఁ బడిన ప్రమాణములే ప్రబలము లనియు అట్టివానిని వీరు కనఁబఱపక కేవలము పద్మనాయక చరిత్రమునే వ్రాసినందున నిది దుర్బలమనియు సామాన్యముగఁ దోచెడిది. అయినను మూలప్రమాణములను సంవాదములను చూచి మన మీమాట యనఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్రకారుఁడు సై ప్రకారము పద్యములు వ్రాయుటకు నాధారం బేమైన నుండునా? అని విచారింపఁగా నొక్కటి యగపడుచున్నది. రావుగారు 277 వ పేజీలో "అప్పటికి వాడుకలో నుండు గాధలును బురస్కరించుకొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసి యుండుననుటకు సందియము లేదు. " అని వ్రాసి యున్నారు. దీనిం బట్టి మన మప్పటిగాధ లెవ్వి యైయుండు నని విచారింపఁగా మహాకవి నిబద్ధచరిత్రములు శాసనాదులు దుర్లభంబు లగుటంజేసి పుక్కిటి పురాణగాధలే యని తెలియఁ దగియున్నది. అట్టివానిని బురస్కరించుకొని వ్రాసినచరిత్రముల మహిమను కృష్ణరాయచరిత్రము 119 వ

పేజీలో రావుగారు క్రిందివిధముగ వ్రాసియున్నారు. “ పుక్కిటిపురాణ గాథలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములు వ్రాయఁ బూనినఁ బెక్కుదోషము లుండక మానవు ” అని.

ఇందువలనఁ బర్తనాయకచరిత్రముయొక్క మూలప్రమాణములును వానివలన దానికిఁ గలిగినగుణాతిశయమును రావుగారే తేటపఱచినవాడైరి. ఇట్టిగ్రంథమువలనఁబ్రమేయసిద్ధిని గోరినవారిమహిమయువారిచేతనే “ గ్రంథస్థసిదర్శనము లుండఁగా... మోచేయినాకుట వంటిదికాదె ” అని ప్రకటింపఁ బడినది. ఇయ్యది గ్రంథప్రమాణములను వదలి పుక్కిటిపురాణముల నవలంబించి చరిత్రము వ్రాసినయొక్క వికివ్యాపించునాక్షేపముగఁ దోచును. అప్పు డట్లు మోచేయినాకుకవి వాక్యమును బురస్కరించుకొని పెనంగులాడ నచ్చిన మనరావుగారు నామాటకుఁ బాత్రులు గాఁ గలరు గదా !

ఇక నాచరిత్రము వ్రాయునాటికి గ్రంథప్రమాణము లున్న నేకదా యొక్కవియం దీదోషములు ప్రసక్తించును. పర్తనాయకుల చరిత్రమునకుఁ బ్రథమప్రవర్తకుం డాతఁడే కాఁబట్టి యాతనినాఁడు గ్రంథము లెవ్వియు లేనందున నప్పటికి వ్యాపించి యున్న గాథల ననుసరించి గ్రంథమును వ్రాసినవాఁడు అని యవనత్తురు.

దీనికై యొక్కవికాలం బెద్దియో విచారింపవలసి యున్నది. అయ్యది గ్రంథమున వ్రాయఁబడక పోయిన నక్కవి సర్వజ్ఞసింగభూపతిని వర్ణించియున్నాఁడు. కావున సింగమనీనియనంతరమేయీగ్రంథము రచింపఁబడినట్లు స్థిరపడుచున్నది. ఇదివఱకు వంశచరిత్రములు వ్రాయువారందఱును సింగభూపతి వదవతరమువాఁ డనియే వ్రాసినారు. కాఁబట్టి యీచరిత్రకారునిచే నర్ణింపఁబడిన సింగభూపతి యాతం డయై యుండనోపు. ఆభూపతి క్రీస్తుశకము 15 శతాబ్దమున నున్నవాఁడు.

అప్పటికినామిరెడ్డి యెట్టిక్కడేవి అనపోతానాయకుడు మాదానాయకు లిరువురు వ్రాయించినశిలాశాసనములు సర్వజ్ఞసింగభూపతిచే రచియింపఁ బడినరసార్ణవనుధాకరము శ్రీనాథునిభీమఖండము మున్నగు నాధారములు పుష్కలముగ నుండినవి. కవి యట్టివానిని వేని ననుసరింపక పుక్కిటిపురాణములనే పురస్కరించుకొని చరిత్రము వ్రాసి యున్నాఁడు కాబట్టి రావుగారు వర్ణించినదోషముల కిక్కవియు సీతని కావ్యమును విషయము గాక మానదు. మూలశైథిల్యమున సికతా కూపమువలె మూలప్రమాణశైథిల్యమున నిలువఁ జాలక గూలి పోవుచున్న యీచరిత్రమును బ్రబలాధారముగ నెఱుఁగి “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్మనాయకులు కేశవము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుపట్టరు ” అని వ్రాయుట యజ్ఞానవిజృంభితం బని తేటపడఁ గలదు.

ఒకవేళ, మూలప్రమాణశైథిల్యమునఁ బద్మనాయకచరిత్రమప్రమాణ మయినపుడు శ్రీనాథగ్రంథము గూడ సప్రమాణంబే కావలసి వచ్చును. దానికిని మూలప్రమాణంబు మృగ్యంబే కదా యన్నచో నట్లనఁ గూడదు. శ్రీనాథునకుఁ బైవారి శిలాశాసనములు మూలప్రమాణంబు లగుచున్నవి. అయ్యవి పద్మనాయకులు పవిత్రాన్వయులని చాటుచుండుట తత్పరిశీలనమువలనఁ దేటపడఁగలదు. ఇదిగాక శ్రీనాథగ్రంథమునకు గ్రంథాంతరసంవాదంబును బుష్కలంబుగఁ గలదు. పద్మనాయక చరిత్రమునకో శాసనాధారములు గాని గ్రంథసంవాదములు గాని లేకపోవుటయే కాక మఱియొక్క పెద్దపిడుగు చూపెట్టి యున్నది. ఆగ్రంథకారుఁడు తరువాతి గ్రంథమునఁ బద్మనాయకుల కులప్రాదుర్భావ ప్రాశస్త్య వృత్తాంతములను గ్రించివిధముగఁ జెప్పినాఁడు.

“గీ. దైత్యవిధ్వంసిపాదపద్మజు లటంచు
వేదములు నల్కుఁ గావున విదితముగను
శూద్రకులజులు నౌట సంసూచితముగఁ
బద్మజఖ్యాతి నియమించి పల్కి రపుడు.

గీ. తారకలలోన గ్రహరాజు వేతె యైన
భాతి దశవిధ వెలమలఁ బాయఁ ద్రోచి
సప్తసప్తతిపద్మజసముదయంబు
బద్మనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి.” అని.

ఇందువలనఁ బూర్వపర స్వగ్రంథవిరోధము జాగరూక మగు
చున్నది. మూలప్రమాణములు లేక సంవాదములు లేక పోవుటయే
కాక స్వగ్రంథవిరోధమును గూడ జాగరూక మైనచో

“అంతచ్ఛిద్రాణి భూయాంసి కంటకా బహువ్రా బహిః
కథం కమలనాశస్య మాభూవత్ భంగురా గుణాః”

అనున్యాయమున నాగ్రంథము భంగురంబు గాఁ గలదనియు దానిని
బ్రమాణముగఁ జేకొని వచ్చినరావుగారి యాక్షేప మవిచారవిలసితం
బైనదనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట్లుండియు రావుగారు పద్మనాయక
చరిత్రకారుఁడు స్వనచనవ్యాహతముగాఁ బద్మనాయకులను బ్రశం
సించినాఁ డని యీపద్యములను చీసి వేసినారు.

ఇప్పు డిది విచారింపవలసి యున్నది. ఈవ్యాహతిదోష మను
నది పద్మనాయకప్రశంసావాక్యములకు మాత్రమే సంభవించునా?
తా ముదాహరించిన దూషణవాక్యములకుఁ గూడ సంభవించునా?
అని. ప్రశంసావాక్యములకే యున్నచో వైషమ్యములోఁ బ్రమాణము
లేదు. ఉభయసమంబన్నచో నీవాక్యములవలన స్వోదాహృతవాక్యము
లువ్యాహతంబులే కదా! అయినపు డవి ప్రమాణములగునని గ్రహిం

చుటయు వీనిని దీసివేయుటయు యుక్తి ప్రమాణములకు దూరం బని వ్రాయం బనిలేదు. ఇంతియే కాక పరస్పరప్రతిబంధమున నేయర్థము నిర్ధారించుటకును వీలులేక పోవును. ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు దూషణ గ్రంథమును బ్రమాణముగ నెత్తికొని భూషణగ్రంథమును దూరీకరించుట తగదు. మేమో ప్రబలప్రమాణసంవాదమున దూషణపద్యముల దూరీకరించుచున్నాము.

ఇంతేకాదు. రావుగారు తమ కిప్పట్టున మాతృకయైనరావు వంశీయచరిత్రమును బరిశీలించినవా రయ్యెను నాగ్రంథమునఁ బ్రమాణోపన్యాసపూర్వకముగ నిరాకరింపఁ బడిన పద్మనాయకదూషణ పద్యములను బ్రమాణముగ నెత్తికొని యందుఁ బ్రమాణముగా నెత్తికొన్నపద్మనాయకభూషణపద్యముల నప్రమాణములుగ నిరాకరించి నారు. మఱియు నందుఁ బద్మనాయకప్రశంసాపద్యములకు మూల ప్రమాణములుగా వ్రాయఁబడినశ్రీనాథభీమఖండసోమ దేవరాజయాదులచే రెత్తినవారు కారు. తాము ప్రమాణముగాఁ దీసికొన్నదూషణవాక్యములకు మూలప్రమాణములను జూపినవారు కారు. ఇట్లందున్న ప్రమాణవచనములను మూసి పెట్టుటకును అందు నిరసించఁబడినవచనములనెత్తికొని వాస్తవస్థితి నింత యపలాపము చేయుటకును నెద్దియో విశేష ముండక దీఱదు. అయినను దా మాంధ్రులపూర్వస్మృత్యాంతమును వాస్తవముగ శాసనాది ప్రమాణముల ననుసరించి తెలిపెదమని లోకులను నమ్మించి గ్రంథకర్తలయి యుండియు గ్రంథకారు లిది వఱకు నిర్ణయించినయర్థములను నందునకుఁ బ్రమాణము లగు శాసనాదులను మఱుగువఱచి వాస్తవమును దలక్రిందుగాఁజేసి తమపుస్తకములు చదువుచున్నవారికి బుద్ధిభేదమును గలుగఁజేయుట వీరిదుస్సాహసంబునకు ఘంటాఘోషం బగుచున్న దనుట తేటతెల్లము.

ఇక వివిగమనావిరహమున స్వాదాహృతదూషణపద్యములే ప్రమాణము లేల కాదగవు? అని వాదము తెత్తురు. ఇప్పుడు బలాబలవిచారము చేయవలసి యున్నది.

నాయుదాహృతభూషణపద్యములకు భీమఖండము సోమదేవరాజీయము పల్నాటివీరచరితము సింగభూపాలీయము చంద్రికాపరిణయము వాసవదత్తాపరిణయము భానుమతీపరిణయము ఇందుమతీపరిణయము మున్నగు గ్రంథములు, నామిరెడ్డి యెట్టెక్క అనవోతమాదా నాయకులు స్థాపించిన శాసనములు మున్నగునవి ప్రమాణములు. రావుగా రుదాహరించినదూషణపద్యములకుఁ బుక్కిటిపురాణములు పేరును బ్రకాశింప వీలు లేనిచరిత్రములు నూతనముగ వారు కనిపెట్టిన యసందర్భవిషయములు ప్రమాణములు. వీనిస్వరూపము వెనుక వివరింపఁబడియెను. శేషించినది తరువాత విమర్శింపఁబడును. ఇట్లుండ నేతదుభయపద్యగణములో నేది గ్రాహ్యంబో యేది యగ్రాహ్యంబో పదార్థనిర్ణయపాండితీమండితు లగు పరీక్షకశిరోమణు లెఱుంగఁగలరు.

ఇకఁ బద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డిట్లు స్వవాక్యవ్యాఖ్యాతముగ వ్రాయుటకుఁ గలం బేమనిన, ముం దీవిషయము దెలియఁదగి యున్నది.

ఈచరిత్రము పద్మనాయకుల ప్రేరణముననే వ్రాయఁబడిన దనుటయు, బద్మనాయకులవృత్తాంతమును దెలుపుటకు వ్రాయఁబడినదనుటయు నిర్వివాదాంశములే కదా! లోకమునఁ జరిత్రము వ్రాయువారు వర్ణ్యులకు లేనిగుణముల నైనం దెచ్చిపెట్టి వర్ణించుచున్నారు గాని పేరునకు వెలమవీరులచరిత్ర మని ప్రకటించి కేవలము దూషణములే వ్రాసినమనవీరభద్రరావుగారివలె వర్ణ్యులదూషణములు వ్రాయువా

రుడరు కవా! అట్లుగునపుడు పద్మనాయక చరిత్ర మనునది వారిప్రశంసార్థమే ప్రవర్తించినదై యుండవలయు. ఇట్టిగ్రంథములో చారిదూషణములు వ్రాయుట గ్రంథకారతైలీవిరుద్ధభర్తృంబు. ఎంతయు ప్రగల్భకవియైనను వర్ణ్యులను నీచకులమువారినిగా వర్ణింపఁడు. ఇట్టిస్థితిలోఁ బద్మనాయకుల జన్మస్మృత్యాంత మిట్లు కవి చెప్పినాఁడనువిషయము సంశయింపఁ దగి యున్నది. దానికిఁ దోడుగాఁ నిదితక్కు నితర గ్రంథమంతయు వారిగుణాతిశయమునే యగ్రగణించుచున్నది. ఒకవేళఁ గవి ప్రమాదముననో మఱియే కారణముననో గ్రంథమునసలులు వ్రాసియుండు ననుకొనుటకు వీలు లేదు. కృత్రిమేరకుం డగురేచన్ల బ్రహ్మనాయకుడు స్వనంశము సంతసించుముగా వర్ణించుచున్న నెటు లూరక యుండును? సామాన్యజనుం డైనను దనకులమునకుఁ గళంకము చెప్పినప్పు డోర్వజాల కుండుట కనుచున్నారము. ఘనతఁ గాంచిన రాజకుటుంబములో నుదయించి తమపూర్వుల వీర్యవిజయాదులను దెలిపెడి శాసనగ్రంథాదుల నెఱింగి తన్నుకాశమునకై చరిత్రము వ్రాయించిన బ్రహ్మభూషణి తమకులకళంకవార్తల నెటు లొచ్చును? ఇట్టిస్థితిలోఁ గవి యిట్లు చెప్పటకుఁ గారణము క్రిందివిధముగఁ దెలియఁ దగి యున్నది.

రావుగా రీప్రకరణమున 271 పేజీలో “కమ్మవారికి పంటనుహాన్వయులయిన కొండవీటిరెడ్లకును పద్మనాయక వెలమలకును జరిగిన యుద్ధములు చరిత్రమున సుప్రసిద్ధములుగ నున్నవి” అనియు 281 పేజీలో (వెలమవారు) “రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి వేటుపడిన కులము నుద్ధారణము చేసి రని భావ మేర్పడుచున్నది” అనియు, 182 పేజీలో “రేచన్లబ్రహ్మనాయకుడు రెడ్డికులమునకు మాతొడ్డి ... కారవము దెచ్చినవాఁ డగుటంజేసి” అనియు 284 పేజీలో పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు...రెడ్లకుఁ బ్రబలమైయుండు నుండిరని వేద్య మగుచున్నది. ”

అనియు మొదలుగా వ్రాయుటచే గొండవీటిరెడ్లకుఁ బద్మనాయకులకుఁ బ్రబలమైనముండ్ల ననుటకు సంవియుము లేదు గదా ! ఈవిరోధమును బురస్కరించుకొని గొండవీటిరెడ్లు వెలమవారు పరమనీచకులమువారుగాఁ గొండవీటిదండకవిఠెలో వ్రాయించిరి. దానింగని పద్మనాయకులు కాయలు పరమనీచకులమువారుగాఁ బద్మనాయక చరిత్రమున వ్రాయించిరి. దీనివాస్తవము నెఱుంగఁజాలక గొండవీటి నిజముగఁ బద్మనాయక దూపణ మనినమ్మి వాడుచువచ్చిరి. వాస్తవము దెలిసినపండితు లిది నిజము కాదని పరిహరించుచు వచ్చిరి. ఇంతియ కాని వేఱుకాదు. ఇదియే “కొండవీటి రెడ్డినాయకులు” అని మొదలుగా “కాయలెల్ల వెలమకమ్మ లైరి” అనునటకుఁ గలపద్యముల సమస్త యభిప్రాయము. పద్యములు లేఖకపరంపరగా సమర్థములుగా నేర్పడి యుండినను బరిశీలించినవారి కీయర్థమే కాగలదు. చతుర్థ వర్ణములో వెలమ లుత్తము అని ప్రసిద్ధి గని యుండఁగాఁ గాయలు కమ్మలును మేము వెలమలము మేము వెలమలము అని ప్రకటించుచుండఁగాఁ బద్మనాయకులు ప్రతాపరుద్రునిసన్నిధిని వాదము పెట్టుకొని శాసనగ్రంథాదిప్రమాణ ప్రదర్శనపురస్కరముగా 77 గోత్రములవారు మాత్రమే నిజమైనవెలమ అని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలను (మధ్యను వెలమల మని పేరు నెట్టుకొన్న కాయకమ్మ మొదలగు వారిని) తమలోనుండి పాయద్రోచిరి. ఇదియే

“తారకలలోన గ్రహరాజు పేతె యైన

భాతి దశవిధవెలమలఁ బాయద్రోచి

సప్తసప్తతి పద్మజ సముదయంబు

పద్మనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి

‘రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డి ... కులముద్ధరించిరి వెలమవారు’

అని మొదలుగాఁ పై చరిత్రమునఁ బ్రకటింపఁబడిన దని తెలియునని.

ఇట్లు గాక నాకవి మహాకవిప్రబంధములకు శిలాశాసనములకు స్వగ్రంథమునకు విరుద్ధముగాను కవిసంప్రదాయవిరుద్ధముగాను సర్వస్వ లనుదూఱినాఁ డని తలంచుట యవిచారములమేకాని వేఱుగానోపదు. రావుగా రీపద్యములు నిజముగ వెలమవారిదూషకము లనియేనమ్మి యీ యర్థ మింకింతదృఢముచేసిన లోకులు దీనినేమిక్కిలి విశ్వసించు గలరని పైపద్యములక్రింద “వారిని తక్కిన తెగలవారు వెలమలుగ భావించి తమ కన్నఁ దక్కువగఁ జూచుచున్నటులును ... వెలమవారిలోను కమ్మవారిలోను గూడ నూత్నరక్తము ప్రవహించుచుండె” నని లేనియర్థమును వ్రాయుట యెంతోవంతగా నున్నది ఇట్టియర్థ మీపద్యములలో నేది బోధించునో నూత్నరక్త మెవరియందుఁ బ్రవహించినదో చూపుఁ డన్న నేమి చెప్పి నూహించిరో వారికే తెలియవలయును.

ఇట్లు స్వమతమును నెలకొలిపియువుడు పరమతసాధకములుగాఁ దమకుఁ దోచినవానిని నిరాకరించుచున్నారు. అయ్యవి పద్మనాయక చరిత్రములో వీరిని బ్రశంసించుట వీరు తొలుత క్షుత్ప్రయులుగా నుండి రనుట ప్రతాపరుద్రునితో నేక పంక్తిభోజనము వీరికి ఘటల్లిన దనుట అని ముఁజైఁగలు.

అందు మొదటిది. “మఱియు నాతఁడు స్వవచనవ్యాఘాతముగ నాగ్రంథముననే మఱియొకచోట

గీ. దైత్యవిధ్వంసిపాదపద్మజులటంచు

పద్మజభ్యాతి నియమించి పలికి రవుడు.

అని విష్ణువుయొక్క పాదపద్మమునందు జనించుటచేతఁ బద్మజులను సంజ్ఞకలిగిన దని నుడివెను. అదియునుంగాక తక్కిన వెలమ తెగలవారిని గ్రందుపఱచుచుఁ బద్మనాయకుల నధికు లని చెప్పి

క. తారకలలోని గ్రహరాజు వేఱె యైన...

పద్మనాయకులనఁగను బ్రబలె జగతి.

అని పొగడి యున్నాడు. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే వీరికి పద్మజులనుపేరు గలిగిన దనియు అందువలననే పద్మనాయకులనునామము వహించిననియుఁ జెప్పట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టదు. విష్ణుపాదోద్భవసంభవుల మని పంటరెడ్లు కమ్మనారు మొదలగు తెగలవారెల్లరును జెప్పుకొనుచున్న నారయినను వారలకు పద్మనాయకులను పేరు గ్రంథములను వినంబడదు... గొంతవఱకు గనుపట్టక మానదు ” అనునది. పద్మజశబ్దవిషయమై వెనుకఁ గొంత వివరించినాడను. ఇప్పుడు “అందువలననే పద్మనాయకులనునామము ” అనునది విమర్శింపఁబడును. ఈయర్థము పైపద్యములలోఁ జెప్పఁబడలేదు. మొదటిపద్యము పద్మజులు అనునామమునకే సాధకముగ నున్నది. రెండవది పద్మజులుదశవిధవెలమల శాయఁద్రోచుటయందు “తారకలలోన గ్రహరాజు వేత్తయైన భాతి” యని తారకలకువేత్తైన సూర్యుని దృష్టాంతము చెప్పి అందువలనఁ దద్వాచక మగుపద్మనాయకశబ్దమావీరికిఁ గలిగిన దని సూచించుచు “పద్మనాయకులనఁగఁ బ్రబలె ” అని చెప్పుచున్నది. కాన “అందువలననే ” అని రావుగారు వ్రాయుట సరికాదు.

ఇంకొకవిశేషము. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటవలన వీరికిఁ బద్మజులనుపేరు గలిగినదనుట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్ట దను ప్రతిజ్ఞతార్థమును సాధించుటకు విష్ణుపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మనారు మొదలగువారలందుఁ బద్మనాయకశబ్దవ్యవహారము లేక పోవుట కారణముగఁ జూపినారు. కార్యకారణములకు సామానాధికరణ్యము నియతము కాఁబట్టి కారణము లేనిచోటఁ గార్యము జనింప దనుట లోకవిదితము. పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్తమగు పద్మజనికర్తృత్వము హరిపాదపద్మజనికర్తృత్వంపద్మనాయకులందుఁ గలదు కాన వారలయందుఁబద్మజశబ్దప్రయోగము, హరిపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మనారు

మొదలగువారియందు పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్త మగువారిపాద పద్మజనికర్తృత్వము లేదు కాబట్టి వారిలయందుఁ బద్మజశబ్దప్రయోగాభావము, న్యాయసిద్ధం బైనది కదా! ఇట్టిస్థితిలో కమ్మలు మొదలగు వారియం దాశబ్దముయొక్క ప్రయోగము లేదు కాబట్టి పద్మనాయకులయం దాశబ్దమును బ్రయోగించుట సయుక్తికము గాదనుటయే సయుక్తికము గాక యున్నది.

ఇక విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లనునది ముద్రణప్రమాద మనుకొంద మన్న నది పొసంగునట్లు లేదు. ఏల యనిన. రావుగారు 8 వ ప్రకరణమున 234 పేజీలో కోటనంశమును గూర్చి వ్రాయునపుడు “వీరలు విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లనుచతుర్థాన్వయుల మని చెప్పుకొని యున్నారు” అని వ్రాసినారు. కాబట్టి ముద్రణప్రమాదము కాదనియు వీరిమతమున విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లను నొకతెగవారు చతుర్థవర్ణములో నుండిరనియు నెంచఁ దగియున్నది. విష్ణుపాదోద్భవమైన చతుర్థవర్ణములో విష్ణుపాదోద్భవసంభవులు గల రనుటకుఁ బ్రమాణము మృగ్యంబుకదా? అని యాశంక తోచును. స్మృతి పురాణాదులయం దున్న కొన్ని విషయములకు మూలప్రమాణములు మనకుఁ గాన రాక యుండినను సర్వజ్ఞ లగుమహర్షులు వానిని గనిపెట్టి చెప్పియుందు రని నమ్మినట్లు దీనిఁ గూడ మూలప్రమాణమును దేనినో రావుగారు కనిపెట్టి వ్రాసియుందు రని నమ్మవలసియున్నది. దీనినిజ మెట్లుండినను సీత్రతిజ్ఞునిలుపుకొనఁజాలరు, చూడఁడు. పైప్రతిజ్ఞాతార్థమునకు కమ్మ కాపు మొదలగువారియందు పద్మనాయక శబ్దము ప్రయోగింపకుండుట కారణముగా వ్రాసినారు. ఇయ్యది యెవని వారిపాదపద్మోద్భవులో వారియందుఁ బద్మజశబ్దము ప్రయోగింపఁబడును అనువ్యాప్తికి భంగప్రదర్శనరూపముగఁ గానఁబడియెడిది.

ఇం దొకయసందర్భము. హరిపాదపద్మజత్వమునకుఁ బద్మజశబ్ద ప్రయోగమునకే కదా వ్యాప్తిఁ గల్పించిరి, దీనికి హరిపాదపద్మజత్వమున్నచోటఁ బద్మజశబ్దప్రయోగము లేకపోవుటయే భంజకం బగును గానిపద్మనాయకశబ్దప్రయోగములేకపోవుటయెటులుభంజకంబగును? కానఁ గమ్మహాయందుఁ బద్మనాయకశబ్దప్రయోగము లేనందున వెలమలందుఁ బద్మజశబ్దప్రయోగము చేయుట సయుక్తికము గాఁ గనుపట్టదన్నమాటయే సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టదు.

నరసవార రావుగారు, శ్రీరామమూర్తి పంతులుగారు భీమఖండములో “పద్మనాయకులన వెలమలన” అని యుండినట్లు వ్రాసినారనియు నందువలనఁ బద్మవెలమలకుఁ బద్మనాయకు లనునామము గలుగుటకు వేఱుకారణ ముండవలయు ననియు వ్రాసినారు. శ్రీరామమూర్తిగా రెఱ్ఱినపాఠములో “కైటభదైత్యవైరి” యనుపద్యమున ఉదయంబునొండె యనుచోట (ఉదయంబునొంది) అనియు “కారణగుణసంక్రమంబున” అనుచోట (కారణసంక్రమంబున) అనియు, సోదరీయన్నేహలబ్ధంబులుం బోని పావనత్వ శుచిత్వ అనుచోట (సోదరీయన్నేహలబ్ధంబు లచ్చోనిపాతనత్వ శుచిత్వ) అనియు, చరితమనస్వభావవచనంబుల ధరియించి అనుచోట (భరితమనస్వభావవచనంబులు ధరియించి) అనియు మొదలగుతప్పలు విశేషముగఁ జూపట్టుచున్నవి. అట్లు “పద్మనాయకులన వెలమలన” అనివా రెఱ్ఱినపాఠము గూడ సరిగామిచే “పద్మనాయకు లనువెలమలన” అనుపాఠమేస్త్రీకరింపఁబడును. అందువలనఁ బద్మవెలమలకుఁ బద్మనాయకు లనునామము గలుగుటకు వేఱుకారణ ముండవలయు నను రావుగారియాహ నిరస్తంబు కాఁగలదు. ఈపక్షమునఁ గమ్మ పంట మొదలగువారియందుఁ బద్మనాయకపద మన్వయించు నని రావుగారు వ్రాయుట భ్రమమూలకము. “పద్మనాయకులను” లనుచోటి అనుశబ్దము

నెలమపదముతో సమసించినది. కాబట్టి పదాంతరములతో సంబంధించుటకు వీలు లేదు. సమాసఘటకపదములు తదఘటకపదములతో నన్వయించునపుడు సమాసం బసాధునని శాస్త్రము కలదు.

తరువాత “ఎంత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్న తోడనే పద్మండు నాయకుఁడుగాఁ గల సమూహ మని యర్థము గాక మానదు.” అని వ్రాసినారు. ఏమి కారణమో తొలుత వెలమలకుఁ బద్మజశబ్దము హరిపాదపద్మమునుండి యుదయించుటచే వచ్చినది కాదని నిరూపింపఁ బూని దానిని మాని కష్టమయందుఁ పద్మనాయకపదము లే దని పద్మనాయకశబ్దమునకుఁ బరుగిడిరి. ఆవల నది వెలమలకు వచ్చినవిషయము విచారించుచు దానిని విడనాడి పద్మనాయకకులశబ్దము నందుకొనిరి. వీరిమతమునఁ బద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములు సమాసప్రవృత్తినిమిత్తకములై యుండు నేమో, ఇట్టి వారు తొలుతనే పద్మనాయకకులనామము వచ్చినదనుటయు సయ్యక్తికముగాఁ గనుపట్టదు అని పద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములను మూడింటిని నొక్కటేసారి యావృత్తి పెట్టి యున్న బాగుండును. “చైత్యవిధ్వంసి” అనుపద్యమున పద్మజశబ్దవృత్తిని మాత్రమే చూపి యుండఁగా నదియే పద్మనాయకశబ్దవృత్తికథన మని యెంచినవారు పద్మనాయకకులశబ్దమునకుఁ గూడ నదియే వృత్తికథనమని యెంచుట యుచితంబే కదా !

ఇక నింతమాత్రముతోఁ బోసక స్వపాండిత్యము నిటులు ప్రకటించినారు. “ఎంత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్న తోడనే పద్మండు నాయకుఁడుగాఁ గలిగినసమూహ మని యర్థముగాక మానదు” అనుదాని తరువాత “అందువలన వేర్వేలు తెగలనుండి యేకారణముచేతనో వేరుపడివచ్చి ప్రత్యేకముగా నొకతెగవారైరని తెలుపుటకుఁ బద్మనాయక కుల మనునదియే సాక్ష్యముగ నున్నది.

అందులకు గ్రంథములనాధారము లేవైనఁ గలవాయని పరిశీలించినచోఁ గొంతవఱకుఁ గన్పట్టక మానవు " అని.

రావుగారికిఁ గావ్యకోశ పరామర్శములే దని యీలేఖనమే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది. చూడుఁడు "సజాతీయైః కులం యూభవ్, గోత్ర జననకులా న్యభిజనాన్వయతా " అనుకోశములను బట్టి కులపద మేక జాతీయసమూహమును సంతతిని బోధించుటవలనఁ బద్ధనాయక కులపదమునకుఁ బద్ధుఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలయేక జాతీయసమూహము నిగాని పద్ధనాయకునకు సంబంధించిన సజాతీయసమూహ మనిగాని పద్ధనాయకుఁడనువానిసంతానమనిగాని, యమర్థచెప్పఁదగియుండగా, ముఖ్యవృత్తిచేతఁ గులశబ్దమునకు భిన్న జాతీయసమూహ మని యర్థము రాక యుండఁగా. " వేర్వేఱు తెగలనుండి యేకారణముననో వేఱుపడి వచ్చి ప్రత్యేకముగ నొక తెగవారయిరని తెలుపుటకుఁ బద్ధనాయక కులమనునదే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది " అని వ్రాయుట " అర్థవ్యుత్పత్తి రసర్థపేతుః " అన్నమాటే కదా! పైగా " అందులకు గ్రంథముల నాధారము లేవైనఁ గలవాయనిపరిశీలించినచోఁ గొంతవఱకుఁ గన్పట్టకమానవు " అని వ్రాసినారు. ఇయ్యది " బహూనాం జన్తనామం తే జ్ఞానవాక్ మాంప్రపద్యతే " అనుభగవదుపదేశమును బోలి యున్నది. ఆధారములను గోరువారు మార్కండేయుసంతయాయువు గలిగి ప్రాతకట్టలుదిరుగ వేయచు వచ్చినఁగొంతవఱకు(అసంపూర్తిగా) దొరకవచ్చునని దారిచూపినారు. సుప్రసిద్ధమహాకవినిబంధములు శిలా శాసనములు పద్ధనాయకులు పవిత్రతాన్వయు లని ఘంటాపథముగ బోధించుచుండఁగా నెంతమందబుద్ధియైనను " తృషాన్రో నర్తదాతీరో కూపం ఖనతి దుర్జతిః " అనున్యాయము ననుసరించి వీరుపదేశించిన ప్రకారము ప్రాతకట్టలు విప్పియుప్పుడెచ్చుకొనునా! వింతగా నున్నది.

ఇదిగాక, ప్రాతకట్టలలో జిక్కునని వీరాశ పెట్టినయాధారము లెట్టివిగ నుండునో తెలియదగి యున్నది. ఇట నాధారము లనఁగాఁ బ్రమాణములు అయ్యవి ప్రత్యక్షాదిభేదభిన్నంబులు. పద్మనాయకులు నానాజాతులలోనుండి వచ్చి యొక తెగవారుగా నేర్పడినా రనువిషయ మెవరును గనులఁ జూచినవారు కారు. వ్యాప్తిజ్ఞానము సంభవింపమి ననుమానము. దుష్టులము. ఉపమానం బతిప్రసక్తము. శౌబ్రము శబ్దజన్య బోధము. ఆత్మవాక్యము శబ్దమునాఁ బరఁగు. ఆప్తుండు యథార్థవక్త. ఆప్తు లనఁదగుచుహాకపులయొక్క వాక్యములు శిలాశాసనాదులు తల క్రిందువడినను వీరికి దొరకవు. పుక్కిటిపురాణములననుసరించినచో నఆ చేతిలోని వెన్నముద్దను వదలి మోచేయి నాకుటవంటి దగును. కాన వీరాశించినయర్థము ఘటిల్లదు.

ఇకఁ బైఠూఁడునిషయములలో రెండవది విమర్శింపఁబడును. అయ్యది “పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధులైనరేచర్లవారు చతుర్థవర్ణమునందు జనించినవార మని స్పష్టముగఁ దెలుపుకొనియుండఁ దద్వంశజులయిన వెలుగోటివారు ... రావువారు ప్రకటించినగ్రంథములందుఁ బద్మనాయకు లొకప్పుడు క్షత్రియకులమువారుగానే యుండి తరువాత శూద్రులయిపోయి రనియు శూద్రజాతులవారి కవ్వరికి క్షత్రియనామము వర్తింపదనియు వ్రాయఁబడి యున్నది... వింతగా నుండక మానదు ” అని.

శ్రీవెలుగోటివారు “వీరు నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైన పద్మనాయకకులమువారు ” అనియే వ్రాయించినారు. కాఁబట్టి తమ పూర్వులు చతుర్థవర్ణమువార మని వ్రాయించుటచేత విరోధము లేదు. వెలుగోటివారిచరిత్రము సుపొద్ధాతము 25 పేజీలో పైవాక్యము మొదలుకొని 36 పేజీలో “ కాఁబట్టి యిప్పటివారు క్షత్రియవేషధారణ

ప్రయాసమునొందుట కలిబలముననే గాని శాస్త్రమునఁ గాదు ॥ అను వాక్కు 11 వేజీలు క్షత్రియత్వమును నిరసించి యుండఁగాఁ దద్వ్యపరీతముగ రావుగారుభావించుట వింతగానున్నది. వీరలుతొలుత క్షత్రియులుగా నుండి రని యూహించుట పూర్వము శూద్రుల మని వ్రాసినందునకుఁ గాని క్షత్రియుల మని వ్రాయనందునకుఁ గాని విరుద్ధము కాదు. వారు క్షత్రియత్వ పేధమును జేసినవారు కారు. మతేమన్నఁ దత్కాలస్థితిని మాత్రమే వ్రాసియున్నారు. ప్రమాణ బలముచేతఁ బ్రమేయసిద్ధి యగుచుండి యది ప్రత్యక్షమునకు విరుద్ధము గాక యుండఁగాఁ బరిహరించుటకు పీలుండదు.

ఇదిగాక, సై వారుతాము పద్మ పతికి సంబంధించిన క్షత్రియుల మని మాత్రము వ్రాయించినారు గాని తమకన్న నిరురులు క్షత్రియులు కా రని వ్రాయించినవారు కారు. శూద్ర వేషధారణము పద్మ నాయక పదవహానము ఆంధ్ర దేశ వాసము తొత్తము మున్నగుధర్మముల కూడి కచే మార్కండేయపురాణోక్త మహాపద్మ పతివృత్తాంతసమన్వయమును బట్టి యాక్షత్రియులే యీపద్మ నాయకు లనిప్రత్యభిజ్ఞ కవకాశముగలిగినది. రాచవారు మొదలగువారలందు శూద్రవేషము లేమిని కమ్మ కాపు ము న్నగువారలందుఁ బద్మ పతినామవహానము లేమినిబట్టి వారలు పద్మపతికి సంబంధించినక్షత్రియులు కారని యే వారియభిప్రాయము కాని క్షత్రియులు కా రని కాదు. రాచవారు శూద్రులమని చెప్పకొనుట పద్మ నాయకులు తొలుతక్షత్రియు లనుటకు బాధకము గాదు. అగునన్నచోఁ దత్ప్రకారము నిరూపింపవలసి యుండును. ఇవన్నియుఁ దెలియక “ రాచవారియొక్క పూర్వులు సయితము వారిశాసనములలోఁ జతుర్థకులమువార మని చెప్పకొని యుండఁగాఁ బెక్కుతెగలలో నుండి వచ్చి యేర్పడిన యీశాఖవారు తాము మాత్రము క్షత్రియసంతతివార మనియుఁ దక్కినవారు కారని వ్రాయుట

వింతగా నున్నది. " అని వ్రాయుట కేవలముజిహ్వదైర్ఘ్యప్రయుక్తమే కాని వేఱుగానుండదు. ప్రమాణములు చూపక యిట్టివ్యర్థపు వ్రాత వ్రాయుట యంతకన్న నిఁక నేమి కాగలదు ?

ఇంకొక్కటి. "పద్మనాయకులలో నుప్రసిద్ధు లగుచేచర్లవారు చతుర్థవర్ణమువార మని చెప్పుకొనుచుండఁగా" నని వ్రాయుటచేతను, "శ్రీనాథకవి తనభీమఖండమునందు...నాకడ నున్నముదితప్రతిలో నున్నది" అని వ్రాయుటచేతను పద్మనాయకకుల మకళంకమనుటకుఁ గలప్రమాణములను దాము చూచి యున్నవారని తేటపడఁగలదు. ఇట్టివారయ్యును బ్రమాణములను మఱుగుపఱచి పేరులేనిచరిత్రములను బుక్కిటిపురాణములను స్వకపోలకల్పితములను బురస్కరించుకొని యపసిద్ధాంతమును బ్రకటించుట " గుణాయంతే దోషా స్సుజనవదనే దుర్జనముఖే గుణా దోషాయంతే " అనున్యాయమునఁ దక్క వేఱు గాఁ గానంబడదు. తమ కాసిద్ధాంతము చేయ నుత్సాహ మున్నచో నుభయపక్షసాధకము లగువానిని జేర్చి బలాబలవిచారము చేసి య నభిమతములను యుక్తిప్రమాణములచే నిరసించుట గదా పండిత ధర్మము.

ఇక మూడవది, ప్రతాపరుద్రుఁడు పద్మజులకు సపంక్తిభోజన గౌరవముసంగినాడనునది. దీనిపై రావుగారిటులు వ్రాయుచున్నారు. " మొదట కాకతీయులు కులముచేత క్షత్రియు లయినప్పుడు గదా యిట్టికార్యముయొక్క ఘనత వెల్లిడియగుట కనువై యుండును. కాకతీయులు క్షత్రియుకులమువారు కారనియు చతుర్థకులజాతే యనియు నిటీవల దొరికిన రెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది... కాబట్టి కాకతీయులతోడి సహపంక్తిభోజనము దొరికినమాత్రముచేత మీరు తక్కిన వెలమవృత్తాఖిలవారికన్నఁ గులాధిక్యము గలవారని

చెప్పటకుఁ గారణ మగపడకు గదా! పద్మనాయకులు చెప్పకొను గాధను బట్టి వీరలకుఁ బ్రతాపరుద్రునికిఁ బూర్వము వానితో సహపంక్తిభోజనము లేదని యర్థ మగుచున్నది కదా? అందునకుఁ గారణ మెద్దియో యుండి యుండక మానదు" అని.

దీనిం జూడ వీరభద్రరావుగారు రాజస్థానములందుఁ గలసంప్రదాయములు గమనింపవలయు కానం బడియెడిని. రాజులు ప్రతివారి తోడను సహపంక్తిభోజనము చేయువారు కారు. భాత్యపుత్రాదులతోఁ గాక యితరులతోఁ గలసిభుజించినచో నది పంక్తికివచ్చినవారికి గౌరవ ప్రదానముగ నే యుండును. ఇట్లు రాజులతో నేకాసనోపవేశనము సర్థా సనోపవేశనము పార్శ్వవి శేషోపవేశనము మున్నగునవిగూడ గౌరవములుగా నున్నవి. ఇట్టిమర్యాదలు రాజస్థానముల నుండువారికిఁ దెలిసి యుండఁగలవు. కాబట్టి రాజాధిరాజుగా నున్న ప్రతాపరుద్రునిపంక్తిలాభము గౌరవజనకమని పద్మనాయకులు చెప్పకొనుట తగి యున్నది. ఇపుడు హైందవు లనేకులు కింగుయొక్కయు వైశరాయియొక్కయు బంక్తిభోజనాహ్వానమును బెక్కుభంగులఁ గోరుచున్నారు. అది గొప్ప గౌరవ మనికదా వారితో భోజనము ఘట్టిల్లకపోయిన నాహ్వానం బైనం జాలునని యట్లుత్తమవర్ణమువారు గూడఁ గోరుచున్నారు. ఇందువలన రావుగారు “మొట్టమొదట కాకతీయులు క్షత్రియులయిననే కదా యిట్టికార్యముయొక్క ఘనత వెల్లడిపఱచుట కనువై యుండును.” అని మొదలుగా వ్రాసినవ్రాత పైమర్యాదల నెఱుంగక వ్రాసినవ్రాతగా నేర్పచుచున్నది. రాజులు దక్కువజాతివారైనను వారిపంక్తిలాభము గొప్పగౌరవ మని యెంచుచుండ నెక్కువ జాతివారైనపు డింకను విశేషగౌరవము గాక మానదు గదా!

ఇకఁ గాకతీయులు క్షత్రియులు కారనువిషయము శేషించినది. వారు క్షత్రియులైనను గాకపోయినను రాజాధిరాజు లగు

టచే వారితో నపంక్తిభోజనము గౌరవాధాయకమనుటకు తీరి లేదు. కానఁ దద్విమర్శము ప్రకృతిపయోగి కాదు. అయినను వాది ప్రదర్శితములై నయనుపయుక్తవిషయములనువదలిదిక్షాత్రముగ సిద్ధాంతమును జెలిపెదను. కాకతీయులు క్షత్రియులే కాని తదితరులు కారు. ఇందులకుఁ బెక్కుప్రబలప్రమాణములు గలవు. ప్రతాపరుద్ర యశోభూషణమున విద్యానాథమహాకవి

“సోమార్కాభిజనం త దద్య జయతి శ్రీకాకతీయాస్వయః
పాతివ్రత్య ముపైతి సాంప్రత మమీ ష్వస్తాసు విశ్వంధ రా
లస్తాభి ర్నిజదోఃప్రసూతి మధునా ధన్యా మజో మన్యతే
యత్కర్తవ్యముపాదిశక్తులపతి ద్వేనస్వయంభూ స్వయమ్”

అనియు

“ఆమూలా త్ఫలితా ప్రసత్తిలతి కా పత్య స్వయంభూప్రభో
రాజ్ఞా క్షత్రియమాళిమండపమణే స్తాతస్య సానుగ్రహో

అనియు మున్నగాఁ గాకతీయులు క్షత్రియులని చెప్పియున్నాఁడు. ఇందు మొదటిది నాటకప్రకరణమున రుద్రదేవివాక్యము. దానిప్రకృతో పయుక్తార్థము. — ఇవుడు బ్రహ్మ మాచేత నిజదోఃప్రసూతి యగుక్షత్రి జాతిని గృతకృత్య మైనదానినిగాఁ దలంచుచున్నాఁ డని. రెండవదియం దురెండవప్రతాపరుద్రునివాక్యము. దానికి క్షత్రియశ్రేష్ఠుండగు తండ్రి యొక్క (రుద్రదేవియొక్క) సానుగ్రహమైన యాజ్ఞయని యుపయుక్తార్థము. కాకతివారు క్షత్రియులు గాకున్న నీయర్థము లన్వయింపవు.

“సాహస్రాంశవ మైందవంచ మహతీ యే ద్వే కులే నిర్మితే
తే జాతే లఘునీ గుణై ర్విజయిని శ్రీకాకతీ యాస్వయే”

అని మొదలగువానియందుఁ గాకతికులమును సూర్యసోమవంశములకు భిన్న మైనదానినిగాఁ జెప్పట కాకతీయ క్షత్రియత్వబాధకంబు

గాదు. సూర్యచంద్రవంశ్యులే కాక యితరులు గూడ క్షత్రియులు గలరు. లేదా,

“ కాకత్యాః పరశక్తేః కృపయా కూశ్మాండవల్లికా కాచిత్ ”

పుత్రి మసూత తదేత త్కుల మనఘం కాకతీయ మభూత్

అని అనితల్లిశాసనములో నున్నది. కాఁబట్టి అట్టివార్త విద్యానాథుని హృదయారూఢం బై యుండి కాకతికులము సూర్యసోమాన్వయములకు భిన్న మైనక్షత్రియుకుల మని వర్ణించి యైన నుండవచ్చును, కానిచోఁ గాకతివారు క్షత్రియు లని బోధించెడుపైవాక్యములు విరోధించును. కాఁబట్టి యది వీరిక్షత్రియత్వమునకు బాధకంబు గాదు.

“ త్సుద్రక్షత్రియపక్షిక్షణవిధౌ ప్రోక్షే ప్రకాక్షేయకాః ”

అనుటచే పీరు క్షత్రియేతరు లని కొండఱియూహ సరియైనది కాదు. రాజు దుష్టజనశిక్షకుం డనునపుడు రాజునకు జనసామాన్యంతర్గతి యు దుష్టరాజగణంకుశ మనునపుడు రాజసామాన్యంతర్గతియు లేక పోవలసి వచ్చును. కాన విద్యానాథుండు కాకతీయులు క్షత్రియు లని చెప్పినాఁ డనువిషయము నిరపవాదంబు. సిద్ధేశ్వరచరిత్రము సోమ దేవరాజీయము మున్నగాఁ గొన్నిగ్రంథములు గూడఁ గాకతీయులు క్షత్రియు లని నుడుపుచున్నట్లు రావుగారుగూడ వ్రాసియున్నారు. విధ్యానాథీయసంపాదంబున నవియుఁబ్రమాణకోటిం జేరచున్నయవి.

ఇవిగాక గణపతిమహారాజులు గుంటూరుజిల్లా మోటుపల్లి శాసనములోఁ దాము సూర్యవంశజుల మని సూర్యునినుండి తమ వఱకు వంశావళి వ్రాయించి యున్నారు.

“ ఇచ్ఛాసిద్ధ్యై హిమగిరిసుతాబద్ధవోరాలవాలం

దేవం లంబోదరకరిముఖం వందనై ర్నండయామః

యస్య క్రీడాపరణతిభువో మేరుశృంగస్ఫులింగా
స్సందృశ్యంతే దురితతిమిరోత్సరణాకార్యనూర్యాః ”

అని యుపక్రమించి కొన్ని పద్యములతరువాత

“విశ్వైవసాంధతమసాంధ్యనిరాకర్ణిష్ఠు
రంభోరుహం చ హరితాం చ వికాసహేతుః
య స్యేక్షణా జ్జగదశేష మిదం సిస్సత్తో
రావిర్భభూవ భగవా నయ మంశుమాలీ
తతో మను రభూ న్నామ్నా శేఖరో నయదర్శినామ్
విశ్వరాజస్యమార్ధస్యచూడామణి రివాపరః
ఇత్వోకు ర్నామ తస్మిన్నభవ దభిజనే
భూభుజాం చక్రవర్తీ సాక్షాచ్చీవతస్సవత్సా
స్వయ ముదిత ఇవ త్రాతుకామో ధరిత్రీమ్ ”

అని చెప్పుచువచ్చి

“అథ నిరవిశ దుర్వీం తత్కులోదన్వదిందుః
కిల జలనిధివేలామేఖలాం ప్రోలరాజః
కనదురుకరవాలః కాలకాలాంబువాహః
భ్యుదయ.....హంసః ” అని.

వారిదండనాయకుఁ డగు బయ్యననాయకుని పుత్త్రిం డగుజగ

దాళ ముమ్మడినాయకుఁడు గణపతి పరిపాలనకాలముననే స్థాపించిన పా
కాల శాసనములోఁ గాకతీయులు సూర్యవంశజులై నక్షత్రియు లని
వ్రాయించి యున్నాఁడు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ సీచరిత్రము
నైదవప్రకరణమున 149 పేజీలో వ్రాసియున్నారు. అయినను “కాకతి
గణపతిరాజు చక్రవర్తిపదమును పహించిన తరువాత నాతనిఘనత
నిరూపించుటకై యులేడు సూర్యవంశజుఁ డని కల్పింపఁబడి శ్లాఘింపఁ

బడినది" అని శ్లాఘుకింద గణించినారు. అందునకుఁ దృష్టి కరములైన కారణములు గానరావు. వారియిష్టప్రకార మొకవేళ నాతం డు పొగడి యుండు ననుకొందమన్నను గణపతిమహాగాజు వ్రాయించిన శాసనమున కేమి చెప్పవచ్చును? తమకులవిషయమై వారు స్వయముగ వ్రాయించిన శాసనమునకన్న నితరము బలవత్తరము గాదుకదా! పూర్వపురాణాలు సూర్యనంశమువార మనియో చంద్రవంశమువార మనియో వ్రాయించుకొనువాడుక గలదని కొందఱునుచున్నారు. అట్లుహించుపుడు స్వయతమున వాస్తవక్షత్రియు తెనరో వారియందుఁ గూడ నీశంక కవకాశము గలుగక మానదు. ఇంతకు రాజాధిరాజై వర్ణాశ్రమపరిపాలకుండై ఘనతః జెందిన య గ్గణపతిదేవుండు క్షత్రియుల మని యసత్యముగఁ గులముగానికులము నేలవ్రాయించును? అంతటిఘనుం డట్లసత్యము వ్రాయించినచో లోకులు నిందింతురుగదా! ఇంక గణపతిదేవునకుఁ బూర్వులవంశపురాజులు క్షత్రియుల మని యెవరును వ్రాయంపలే దని యొకశంకను దెచ్చుచున్నారు. పూర్వులు జాత్యంతరులమని వ్రాయించి యన్నచో దీని కది బాధకం బగునుగాని యేకులమువారమనియు వ్రాయంపకయుండి నపుడు వారికి క్షత్రియత్వ మనభిమతం బని యూహించుట కవకాశ మించుకైన లేదు.

ఇంకొకటి. కాకతివారి కులగురుపరంపరలోఁ జేరి దుద్రాచిక కాలమునను ద్వితీయద్రావిడదునికాలమునను నుండి యపరశివావతార మని పొగడ్త గన్న శివదేవమహాముని గుంటూరుజిల్లా మంగళగిరితాలూకా మల్కాపురములో స్థాపించిన దానశాసనమున

‘అస్తి స్వప్తిమతీ తను ర్భగవతో దేవస్య తస్యా సుస్పృక
న్నాభీవంకజసంభవస్య భుజతో యే క్షత్రియా జ్జితే

తేమాం తిగ్మనుచినంతతిభువో యే దుర్జయాః క్షత్రియా
 స్తేమా మస్తి కులం కలంకరహితం శ్రీకాకతీభూభూజామ్ ,
 అని వ్రాయించినాడు.

ఈశానన మెల్లఁ జదివినవారి కీశవదేవమహామునియొక్క సత్య
 శాచక్షమాదులు తేటపడఁ గలవు. ఈమహానుభావుఁడు కాకతివారిచే
 నీయఁబడిన మందర మనునగ్రహారిమును సజ్జనులకుఁ జించిపెట్టిన
 వాఁడు కాఁబట్టి స్వసుఖపరుఁడై పోషకుల వీరికై కల్లులు చెప్పవఁడు
 కాఁడనియు, కాకతివారికులగురువై వారిసామ్రాజ్యకాలమున నున్న
 వాఁడు కాఁబట్టి వారికులవృత్తాంతము చక్కఁగఁ దెలిసియున్న వాఁడని
 యు, నిస్సంశయముగఁ జెప్పవచ్చును. ఇంతటివారి శాసనములందుఁ
 గూడ సంశయించినచో నిక నెన్నియుఁ బ్రమాణపదవి నధిరోహింపఁ
 జాలవు. ఇదిగాక దీనిని రావుగారు పఠమప్రమాణముగా 12 ప్రకరణ
 మున రుద్రదేవీవృత్తాంతమున నెత్తికొన్నవారు. తమకుఁ గావలసిన
 యంశములోఁ బ్రమాణ మని వ్రాసి తమకుఁ బ్రతికూల మైనయంశ
 ములో నప్రమాణ మని తీసివేయుటకు వలనలేదు. అట్లగుచో స్వకీయ
 ప్రామాణికతకు భంగము రాఁగలదు. ఇటులుండఁ గాకతివారి కుల
 విషయమై చర్చించునపుడు దీనినిబయలుపటిపక మూసిపెట్టి “కాక
 తీయులు క్షత్రియకులమువారు కాదనియు, చతుర్థకులజులే యనియు
 నిటీవల దొరకిన రెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది.”
 అని రావుగారు వ్రాయుటవలన సందేహియో విశేష ముండునని బోధప
 డక పోదు. ఒకవేళ క్షత్రియు లనియొప్పినచో వారిపంక్తిభోజనలాభ
 మున మాకు ఘనతగలిగినదని పద్మనాయకులు చెప్పకొనవత్తురు. అది
 స్వసిద్ధాంతమున కడ్డము వచ్చుననితలంచి యిటులు వ్రాసిరేమో! అట్టి
 మహానుభావులేకదా! కానిచో గణపతిదేవునియొక్కయు నాతనిగురు
 వుయొక్కయు నాతనిదండనా ధునియొక్కయు శిలాశాసనములు ప్రతా

పరుద్రయశోభూషణము సిద్ధేశ్వరచరిత్రము సోమదేవరాజీయము మున్నగుగ్రంథములు కాకతివారు తుత్తియు అని ఘంటాఘోషముగాఁ జాటుచుండఁగా నన్నింటిని దలక్రిందుచేసి యిటులు వ్రాయ సాహసింపను. దీనినిజ మెటులుండిన నీక వారగఁజూచిన మల్యాలగుండయదండనాథునిభార్య కుప్పమ్మశాసనములు వారిసిద్ధాంతమున కెంతమాత్రము సాధకంబు లగునో విమర్శింతము. అంబొక్కటి

“తేషా మమేయనుహిమా మహితే నగ్నాశ్రయః
ప్రసవభూమి రతిప్రవృద్ధః । శుద్ధో భవ త్సమధికం
చతురర్ణవానాం దుగ్ధాబ్ధివ త్పురుషరత్నగుణై

.....ప్రశస్త మస్తి తత్త్వాపి కాకతీయకులమ్.....”

అని మాత్రమే రావుగారిచే వ్రాయఁబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ గాకతి వారుశూద్రులనిచెప్పుట కవకాశములేదు. వారికులప్రస్తావమే యిందుఁ గానరాదు. దీనిపూర్వోత్తరసందర్భములలో నావిషయ ముండు నందురేమో ! అనుషయ క్త మైనదానిని బ్రకటించి యుపయుక్త మైనదానిని సమయము వచ్చినపుడు మూసిపెట్టనేల? అందునకుఁ గారణ మెద్దియో యుండు నని తోఁపకమానదు కదా ! కాన నిది వారి సిద్ధాంతమునకు సాధకము గాఁజాలదు. అందువలన “ఇటీవల దొరకిన రెండుశాసనములలో ” అని వారువ్రాయుట సరిగాదని తేలినది.

ఇక మఱియొకటిమాత్రము కాకతీయులు తుత్తియులు కారని బోధించుచున్నట్లు కానవచ్చుచున్నది. అందు

“అస్మజ్ చ్చతురో వర్ణాన్ ముఖభాషాదుపాదతః
అన్యా న్యుచ్చావచాదీని భూతాని స్థావరాణిచ
అథ స్వీకృతవర్ణోక్త ధర్మనిర్మలచేతనః
జాతాన్ ద్విజాతయః పశ్చా చ్చతుర్థకుల ముజ్జ్వలమ్

తత్త్వ) నేకస్వపాలపాలలిఖితాం వీరాంకవర్ణావళిం
దర్శందర్శ మనగ్గళం సమచర త్రివః ప్రతాపానలః
యస్యో దంచిత కాకతీశ్వరకుల క్షీరాబ్ధి సంవర్ధన

ప్రాధాన్యాత్మతీచంద్రమా స్సమభవ త్వోలాభిధానోన్మతః ॥
అని యున్నట్లు వ్రాసినారు. ఇయ్యది పూర్వోదాహృతశాసన గ్రంథాది
ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధం బగుటచే సంశయింపఁ దగియున్నది. దీనివలననే
యవి సంశయింపఁదగిన వని యెంచుట కిది యసహాయం బగుటచే వాని
కన్న దుర్బలంబై యున్నది. చక్రవర్తియై వర్ణాశ్రమస్థాపకుఁడగు గణ
పతి దేవుండును ద్రికాలవేత్త యగు నాతని గురువును మహాపండితుఁ
డగు విద్యానాథుండును వ్రాసినవ్రాతలకన్న నెవరికో దండనాయ
కుండగు మల్యాల గుండయభార్య కుప్పమ్మ వ్రాయించినశాసనాక్షర
ములు ప్రమాణము అని చెప్పట యెప్పుడు కదా!

ఇదిగాక, దీనియర్థము పరిశీలింపఁదగి యున్నది. తత్త్వ) త్రివః
ప్రతాపానలః అనగ్గళం సమచరత్ అని యన్వయము, అందు దుస్సహ
మైనప్రతాపాగ్ని యుడ్లము లేకుండ సంచరించెను. అని యర్థము. వీ
రాంకవర్ణావళిని జూచిచూచి సంచరించె ననుటయందేమియు పిశేషము
లేదు గాన దానిని జూచి చూచి (వెదకివెదకి)భక్షించెను నశింపఁజే
సెను అనుట సమంజసము. ఎట్లయిన నగుంగాక, ఉత్తరాధ్యమున
యస్య అనుదానిచేఁ బ్రతాపాగ్నియే పరామర్శింపఁ బడును. ఏప్రతా
పాగ్నికిఁ బ్రోలరాజ గలిగెనో యని యన్వయము చెప్పవలయును.
ప్రతాపాగ్నినుండి పురుషుఁడదయించె ననుట యసంభావితము. అగ్ని
గా నొకపురుషుని నర్పించి యుండవచ్చు నన్నచో నపుడు పూర్వ మెవ
నినో చెప్పి వాఁడు ప్రతాపాగ్నియేయని వానియందగ్నిత్వము నానో
పించి వానివలనఁ బ్రోలరాజుదయించె నని చెప్పట సంప్రదాయానుగు
ణము. అటులేమైన నుండునమో యని సంశయధోరణి ప్రబలుచున్నది.

ఇంతేకాక జాతాః అని యుండఁదగినచోట జాతాః అని యుండుటయు అన్వయము లేక 'ఉచ్చావచాదీని' అని యుండుటయు తేమా మమేయ అనుశ్లోకములో నొకగణము లుప్తమై చ్చూదోభంగ మగపడుచుండుటయు మున్నగువానిచే శాసనమును బ్రగల్భులగువారు పరిశీలించినచో మఱియేరీతిగ నుండుచో యన్నసంశయము ప్రబలుచున్నది. కాబట్టి ప్రైప్రబలప్రమాణములకు విరోధము లేకుండ యథోచితముగ దీనియర్థము దీసికొనం దగి యుండును. ఇందువలన నిటీవల దొరకినరెండు శాసనములలోఁ గాకతీయులు క్షత్రియులు కారనియుఁ జతుర్థకులజు అనియు రావుగారు నిర్ధారించుట కవకాశము కానరాదు.

ఇక గణపతిదేవుఁడు తత్పూర్వము చతుర్థాన్వయు లయినకమ్మ నాటివెలనాటివారితో సంబంధముచేయుచుండి రనునది విమర్శింపవలసి యున్నది.

పూర్వయుగములలో ద్విజులకు స్వావరజాతికన్యావివాహము శాస్త్రసిద్ధమే కదా! అయ్యది క్షత్రియులలో విశేషముగ జరుగుచున్నట్లు కానంబడుచున్నది. భీష్ముండు విదురునకు దేవకుఁ డనురాజునకు శూద్రస్త్రీయందుఁ గలిగినకన్యను దెచ్చి పెండ్లిచేసినట్లు మహాభారతాదిపర్వమున 114 అధ్యాయమున

“అథ పారశవీం కన్యాం దేవకస్య మహీపతేః
 రూపయావనసంపన్నాం స శుశ్రా వాపగాసుతః
 తతస్తు వరయిత్వా తా మానీయ భరతర్షభః
 వివాహం కారయామాస విదురస్య మహామతేః”

అని చెప్పఁబడినది. ఇంక ననేకదృష్టాంతములు సుత్రసిద్ధములు. ఆయాచారము కలిలోఁ గూడఁ గొంతవఱ కనువర్తించినది. మహానందియను

రాజు శూద్రస్త్రీని వివాహమాడెననియు నామెకు మహాపద్మపతి జనిం
చెననియు మార్కండేయపురాణోత్తరభాగమున

“మహానంది ర్మహారాజో రాజ్యం కుర్వ స్సదోత్కృటః
స రాజా రాజకన్యాం చ ఏకాం శూద్రకులోద్భవామ్
కన్యాం గ్రహిష్యతి ముదా పత్నీ త్వే నామ తచ్ఛ్రీణు
మహానందిసుతో రాజా శూద్రాగరోభిద్యవో బలీ
మహాపద్మపతిః కశ్చి న్నందః క్షత్రివివాశక్యత్”

అని చెప్పబడినది. ఇటీవలిరాజులు గూడ స్వావరజాతులలోఁ జక్కని
కన్యలం జూచి మేము క్షత్రియులము మాకుఁ దక్కునవగ్గములలోని
కన్యలను బెండ్లియాడుట శాస్త్రునమృతం బని తదాచారము ననుష్ఠిం
చుచు వచ్చిరి. చాళుక్యవిష్ణువర్ధనమహారాజు వైశ్యకులమునఁ బుట్టిన
కన్యకాంబను బెండ్లియాడ నభిలషించిన విషయమువైశ్య పురాణప్రసి
ద్ధంబు. ఈవలివారు కొందఱు గాంధర్వవిధిగా స్వీకరించియుంపుడుగ తై
లనుగాఁ జేయ సాగిరి. కృష్ణదేవరాయ కోటకేతరాజుదులు గూడ ని
ట్లాచరించినవా రనుట చరిత్రశాసనాద్యారూఢము. ఇట్టి స్త్రీలయందుఁ
గలిగినవిడ్డలు రాజకుటుంబముతోపాటు శారవింపఁబడుట గలదు, ఇట్టి
స్త్రీలయం దుదయించిన కన్యలను దదనరూపవరుల కొనంగి విభవ
ముతో వివాహములు చేసి వారలను రాజమర్యాదలతో నుంచుటయు
వినుచుఁ గనుచు నున్నారము. ఘనతః జెందినమైనూరుమహారాజుగారు
కృష్ణరాజు వొడయవరుగారు తమయంపుడుకత్తెలం దుదయించిన
కన్యలను యుక్తవరుల కిచ్చి బహువై భవముగ వివాహములు చేయుట
యు వారలు విశేషశారవస్థితిలోఁ నుండుటయుఁ బ్రత్యక్షసిద్ధము. అట్టి
వారు మేము మహారాజుగారియల్లుండ్ర మని చెప్పుకొనుచుందురు.
ఇట్లు గణపతి దేవుండు మున్నగుకాకతీయులు గూడఁ గమ్మనాటి వెల

నాటికస్యలను స్వీకరించి యుందురు. వారలయందుఁ గలిగినకస్యలను దజ్జతీయులకే యిచ్చి వివాహము చేసి వారలను రాష్ట్రాధిపతులను గావించి యుందురు. వారలు కాకతీయుల బంధువుల మని ప్రకటించుకొనుచుండురు. ఇంతమాత్రమునఁ జైప్రమాణముల నన్నింటిని మూలఁబడనై చి కాకతివారు శూద్రకులజులని రావుగారు సిద్ధాంతము చేయుట సరిగాదు.

కొండలు కవులు కాకతివారు చంద్రనంశమువారిని వర్ణించుట ప్రేశాసనగ్రంథాదులప్రామాణ్యమును నిరోధింపఁ జాలదు. వారి కీశాసనాదులు దెలియకుండి యటులు వారు వ్రాసి యుండవచ్చును. మహామహాసాధ్యాయకోలచల మల్లినాథసూరిపుత్తుఁడై ప్రతాపరుద్రీయవ్యాఖ్యాతయగు కుమారస్వామి సోమయాజియే పొరపాటు వడినాఁ డని పండ్రెండవప్రకరణమున రావుగారు వ్రాసియున్నారు కారా! అట్టిమహాపండితుఁడే పొరపాటు నొంది నపుడు సామాన్యకవులు పొందుట యంతగొప్పదిగాదు. ఒకవేళ నెవ్వఁ డైనను విరోధముగ వ్రాసియుండినను నది “ సహికస్యచి ద్గ్రంథ కృతో విపరీతలేఖనం యుక్తిబలా ద్వస్తుసిద్ధౌబాధకమ్ ” అనుగదాధరభట్టాచార్యసూక్తి వలన విరోధించునది కాదు. ఈవిషయము రుద్రదేవీవృత్తాంతముతోడఁ బ్రత్యేకముగ వ్రాయుచున్నాను. కాన నిట విస్తరభీతిచే విరమించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు పరమతసాధకము లనితోచినమూడువిషయములను నిరసించి నట్లెంచి యిపుడు స్వకపోలకల్పితములను వ్రాయుచున్నారు.

“ ఇవిగాక పద్మనాయకచరిత్రములోని వని మఱికొన్నిపద్యములు రావునంశీయులచరిత్రమునందు నుదాహరింపఁబడియున్నవి. అయ్యవి సత్యాన్వేషణపరులైనవానిని గమ్యస్థానమునకుంగొనిపోవుటకుం జాలి యున్నవి.

సీ. శెడ్డిసంతతికి మాతాడ్డిభేదం బైన
 కుల ముద్ధరించి రీవెలమవారు
 పద్మనాయకమానభంగంబు గాకుండ
 బలియై నెగడి రీవెలమవారు
 గడిదేరి కాకతిగణపతి గొలిచియు
 నిల నేలు ప్రభువు లీవెలమవారు
 కాపులమాటకై కడగి వెలమలందు
 నిలిచినశూరు లీవెలమవారు
 సమరగాంగేయపటిమచే జరుపువారు
 మిగుల మానంబునకుఁ బ్రాణ మిచ్చువారు
 వినయఘనులైన నెరమన్న వెలమవారు
 పద్మజభ్యాతిచే భువిఁ బరఁగువారు.

అని పద్మనాయకచరిత్రమునం దొకపద్యము గానంబడుచున్నది. దీని
 లోని “ శెడ్డిసంతతికి మాతాడ్డిభేదం బైనకులముద్ధరించి రీవెలమవారు”
 అను మొదటిచరణముయొక్క భావమును దెలిసికొనవలసి యున్నది.
 శెడ్లను బ్రతిఘటించి వేటుపడిన కులము నుద్ధారణము చేసి రని
 భావ మేర్పడుచున్నది. ఇందలి భావమును దృఢపఱచునట్టి గాథ
 యెద్దియైనఁ గలదా యని మనము దెలిసికొనవలసియున్నది. అయ్యది
 పల్నాటి వీరచరిత్రమునం గానంబడుచున్నది. అందు బ్రహ్మనాయకు
 నాయకురాలితోఁ జేసినయధము కులముపోరిని పలుతావులఁ జేర్చొ
 నఁ బడియున్నది. అందు కులవిచక్షణము లేక బ్రహ్మనాయకు
 మాలలు, మాదిగలు, గొల్లలు, కంసాలులు, కమ్మరులు, కమ్మరులు,
 రజకులు, శెడ్లు, మొదలగు తెగవారితోఁగలిసి చాఁపకూడుకుడిచె
 నని చెప్పఁబడియున్నది. ” అని.

ఇపు డీవిషయము స్మరింపఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్ర
 మనునది పద్మనాయకుల గుణవర్ణనమునకై వ్రువర్తించినది కాని వారల

యందు దోషముల నారోపించుటకుఁగాదు. ఇట్టి గ్రంథములో నెద్దియేని స్థూలదృష్టికి దోషముగ భాసిల్లినచో విమర్శించి తన్నీర్ణయము చేసికొనుట యావశ్యకము. కొందఱు రెడ్డినాయకులు మేము పద్మవెలమల మని చెప్పుకొనుచుండఁగాఁ బద్మనాయకులు కాకతీయసామ్రాజ్యము పెట్టుకొని ప్రమాణపరిశీలన పురస్కరముగఁ దామే ముఖ్యముగఁ బద్మవెలమలని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలఁ గాయఁద్రోచి రని నెనుకప్రవాసియున్నాను. ఆవృత్తాంతమును గ్రంథకారుఁడు సీ. “రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డి భేదం బైన

కుల ముద్ధరించి రీ వెలమవారు ”

అని నర్తించినాఁడు. భేదంబైన అనగా నితరదశవిధ వెలమకులమునకన్న వేతెయైన అని యర్థము. ఈవాస్తవమును బోనాడి రావు గారు రెడ్డిసంతతి కనునది పద్మనాయకకులమున కేమియో యపకర్షమును జెప్పుచున్నటులు భావించుచు దీనిని దృఢపఱచునట్టి గాధయెద్ది యైనఁ గలదా యని చూడఁగాఁ బల్నాటివీరచరిత్రము సహకారమైనట్లభిప్రాయపడుచున్నాఁడు. బ్రహ్మనాయఁడు నాయకురాలితోఁ జేసిన యుద్ధముకులముపోరనిపలుతావులవ్రాయఁబడినదట. బ్రహ్మనాయఁడు కులహీనుఁ డని యాక్షేపము రాఁగా నాయన రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి నానాజాతులలో నుండి వేఱుపడినకులమును సంపాదించుకొన్నందున “రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డి ” యని పైచరిత్రమున వ్రాయఁబడిన దని సమన్వయించినారు. సమస్థులకెద్దియు ససాధ్యం బుండదు. అయినను బల్నాటివీరచరిత్రములో బ్రహ్మనాయఁడు కులమునఁ పాదించుకొనుటకై నాయకురాలితో యుద్ధము జేసినాఁ డని యెచ్చోటవైనను వ్రాయఁబడి యుండవలె గదా! ఆచరిత్రము ను ప్రసిద్ధము కాఁ బట్టి దానిని జదివినవారెందఱో యీవిషయము నెఱింగియుండఁ గలరని. వారలకుఁ బల్నాటియుద్ధము జరుగుటకుఁ గారణ మేమో సంపూర్ణముగఁ దెలిసి

ముండకమానదు. కాన నేనుదాని నిట వినిపించుట యనావశ్యకము.

ఇంతయేల? ఈయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణ మంతయుఁ బల్నాటిపరచరిత్రమే కదా! అందు “నాయకురాలి దుస్తుత్రములు” అని మొదలుకొని నాయకురాలు నలగామరాజు మనోరంజనము చేసి యాయనచేతఁ జేరినవిధము తరువాత బ్రహ్మ నాయనిపైఁ గొండెములు చెప్పి రాజున కాయనయెడఁబ్రీతిలేకుండఁ జేసినవిధము తరువాత బ్రహ్మనాయఁడు మలి దేవరాజులను దీసికొని మాచెల్ల చేరినవిధము తరువాత నాయకురాలు బ్రహ్మనాయనివైభవమును సహింపఁజాలక మాచెల్లదోపించుటయుఁ గోడిపండెము పెట్టి బ్రహ్మనాయని నోడించినపరపరపుటయు వలసపోయి మందాడిలోనున్న బ్రహ్మనాయని యాపులమండను మరల్పుటయు నావల మలిదేవరాజు దులను దీసికొని బ్రహ్మనాయఁడు శ్రీశైలముఁ జేరియేడుసంవత్సరములు గడిపి యలరాజును నలగామరాజునొద్దకు రాయబారిగా సంపఁగా నాయకురాలితనిని జంపించుటయు నావలఁ గార్యమపూడిలోయధము జరుగుటయు రావుగారు తామేవ్రాసియున్నారు. ఇందులోనెచ్చోటనైనను బ్రహ్మనాయఁడు తనకు లేచకులమును సంపాదించుకొనుటకుఁ గలహించిన ట్లున్నదేమో వారే యాలోచింపవచ్చును.

ఇంకఁ బల్నాటిపరచరిత్రమునఁ గార్తవీర్యునిసంతతివారి డగు ననుగురాజు తనకు సంతానములేక బ్రహ్మనాయనియన్నను బెద్దన్నను బుత్రునిగా స్వీకరించి ఓత్త్రీయుండగు కృష్ణగంధర్వనికన్య నిప్పించి వివాహముచేసె ననివ్రాయఁబడియున్నది. పెద్దన్న వాస్తవమున సంఠ సేచకులమువారియై యుండిన నచ్చపుఓత్త్రీయుండగుననుగురాజు పుత్తునిగా వారని నెట్లు స్వీకరింపఁగలఁడు. స్వీకరింపఁదగినంతకులప్రాశస్త్యముండిననే కదా స్వీకరించియుండును. కాన నిదంతయు రావుగారియొక్క కల్పనాకాశలంబే కాని వేఱుగాదు.

ఇక్కడ గులముపోరన్న దానినిసాధింప బ్రహ్మనాయుడు కులవిచక్షణము లేక నిమ్మజాతివారితో భుజించెనని వ్రాసినారు. “అభివర్ణో విచక్షణః” అనుకోశమును బట్టి విచక్షణశబ్దము ధర్మబోధకముగ నున్నది. అది బ్రహ్మనాయనియందన్వయింపదు. కులము విచక్షణము లేక యనుకొన్నబ్రహ్మనాయుడు అనుప్రథమాంతముతో నన్వయింపదు. ఎట్లయిన సగుంగాక. బ్రహ్మనాయనికిఁ గులము విచక్షణము గాక యుండుట పైవారలతో భుజించినతరువాతనా? అంతకు నెనుకనా? చాఁపకూడు కుడిచినతరువాత నైనచో నట్లాచరించిన యొకబ్రహ్మనాయనికే కులప్రాశస్త్యము లేక పోవును గాని పద్మనాయకుల కెల్ల లేకపోదు. అట్టివారు ప్రతికులములోనునుండచ్చును అంతమాత్రమున నందఱకు నాదోషము రాగలదు. బ్రహ్మనాయనితో రెడ్లు చాఁపకూడు కుడిచినట్లు వ్రాసినారుకదా! అందువలన రెడ్లందఱు కులహీనులు కావలసి వచ్చును. చాఁపకూటికుడుపునకు మున్నే బ్రహ్మనాయనికుల మప్రశస్త మైయుండె నన్నచో దానికిఁ గారణం జెడ్దియో యెచ్చట వ్రాయంబడినదో నిరూపించుట యావశ్యకము. ఇదిగాక పల్నాటి వీరచరిత్రమున బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న యనుగురాజుచేఁ బుత్రుఁడుగా స్వీకరింపఁబడియుండె నని వ్రాసియున్నాను. పెద్దన్న మొదలగువారలతో ననుగురాజు గలిసి భోజనాదుల నొనరించుచుండె నని చెప్పకతప్పదు. కులప్రాశస్త్యమున్న నే కాని యది ఘటిల్లదు. బ్రహ్మనాయుడు ముందే కులహీనుండన్నచో దానివిరోధము పరిహారింపవలసి యుండును.

ఇంతియకాదు. కులప్రాశస్త్యములేనిబ్రహ్మనాయనితో గొల్లలు కంసాలవారు కమ్మరులు కుమ్మరులు రెడ్లు చాఁపకూడు కుడిచి రనుట సంశయింపఁదగి యున్నది. యజ్ఞోపవీతము ధరించి ద్విజుల మని చెప్పుకొనెడు కంసాలలు మొదలగువారు, సచ్చాంద్రులనబడుగొల్లలు

శూద్రులలో నుత్తము లగురెట్లు కారణము లేక భుజింపరు కదా ! బ్రహ్మనాయఁడు రెడ్డికులమునకు మాతొడ్డి కులమును సాధింపఁ బోరాడునపుడాతనితో రెడ్డెట్లుకలిసి భుజించిరోతోషదు. ఇదిగాక యీచాఁపకూడుకుడుపునకుఁ గారణములు భిన్నభిన్నములుగ నున్నవి. ఇచ్చట రావుగారు “వారిలతో భ్రాతృభావము నెఱపుటకై చాఁపకూడుకుడిచి” అని వ్రాసినారు. ఇందువలన భ్రాతృభావము నెఱపుట దీని కారణ మగుచున్నది. ముందువీరు దాహరింపఁబోవు “ఇచ్చటభుజియించి రేకకార్యార్థమై” అను కీడాభిరామవాక్యమువలన నేకకార్యసాధనము దీనికారణ మగుచున్నది. ఏకవక్రకరణము 229 పేజీలో “వెలమకులమున జన్మము గాంచిన బ్రహ్మనాయఁడు రామానుజులచే బోధింపఁబడిన వైష్ణవమతమును స్వీకరించి తన్నతాభినివేశపఱుకై యామతమును బల్నాటిలో వ్యాపింపఁజేసి ప్రసిద్ధుడయ్యెను. ఇతఁడు కులభేదమును బాటింపక అగ్రవర్ణమువారిని తుద్రవర్ణమువారినిగూడ వైష్ణవులను గావించి తనతోడఁ గలుపుకొని సహపంక్తిభోజనముగావించినట్లు వీరచరిత్రమునఁ బలుతావులఁ బేర్కొనంబడెను” అని వ్రాసినారు. అందువలన బ్రహ్మనాయఁడు మతాభినివేశమున జాత్యంతరులతో భుజించినట్లు తేటపడుచున్నది. ఇట్లు చాఁపకూడుకుడుపునకుఁ ననేక కారణములు గలిగినవి. ఇందెద్ది వాస్తవమో తెలియదు.

పరిశీలించినచో మతాభినివేశమే సరియైన కారణముగఁ గానంబడుచున్నది. కానిచో సగ్రజన్మమువారుగూడ నాతనితో భుజింపరు. వైష్ణవమతమును స్వీకరించినచో సట్టిన్యూనాధికభావములు లేక భ్రాతృభావముతో నందఱుగలసి భుజించుట తగియున్నది. వానిమతమున

“నశూద్రా భగవద్భక్తా విసా భాగవతాః స్మృతాః
సర్వచర్ణేషు తే శూద్రా యే హ్యభక్తా జనార్దనే”

ఇత్యాదిప్రమాణములచే వైష్ణవత్వమువలన నుత్తమత్వమురాగలదు. వైష్ణవులను గావించినతరువాతనే కదా బ్రహ్మనాయకుడు వారలతోఁ గలసి భుజించినవాడు. కాబట్టి యిదియే వాస్తవమైన కారణము. కులముపోరనునది కులమువారికి (సవతులపిల్లలకు) గలిగిన జగడ మని బోధించును. కానిచో “ఇల పణంబుగ” అనునది సమన్వయింపదు.

ఇక ద్వితీయకల్పనము.—“పల్నాటిభూమిపతులుగూడ గొల్ల సవతితల్లులబిడ్డ లని స్పష్టముగ క్రీడాభిరామ మనుగ్రంథమున నీక్రింది పద్యములో వాడుకొనఁబడి యున్నది.

సీ. ఇచ్చోట భుజయించి రేకకార్యాత్మతై
సామంతస్వతులు చాఁచకూడు
ఇచ్చోట చింతించె నిచ్చ నుపాయంబు
నలినాక్షి యార్వెల్లినాయిరాలు
నిజ మనుశుద్ధితై నిప్పులయోటిలో
నోలాడె నిచ్చోట బీలసాని
యిచ్చోటఁ బోరిరి యిల పణంబుగ గొల్ల
సవతితల్లులబిడ్డ లవనిపతులు
ధీరు లగువార లేవురు వీరపురుషు
లై మదోద్ధతి నిచ్చోటఁ నాజు బడిరి
యనుచుఁ జెప్పదు రై తిహ్యా మచట నచట
జనప పెద్దలు పల్లెదేశములయందు.

హైహయవంశజుల మయిన యీ త్రియుల మనిచెప్పకొనెడి రాచవారు సయితము గొల్లసవతితల్లులబిడ్డ లని పేర్కొనఁ బడుచుండఁగాఁ బద్మ నాయకులు కులమునఁ దక్కినవారలకన్న నెట్లుధికు లగుదురో యూహింప నలవి గాక యున్నది” అని.

ఇది యేమో వింతగానున్నది. హైహయలు గొల్లసవతిల్లుల బిడ్డలని పేర్కొనం బడినా రని వీరంతకన్నఁ దక్కువవారమని చెప్పకొనవలెనా యేమి? వారికిన్న నెక్కవజాతివా రుండఁగూడదా! పద్మనాయకు లితరులకన్న నధికుల మని చెప్పకొన్న వామకారు. శూద్రులలో నధికుల మని చెప్పకొని యున్నారన్నను హైహయల కన్న నధికుల మని చెప్పకొని యుండలేదు.

ఒక వేళ ననుగురాజు మొదలగు హైహయలయొద్ద చోడ్డనాయఁడు బ్రహ్మనాయఁడు మంత్రులుగా నుండిరి కాఁబట్టి తమప్రభువులే గొల్లవా రైట్లు చెప్పఁబడి యుండఁగాఁ దాము శూద్రజాతివారిలో నధికుల మని చెప్పకొనుట తప్పని యెంతుచేమో. అది సరికాదు. పూర్వకాలమున విప్రులే రాజులయొద్ద మంత్రులుగా నుండువారు. యవనప్రభువులకుఁ గూడ వీరు మంత్రులుగా నుండువిషయము ప్రసిద్ధము. ఇప్పటికి నమాత్యవిరుదము నహించువారి కీవిషయము తెలియ నది కాదు. అట్టివారు వైసిద్ధాంతాను సారము వారికన్నఁ దక్కువ వార మనచెప్పకొనవలెనదా!

ఇదిగాక క్రీడాభిరామకారుఁడు హైహయలను గొల్లసవతిపిల్లలని చెప్పియున్నాఁ డనుట విశ్వసింపఁదగినది కాదు. అట్లుచెప్పటకుఁ గారణంబెద్దియుఁ గానరాదు. పల్నాటిపీఠచరిత్రమున వారు హైహయలని శ్రీనాథుఁడు చెప్పియున్నాఁడు. ఈగ్రంథమున వారలను గొల్లలను గాఁ జెప్పినచోఁ దద్విరోధము వచ్చును. క్రీడాభిరామమును సతేజః చేసియున్నాఁ డనుపక్షమున స్వవచనవిరోధము వచ్చును. కాఁబట్టి ప్రమాణము లేక గ్రంథవిరోధము నెంచక సంవాదం బెద్దియుఁ గనక యాకివి యిటులు చెప్పియుండుననుట విశ్వసింపఁదగదు. గ్రంథములో నట్లు గాన్పించుట లేఖకతరంపరగా నేర్పవలసినదోషంబుగా నుండును. గొల్లకడము ప్రాసవిశ్రమస్థానములలో లేదు కాఁబట్టి "అల్లసవతి

తెల్లబిడ్డలు" అని యుండి యిట్లు పరిణమించి యుండవచ్చును. ఇంత మాత్రము విచారింపక యేమో గొప్పయాధార మబ్బిట్లు రావు గారు క్రిందగీర్గీసిచూపుట సరియైనది గాదు.

ఇంక నుచ్చావచకపోలకల్పనములు. అందు మొదటిది — “వల్లపుఁ డనఁగా గొల్లవఁ డని మాత్రమే కాక వంటలవఁడని యర్థము గూడఁ గలదు. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా వల్లవత్రిజేత్రా వల్లవచక్రవర్తి అనుబిరుదములు గలవారు వల్లపు లనియు వారు 77 గోత్రములలోనివారనియు రావుసంజీయచరిత్రమున నున్నది” అని.

పైచరిత్రమున కీరు చూపినట్లు వ్రాయఁబడలేదు. మఱిమన్న 77 గోత్రములవారిబిరుదములు వ్రాయనపుడు 67 వ దగు వల్లపుల గోత్రముక్రింద “వల్లపులవారివి వల్లవాదిత్యా వల్లవచక్రవర్తి వల్లవత్రిజేత్రా” అని మాత్రమే వ్రాయఁబడినది. పద్మనాయకులగోత్రములు గ్రామరామములను బట్టి యేర్పడిన పని వ్రాసితని. వల్లపుల అను నొక గ్రామము హనుమకొండ ప్రాంతమున నుండఁ గలదు. కడపజిల్లా ప్రొద్దుటూరునకుఁ దూర్పున రీమైళ్లు దూరమునఁ గూడ వల్లపుల, లేక వల్లపుల యని యొక గ్రామము గలదు. “మఱి వల్లపులగోత్ర మరసి చూడ ” అని పద్మనాయక చరిత్రమున నున్నది. అట్టి గ్రామవాసమున “ఏయూరనుండిన నాయూరిగోత్రంబు” అనుటచేవారి కాగోత్రముగలిగి వారాబిరుదములను వహించినవారు. రేచర్లగోత్రమువారు రేచర్లవిక్రమాదిత్య అని బిరుదము వహించినవారుగదా! కాన రావు గారు రూపించినది సరికాదు.

రెండవది. — “పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు గోసంగివైరితల కుండుగండా అనుబిరుదమును వహించినవారు గోసంగులనియే యూహింపవలసి యుండును ” అని.

ఇది సరికాదు. లోకములో నెవరికేని వైరులుగా నున్నవారు వారికి విజాతీయులుగాను మిత్రులుగా నున్నవారు వారికి సజాతీయులుగాను నుండవలసివచ్చు నియమము లేదు. కురు పాండవులు భిన్నజాతీయులుగారు. గుహునితో విభీషణునితో సఖ్యము నొందిన శ్రీరాముండు తజ్జాతీయుండుగాఁడు. వినుయానంతరరాజు శత్రువు వానియనంతరుఁడు మిత్రుని మని బ్రసిద్ధిగలదు. అందువలన స్వరాష్ట్రానంతరుఁడు భిన్నజాతీయుండు వానియనంతరుఁడు సజాతీయుఁడు నయియే యుండవలసి వచ్చును. కాన నానియమము లేదు. ఇట్లుననవుడు గోసంగులకు వైరులగువారికి వైరు లైనపద్మనాయకులు గోసంగులెట్లుగదురు? శత్రువులచే బీడితులై యొకవేళ గోసంగులు శరణాగతులై యుండినచో వారలను గాపాడి యాచిరుదమును వీరు వహించి యుండిన నుండవచ్చును గదా! అంతమాత్రమున వారల కాకులమువచ్చుచో “గోబ్రాహ్మణ వైరిమదాపహ” అని బిరుదమునహించినవారు పశుజాతిలో గూడఁ జేరవలసివచ్చును. కాన నీయూహ నిలువదు.

తరువాత “ఎన్నివిధములుగా నాలోచించినను బ్రహ్మనాయుఁడే నానాజాతినాయకుల నొక్కచోటికిఁ జేర్చి రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి పోరాడినవాఁడు. వానితరువాతనే పద్మనాయకులు కాకతీయులను గొల్పుచు గణపతిచక్రవర్తి రుద్రమదేవి ప్రతాపరుద్రచక్రవర్తి మొదలగువారి పాలనములో గొప్పపదవులను వహించి కాకతీయరాజ్యసంరక్షకులై యెప్పురి” అని వ్రాసినారు.

పైదృష్టాంతములవలనఁ బద్మనాయకులు నానాజాతివారిని యేర్పడినట్లు తలంచి యిటులువ్రాయుచున్నారు. ఇయ్యది వెనుక బహుభంగుల నిరస్తం బైనది కాఁబట్టి మరల వ్రాయట యనవశ్యకంబు. నానాజాతులతోఁ గలిసి యున్నచో నొకబ్రహ్మనాయుఁడే నిందుండగును గాని యందువలనఁ గులమువా రెల్ల రెల్లు నిందులు

కాగల రనునాక్షేపము నచ్చునని “నానితరువాతనే పద్మనాయకులు కాకతీయులను గొలిచి” అని మొదలుగా వ్రాసినారు. ఇందువలన నాతనినింద్యత కులమువారి కందఱకుఁ గలదని వీరితాత్పర్యము.

ఇది యెల్ల స్వనచోవ్యాహతంబు. బ్రహ్మనాయనికఁ బూర్వము పద్మనాయకులు గణపతికఁ బూర్వములైన కాకతీయులను నితర రాజులను గొలిచి యున్నట్లు వీరే వ్రాసియున్నారు. 7 వ ప్రకరణ మంతయుఁ బల్నాటివీరచరిత్రము వ్రాసినారు. అందు బ్రహ్మనాయని తండ్రి దొడ్లనాయఁడు హైహయం డగు ననుగురాజునొద్ద మంత్రియై ప్రసిద్ధి గన్నట్లు స్పష్టము కాగలదు. ఇదిగాక 6 ప్రకరణమున నామిరెడ్డి ప్రథమప్రతాపరుద్రునిసన్నిధిని బ్రసిద్ధి గన్నట్లు వ్రాసినారు. నామిరెడ్డిశాసనమున “యః ప్రఖ్యాతః పృథుభుజబహో రుద్రదేవస్య సైన్యే” ఇత్యాది వచనములు గూడ నీయ్యోగమును జాటుచున్నవి. వీరిమతమున గణపతికన్న బ్రహ్మనాయఁడు పూర్వం డనుట లెల్లము. కాబట్టి బ్రహ్మనాయనికన్నఁ బూర్వం డగుదొడ్లనాయఁడు బ్రహ్మనాయనిక సమకాలికుఁ డగునామిరెడ్డి ప్రసిద్ధి గని యుండి రనుట స్పష్టము. ఇంతే కాదు 6 ప్రకరణము 179 పేజీలో

“శ్రీమత్పద్మజ పాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యుచ్చితః

దాదూభీతే విపులే కులే నరనరో భీమాభిధానోభవత్

యః కాంచీనగరీకవాటహరణం కృత్వా ప్రచండాహన

క్రీడ శ్చోడనరాధిపస్య కృతవాక్ మానద్రుమోన్తులనమ్”

అనుశ్లోకము వ్రాసి క్రింద “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని (నామిరెడ్డి) పూర్వము రాజకీయాధికార పదవులయం దుండి యుద్ధములను శేసి ప్రసిద్ధి కెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది” అని వ్రాసినారు. నామిరెడ్డితండ్రితాతముత్తతలలో నీభీమరాజు లేఁడు. వీరివంశమున నేనాఁడో ప్రసిద్ధుఁడుగ నుండినవాఁడు.

ఇదిగాక రావునంకేయచరిత్రములో 77 గోత్రములవారి విరుదములునామమునకు 0 వ గోత్రమువారివిరుదములలో “కాకత్యవంశ రాజరాజ్యధునింధరా” అనువిరుదము న్నామముబడినది. 46 వేదలో అచ్చారావుగారినింకజలలో, బూర్వుడు బసవన్న అనురాజు ప్రతాపరుద్రుని కై దారుచండలనంతర్ములకుఁ బూర్వుఁడైనకరికాలచోడు నివలన గౌరవంపఁబడినవాఁ డని న్నామముబడినది. రావుగారి కీరావు పంశీబాచారీత్రము కరబడరసద్వృత్తియు. ఈవిషయము లన్ని దెలిసి యుండియు స్వపక్షసిద్ధాంతమునకై మఱుఁగఁపఱచి బ్రహ్మనాయనికొడరువాతనే పద్మనాయకులు ప్రసిద్ధికి వచ్చి గని న్నాయుట వింతగా నున్నది. ఇందులనఁ దరువాతిపేజీలో “పద్మనాయకులు బ్రహ్మనాయనికాలముననే ప్రఖ్యాతిగాంచి యుండిరి” అనునదియు దత్తొగ్గింబు కద్దజు లంతకుము న్న నానుధేయులుగనుఁగిని వీరియాశయము.

మూఁడవది.—“బసవనాయకురాలి రణరంగరాఘవత్రాణ సహస్రబాహు” అనువిరుదమును వహించినవారు బ్రహ్మనాయనికాలములో నాయకత్వమును బొందిన వారనుటకు సందియము కలుగరాదు” అని.

దీనియొక్క మేమో మొదలు రావుగా రాలొచ్చింపవలసి యుండును. పద్మజులు బ్రహ్మనాయనినాడునానాజాతులలోనుండి వచ్చినవారే యని వీరియందేశ్యము. ఇయ్యది బ్రహ్మనాయుఁడే పద్మనాయకిసృష్టికర్తయైయుండి తత్పూర్వము పద్మనాయకులున్నట్లు బోధించెడు శాసన గ్రంథములు రద్దుపడినచో నిర్వహించును. అది ఘటిల్లదు. కాన నంతకుఁ బూర్వము శాఖోపశాఖలుగా నున్న పద్మనాయకులు కొందఱు పల్నాటిలో నాయకురాలిలో యుద్ధము చేసి యావిరుదము నొందవచ్చును గదా! బ్రహ్మనాయనితాతయగు జేతినాయనికొ బల్నాటిజేతినాయుఁ డని రావుగారే నాయకరణము చేసినారు. ఇదిగాక 28వ

పేజీలో “పద్మనాయకులు మొట్టమొదట రాష్ట్రకూటులకు రాజధానిగా నున్న మాన్యభేటమున నుండుచు వచ్చి యారాజ్య ము తెరిచిన వెనుక ననేకులు పల్నాటికి వచ్చి చేరిరి” అని వ్రాసినారు. దీని బట్టి పల్నాటికినులో బ్రహ్మనాయనిచే స్థాపించబడిన నాయకులకుఁ బూర్వ మనకులు పద్మనాయకు లుండి రని తేటపడుచున్నది. అట్టి పద్మనాయకు లాయుధమున నాయకురాలితోఁబోరాడి యాచిరుదము నొందవచ్చును గదా! కాన నాచిరుదమును బట్టి వారు క్రొత్తనాయకు లనుటకు వీలు లేదు. వీరిపూర్వ లాయుధమున నుండిరని మాత్రము దీనివలన సూహింపవచ్చును. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయకు నాయకుల ను జేసి పద్మనాయకులలోఁ జేర్చెనని యెచ్చటను లేదు. కొండఱను వైష్ణవులను జేసి వారలతోఁ గలిసి భుజించె నన్నంతమాత్రమున వారెల్లరును 77 గోత్రముల పద్మనాయకులలోఁ జేరి రని చెప్పటకుఁ గల యాధారం బెద్దియో యొక్క చోటనైనను రావుగారు వ్రాయక “బ్రహ్మనాయకుఁడే నానాజాతులలో నుండి” అని మొదలుగాఁ బలు మాటలు వ్రాయట వింత యగుచున్నది. ఇందు “రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి” అనునది దత్తోత్తరం బైనది.

నాలవది.—“పద్మనాయకులలోఁ గొండఱు... రెడ్డినాయక చాష్టా” అని చిరుదము గలిగియుండుటచేత రెడ్లకుఁ బ్రబలవైరులుగా నుండి” రని.

అగుదురుగాక. అందువలనఁ బ్రకృతమున కుపయోగ మేమి? ఇదిగాక యీలేఖనము బ్రహ్మనాయకు రెడ్లతోఁ గలిసి భుజించె నను దానికి 271 పేజీలో “చరిత్రమునందు రెడ్లకు కమ్మవారికి వెలనువారికి సంబంధములు గానంబడుచున్నవి” అనుదాని! విరుద్ధంబుగ నున్నది. బ్రహ్మనాయకుకి రెడ్లతోఁ గొండఱితో మాత్రమే విరోధముండె నన్నచో నట్లుండినవిరోధము పద్మనాయకసామాన్యమునకుఁ

దెచ్చిపెట్టి రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి కులముద్ధరించినా నని వ్రాయుట స్వాక్తివిరుద్ధము. దీని తరువాలే “బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న” అనునది మొదలుకొని “పల్నాటికి వచ్చిచేరి” అనువఱకు వ్రాయఁ బడినది వెనుక సవిస్తరముగ నిరసించఁ బడెను.

అయిదవది—“కొండలు గిరిదుర్గముల కధిపతులై మన్నెలను పేరితో వ్యవహరింపఁబడుచు వచ్చిరి. వీరిలో నశేకులు మూలంగులు గోసంగులు నై యుండి రనియు వీరలకు నెఱమన్నెలు సురమన్నెలు అనునామములు గల వనియుఁ జెప్పటకుఁగూడఁ గొన్నిదృష్టాంతముల వలన నవకాశము కలుగుచున్నది” అని.

ఇందుల కేమియు నాధారము నగపఱచినవారు కారు. ఆదృష్టాంతము లెవ్వయో బయలుపఱచినచో మహానిబంధములు శిలాశాసనములుమున్నగు ప్రమాణములము వెనఁగులాడునపు డట్టిదృష్టాంతములు నిలుచునో నిలువనో చూడఁగలము. ఒక్కటియుఁ బ్రబలప్రమాణము లేక కేవలము పేరులేని చరిత్రములు పుక్కిటిపురాణములు కపోలకల్పితములు ప్రోవుచేసి యీచరిత్రము నల్లి చదువరులకు నిజ మని నమ్మకము గలుగునటులు చేసిన రావుగారి చాతుర్యమున కెంతయు సంతసింపఁదగి యున్నది. ఇట్లు స్వకపోలకల్పితములు ముగిసినవి.

ఇందువలన స్వసిద్ధాంతము స్థిరపడినట్లు తలంచి ముగింపు చెప్పుచున్నారు “పద్మనాయకుల జన్మకథన మెట్టివైనను” అని.

“శబ్దపుస్త్రాంతి యెటులుండినను, ఏది యెట్లులుండినను” అని మొదలుగా వ్రాయుటచేఁ దత్తత్కల్పనములంద నాస్థనూచించిన ట్లిటను సూదించిరేమో?

ఇట్లు పద్మనాయక సామాన్యచరిత్రము ముగించి స్వోద్దిష్టముగు తద్విశేషచరిత్రమును ‘దామోనాయఁడు’ అని యుపక్రమించి

ప్రాయుచున్నారు. చెవిరెడ్డికి మువ్వరు పుత్తులున్నట్లు ప్రాసినరతు వార "పిల్లలమట్టి రేచర్ల బేతిరెడ్డియు పల్నాటివీరుఁ డైనరేచర్ల బ్రహ్మ నాయనితాత యగుబేతినాయుఁడును చెవిరెడ్డి యని నామాంతరము గలపిల్లలమట్టిబేతాళనాయఁడే యని శ్రీ వెలుగోటివారి వంశచరిత్రము నందు వక్కాణింపఁ బడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లై పొందిక లేక యున్నవని యాటవప్రకరణమున నవి స్తరముగఁజెప్పించి యున్నా ను" అని వ్రాసినారు.

దీనిసమాధానము వెచుకప్రకరణమున వ్రాసియున్నాను. పై మూఁడునామము లొక్కపురుషునినే బోధించు ననుటకు వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమున హేతువు లెవ్వియు వ్రాయలేదు. ఈవిషయ ములో వారికి సంశయములేదు కాబట్టి దీనిప్రస్తావనే వారెత్తలేదు. రావుగా రందు హేతువులు వ్రాయఁబడిన వనియు నవి పరస్పరవిరుద్ధ ములుగ నున్నవనియు నందువలన నాగ్రంథకారుల యభిమతము సిద్ధిం ప దనియు వ్రాయుట "ఏష వంధ్యాసుతో యాతి" అనున్వాయము ననుసరించి యున్న దని 32 వ పేజీలో వ్రాసి యున్నాను. అందువలన నీనామత్రయ మొకపురుషునినే బోధించు ననుట నిరవవాదము.

తరువాత "కాబట్టి యీబేతాళనాయఁడు రేచర్లవారికుటుంబములోఁ జేరిన మఱియొకనాయకుఁడో లేక వెలుగోటివారిపూర్వులు భ్రమచేత రేచర్ల బేతినాయనినే యీతఁ డని తమవంశమునకు మూల పురుషునిగాఁ జేసికొనిరో యేమో నిర్ధారించుటకును పాలుపోక యు న్నది" అని వ్రాసినారు.

ఇది శ్రోతమాటగా నున్నది. ఇదివఱకు నాటవప్రకరణము 182 వ పేజీలో "పిల్లలమట్టిశాసనములో నుదాహరింపఁ బడిన బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతుల మూలపురుషుఁ డైనబేతాళనాయఁ

డని చూపించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యుక్తికిని సత్యమునకును దూరము లై యున్నవి " అనియు 183 వ పేజీలో "బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి ... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడు బేతాళనాయఁడు కాఁ డని సహేతుకముగ నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను " అనియు 191 పేజీలో " బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు " అనియు వ్రాయుటచే బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చెప్పట సరిగా దని వెల్లడి చేసినారు. దానినే యిచ్చట ఆటవప్రకరణమునఁ జూపించి యున్నాను అనుటచే స్పరింపఁ జేసియున్నారు.

ఇట్లగునపుడు, కాఁబట్టియనుదానికిఁ బైగ్రంథములోని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లని చర్చించితిని గాఁబట్టియేయనియర్థము చెప్పవలసి యుండును. కావున బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని చెప్పట సరిగాదనియే యుత్తరవాక్యము వ్రాయఁ దగియుండును. అటులు గాక " ఈ బేతాళనాయఁడు రేచర్లవారికుటుంబములోని మఱియొక నాయకుండో లేక వెలుగోటివారిపూర్వులు భ్రమచేత బేతినాయఁడే యీతఁ డని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో " అని వ్రాయుచున్నారు. ఈవాక్యమువలన చెవిరెడ్డి యనినామాంతరము గల బేతాళనాయఁడు వెలుగోటివారివంశమునకు మూలపురుషుఁడుగాఁడని రావుగారియభిప్రాయము తేటపడుచున్నది. ఇది యొకవేళ సపూర్వకల్పన మనుకొన్నను పూర్వవాక్యార్థమునకు నుత్తరవాక్యార్థమునకును " కాఁబట్టి " యని కార్యకారణభాసము చెప్పట యసంబద్ధం బగుచున్నది. ఆటవప్రకరణమునఁ గాని యిచ్చట " పిల్లలమఱ్ఱి రేచర్ల బేతిరెడ్డియు " అనువాక్యమునఁ గాని బేతాళనాయఁడు పై సంస్థానముల వారికి మూలపురుషుఁడు కాఁ డని వ్రాయలేదు కదా ! అట్లెచ్చటను వ్రాయక పూర్వోత్తరవాక్యార్థములకు హేతు హేతు మద్భాసమును

బ్రహ్మశివునిజేయుచు “కాబట్టి” అని వ్రాయుట యసంబద్ధ మగును గదా!

ఇదిగాక యిచ్చుట “బేతినాయనినే యీతఁ డని తమవంశము నకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో” అనువాక్యముచేత వీరిమూల పురుషుఁడు బేతినాయఁ డైనట్లును వెలుగోటివారిపూర్వు లాయననే బేతాళనాయనిఁగా భ్రమించినట్లును దాతృత్వ మగుచున్నది. ఇది యత్యంతవిరుద్ధముగా నున్నది. పైవాక్యమున “పల్నాటిబేతినాయఁ డును బేతాళనాయఁడే యని” వ్రాయుటచే బేతినాయఁడు బ్రహ్మ నాయనితాత యనియు నాతఁడు వీరిమూలపురుషుఁ డెప్పటికిని గాఁ డనియు వ్రాసినారు. ఆఆవప్రకరణము 191 పేజీలోఁ గూడ నీయర్థ మునే ప్రకటించినారు. ఇట్లుగునపుడు “బేతినాయనినే యీతఁ డని” అని వ్రాయుట చింత్యముగ నున్నది. ఈబేతినాయఁడు మఱి యొక బేతినాయఁడో, లేక యేమియో వ్రాయఁ దలంచి భ్రమచేత నిటులువ్రాసిరో యెన్ని విధముల నాలోచించినను బాటుపోకయున్నది.

తరువాత “బేతాళనాయని మూపురుషుత్తులముక్క చరిత్ర ముగూడ సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడి యుండలేదు. వీరిని గూర్చినశాసన మొక్కటియు నింతవఱకుఁగానిపించలేదు. వీరిచరిత్రము నకాధార మంతయుఁ బైవారు ప్రకటించినగ్రంథములే యైయున్నవి.” అని వ్రాసినారు.

ఆఆవప్రకరణము ముగించునపుడు వీరిచరిత్రము వ్రాయుట ప్రసంగసంగతిలబ్ధమై యుండఁగా పదలిపెట్టి యిటఁ బద్మనాయక సామాన్యచరిత్రము ముగించునపుడు సంగతి యెద్దియు లేక దామా నాయకాదులచరిత్రముతామువ్రాయుటయే సందర్భానుసారముగ రచి యింపఁబడక యున్నదికాని వంశచరిత్రమున దామానాయకాదిచరి

త్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁబడక యుండలేదు. నుఱియుఁ బైవారల చరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁబడలేదు. శాసనములు లేకుండుటయుఁ బైవారిగ్రంథములే యాధారము లగుటయు హేతువులుగా రావుగారు నలంచిన క్లౌర్పడినది. దీనిని విమర్శింపఁగలము. శాసనములు లేకపోవుట చరిత్ర మసందర్భమనుటకుఁ గారణముగాదు. ఆ క్లౌర్పడినను బ్రసిద్ధిలేదు. మహాకవిప్రణీతము లయి లోక ప్రసిద్ధి గన్న చరిత్రములెన్నియో శాసనములు లేకున్నను సందర్భవంతములై యాచరింపఁ బడుచున్నవి. శాసనానుదాహృతము లసందర్భములన్నచోఁ బల్నాటివీరచరిత్రము మున్నగునవి యెన్నియో మూలఁ బడవలసి వచ్చును.

ఇక సందర్భానుసారముగ ననుదానికీఁ బ్రమాణానుసారముగ అని యర్థము. అందువలనఁ బైవారిచరిత్రము ప్రమాణానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదని తాత్పర్య మన్నచో నాశబ్ద మాయర్థమును బోధించు ననుటకుఁ గోళాది ప్రమాణము లేదు.

ఇక వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయుఁ బైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనునదియు వీరిచరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదనుటకుఁ గారణము కాదు. ఇదిగాక పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనునది స్వోక్తివిరుద్ధము. వీరు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనుటవలనఁ దదితరగ్రంథములు లేవని యర్థము కాఁగలదు. ఈ రావుగారు పండ్లెండవప్రకరణమునఁ బ్రసాదాదిత్యనాయనియు దుద్రనాయనియుఁ జరిత్రమును వ్రాసియున్నారు. పైవారిగ్రంథములలో నయ్యది వ్రాయఁ బడలేదు. అందువలన వీరలచరిత్రమును దెలిపెడు చరిత్రము లింకఁ గొన్ని యున్నట్లు తేటపడుచున్నది. అట్లగుచో «వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయు పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములేయై యున్నవి» అని వ్రాయుట రద్దీరుద్ధం బగు

చున్నది. మఱియు «పైవారు ప్రకటించినగ్రంథములే» అను లేఖనమువలన సం దవిశ్వాసము నూచింపఁ బడుచున్నది. పరులు ప్రకటించినగ్రంథములే ప్రమాణము లని నియమ మున్నచో, గృష్ణ దేవరాయఁడు దాసీపుత్రుఁడు కాఁ డని సాధించునపుడు వారు ప్రకటించిన గ్రంథములనే ప్రమాణములనుగా నెత్తికొని రావుగారు చేసిన సిద్ధాంత మడుగు వట్టును. కానఁ బైవారు ప్రకటించినా రని యవి శ్వాసము నూచింపఁ దగదు.

దామానాయఁడు ఖడ్గనారాయణాది చిరుదములు వహించి యుండె ననుటకు «చటులఖడ్గాఖడ్గి సమరప్రవీణుడై» అను ప్రమాణమును వ్రాసి «ఇట్టిచిరుదముల నాకాలమున ననేకులు వహించుట యాచార మై యుండెను» అని వ్రాసినారు. ఇది దామా నాయనిచరిత్రము సందర్భానుసారముగఁ గూర్చఁ బడలే దనుటకు హేతువు గాదు. ఇట్టిచిరుదములు లనేకులు వహించుటవలన దామా నాయనిచిరుదవహన మయథార్థ మని యేర్పడదు. వారు వహించుట వలన వీరికి గౌరవక్షుతియు లేదు. అక్కాలమున నీ చిరుదములను దామానాయఁ డొక్కండే వహించుచుండె నని ప్రగ్రంథములలో వ్రాయఁబడలేదు.

«ఇంతకన్న వీరిచరిత్రము వ్రాయఁ బడలేదు» అని వ్రాసి నారు. ఇది దామానాయనిచరిత్ర మనందర్భ మనుటకు హేతువు కాదు. వారిచరిత్రము కవులకుఁ బూర్తిగఁ దెలియకయుండి యిటులు వ్రాసియున్నారు. ఈవిషయము స్థలాంతరమున వివరించి యున్నాను.

ఇకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయని గూర్చి వ్రాయుచున్నారు.— «జేతినాయని పుత్రులలో నీతఁడు ప్రసిద్ధుఁడుగాఁ జెప్పఁ బడియెను... గణపతివలనఁ బ్రత్యుత్థానార్థాసనాదులను ఇతరు లగు 76 గోత్రము

లనాయకులచే బ్రణామము వెట్టించుకొనునట్టి మర్యాదను గాలిపెండేర మనుబిరుదాభరణమును కాకతిరాజపూజిత అనుబిరుదమును శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజములను బొందెను అని వ్రాయఁబడియున్నది గాని శత్రులెవ్వరో యెవ్వరితో వీరు పోరాడిరో తెలిపి యుండలేదు ... ఇంతటిమహాశూరు లనేకు లాతనికొలుపుకూటములో నుండఁగా నెల్ల రకు సవమానకరిముగా నర్ధాసన మిచ్చి వారలచే మ్రొక్కింపఁ జేసె ననుట నిరాధారమై పరిహాసాస్పదముగ నున్నది. ” అని.

శత్రు లెవ్వరో వీ రెవ్వరితోఁ బోరాడిరో తెలిపి యుండక పోయినంతమాత్రమునఁ జరిత్ర మసందర్భముగఁ గూర్చఁ బడిన దని వ్రాయ వలనులేదు. పూర్వపూర్వచరిత్రములనుబట్టి సామాన్యాకారముగ నట్లువ్రాయుట సంప్రదాయాగతము. 308 పేజీలోఁ దాము « ఇట్లు మాండలికరాజులు గొందఱు చక్రవర్తినియెడఁ గల భయముచే మిన్నకుండినను రాజద్రోహులై దేవగిరి ప్రభువు లైన యాదపులతోడఁ గుటలు చేసి తుదకు యాదపులు దండెత్తి వచ్చునటులు చేసిరి ” అని రావుగారు వ్రాసినారు. అదిగూడ సందర్భమే కావలసి వచ్చును. అందును మాండలికరాజు లెవరో రాజద్రోహు లెవరో వ్రాయలేదుకదా ! కాన నిదిచరిత్ర మసందర్భ మనుటకుఁ గారణము కాదు.

« ఇతనిపరాక్రమమునుమెచ్చి యాగణవతి శౌరవించి యుండునుగాని యితనివంటిమహాశూరు లనేకు లాతనికొలుపులో...పరిహాసాస్పదముగ నున్నది ” అని వ్రాసినారు. అసందర్భమనుట కిదియే ముఖ్య నిదర్శనము.

కావున నిది విమర్శింపఁదగియున్నది. రావుగారి కిచ్చట గౌరవ పదార్థమే తెలియలేదు. ప్రత్యుత్థానార్ధాసనాదికమే కదా యిచ్చట

గౌరవపదార్థము. తొలుత యుద్ధప్రోత్సాహకాలమున గణపతిదేవుడు కలిచివచ్చినవారిని బ్రత్యుత్థానార్థాననాదులచే గౌరవించు ననియే కదా చెప్పినవాడు. ఉపక్రమమున నట్లు చెప్పి గెల్చివచ్చినతరువాత మఱియొకవిధ మయినగౌరవ మొనరించినచో నదిగౌరవమని యెవ్వరు నెంచరు. ఇంకను జక్రవర్తి తొలుతఁ దాను సెలవిచ్చిన గౌరవమున కన్నత లేదనియో మఱియేమనియో యెంచి ప్రతిజ్ఞాతగౌరవమును జేయక సామాన్యగౌరవము నొనరించె నని యనుకొందురు. అది ప్రసాదాదిత్యనాయని కవమానకరముగఁ గూడ నుండును. చక్రవర్తి సత్యసంధతయు లోపించును. దీనంజేసి యితఁగు లిట్టిఘోరరణప్రసక్తి యందుఁ జక్రవర్తిప్రోత్సాహ వాక్యములందు సంపూర్ణవిశ్వాసములేక వెనుదీయుదురు. అందువలన వారిసామ్రాజ్యమునకుఁ గీడు మూఁడును. ఇట్లు బహుపక్షపములు సంఘటిల్లును. తొలుత గణపతిదేవుడు చిక్కిరితగౌరవస్వరూపమును బ్రకటింపక యుండినచో వీరియూహాకొంతవఱకు నిగ్గును. ప్రకటించియుండుటచే నది కొనసాగక పోవుటయే కాక “గౌరవించి యుండును గాని యందఱకు సవమానకరముగ నర్థాననాదు లిచ్చునా?” అని వ్రాయుట యవిచారసిద్ధ మగుచున్నది. కాఁబట్టి యర్థాననాదిసత్కారము చేసెననుట పరిహాసాస్పద మన్నమాటయే పరిహాసాస్పదంబు. రాజసభలలోఁ బండితులప్రసంగములందును మల్లులయుద్ధములందును శత్రురాజుల పోరాటములందును బ్రోత్సాహమునకై పదముల నుంచుటయు గౌరవవిశేషప్రదాన ప్రతిజ్ఞలు సేయుటయు మున్నగునవి యిప్పటికిని బ్రసిద్ధము లై యున్నవి. అందువలన నితరుల కవమాన మనియెంచరాదు. ఇంగ్లాండులో లార్డులాబ్టౌన్ బోయరుయుద్ధమున జయించి వచ్చినపుడు చక్రవర్తి జరపినగౌరవము లోకవిదితము. అయ్యది యచ్చటివారి కెల్ల నవమానకర మని యిదివఱకు నెవ్వరు నెంచినవారు కారు.

ఇక "నిరాధారమై పరిహాసాస్పదముగ నున్నది" అనునది విమర్శింపఁ బడును. ఆధారములన నెవ్వరి? గ్రంథములా? శాసనములా? గ్రంథము లన్నచోఁ బద్ధనాయకచరిత్రాదులు పుష్కలముగఁ గలవు. శాసనము లన్నచో నవిలేకయున్న వెన్నియో ప్రసిద్ధక వినిబంధములుమూలఁబడును. యెవ్వయెల్లైనను శాసనములే కావలయుననియున్నచో యిట్లొంతము. అనపోతానాయనియొక్క అయ్యనప్రాలిశాసనమున

“తస్య గోత్రా ణ్యనేకాని ప్రసిద్ధా న్యాంధ్రమండలే
రేచర్లగోత్రం తే ప్సేకం కాకతీయనృపార్పితమ్”

అని వ్రాయఁబడిన కాకతీయనృపార్పిత మ్మనునది కాకతిరాజపూజిత అనుచిరుదమునకు మాటుగా శ్లోకమునఁ జేర్పఁబడినది. ఇందు 77 గోత్రముల వెలమలలో రేచర్లగోత్రము పూజింపఁబడిన దనఁగాఁ జైత్రసాదాదిత్యునిచరిత్రమే కదా విషయ మగుచున్నది. కాన నీశాసనము పైచరిత్రమున కాధార మని యెంచఁదగి యున్నది. ప్రసాదాదిత్యనాయఁడే యీచిరుదము నార్జించినాఁడా? యని యొకవేళ నందు లేనా. ఎట్టిక్కశాసనమున బేరిరెడ్డి చిరుదములలో నిది లేక పోవుటయు ననపోతానాయని యయ్యనప్రాలిశాసనములో సోమకుల పరశురామాదిస్వకీయచిరుదములనడుము వ్రాయక వంశచిరుదముగా వ్రాయుటయు వంశచరిత్రములలోఁ బ్రసాదాదిత్యనాయఁ డార్జించినట్లు వ్రాయుటయు మున్నగువానిచే నాతండ్రి యీచిరుదము నార్జించినవాఁడని యొప్పువలసి యున్నది. కాన నీయాక్షేపము రాదు.

ఇదియే ప్రత్యుత్థానాది పకలగౌరవమునకు బోధకము. గణపతి పలన శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజముల నీతఁ డార్జించినాఁడు కావుననే యీకుటుంబమువారు వెలిగొనుగురాయవిభుఁ డను చిరుదమును పహించుచున్నారు.

ఇదియే మాచెర్లలో వెలుగోటితిమ్మనాయనిభార్య లింగాంబిక దాన శాసనమున “ శ్వేతచ్ఛత్రాధీశ్వరచంద్రగోత్ర పవిత్రులైన ” అని వ్రాయఁబడినది. ఇట్లు కాశతిరాజపురాజిత శ్వేతచ్ఛత్రాధీశ్వర అగు విరుదములకు శాసనప్రమాణములు చూపఁబడెను. ఈ శ్వేతచ్ఛత్రవిరుదవిషయము వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమున 23-24 తరములవారిచరిత్రములలోఁ జూడఁదగి యున్నది. 76 గోత్రములవారు వీరికి మ్రొక్కులిడుట ప్రసాదాదిత్యుఁ డాజ్ఞించినది మొదలిప్పటివఱకు వీరి కుటుంబమర్యాదగా నుండిన దను విషయము 24 తరమువారిచరిత్రమునఁ దెలియనగు. అందు బంగారుయాచమనాయనిగారి పట్టాభిషేక కాలమునఁ గాళహస్తి పథు వై నబహదర్ వేంకటప్పనాయఁడుగారు మొదలగు 76 గోత్రములవారు గణపతి యొసంగినకులమర్యాదప్రకారము బంగారుయాచమనాయనిగారికి మ్రొక్కు లిడి నిలిచియుండి రనియు నపుడు బహదరు వేంకటప్పనాయఁడుగారికి మాత్రము పట్టాభిషేకమండపమున నాగ్నేయభాగమునఁ గూర్చుండుమర్యాదనిచ్చి రనియుఁ బరంపరగా వంశచరిత్రములందు వ్రాయఁబడుచున్నది. ఇట్లు వంశావళియందును జరిత్రగ్రంథములందును శిలాశాసనములందును గానవచ్చుచున్నప్రసాదాదిత్యనాయని కారవన్యత్తాంతము నిరాధార మై పరిహాసాస్పద మని రావుగారు వ్రాయుటయే నిరాధారమై పరిహాసాస్పద మగుచున్నది.

“ సీ. ఏపున నోర్గల్లు నేలురుద్రునిచేత

నందెయుఁ బెండెంబు నందినాఁడు.

అనుపద్యము నెత్తి “ అందెయుఁబెండెంబు గణపతిదేవునివలనఁ బొందెనని పైని చెప్పినదానికి విరుద్ధముగ రుద్రదేవివలనఁ బొందెనని చెప్పుటబడినది ” అని వ్రాసినారు.

పైని గణపతి యందెయుఁ బెండెంబు నొసంగ నని వ్రాయఁ బడలేదు. “కాలిపెండేర మనుబిరుదాభరణమును” అనుదానికే యాయర్థ మన్నచో దాని కాయర్థము కాదు. అగు నని యను కొన్నను రుద్రదేవవలన బిరుదముల నొందుట పై బిరుదముల కెట్లు విరుద్ధము. ఒకతూరి బహుమతిగా నొకరిచే నొసంగఁబడినయది మఱి యొకరిచేతఁగాని వారిచేతనేగాని మరల నొసంగఁబడుట విరుద్ధం బెటులగునోతోఁపదు. రుద్రదేవి గణపతి దేవుఁ డిచ్చినదానికన్న వేఱు విధ మై యతిశయమైన యందె నిచ్చి యుండిన నుండవచ్చును గదా !

ఒకవేళ నీప్రసాదాదిత్యుఁడు గణపతికాలముననే యున్నవాఁడైనచో నపు డిది విరుద్ధం బగును. అట్లు కాక యీతఁడు రుద్రదేవి కాలమునఁ గూడ నున్నవాఁడు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ వ్రాసియున్నారు. కావున వారియాక్షేపమున కవకాశము లేదు.

“వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు గణపతిచక్రవర్తిచేతనర్థా ననమును బొంది 76 పద్మనాయకులచేతఁ బ్రణామంబులు పొందె నని చెప్పియుండఁగా రావువంశీయులచరిత్రములో

“నీ భూరిజయుం డయి యోరుగంటికి రాఁగ
రుద్రమూర్తి ప్రతాపరుద్రవిభుఁడు
ఎదురుగా వచ్చియు హితుఁడవు నీ వంచు
ఘనతఁ బ్రసాదిత్యుఁ గొఁగిలించి

అని చెప్పఁబడి యుండుటచేత రుద్రవిభుఁడనఁగా రుద్రదేవి యని యర్థము చేసికొనవలసినవత్తమున రుద్రదేవి యంతటిచక్రవర్తిని యెదురుగా వచ్చి ప్రసాదాదిత్యుని గొఁగిలించుకొన్న దని చెప్పవలసి వచ్చును గదా ! అది యెంతయనవ్యక్తరముగ నుండఁగలదో వేఱుగఁ జెప్ప నక్కఱలేదు” అని వ్రాసినారు.

ఈపద్యములో రుద్రదేవినిబోధించుపద మున్నచో నసహ్యార్థ మగు ననుట తగును. అది లేదు. “ప్రతాపరుద్రవిభుడు” అనునది రుద్రదేవిని బోధింపదు. వెనుకటిపద్యమున “ఏపున నోగ్గిలు నేలు రుద్రునిచేత” అని రుద్రపదము మాత్రమే యుండుటను బట్టియుఁ బ్రసాదాదిత్యుండు ప్రతాపరుద్రద్యయకాలమున లేక రుద్రదేవికాల మున నుండుటను బట్టియు రుద్రదేవియందు రుద్రుఁ డనుప్రయోగము ప్రసిద్ధ మగుటనుబట్టియు నారుద్రపదము రుద్రదేవీబోధకమని వ్రాయఁ బడి యుండెను. అందువలన నిట వారు చూపినయనహ్యార్థప్రసక్తిలేదు. ప్రాచీనులు కాలవిచారము చేయక యిట్లు వ్రాసియుంచురని యెంచి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లాసీసము నెఱ్ఱికొన్నవారు కారు. వారు పిల్లలమఱ్ఱిబేతిరెడ్డి 1208 సంవత్సరమున గణపతిరాజ్య ప్రారంభ కాలమునను దత్తుత్తులగుప్రసాదాదిత్యాదులు తద్రాజ్య మధ్యకాలమునను రుద్రాంబికారాజ్యకాలములోఁ గొంతవఱకును నుండినవారిని సిద్ధాంతముఁ జేసియున్నారు. తద్గ్రంథోపోద్ఘాతము 43 వ పేజీలో నీవిషయము తెలియ నగు. ఇట్లు వారు నిర్ణయించి యుండఁగా “వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లాప్రతాపరుద్రునికి బదులు గణపతిదేవుడని మార్చిరి. అట్టిమార్పు చేయుటకుఁ బ్రమాణ మేమియుఁ జూపినవారు కారు. కనుకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయుండు మొదటిప్రతాపరుద్రునికాలమున నుండెనో రుద్రదేవికాలమున నుండెనో యెవ్వరికిని దెలియదు. ” అని రావుగారు వ్రాయుట యవిచార మూలమని యేర్పడుచున్నది. వారు పైయిపోద్ఘాతమునఁ బ్రసాదాదిత్యుండు గణపతిరుద్రాంబికలకాలములలో నుండెననియు నందుకుఁ బేతినాయనికాలమును బోధించు నెఱ్ఱిక్కశాసనము చరిత్రములు ప్రమాణము లనియు స్పష్టముగ వ్రాసియుండఁగాఁ బ్రమాణ మేమియుఁ జూపినవారు కారనియు నెవ్వరికిని దెలియ దనియు వ్రాయుట యంతగాక యింక నేమి యగును?

ఇదిగాక “అది కాలనిర్ణయమున కడ్డము వచ్చు నని వెలుటివాగోరివంశచరిత్రకారులు” అని వ్రాయుటచే వారికి గాలనిర్ణయ ప్రబలప్రమాణ మెద్దియో దొరికియుండి యది యడ్డము వచ్చునని ప్రతాపరుద్రపదము ప్రథమప్రతాపరుద్రపరము కాదని వారు తలంచి యుండినట్లు రావుగారే వినించియు “నెస్వరికిని దెలియ” దని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. తెలియ కుండినచోఁ బ్రతాపరుద్రునకు బదులుగా గణపతిదేవు నేలమార్తురు ?

ఇదిగాక తర్వాతిగ్రంథములో “గణపతిదేవుడు పాండ్యులతోఁ జేసినయుద్ధములో నీతఁడు నీతనితమ్ముడు రుద్రనాయుడు” అని మొదలుగా వ్రాయుటచేతను రుద్రాంబికాకాలములో నీతఁ డుండి నట్లువ్రాయుట చేతను బ్రసాదాదిత్యుడు గణపతిరుద్రాంబికలకాలము లలో నుండె నని రావుగారికిఁ దెలిసి యున్నట్లే కదా! వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రకారులకుఁ దెలిసియున్న ట్లిదివఱకే స్పష్టము. ఇట్లుండ నెవరికిఁ దెలియ దనువ్రాత మిక్కిలి యవిచారమూలమని తేటపడక పోదు. ఇంతకుఁ బై చరిత్రకారు లీపద్యమునెత్తికొనకయేయుండ నిదం తయు సకాండతాండవముతక్క వేటుకాదు.

ఇక రుద్రనాయనిఁ గూర్చి వ్రాయుచున్నారు. “రుద్రనాయుడు ప్రసిద్ధుఁ డైనవీరశిఖామణియై యుండవలయును. ఇతనికి రాయ పితామహాంక మనుబిరుదము ... పాండ్యగజకేసరి కాకతిరాజ్యప్రతిష్ఠాపనాచార్య బిరుదములు కలవని యీక్రిందిపద్యములోఁ జెప్పబడి నది. “వాలనివిక్రమస్ఫురణ...మెచ్చగఁ.” కాకతిరాజ్యప్రతిష్ఠాపనాచార్యు లైనవా రొకరుద్రనాయుడు మాత్రమే కాక యనేకులు గలరు” అని.

ఇట రాయపితామహాంక మనుబిరుదము అని వ్రాసినరావు గారి కంకపదము గూడ బిరుదఘటక మని బోధపడినయ ట్లున్నది.

ఈవిరుదము గలవా రలనేకు లున్నా రనుదానికి వెనుక దామా నాయనిప్రస్తావమున సరియైన సమాధానము వ్రాయఁబడియెను. మఱియ “ పద్మనాయకవీరు లనేకులు గణపతిచక్రవర్తికి విశ్వాస పాత్రులై భృత్యులుగనుండి యుద్ధములం దాతి జేటి రణశూరులై కా కతిరాజ్య ప్రతిష్ఠాపకు లన్నభ్యాతిని సంపాదించి రనుటకు సందియము లేదుగాని తక్కిన జాఖలలోనిమహావీరులైన సైన్యాధిపతులకంటె వీరే యగ్రగణ్యు లని కాకతీయచక్రవర్తు లందఱును విడిచి పెట్టి వీరలకే యర్ధాసనములిచ్చి సమ్మానించి రనుట యంతమాత్రము విశ్వసింపఁ దగినదిగాదు ” అని వ్రాసినదియు దీనిచేతనే దత్తోత్తరంబు గాకపోదు.

ఇదిగాక ప్రసాదాదిత్యనాయని చరితము నీమూపురియం దన్వయించి వ్రాయుట కెంత చూచినను గారణము గానరాదు. గణపతి యర్ధాసనమిచ్చి సమ్మానించుట యాతనినే కదా ! తక్కినయద్దఱ నఱ్ఱు గణపతి శౌరవింపె నని యిదివఱకుఁ జరిత్రకారు లెవ్వరును వ్రాయ లేదు. పై పద్యములలో వీరలను గణపతి శౌరవించినట్లే లేదు. చర్చితచర్వణప్రాయంబై నిస్సారమగు తక్కిన కోలాహలం బంతయు వెనుకవ్రాయఁబడిన గ్రంథముచేతనే నిరస్తంబగుటచే నింతట విరమించుచున్నాడను.

శ్లో. “ ప్రసభం పరకల్పితాసదర్థ
ప్రకటాహంకృతిమార్జవై కదీక్షః
లయ మస్తు ముదే సదా బుధానాం
కలితః కేవలమేవ కాతుకేన ”

ఇది పదియవప్రకరణముయొక్క విమర్శము.

ఆక్షేపనమాధాన సంగ్రహము.

(1) ఆక్షేపము. వెలమశబ్దము వెల్లావైశబ్దము మొదలగువానినుండి పుట్టును, నీరుగట్టెడువారు మున్నగు నీమలను బోధించును.

సమాధానము. ఆ శబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను నెన్నియర్థములను బోధించినను వర్తశబ్దభవమై పద్మనాయకబోధక మగుటకు బాధకము లేదు. 161—168

(2) ఆ. కమ్మవారివలె వెలమవారును మిశ్రజాతివారు, గొల్లజాతివారియుఁ బల్లెజాతివారియు సమ్మేళనమున వీరు పుట్టినారు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణములు చూపినవారుకారు. పేరులేనిచరిత్రములు మహాకవి గ్రంథశాసనములకు నుద్దీయై నిలువఁజాలవు. 168—173

(3) ఆ. పల్లవులు రెడ్లకు విరోధులై విరాంతవామము గలవా రని చెప్పుఁబడి యుండుటచేత వారే యీ పద్మనాయకులు. వీరును రెడ్లకు విరోధు లయి వర్తశబ్దభవ మగువెలమశబ్దము పోంచుచున్నారు.

స. ఈ ప్రత్యభిజ్ఞ నిరాధారంబై నిలువఁజాలదు. 173—176

(4) ఆ. ఓకేశాసనములో వెలమనూళ్లు అని తెలికతెగలో నొకతెగవారుండి రని చెప్పుటచే వెలమలు వారిలోను జేరియున్నారు.

స. వెలమనూళ్లు అనుశబ్దములో నున్న వెలమ అనునక్షర సామ్యమునుబట్టి యందుఁ గూడ వెలమ లున్నారుని యెంచుట సరిగాదు. వెనుక వెలమపదము వర్తశబ్దమునుండియు వెల్లావైశబ్దమునుండియు నిష్పన్న మైన దని వ్రాసిన దసంగతం బగును. 176—178

(5) ఆ. పద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి పుట్టినవారుగాఁ గనుపట్టరు. వెలుగోటివారి రావువారి వంశచరిత్రములలో నేపథమువా రనియుఁ జెప్పుటకు వీలులేక అని వ్రాయఁబడినది.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బోధపడ లేదు. దీనిపూర్వోక్తర సందర్భములు చూడక యిట్లు వ్రాసినారు. 178—181

(6) ఆ. రావువంశీయచరిత్రకారునకుఁ గూడ సంశయముతోచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁ జాలక అనుమానింపఁ బడుదురు అని వ్రాసి యున్నాఁడు.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బొత్తిగఁ జెలియలేదు. తెలిసి యున్న నిట ననుమానపదము సంశయార్థకమని యెంచరు. 181—198

(7) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రములోని పద్యములవలన నీ పద్మనాయకులు పలుకఁ గలలో నుండి యేర్పడినవా రని స్పష్టపడఁ గలదు.

స. ఆపద్యములు పద్మనాయకులనిందకై ప్రవర్తించినవి కావు. కొండవీటిదండకవీలలో వెలమలు నీచకులమునా రని యాశెడ్లు ప్రాయించినందునకు వాశే నీచకులమువారని చెప్పటకై ప్రవర్తించి నవి. 198—205

(8) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రకారుఁడు వీరికులము పవిత్రమని తరువాతిగ్రంథ మున వ్రాయుట స్వనితో వ్యాహతము.

స. వాస్తవముగూ పై సమన్వయమును బట్టి వ్యాహతిదోషము కాదు. ప్రబలసమాధానంవాదముచే నిదియే గ్రాహ్యము. 205—208

(9) ఆ. విష్ణుపాదమునందు జనించుటచేత వీరికిఁ బద్మజులనియుఁ బద్మనాయకులనియు పేరువచ్చిన దనుటతగదు. తక్కినకూట్రులయం వాదములేదు.

స. పద్మజశబ్దము యోగరూఢము. పద్మనాయకశబ్దార్థ మిటఁ జెప్పలేదు. పద్మండు నాయకుఁడుగలవా రని తదర్థము. 208—212

(10) ఆ. ఎంతమందబుద్ధి కైనను పద్మనాయకకుల మన్నతోడనే పద్మండు నాయకుఁడుగాఁ గలనానాజాతీయమానా మని యర్థము కాకపోదు.

స. కులపదమునకర్థము వీరు పరిశీలించినవారుకారు. 212—214

(11) ఆ. పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధులైనకేచర్లవారు చతుర్థకులజాలమని చెప్పకొని యుండఁగా వెలుగోటివారు రావువారు క్షత్రియులమని చెప్పకొన్నారు.

స. పై వారు శూద్రులలో నత్యుత్తములమనియే వ్రాయించి నారు. తమపూర్వులేనాఁడో క్షత్రియులుగా నుండి రని యూహించుట దీనికి విరుద్ధము కాదు. 214—216

(12) ఆ. కాకతివారిలో సపంక్షిభోజనమువలనఁ దమకు గౌరవము గలిగిన దని పద్మనాయకులు చెప్పకొనుటతగదు. వారు క్షత్రియులుకారు. చతుర్థులు.

స. రాజాధిరాజు లేకులమువారలైనను వారితోసంపంక్షిభోజన మొక గౌరవము. కాకతివారు క్షత్రియులేకాని చతుర్థకుల సంభవులుకారు. 216—227

(13) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రమున రెడ్డిసంతతికి మాతృాడ్డి అనుపద్యమునుబట్టి వీరురెడ్లతోఁ గలహించికులమును సంపాదించుకొన్నవారని తేటపడఁగలదు. బ్రహ్మనాయకుడు నిమ్మజాతివారితోఁగలిసి భుజించినాఁడు.

స. కొండఱురెడ్లు మేము పద్మమవలమల మని చెప్పుకొనుచుండఁ గాకతీశ్వరునొద్దఁ బద్మనాయకులు తామే పద్మవలమలని తీర్మానము నొందినవిషయము గ్రంథకారుఁ డట్లు వర్ణించినాఁడు. బ్రహ్మనాయకుడు మతవ్యాప్తికై వారితోఁగలిసి భుజించినాఁడు. 228—233

(13) ఆ. శ్రీశ్రీయులమని చెప్పుకొనెడిరావవారును గొల్లసవతిరెల్లలబిడ్డలని చెప్పఁబడి యుండఁగా బద్మనాయకు లధికులమని చెప్పుకొనుట సరిగాదు.

స. వా రట్లుచెప్పుకొన్నారని యితరు లెవ్వరు నధికులమని చెప్పుకొనఁగూడరా? పద్మనాయకులు శూద్రులలో నధికులమని చెప్పుకొన్నారు. హైహయులకన్న నధికుల మనిచెప్పుకొనలేదు. 233—235

(14) ఆ. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా, వల్లనత్రితేత్రా అనువిరుదములు కలవారు వల్లవులు. గోసంగివైరితలగుండుగండా అనువిరుదము గలవారు గోసంగులు. రెడ్డినాయకచ్చాన్తూ అనువిరుదము గలవారు రెడ్లకుఁ బ్రబలవైరులు. వీరిలో ననేకులు మూతంగులు గోసంగులు నెఱుఁపన్నెలు సుఱుపన్నెలు గలరు.

స. ఇది స్వకపోలకల్పితమే కాని వేఱుగాదు. 235—240

(15) ఆ. రామానాయక ప్రభృతులచరిత్రములు సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదు. వీరలనుగూర్చి శాసనాదిప్రమాణములేత్ర. పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యాధారములుగా నున్నవి.

స. వీరివిషయ మాఱవప్రకరణమున వ్రాయఁదగి యుండఁగా తావుగా రిటఁ దెచ్చి వ్రాయుటయే యసందర్భము గాని పై వారిచరిత్రము లసందర్భములు గావు. శాసనములు లేనిచరిత్రము లప్రమాణము లన్నచోఁ బల్నాటివీరచరిత్రాదు లడుగుఁ బట్టును. వారు ప్రకటించినశాసనగ్రంథాదు లవిశ్వసనీయము లన్నచోఁ గృష్ణరాయఁడు శ్రీశ్రీయుఁ డని తాము చేసినసిద్ధాంతము మూలఁబడును. 240—253

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

HYDERABAD (A. P.)

SALSA DATE DUE

[illegible]

